

Euroopan unionin virallinen lehti

C 70 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

55. vuosikerta
8. maaliskuuta 2012

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Päätöslauseimat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2010–2011

Istunnot 19.–21. lokakuuta 2010

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 12 E, 15.1.2011.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 19. lokakuuta 2010

2012/C 70 E/01

Epävarmassa asemassa olevat naistyöntekijät

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. lokakuuta 2010 epävarmassa asemassa olevista naistyöntekijöistä (2010/2018(INI)) 1

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

2012/C 70 E/02

Vähimmäistulon asema köyhyyden torjunnassa ja osallistavan yhteiskunnan edistämisessä Euroopassa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2010 vähimmäistulon asemasta köyhyyden torjunnassa ja osallistavan yhteiskunnan edistämisessä Euroopassa (2010/2039(INI)) 8

2012/C 70 E/03

Rahoitus-, talous- ja sosiaalikiiri: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2010 rahoitus-, talous- ja sosiaalikiiristä: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (välimietintö) (2009/2182(INI)) 19

2012/C 70 E/04

Unionin talouden ohjausta ja hallintaa sekä vakautta koskevan kehityksen parantaminen etenkin euroalueella

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2010 suosituksista komissiolle unionin talouden ohjausta ja hallintaa sekä vakautta koskevan kehityksen parantamisesta etenkin euroalueella (2010/2099(INI)) 41

LIITE 48

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

Torstai 21. lokakuuta 2010

2012/C 70 E/05	Eurooppalaisen standardoinnin tulevaisuus Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2010 eurooppalaisen standardoinnin tulevaisuudesta (2010/2051(INI))	56
2012/C 70 E/06	Toteutetut uudistukset ja kehitys Moldovan tasavallassa Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2010 Moldovan tasavallan tilanteesta ja maassa toteutetuista uudistuksista	68
2012/C 70 E/07	Yhdennetty meripolitiikka Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2010 yhdennetystä meripolitiikasta – edistyksen arviointi ja uudet haasteet (2010/2040(INI))	70
2012/C 70 E/08	EU:n ja Latinalaisen Amerikan kauppasuhteet Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2010 Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan kauppasuhteista (2010/2026(INI))	79
2012/C 70 E/09	Pakkohäädöt Zimbabwessa Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2010 Zimbabwen pakkohäädöistä	88
2012/C 70 E/10	Kambodža, erityisesti Sam Rainsy -puolueen tapaus Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2010 Kambodžasta ja erityisesti Sam Rainsyn tapauksesta	90
2012/C 70 E/11	Pohjois-Kaukasia, erityisesti Oleg Orlovin tapaus Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2010 ihmisoikeustilanteesta Pohjois-Kaukasiassa (Venäjän federaatiossa) ja rikosoikeudenkäynnistä Oleg Orlovia vastaan	93

II Tiedonannot**EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT****Euroopan parlamentti****Keskiviikko 20. lokakuuta 2010**

2012/C 70 E/12	Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen tarkistaminen Euroopan parlamentin päätös 20. lokakuuta 2010 Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen tarkistamisesta (2010/2118(ACI))	98
	LIITE	101

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Epävarmassa asemassa olevat naistyöntekijät

P7_TA(2010)0365

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. lokakuuta 2010 epävarmassa asemassa olevista naistyöntekijöistä (2010/2018(INI))

(2012/C 70 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2009 annetun komission kertomuksen naisten ja miesten tasa-arvosta – 2010 (KOM(2009)0694),
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2003 annetun komission tiedonannon ”Työn laadun parantaminen: katsaus viimeaikaiseen edistykseen” (KOM(2003)0728),
- ottaa huomioon vuonna 2004 annetun komission kertomuksen ”Precarious Employment in Europe: A Comparative Study of Labour Market related Risks in Flexible Economies”,
- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista – Eurooppa 2020 -strategian yhdenntettyjen suuntaviivojen II osa (KOM(2010)0193),
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät joustoturvasta kriisiaikoina,
- ottaa huomioon vuokratyöstä 19. marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/104/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28. kesäkuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta 15. joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/81/EY ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 327, 5.12.2008, s. 9.

⁽²⁾ EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.

⁽³⁾ EYVL L 175, 10.7.1999, s. 43.

⁽⁴⁾ EYVL L 14, 20.1.1998, s. 9.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön (EUROFOUND) vuonna 2010 laatiman tausta-asiakirjan erittäin epätyypillisestä työstä,
- ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön vuonna 2008 laatiman raportin pimeän työn torjumisesta Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön vuonna 2007 laatiman raportin Euroopan unionin työoloista ja sukupuolinäkökulmasta,
- ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön vuonna 1998 laatiman raportin Euroopan epävarmoista työpaikoista ja työoloista,
- ottaa huomioon lokakuussa 2007 julkaistun eurobarometritutkimuksen pimeän työn torjumisesta Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon sukupuoli- ja työllisyyskysymyksiä käsittelevän Euroopan komission asiantuntijaryhmän vuonna 2009 laatiman raportin sukupuolten eriyttämisestä työmarkkinoilla,
- ottaa huomioon sukupuoleen, sosiaaliseen osallisuuteen ja työllisyyteen liittyviä kysymyksiä käsittelevän Euroopan komission asiantuntijaryhmän vuonna 2006 laatiman raportin sukupuolten eriarvoisuudesta, kun on kyse heikoimmassa asemassa olevien ryhmien köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riskeistä 30:ssä Euroopan unionin maassa,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) kesäkuussa 2010 pidettävään kansainvälisen työkonferenssin 99. istuntoon laatiman raportin kotiapulaisten kohtuullisista työoloista,
- ottaa huomioon kansainvälisen työjärjestön ILO:n vuonna 2009 laatiman raportin kotitaloustyön sukupuolinäkökulmasta läntisessä Euroopassa,
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman talouden taantumaa ja rahoituskriisiin liittyvistä sukupuolinäkökulmista ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämiseksi ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 18. marraskuuta 2008 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamisesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Lissabonin strategian tulevaisuudesta tasa-arvonäkökohdista tarkasteltuna 19. tammikuuta 2006 antamansa päätöslauselman ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon osuuskuntien merkityksestä naisten työpaikkojen lisäämisessä 18. syyskuuta 1998 antamansa päätöslauselman ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 17. helmikuuta 1998 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksien kunnioittamisesta Euroopan unionissa (1996) ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean työllisyys-, sosiaali- ja kansalaisuusasioita käsittelevän osaston 12. toukokuuta 2010 antaman lausunnon kodinhoitotyön ammattimaistumisesta (SOC/372 – CESE 336/2010 fin),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0231.

⁽²⁾ EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 23.

⁽³⁾ EUVL C 16 E, 22.1.2010, s. 21.

⁽⁴⁾ EUVL C 287 E, 24.11.2006, s. 323.

⁽⁵⁾ EYVL C 313, 12.10.1998, s. 234.

⁽⁶⁾ EYVL C 80, 16.3.1998, s. 43.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon Eurostatin julkaisun Statistics in focus No 12/2010 EU:n työmarkkinoilla jatkuvasta kriisistä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0264/2010),
- A. katsoo, että työmarkkinoiden yksilöllistymisestä ja joustavuuden lisääntymisestä johtuvan työehtosopimusten harvinaistumisen myötä työntekijät ja erityisesti naiset, joilla on usein myös perhevelvollisuuksia hoidettavanaan, ovat haavoittuvammassa asemassa, mikä voi johtaa epävarmoihin työsuhteisiin, koska työnantajien on helpompi heikentää työehtoja,
- B. ottaa huomioon, että naiset ovat yliedustettuina työmarkkinoiden epävarmoissa työsuhteissa ja että tietyt naisten tekemän epävarman työn muodot, kuten palkattu kodinhoitotyö ja hoivatyö, ovat näkymättömiä työmarkkinoilla ja että nykyisestä lainsäädäntökehyksestä riippumatta naisten työllistymismahdollisuuksissa, työn laadussa, toimeentulossa ja samasta tai samanarvoisesta työstä maksettavan saman palkan periaatteessa on edelleen suuria eroja EU:ssa,
- C. katsoo, että edelleen suurina pysyvät sukupuolten palkkaerot johtuvat pitkälti siitä, että naistyöntekijät ovat yliedustettuina epävarmoissa työsuhteissa; katsoo siksi, että sukupuolten palkkaeroja voidaan kaivata kohentamalla naisten työpaikkojen laatua,
- D. ottaa huomioon, että ei-vapaaehtoinen osa-aikatyö on yleistä palvelusektorilla, ja etenkin hotelli- ja ravintola-alalla, opetusalailla, terveys- ja sosiaalityön alalla sekä muiden yhteisö-, sosiaali- ja kotiapupalvelujen aloilla, jossa naiset muodostavat enemmistön työvoimasta,
- E. ottaa huomioon, että naisten osallistuminen työmarkkinoille heijastaa naisten roolia kotitaloudessa ja että naiset ottavat yleensä vastaan työpaikkoja, jotka mahdollistavat palkkatyön ja palkattoman työn yhdistämisen,
- F. ottaa huomioon, että talous- ja finanssikriisillä on ollut kahdenlaisia vaikutuksia epävarmoihin työpaikoihin, sillä monien yritysten päällimmäinen reaktio on tilapäisten työntekijöiden karsiminen, ja toisaalta monia taantumien aikana menetettyjä vakituisia työpaikkoja ei ehkä täytetä enää uudelleen, vaan korvataan epävarmoilla tai jopa epätyypillisillä työllistämisyjärjestelyillä,
- G. ottaa huomioon, että epävarmoilla työsuhteilla tarkoitetaan 'epätyypillisiä' työllisyyden muotoja, joilla on joku seuraavista ominaisuuksista:
- vähäinen tai olematon työsuhdeturva, joka johtuu työn tilapäisestä ja usein epäsäännöllisestä luonteesta; työsuhteissa on huonot työehdot tai sopimuksia ei ole lainkaan, kuten esimerkiksi tilapäiset ja ei-vapaaehtoiset osa-aikasopimukset; epämääräiset työajat ja -tehtävät, joita työnantaja voi muuttaa niin halutessaan;
 - alhainen palkkataso ja jopa palkkauksen epävirallisuus ja epämääräisyys;
 - ei sosiaaliturvaoikeuksia tai työpaikkaan liittyviä etuisuuksia;
 - ei suojelua syrjintää vastaan;
 - rajoitetut tai olemattomat etenemismahdollisuudet työmarkkinoilla;
 - työntekijöillä ei edustusta;
 - työympäristö ei vastaa terveyttä ja turvallisuutta koskevia vähimmäisnormeja,

Tiistai 19. lokakuuta 2010

- H. ottaa huomioon, että epävarmoilla työehdoilla, kuten suullisilla sopimuksilla, ei-vapaaehtoisella osa-aikatyöllä ja jatkuvilla palkkaeroilla, on pitkän aikavälin vaikutuksia sosiaaliturvaan ja eläkkeisiin ja se lisää työntekijöiden köyhyysriskiä,
- I. katsoo, että naiset saattavat tietyissä olosuhteissa, etenkin raskaana ollessaan tai imettäessään, joutua epäinhimillisiin työoloihin, joten heidän tilanteeseensa on kiinnitettävä erityistä huomiota,
- J. katsoo, että globalistuminen, talouden nykyperusta ja tekninen kehitys muuttavat työsuhteita ja työntekijöiden tehtäviä,
- K. katsoo, että epävarmoissa työsuhteissa työskentelevät naiset eivät todennäköisemmin ole perillä oikeuksistaan ja että heillä on suurempia vaara jäädä vaille oikeussuojaa ja/tai joutua laittomasti irtisanotuiksi,
- L. ottaa huomioon, että olisi korostettava kaikkien työntekijöiden, epävarmoissa työsuhteissa työskentelevät naiset mukaan luettuina, oikeutta ammatilliseen täydennys- ja jatkokoulutukseen,
- M. katsoo, että naisten määrittäminen perheen toissijaisiksi tulonsaajiksi antaa virheellisen kuvan suuresta osasta naispuolisia palkansaajia, jotka ovat kotitaloutensa ainoita palkansaajia,
- N. ottaa huomioon, että naispuolisten pimeiden työntekijöiden lukumäärä on kasvanut etenkin kodinhoitoalalla,
- O. ottaa huomioon, että useimmat kodinhoitotöitä, siivousta ja ruoanlaittoa tekevästä työntekijöistä ovat naisia; ottaa huomioon, että teollistuneissa maissa kodinhoitotyön osuus kaikista työpaikoista on viidestä yhdeksään prosenttia, että kyseinen työ on useimmiten epävarmaa, aliarvostettua ja epävirallista ja että kodinhoitotyötä tekevien henkilöiden haavoittuvuus tuo usein mukanaan syrjivää, epätasa-arvoista, epäoikeudenmukaista ja huonoa kohtelua,
- P. ottaa huomioon, että koulutusta vastaamattoman työn tekeminen on yleinen ongelma korkeasti koulutettujen työntekijöiden keskuudessa, erityisesti työpaikkansa menettäneiden ja siirtotyöläisten tapauksissa, jotka ottavat vastaan vähäistä ammattitaitoa vaativia työpaikkoja pysyäkseen mukana työelämässä, ja katsoo, että tämä tilanne, joka vaikuttaa erityisesti naisiin, vaarantaa urakehityksen ja hankittuja taitoja vastaavan palkkatason saavuttamisen,
- Q. ottaa huomioon, että naispuoliset siirtotyöläiset, jotka ottavat vastaan vähäistä ammattitaitoa vaativia tilapäistöitä työmarkkinoiden laitamilla tai kodinhoitotöitä, saattavat joutua kaksinkertaisen syrjinnän kohteeksi, koska usein huonojen, epäsäännöllisten tai jopa lainvastaisten työolojen lisäksi heidän joutumisensa väärinkäytösten, väkivallan tai seksuaalisen hyväksikäytön kohteeksi on todennäköisempää; ottaa lisäksi huomioon, että heillä ei ole usein tietoa oikeuksistaan, heidän mahdollisuuksiaan julkisten palvelujen käyttämiseen on rajoitettu, he eivät juurikaan osaa paikallista kieltä eivätkä kykene verkostoitumaan; ottaa huomioon, että laittomassa työsuhteessa olevat eivät uskalla pyytää viranomaisilta suojelua pelätessään palautusta kotimaahansa,
- R. ottaa huomioon, että 24. marraskuuta 1969 päivätty Euroopan neuvoston sopimus au pair -työpaikoista on vanhentunut eikä siten ratkaise nykyisin monissa jäsenvaltioissa käytettäviä au pair -työpaikkoja koskevia mahdollisia ongelmia,
- S. ottaa huomioon, että EU sitoutuu edelleen sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamiseen; katsoo, että työllisyyspolitiikassa on edistettävä aktiivisesti naisten ja miesten yhdenvertaisia mahdollisuuksia,

Epävarmojen työsuhteiden sukupuolisidonnainen luonne

1. panee merkille epävarmojen työsuhteiden sukupuolisidonnaisen luonteen ja palauttaa mieliin, että työmarkkinoilla on tapahtunut muutos tavanomaisista työsuhteista epätavanomaisiksi työsuhteiksi, minkä vuoksi epätyypillisten työsuhteiden muuttumista epävarmoiksi työsuhteiksi on pyrittävä estämään; katsoo, että näiden ongelmien torjumiseksi jäsenvaltioita ja työmarkkinaosapuolia on kehoitettava yhdenmukaistamaan suurelta osin niiden normaaleja tai epätyypillisiä työsuhteita koskevia sopimusehtoja ja lainsäädäntöä, jotta estetään tarkoituksenmukaisimpien ja edullisimpien työsuhteiden muuttuminen ensisijaisiksi, mutta otetaan kuitenkin huomioon pimeän työn mahdollinen lisääntymisriski;

Tiistai 19. lokakuuta 2010

2. vaatii neuvostoa ja komissiota yksilöimään epävarmojen työsuhteiden ominaisuudet jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoihin ja uuteen sukupuolten tasa-arvoa koskevaan strategiaan;
3. kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään lainsäädäntötoimiin, joilla lopetetaan nollatuntisopimukset, jotka ovat naisille tyypillisiä kodinhoito-, hoivatyö-, ravitsemus- ja hotellialoilla, ja ottamaan käyttöön kattavia valvontamekanismeja, joiden avulla voidaan säädellä kaikkia yritysten ja työpaikkojen toimintaan osallistumisen muotoja, joiden tarkoituksena on virallisesti ammatillinen ohjaus tai koulutus mutta joita on alettu käyttää väärin siten, että niiden varjolla teetetään varsinaisia työsuorituksia ilman asianmukaista palkkiota ja suojelua;
4. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään epävarmoja työsuhteita koskevia strategioita, joissa korostetaan kunnollisia ja ympäristöystävällisiä työpaikkoja ja sukupuolten tasapainon huomioon ottamista;
5. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimia, joilla vähennetään työn naisille aiheuttamaa kaksinkertaista raskautta, joka on yhtenä syynä siihen, että naisten osuus epävarmoissa työsuhteissa työskentelevien määrästä on ylisuuri; vaatii työelämän ja vapaa-ajan parempaa tasapainottamista vakinaisissa työsuhteissa, jotta epävarmojen työsuhteiden määrä vähenisi;

Sosiaaliset olot

6. ilmaisee pettymyksensä siihen, että EU:n työläisäädäntöpaketti ja edellä mainitut direktiivit määräämisestä, osa-aikaisesta ja tilapäisestä vuokratyöstä eivät puutu riittävällä tavalla työsuhteiden epävarmaan luonteeseen; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan lisää erityisiä lainsäädäntötoimia, kuten työntekijöiden sitovien sosiaalisten vähimmäisnormien käyttöönotto ja yhtäläisten mahdollisuuksien takaaminen äitiysloman, sairausvakuutuksen ja eläkkeiden kaltaisten sosiaalipalvelujen ja -etuusuuksien käyttämiseen sekä yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen työehdoista riippumatta; kehottaa jäsenvaltioita myös panemaan täytäntöön lainsäädäntöä, jolla varmistetaan työntekijöiden työajan järjevä rajoittaminen, lepo ja vapaa-aika;
7. kehottaa jäsenvaltioita saattamaan mahdollisimman pian oikeuden eteen työantajat, jotka kohtelevat naistyöntekijöitä väärin tai vahingollisesti;
8. tähdentää, että on tärkeää tarjota epävarmoissa työsuhteissa oleville naistyöntekijöille mahdollisuus sellaisen oikeuksien kuin kohtuullisen palkan, äitiysloman, oikeudenmukaisten ja säännöllisten työaikojen sekä syrjimättömän työympäristön suojeluun, sillä näiden oikeuksien merkitys on ratkaisevan suuri näille naisille; kehottaa jäsenvaltioita rankaisemaan niitä, jotka yleensä asettavat esteitä ammattiyhdistystoiminnalle ja lisäksi tarjoamaan matalan osallistumiskynnyksen neuvontaa naisille, jotka eivät voi saada tukea yritysneuvostolta, kuten kotitaloustöitä tekeville naisille; kehottaa työmarkkinaosapuolia parantamaan sukupuolten tasa-arvoa organisaatioidensa kaikilla tasoilla;
9. korostaa, että lainsäädäntötoimilla on turvattava sukupuolten tasa-arvoisuus ja vähennettävä eriarvoisuutta työmarkkinoilla; palauttaa siksi mieliin 18. marraskuuta 2008 antamansa päätöslauselman ja vaatii komissiota antamaan ehdotuksen miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamisesta ja muistuttaa jäsenvaltioita direktiivin 2006/54/EY saattamisesta mahdollisimman pikaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä;
10. kehottaa jäsenvaltioita saavuttamaan Barcelonassa asetettujen lasten päivähoitoa koskevat tavoitteet, joilla pyritään kohentamaan naisten työmarkkinoille osallistumista ja heidän taloudellista riippumattomuuttaan; kehottaa jäsenvaltioita poistamaan esteet, joiden vuoksi naiset eivät voi tehdä työtunteja haluamallaan tavalla – oli sitten kyse osa-aikatyöstä tai kokoaikatyöstä;
11. painottaa, että työmarkkinoiden ammatillinen ja sektorikohtainen eriytyminen on lopetettava jo nuoresta iästä lähtien tiedotuksella ja koulutuksella ja esimerkiksi lisäämällä naisellisiin taitoihin liitettyjen töiden kiinnostavuutta miesten keskuudessa ja päinvastoin, kannustamalla naisopiskelijoita kiinnostumaan tieteistä ja torjumalla käsitystä, että naiset olisivat toissijaisia tulonsaajia, siten, että myös Euroopan tasa-arvoinstituutti osallistuu tähän;
12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita suunnittelemaan ja toteuttamaan toimia, joiden avulla tytöt ja nuoret naiset saavat riittävää yleissivistävää ja ammatillista koulutusta ja voivat opiskella ja joilla tuetaan erityisesti siirtolaistaustaisia tyttöjä ja nuoria naisia; korostaa lisäksi, että lapsen syntymän vuoksi työelämästä lähteneiden naisten olisi pyrittävä aktiivisesti palaamaan työelämään;

Tiistai 19. lokakuuta 2010

13. kehottaa jäsenvaltioita torjumaan pimeitä töitä muuttamalla ne osaksi tavanomaisia työmarkkinoita ennakoivilla toimilla muun muassa siten, että laittomiksi työntekijöiksi ilmoitettaville henkilöille myönnetään syytesuoja ja että työnantajia vastaan käynnistetään varoittavia toimia; kehottaa lisäksi komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan tiedonkeruu- ja seurantatoimiensa tehokkuutta tällä alalla;

14. korostaa, että sosiaaliturva on olennainen osa joustoturvaa; painottaa, että joustoturva vaikuttaa eri tavalla miehiin ja naisiin ja yleensä se vahvistaa kulloinkin voimassa olevia sukupuolisidonnaisia rooleja; muistuttaa jäsenvaltioita ja työmarkkinaosapuolia neuvoston 8. kesäkuuta 2009 hyväksymistä kriisiajan joustoturvaa koskevista päätelmistä ja etenkin sukupuolinäkökulman valtavirtaistamisen soveltamisesta joustoturvan periaatteiden täytäntöönpanon yhteydessä;

15. katsoo, että epävarmoissa työsuhteissa työskentelevien naisten oloja voidaan kohentaa huolehtimalla eläkejärjestelmien kestävydestä, keskinäisen avun hankkeiden lainoitusmahdollisuuksista, työpaikkojen synnyttämisestä ja vaihtoehtoisista tulonmuodostusjärjestelmistä;

16. pyrkii siihen, että keskivertotyöpaikat olisivat vastedes hyvän työn periaatteiden mukaisia ja että niitä ei muutettaisi epävarmoiksi; kehottaa sääntelemään työmarkkinoita paremmin työpaikoilla tehtävien tiukkojen tarkastusten avulla, jotta epävarmojen työsuhteiden määrä vähenisi;

17. kehottaa Eurooppa-neuvostoa pääsemään sopimukseen selvistä neuvoa-antavista suuntaviivoista ja konkreettisista toimista, joilla varmistetaan nykyiset työpaikat ja uusien työpaikkojen luominen EU 2020 -strategian mukaisesti;

18. kehottaa paikalla saavutettujen tulosten perusteella komissiota antamaan jäsenvaltioille ohjeita välittömän ja välillisen syrjinnän torjumisesta, sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisesta ja naisten epävarmojen työsuhteiden vähentämisestä;

19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sääntelemään lakiteitse kausityöntekijöiden sosiaalista ja oikeudellista asemaa ja varmistamaan heidän sosiaaliturvansa; muistuttaa tässä yhteydessä, että kausityöntekijöiksi katsotaan työvoima, joka tekee virallisen tai epävirallisen työsopimuksen, jossa sopimuksen tekemisen ajankohta ja kesto määräytyvät pitkälti kausiluontoisten tekijöiden perusteella (kuten vuodenajasta riippuvat sääolosuhteet, viralliset vapaapäivät ja/tai maatalouden sadonkorjuupäivät);

20. toteaa, että tutkimusten mukaan epävarmat työsuhteet, joissa terveyttä ja turvallisuutta koskevat vähimmäisvaatimukset on saatettu jättää huomioimatta, lisäävät loukkaantumisten määrää ja tuovat mukanaan suuremman tautiriskin ja alttiuden vaaroille; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan terveyttä ja turvallisuutta koskevien vähimmäisvaatimusten seurantaa työpaikoilla ja kiinnittämään erityistä huomiota naistyöntekijöiden erityisiin riskeihin;

Kodinhoitoalan työntekijät

21. kehottaa komissiota kannustamaan jäsenvaltioita parhaiden käytäntöjen vaihtamiseen ja rakennerahastojen, kuten Euroopan sosiaalirahaston, tarjoamien yhteisrahoitusmahdollisuuksien täysimittaiseen hyödyntämiseen, jotta varmistetaan kohtuuhintaiset ja laadukkaat päivähoitopalvelut ja vanhustenhoito ja jotta naisten ei ole pakko ottaa näitä velvollisuuksia epävirallisesti hoitaakseen; painottaa lisäksi tarvetta varmistaa, että epävarmoista kodinhoitotyöpaikoista tehdään mahdollisuuksien mukaan kunniallisia pitkän aikavälin työpaikkoja;

22. kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioita niiden kehittäessä kampanjaa, joilla vauhditetaan epävarmojen työpaikkojen muuntamista vakinaisiksi työpaikoiksi; kehottaa komissiota hyväksymään ohjelman, jolla pyritään valistamaan työntekijöitä epävarmojen työsuhteiden vaikutuksista muun muassa työterveyteen ja -turvallisuuteen;

23. kehottaa komissiota ehdottamaan sellaista uutta Euroopan tason sopimusta au pair -paikkoja koskevasta säännöstä, jossa lasketaan ikärajaa nykyisestä 30 vuodesta, mikä estää lähes 30-vuotiaita aikuisia työntekijöitä pääsemästä au paireiksi, ja jossa korostetaan, että au pairien tehtävänä on auttaa perheen päivittäisissä rutiineissa ja osallistua toimintaan perheen parissa siten, että 30 viikkotunnin raja ei ylitä, ja että tavoitteena on au pairin kulttuurintuntemuksen ja kielitaidon kehittäminen;

Tiistai 19. lokakuuta 2010

Siirtotyöläiset

24. kehottaa komissiota lujittamaan uudessa sukupuolten tasa-arvoa koskevassa strategiassaan sitoutumistaan sukupuolten tasa-arvon edistämiseen maahanmuutto- ja kotouttamispolitiikassa ja etenkin käyttämään hyväkseen naissiirtotyöläisten työllistymismahdollisuuksia;

25. huomauttaa, että naissiirtotyöläisten sosiaalinen kotouttaminen on vieläkin vaikeampaa kuin mies-siirtotyöläisillä, koska he joutuvat kaksinkertaisen syrjinnän kohteeksi; kannustaa siksi työnantajia ryhtymään erityistoimiin naissiirtotyöläisten sosiaalisen kotoutumisen helpottamiseksi tarjoamalla näille esimerkiksi kielenopetusta ja/tai tukipalveluja ja varmistamaan, että siirtotyöläiset kirjataan virallisesti siten, että he ovat oikeutettuja etuisuuksiin;

Asiaa koskevat tutkimukset

26. kiinnittää erityistä huomiota epävarmoja työsuhteita koskevien tutkimusten puutteeseen; kehottaa komissiota ja Eurofoundia tekemään yhteistyötä Euroopan tasa-arvoinstituutin kanssa ja käynnistämään kohdennettuja tutkimuksia epävarmoissa työsuhteissa olevien henkilöiden koulutusta vastaamattomassa työssä olemisen ja hyvinvoinnin vähenemisen aiheuttamien kustannusten arvioimiseksi ottamalla huomioon sukupuolinäkökohdat; korostaa, että tulevaisuudessa Euroopan tutkimusohjelmissa olisi keskityttävä enemmän sosiaalisiin kysymyksiin, kuten epävarmoihin työsuhteisiin;

27. pitää myönteisenä pilottihankkeen kokonaistavoitteita epävarmojen työsuhteiden muuttamisesta oikeuksin varustetuiksi työsuhteiksi, ja painottaa, että hankkeen toteuttamisen yhteydessä on kiinnitettävä erityistä huomiota epävarmojen työsuhteiden sukupuolisidonnaiseen luonteeseen;

*

* *

28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden hallituksille.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

Vähimmäistulon asema köyhyyden torjunnassa ja osallistavan yhteiskunnan edistämässä Euroopassa

P7_TA(2010)0375

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2010 vähimmäistulon asemasta köyhyyden torjunnassa ja osallistavan yhteiskunnan edistämässä Euroopassa (2010/2039(INI))

(2012/C 70 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 4, 9, 14, 19, 151 ja 153 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 1979 hyväksytyyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ja ihmisoikeuksien maailmankonferenssissa vuonna 1993 vahvistetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja erityisesti sen 3, 16, 18, 23, 25, 26 ja 29 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien vuonna 2000 määrittelemät vuosituhannen kehitystavoitteet ja niistä erityisesti äärimmäisen köyhyyden ja nälän vähentämisen (ensimmäinen tavoite), peruskoulutuksen järjestämisen kaikille (toinen tavoite) ja miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistämisen (kolmas tavoite),
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimukset nro 26 ja 131 vähimmäistulon määrittämisestä sekä nro 29 ja 105 pakkotyön poistamisesta,
- ottaa huomioon ILO:n kansainvälisen työllisyysopimuksen,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien ja ILO:n ihmisarvoista työtä koskevat toimintaohjelmat,
- ottaa huomioon EU:n perusoikeuskirjan ja erityisesti sen sosiaalisia oikeuksia koskevat säännökset,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 34, 35 ja 36 artiklan, joissa määritellään erityisesti oikeus toimeentuloturvaan ja asumisen tukeen, terveyden korkeatasoinen suojelu ja mahdollisuus käyttää yleistä taloudellista etua koskevia palveluja,
- ottaa huomioon ILO:n pääjohtajan vuonna 2005 julkaiseman yleisraportin maailmanlaajuisesta pakkotyön vastaisesta liittoutumasta, joka kuuluu työhön liittyviä peruseriaatteita ja oikeuksia koskevan ILO:n julistuksen seurantatoimiin,
- ottaa huomioon riittävästä resursseista ja sosiaaliavustuksesta sosiaalisen suojelun järjestelmissä koskevista yhteisistä kriteereistä 24. kesäkuuta 1992 annetun neuvoston suosituksen 92/441/ETY ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 245, 26.8.1992, s. 46.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon sosiaalisen suojelun tavoitteiden ja politiikkojen lähentämisestä 27. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston suosituksen 92/442/ETY (1),
 - ottaa huomioon työllisyyttä, sosiaalipolitiikkaa ja terveys- ja kuluttaja-asioita käsittelevän neuvoston 16.–17. joulukuuta 2008 pidetyssä 2916. kokouksessa tehdyt päätelmät (2),
 - ottaa huomioon 22. lokakuuta 2008 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1098/2008/EY köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan Euroopan teemavuodesta (2010) (3),
 - ottaa huomioon 6. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan sosiaalimallista tulevaisuutta varten (4),
 - ottaa huomioon 9. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman yhteiskunnallisen osallisuuden edistämisestä ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjumisesta EU:ssa (5) ja ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A6-0364/2008),
 - ottaa huomioon 6. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman uudistetusta sosiaalisesta toimintaohjelmasta (6),
 - ottaa huomioon 3. lokakuuta 2008 annetun komission tiedonannon komission suosituksesta työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämiseksi ja 6. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä (7),
 - ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2008 esittämänsä kirjallisen kannanoton nro 0111/2007 asunnottomuuden poistamiseen (8),
 - ottaa huomioon komission 3. maaliskuuta 2010 antaman tiedonannon ”Eurooppa 2020. Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (KOM(2010)2020),
 - ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2010 annetun komission ehdotuksen neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (KOM(2010)0193),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0233/2010),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan komissio nimesi vuosia 2005–2010 koskevassa sosiaalipoliittisessa toimintaohjelmassaan vuoden 2010 ”Euroopan köyhyyden ja syrjäytymisen torjunnan teemavuodeksi” tarkoituksenaan vahvistaa Lissabonin strategian alussa ilmaistua EU:n poliittista sitoumusta toimia ”päättäväisesti köyhyyden poistamiseksi”,
- B. toteaa, että köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen ovat ihmisarvon ja perusihmisoikeuksien loukkauksia ja että toimeentulokijärjestelmien keskeisenä tavoitteena on oltava poistaa köyhyys ja tarjota mahdollisuus ihmisarvoiseen elämään,
- C. ottaa huomioon, että taloudellisesta hyvinvoinnista ja kaikista köyhyyden vähentämistä koskevista julistuksista huolimatta sosiaalinen eriarvoisuus on lisääntynyt ja että 17 prosenttia väestöstä (lähes 85 miljoonaa ihmistä) eli vuoden 2008 lopussa köyhyysrajan alapuolella myös sosiaalietuuksien maksamisen jälkeen (9), kun taas vuonna 2005 kyseinen määrä oli 16 prosenttia ja 15 jäsenvaltion EU:ssa vuonna 2000 15 prosenttia,

(1) EYVL L 245, 26.8.1992, s. 49.

(2) Euroopan unionin neuvoston lehdistötiedote 16825/08 (painos 358), s. 18.

(3) EUVL L 298, 7.11.2008, s. 20.

(4) EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 141.

(5) EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 11.

(6) EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 11.

(7) EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 23.

(8) EUVL C 259 E, 29.10.2009, s. 19.

(9) Köyhyysrajaksi on laskettu jokaisessa maassa 60 prosenttia maan mediaanitulosta, mikä on alle keskitulotason.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- D. ottaa huomioon, että lasten ja alle 17-vuotiaiden nuorten köyhyysriski on suurempi kuin koko väestön; ottaa myös huomioon, että vuonna 2008 se oli 27 jäsenvaltion EU:ssa 20 prosenttia ja että korkein köyhyysriski oli 33 prosenttia,
- E. ottaa huomioon, että muuta väestöä suurempi köyhyysriski koskee myös vanhuksia ja että 27 jäsenvaltion EU:ssa vuonna 2008 65-vuotiaiden tai sitä vanhempien köyhyysriski oli lähes 19 prosenttia, kun vuonna 2005 vastaava luku oli 19 prosenttia ja vuonna 2000 17 prosenttia,
- F. ottaa huomioon, että toimeentulon epävarmuuden ja matalapalkkaisuuden jatkuva yleisyys tietyillä aloilla pitää köyhyysuhan alla olevien työntekijöiden määrän korkeana; ottaa huomioon, että 27 jäsenvaltion EU:ssa vuonna 2008 työssäkäyvän väestön köyhyysriski oli keskimäärin 8 prosenttia, kun vuonna 2005 vastaava luku oli 8 prosenttia ja 15 jäsenvaltion EU:ssa vuonna 2000 7 prosenttia,
- G. toteaa, että 24. kesäkuuta 1992 antamassaan suosituksessa 92/441/ETY neuvosto kehottaa jäsenvaltioita tunnustamaan ihmisten perusoikeuden ihmisarvoisen elämän edellyttämiin riittäviin resursseihin ja etuuksiin; toteaa, että 27. heinäkuuta 1992 antamassaan suosituksessa 92/442/ETY neuvosto suosittelee jäsenvaltioille, että ne takaisivat ihmisille ihmisarvon mukaisen toimeentulon; ottaa huomioon, että 17. joulukuuta 1999 antamassaan päätelmissä neuvosto kannatti sosiaalisen osallisuuden edistämistä yhtenä sosiaalisen suojelun uudenaikaistamisen ja parantamisen tavoitteista,
- H. ottaa huomioon, että merkittävä osa köyhyysuhan alla elävistä on naisia, mikä on seurausta työttömyydestä, hoitovastuun vähäisestä jakamisesta, epävarmasta ja matalapalkkaisesta työstä, palkkasyrjinnästä ja alhaisemmista eläkkeistä,
- I. toteaa, että naisilla on suurempi riski ajautua äärimmäiseen köyhyyteen kuin miehillä; katsoo, että pysyvä köyhyyden naisistuminen suuntaus eurooppalaisissa yhteiskunnissa osoittaa, että sosiaaliturvajärjestelmien nykyistä kehystä sekä monia unionin sosiaali-, talous- ja työllisyyspolitiikoista ei ole suunniteltu vastaamaan naisten tarpeisiin eikä ottamaan huomioon naisten työlle ominaisia eroja; katsoo, että Euroopassa naisten köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen on vastattava erityisillä, moninaisilla ja sukupuolten väliset erot huomioon ottavilla politiikoilla,
- J. toteaa, että naisilla – ja varsinkin ikääntyneillä naisilla – on suurempi riski ajautua äärimmäiseen köyhyyteen kuin miehillä, koska sosiaaliturvajärjestelmät perustuvat usein keskeytymättömän ansiotyön periaatteeseen; toteaa, ettei yksilöllinen oikeus köyhyyttä estävään vähimmäistuloon saisi olla riippuvainen työhön liittyvistä sosiaalivakuutusmaksuista,
- K. toteaa, että nuorisotyöttömyys on lisääntynyt ennennäkemättömästi eli 21,4 prosenttiin EU:ssa ja vaihtelee Alankomaiden 7,6 prosentista Espanjan 44,5 prosenttiin ja Latvian 43,8 prosenttiin ja että nuorille tarjottu oppisopimuskoulutus ja työharjoittelu on usein palkatonta tai heikosti palkattua,
- L. huomauttaa, että joka viides alle 25-vuotias on työttömänä EU:ssa ja että eniten työttömyys vaikuttaa yli 55-vuotiaisiin EU-kansalaisiin, joiden vakavana erityisongelmana on myös, että todennäköisyys työpaikan saamisesta vähenee heidän ikääntyessään,
- M. ottaa huomioon, että talous- ja rahoituskriisi on supistanut työpaikkojen tarjontaa, sillä arvioiden mukaan syyskuun 2008 jälkeen on menetetty yli 5 miljoonaa työpaikkaa, ja että se on myös lisännyt epävarmuutta,
- N. toteaa, että Euroopassa ei ole virallisia tietoja äärimmäisestä köyhyydestä, kuten asunnottomuudesta, ja että nykyisiä kehityssuuntauksia on sen vuoksi vaikea seurata,
- O. katsoo, että köyhyyden ja syrjäytymisen torjumista koskevan Euroopan teemavuoden on tarjottava mahdollisuus tietoisuuden lisäämiseen köyhyydestä ja siitä johtuvasta sosiaalisesta syrjäytymisestä ja sitä koskevan politiikan parantamiseen, aktiivisen osallisuuden edistämiseen, riittävän tulon takaamiseen, tilaisuuteen käyttää laadukkaita palveluja ja ihmisarvoisen työn tukemiseen, mikä edellyttää hyvinvoinnin oikeudenmukaista jakamista sekä toimenpiteitä ja politiikkoja, joilla taataan todellinen taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus Euroopan unionin ja sen alueiden tasolla, ja katsoo, että vähimmäistulo voi tarjota todellisen turvaverkon syrjäytyneille ja haavoittuvassa asemassa oleville,

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- P. ottaa huomioon, että köyhyyden ja syrjäytymisen torjumista koskevan Euroopan teemavuoden tavoitteita ja pääperiaatteita ovat oikeuksien tunnustaminen, yhteisvastuu, osallistuminen, yhteenkuuluvuus, sitoutuminen ja käytännön toiminta,
- Q. katsoo, että koko EU:n talous- ja rahoitustilannetta on arvioitava asianmukaisesti, jotta jäsenvaltioita voidaan kannustaa ottamaan käyttöön vähimmäistuloraja, jonka avulla voidaan nostaa elintaso ja samalla edistää kilpailua,
- R. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on sitoutunut noudattamaan Yhdistyneiden Kansakuntien vuosituuhannen kehitystavoitteita ja Yhdistyneiden Kansakuntien päätöslauselmaa toisesta köyhyyden-vastaisesta vuosikymmenestä (2008–2017),
- S. ottaa huomioon köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen moniulotteisen luonteen, erityisen haavoittuvat ja paljon apua tarvitsevat väestöryhmät (lapset, naiset, ikääntyneet, vammaiset ja muut ryhmät), mukaan luettuina maahanmuuttajat, etniset vähemmistöt, suur- tai yksinhuoltajaperheet, kroonisesti sairaat ja asunnottomat, sekä tarpeen liittää köyhyyden ja syrjäytymisen ennaltaehkäiseminen ja torjunta osaksi muita EU-politiikkoja; katsoo, että jäsenvaltioille on määriteltävä kansallisiin politiikkoihin sisällytettävät suuntaviivat, jotta voitaisiin varmistaa, että kaikilla on mahdollisuus esteettömän julkisen infrastruktuurin ja yleistä etua koskevien palveluiden käyttöön, korkealaatuisiin, työntekijöiden oikeuksia kunnioittaviin työpaikkoihin sekä köyhyyden estävään taattuun vähimmäistuloon, jotta he voivat osallistua yhteiskunnalliseen toimintaan, kulttuuriin ja politiikkaan ja elää ihmisarvoista elämää,
- T. toteaa, että suunnattoman korkea köyhyysaste vaikuttaa paitsi sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen Euroopassa myös talouteemme, koska suurten yhteiskuntaryhmien pysyvä syrjäytyminen heikentää talouden kilpailukykyä ja lisää julkiseen talouteen kohdistuvia paineita,
- U. ottaa huomioon tarpeen asettaa etenkin Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen ja perusihmisoikeuksien turvaamiseen keskittyvä kokonaistavoite, jossa edellytetään talous-, työllisyys-, sosiaali-, alue- ja ympäristöpolitiikkojen välisen tasapainon luomista ja vaurauden ja tulojen oikeudenmukaista jakamista, minkä vuoksi on tehtävä sosiaalisten vaikutusten arviointi kaikista päätöksistä sekä sovellettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen horisontaalista sosiaalilauseketta (9 artikla),
- V. ottaa huomioon, että ihmisarvon kunnioittaminen on yksi Euroopan unionin perusperiaatteista ja että unionin toiminnan päämääränä on tavoitella täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä, torjua sosiaalista syrjäytymistä ja syrjintää sekä edistää sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista suojelua,
- W. ottaa huomioon tarpeen taata rakennerahastojen soveltaminen, lisääminen ja parempi käyttö köyhyyden torjunnan, sosiaalisen osallistamisen sekä esteettömien, korkealaatuisten ja työntekijöiden oikeuksia kunnioittavien työpaikkojen luomisen aloilla,
- X. ottaa huomioon sosiaaliturvajärjestelmien aseman sosiaalisen yhteenkuuluvuuden sellaisen tason varmistamisessa, joka on tarpeen sosiaalisen osallisuuden takaamiseksi ja talouskriisin sosiaalisten vaikutusten lievittämiseksi, mikä edellyttää köyhyyden estävää yksilöllisesti taattua vähimmäistuloa, markkinoiden kilpailupaineiden vuoksi työmarkkinoilta syrjäytyneiden henkilöiden pätevyys- ja koulutustason parantamista sekä yhtäläisten mahdollisuuksien takaamista työmarkkinoilla ja perusoikeuksien käyttämistä varten,
- Y. toteaa, että vähimmäistulojärjestelmien käyttöönotto ja lujittaminen on tärkeä ja tehokas keino poistaa köyhyys siten, että tuetaan sosiaalista integroitumista ja työmarkkinoille pääsyä sekä tarjotaan ihmisille ihmisarvoinen toimeentulo,

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- Z. toteaa, että vähimmäistulojärjestelmät ovat tärkeä väline, jonka avulla taataan tuloturva ihmisille, joiden on voitettava sosiaalisen syrjäytymisen ja työttömyyden seuraukset, ja tuetaan pääsyä työmarkkinoille; katsoo, että vähimmäistulojärjestelmillä on suuri merkitys vaurauden uudelleenjakamisessa sekä yhteisvastuun ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden varmistamisessa ja että niillä on erityisesti kriisiaikana vastasyklinen vaikutus, sillä niistä saadaan lisävaroja kysynnän ja kulutuksen lujittamiseksi sisämarkkinoilla,
- AA. ottaa huomioon äskettäisen Eurobarometri-tutkimuksen, jossa tutkittiin EU:n kansalaisten asenteita köyhyyteen ja jonka mukaan suurin osa kansalaisista (73 prosenttia) pitää köyhyyttä kasvavana ongelmana kotimaassaan, 89 prosenttia vaatii kotimaansa hallitusta ryhtymään kiireellisiin toimiin köyhyyden torjumiseksi ja 74 prosenttia katsoo, että myös EU:lla on tärkeä tehtävä tämän asian hoitamisessa,
- AB. ottaa huomioon, että talouskriisin sosiaaliset vaikutukset ovat olleet kipeitä ja että yli 6 miljoonaa EU:n kansalaista on jäänyt kahden viime vuoden aikana työttömiksi,
- AC. ottaa huomioon talous- ja sosiaalikiriin vakavuuden sekä sen vaikutuksen köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen yleistymiseen ja toteaa, että työttömyys on lisääntynyt (6,7 prosentista vuoden 2008 alussa 9,5 prosenttiin vuoden 2009 lopussa), että joka kolmas työtön on pitkäaikaistyötön ja että tilanne on pahin maissa, joiden talous on kaikkein haavoittuvin,
- AD. ottaa huomioon, että neuvosto ja komissio sekä kansainväliset organisaatiot, kuten IMF, ovat kehottaneet joitakin jäsenvaltioita supistamaan lyhyellä aikavälillä julkistalouden alijäämää, joka on pahentunut kriisin seurauksena, sekä leikkaamaan muun muassa sosiaalimenoja, mikä heikentää hyvinvointivaltiota ja pahentaa köyhyyttä,
- AE. ottaa huomioon, että sosiaalinen eriarvoisuus on lisääntynyt joissakin jäsenvaltioissa, mikä on seurausta etenkin taloudellisesta eriarvoisuudesta tulojen ja varallisuuden jakautumisessa, että eriarvoisuus työmarkkinoilla on kasvanut sosiaalisen epävarmuuden myötä ja että eriarvoisuus on myös lisääntynyt sellaisissa valtion sosiaalisiin tehtäviin kuuluvissa asioissa kuin sosiaalivakuutus, terveydenhuolto, koulutus ja oikeussuoja,
- AF. ottaa huomioon sosiaalista osallisuutta koskevan unionin politiikan, erityisesti Lissabonin strategian tavoitteet ja sen yhteydessä 2000-luvun alussa hyväksytyt unionin ohjelman, sekä avoimen koordinoitimenetelmän soveltamisen ja kansallisissa toimintasuunnitelmissa saavutettavat yhteiset tavoitteet,
- AG. toteaa, että useimmissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa on monista eri syistä paljon asunnottomia, mikä edellyttää erityistoimia näiden henkilöiden sosiaalista integroitumista varten,
1. korostaa tarvetta konkreettisille toimenpiteille, joiden avulla voidaan poistaa köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen tutkimalla keinoja ihmisten palauttamiseksi työmarkkinoille ja edistämällä tulojen ja vaurauden oikeudenmukaista jakamista riittävien tulojen takaamisen avulla, millä annetaan todellinen merkitys ja sisältö köyhyyden ja syrjäytymisen torjumista koskevalle Euroopan teemavuodelle ja varmistetaan, että vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttaminen jättää vahvan poliittisen perinnön, mukaan luettuina köyhyyttä estävät ja sosiaalisesti osallistavat vähimmäistulojärjestelmät, jotka perustuvat jäsenvaltioiden kansallisiin käytäntöihin, työehtosopimukseen ja kansalliseen lainsäädäntöön koko Euroopan unionissa, ja aktiivinen toiminta riittävien tulo- ja sosiaaliturvajärjestelmien edistämiseksi; kannustaa jäsenvaltioita harkitsemaan uudelleen toimintalinjoja, joiden avulla taataan riittävä tulo, koska köyhyyden torjunta edellyttää ihmisarvoisia ja pysyviä työpaikkoja työmarkkinoilla heikommassa asemassa oleville yhteiskuntaryhmille; katsoo, että kaikkien työntekijöiden on voitava tulla toimeen ihmisarvoisesti; katsoo, että hyvinvointivaltio politiikka merkitsee myös aktiivista työmarkkinapolitiikkaa;
 2. kiinnittää huomiota siihen, että viimeaikaisen talouden hidastumisen sekä työttömyyden kasvun ja työmahdollisuuksien vähenemisen takia köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen uhkaavat monia, mikä koskee etenkin jäsenvaltioita, joiden ongelmana on pitkäaikaistyöttömyys;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

3. vaatii saavuttamaan todellista edistystä vähimmäistulojärjestelmien riittävyyden varmistamisessa, jotta voidaan poistaa jokaisen lapsen, aikuisen ja vanhuksen köyhyys sekä toteuttaa heidän oikeutensa ihmisarvoiseen elämään;
4. korostaa eroja eri aloilla (terveys, asuminen, koulutus, tulot, työllisyys) köyhyydessä elävien yhteiskuntaryhmien keskuudessa, pyytää komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan kyseiset erot huomioon kohdennetuissa toimenpiteissään ja korostaa, että yksi tehokkaimmista keinoista vähentää köyhyyttä on mahdollistaa kaikkien osallistuminen työmarkkinoille;
5. korostaa, että elinikäisen oppimisen ohjelmiin on kiinnitettävä erityistä huomiota ja että ne ovat perusväline köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi, sillä ne parantavat työllistettävyyttä, tiedon-saantia ja pääsyä työmarkkinoille; katsoo, että on luotava kannustimia, joilla lisätään työntekijöiden, työtömien ja kaikkien haavoittuvaisten yhteiskuntaryhmien osallistumista elinikäiseen oppimiseen, ja että on ryhdyttävä tehokkaisiin toimiin koulunkäynnin keskeyttämiseen johtavia tekijöitä vastaan sekä parannettava ammattipätevyyksiä ja edistettävä uusien taitojen hankkimista, jolloin voidaan nopeuttaa paluuta työmarkkinoille, lisätä tuottavuutta ja auttaa ihmisiä löytämään parempi työpaikka;
6. korostaa, että jäsenvaltioiden tasolla on toteutettava toimia vähimmäistulorajan määrittämiseksi asi-aankuuluvien indikaattoreiden perusteella, jotta voidaan taata sosiaalinen ja taloudellinen yhteenkuuluvuus, vähentää samasta työstä maksettavan erisuuruuden palkan riskiä ja alentaa köyhyysriskiä koko Euroopan unionissa ja että Euroopan unionin on annettava tehokkaampia suosituksia tällaisista toimista;
7. korostaa, että työtä on pidettävä yhtenä tehokkaimpana suojakeinona köyhyyttä vastaan ja että sen vuoksi on toteutettava toimia naisten työllisyyden edistämiseksi sekä asetettava laadullisia tavoitteita tarjot-tavia työpaikkoja varten;
8. korostaa, että EU:n ja kansallisella tasolla on ryhdyttävä toimiin, jotta voidaan suojella kansalaisia ja kuluttajia lainojen takaisinmaksuun ja luottokortteihin liittyviltä epäoikeudenmukaisilta ehdoilta ja vahvistaa lainansaannin edellytyksiä, joiden tarkoituksena on estää kotitalouksien ylivelkaantuminen ja siten köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen;
9. korostaa köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen moniulotteista luonnetta ja painottaa sosiaalisten tavoitteiden huomioon ottamisen varmistamista ja makrotaloudellisten politiikkojen sosiaalisen ulottuvuu-den ja kestävyuden merkitystä; katsoo, että sosiaalisten tavoitteiden on oltava erottamaton osa kriisistä selviytymistä koskevaa strategiaa, Eurooppa 2020 -strategiaa sekä taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, mikä edellyttää monialaisia sosiaalisia suuntaviivoja ja tehokasta sosiaalisten vaikutusten arviointia, joilla varmistetaan, että painopistealueet ja politiikat, erityisesti raha-, työllisyys-, sosiaali- ja makrotalouspolitiikat sekä vakaus- ja kasvusopimus ja kilpailua, sisämarkkinoita, talousarviota ja verotusta koskevat politiikat, määritellään uudelleen; katsoo, että nämä politiikat eivät saa estää sosiaalista yhteenkuu-luvuutta ja niiden on taattava asianmukaisen toimenpiteiden toteuttaminen ja yhtäläisten mahdollisuuksien edistäminen, jotta varmistetaan pysyvä irtautuminen kriisistä, jatketaan julkisen talouden vakauttamista ja aloitetaan uudistukset, joita taloudessa tarvitaan kasvun jatkumiseksi ja työpaikkojen luomiseksi; kehottaa luomaan asianmukaisten mekanismien kautta konkreettisia tukipolitiikkoja jäsenvaltioille, jotka tarvitsevat eniten tukea;
10. katsoo, että työpaikkojen luomisen on oltava komission ja jäsenvaltioiden hallitusten ensisijainen tavoite, sillä se on ensimmäinen askel köyhyyden vähentämiseksi;
11. katsoo, että vähimmäistulojärjestelmät olisi liitettävä sosiaalista integrointia koskevaan strategiaan lähestymistapaan, jossa sekä yleisin politiikoin että kohdennetuin toimenpitein – asumisen, terveydenhuol-lon, koulutuksen ja sosiaalipalvelujen alalla – autetaan ihmisiä selviytymään köyhyydestä ja aktivoitumaan sosiaalisen osallisuuden ja työmarkkinoille pääsyn kannalta; katsoo, että vähimmäistulojärjestelmien todelli-sena tavoitteena ei ole pelkästään auttaa vaan myös saattaa edunsaajia näiden siirtyessä sosiaalisen syrjäy-tymisen tilanteesta aktiivielämään;
12. korostaa, että vähimmäistulon määrää vahvistettaessa on otettava huomioon huollettavana olevat henkilöt, erityisesti lapset, jotta voidaan murtaa lasten köyhyyden noidankehä; katsoo myös, että komission olisi laadittava vuotuinen kertomus lasten köyhyyden torjunnassa saavutetusta edistymisestä;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

13. katsoo, että on tarpeen muuttaa säästöpolitiikkoja, joita joissakin maissa on otettu käyttöön kriisin torjumiseksi, ja korostaa, että on tärkeää toteuttaa tehokkaita yhteisvastuutoimia, kuten tehostaa määrärahojen liikkuvuutta, ennakoida niiden siirtoja ja supistaa yhteisrahoitusta, jotta voidaan luoda ihmisarvoisia työpaikkoja, tukea tuotannonaloja sekä torjua köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä ja estää uudet riippuvuusuhheet ja velan lisääntyminen;

14. katsoo, että vähimmäistulojärjestelmien käyttöönotto EU:n kaikissa jäsenvaltioissa – siten, että toteutetaan erityistoimia sellaisten ihmisten tukemiseksi taloudellisesti, joiden tulot eivät ole riittävät, ja helpotetaan mahdollisuuksia saada palveluja – on yksi tehokkaimmista keinoista torjua köyhyyttä, taata riittävä elintaso ja edistää sosiaalista integroitumista;

15. katsoo, että riittävää vähimmäistuloa koskevissa järjestelmissä on taattava vähintään 60 prosenttia asianomaisen valtion mediaanitulosta;

16. katsoo, että on tarpeen arvioida sosiaalista osallisuutta koskevaa politiikkaa, avoimen koordinoitimenetelmän soveltamista, yhteisten tavoitteiden saavuttamista ja kansallisia toimintasuunnitelmia köyhyyden kehityksen kannalta, jotta voidaan tehostaa toimia EU:n ja kansallisella tasolla sekä torjua köyhyyttä entistä kattavammilla, johdonmukaisemmilla ja paremmin jäsenneityillä politiikoilla, joiden tavoitteena on absoluuttisen köyhyyden ja lasten köyhyyden poistaminen vuoteen 2015 mennessä sekä suhteellisen köyhyyden tuntuva vähentäminen;

17. toistaa, että vähimmäistulojärjestelmät ovat tärkeitä mutta että niiden lisäksi tarvitaan kansallisella ja Euroopan tasolla koordinoitu strategia, jossa keskitytään laaja-alaisiin toimiin ja erityistoimiin, kuten työmarkkinoista kauimpana oleville ryhmille suunnattuun aktiiviseen työmarkkinapolitiikkaan, heikoimmin koulutetuille tarkoitettuun koulutukseen, vähimmäispalkkaan, sosiaaliseen asuntopolitiikkaan sekä kohtuuhintaisten, esteettömien ja laadukkaiden julkisten palvelujen tarjoamiseen;

18. kehottaa edistämään sosiaalista integroitumista ja osallisuutta, jotta varmistetaan perusihmisoikeuksien tehokas noudattaminen, ja sitoutumaan yksiselitteisesti määrittelemään köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumista koskevat Euroopan unionin ja kansallisen tason politiikat; katsoo, että on varmistettava, että fyysisesti ja viestinnällisesti esteettömät työmarkkinat, julkiset terveys-, opetus- ja koulutuspalvelut (esikoulusta alempaan yliopistotutkintoon), ammattikoulutuspalvelut, julkinen asuntotuotanto, energiahuolto ja sosiaaliturva ovat paremmin kaikkien saatavilla; katsoo, että työpaikkojen on oltava esteettämiä, laadukkaita ja niissä on noudatettava työntekijöiden oikeuksia; katsoo, että palkkojen on oltava ihmisarvoisia ja että on taattava minimieläke, jotta koko elämänsä ajan työskennelleet voivat saada kunnollista eläkettä; katsoo, että kaikille tarkoitettujen vähimmäistulojärjestelmien on taattava köyhyyden torjunta ja varmistettava sosiaalinen, kulttuurinen ja poliittinen osallistuminen kansallisia käytäntöjä, työehtosopimuksia ja jäsenvaltioiden lainsäädäntöä noudattaen; huomauttaa myös, että mitä useammat jäsenvaltiot panostavat pitkällä aikavälillä näihin eri politiikkoihin, sitä harvemman kotitalouden tarvitsee käyttää riittävät tulot turvaavaa järjestelmää; huomauttaa, että tällaisia toimia olisi toteutettava noudattaen täysin jäsenvaltioiden toissijaisuusperiaatetta sekä eri käytäntöjä, työehtosopimuksia ja lainsäädäntöä; katsoo, että tämä on ainoa tapa varmistaa kaikkien ihmisten oikeus osallistua yhteiskunnalliseen, poliittiseen ja kulttuuriseen elämään;

19. kiinnittää huomiota sellaisten nuorten tarpeisiin, joilla on erityisongelmia taloudellisessa ja sosiaalisessa integroitumisessa ja jotka ovat vaarassa keskeyttää koulunkäynnin varhaisessa iässä; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että nuorisotyöttömyyden torjunnasta tehdään erityistavoite ja että siinä on omat painopistealueensa, joihin sisältyy erityistoimia ja ammatillista koulutusta koskevia toimia, yhteisöohjelmien (elinikäinen oppiminen, Erasmus Mundus) tukeminen sekä yrittäjyyden edistäminen;

20. huomauttaa, että koulunkäynnin keskeyttämisaste ja vähäiset mahdollisuudet korkea- ja yliopistokoulutukseen ovat perussyitä korkeaan pitkäaikaistyöttömyysasteeseen ja heikentävät vakavasti sosiaalista yhteenkuuluvuutta; katsoo, että koska nämä kaksi ongelmaa sisältyvät komission ensisijaisiin tavoitteisiin Eurooppa 2020 -strategiaa koskevassa asiakirjassa, on luotava perusta erityistoimille ja -politiikoille, jotka koskevat nuorten pääsyä koulutukseen apurahojen, opintotukien ja opintolainojen avulla, sekä aloitteille, jotka lisäävät koulutuksen dynaamisuutta;

21. katsoo, että komission olisi tutkittava, millaisia vaikutuksia sen tekemällä vähimmäispalkan euroopalaisen tason vahvistamista koskevalla lakialoitteella olisi kussakin jäsenvaltiossa; ehdottaa erityisesti, että tutkimuksessa käsiteltäisiin riittävän vähimmäistulon ja vähimmäispalkan välistä eroa asianomaisessa jäsenvaltiossa sekä sen vaikutuksia työmarkkinoille pääsyyn;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

22. katsoo, että on tärkeää antaa työttömyyskorvauksen tasoa koskevia sääntöjä, jotta voidaan estää edunsaajien köyhyys, ja kannustaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimia työelämään paluun helpottamiseksi epäsuositettujen työpaikkojen täyttämiseksi muun muassa edistämällä liikkuvuutta Euroopan unionissa;
23. korostaa, että panostuksella vähimmäistulojärjestelmiin on keskeinen osuus köyhyyden estämisessä ja vähentämisessä; tähdentää, ettei vähimmäistulojärjestelmiä saisi kriisiaikanaan pitää kustannustekijänä vaan olennaisena osana kriisin torjuntaa; korostaa, että varhaisvaiheen panostus köyhyyden torjuntaan tuo suuremman tuoton vähentäessään yhteiskunnalle koituvia pitkän aikavälin kustannuksia;
24. korostaa sosiaalisen suojelun merkitystä erityisesti sairauden, perhe-etuuksien, eläkkeen ja vammaisuuden yhteydessä ja pyytää jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota heikoimmassa asemassa oleviin sekä takaamaan heille oikeuksien vähimmäistason myös työttömyyden aikana;
25. toteaa, että mahdollisuus ihmisarvoisen elämän edellyttämiin riittäviin resursseihin ja etuuksiin on perusluonteinen ihmisoikeus, jonka yhteydessä on toteutettava kattavia, johdonmukaisia toimia sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi; kehottaa jäsenvaltioita sosiaalista osallisuutta koskevan aktiivisen strategian yhteydessä hyväksymään kansallisia politiikkoja, joilla edistetään asianosaisten taloudellista ja sosiaalista integroitumista;
26. panee merkille työssä käyvien köyhien kasvavan määrän ja tarpeen ratkaista tämä uusi haaste yhdistämällä eri välineitä; katsoo, että toimeentuloon riittävän palkan on aina oltava köyhyysrajan yläpuolella ja että monista eri syistä köyhyysrajan alapuolelle jäävien työntekijöiden on saatava korotuksia, joille ei aseteta ehtoja ja jotka on helppo saada; panee merkille myönteiset kokemukset, joita Yhdysvalloissa on saatu negatiivisesta tuloverosta pienipalkkaisten työntekijöiden nostamiseksi köyhyysrajan yläpuolelle;
27. panee merkille, että komissio ehdottaa tiedonannossaan "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia", että EU:lle asetetaan viisi yleistavoitetta, joista yksi on köyhyysuhan alla elävien ihmisten määrän vähentäminen 20 miljoonalla; muistuttaa, että tämä tavoite on kaukana Lissabonin strategian alkuperäisistä kunnianhimoisista tavoitteista, joita ei valitettavasti ole saavutettu (köyhyyden poistaminen); katsoo, että köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen on poistettava uskottavien, konkreettisten ja sitovien toimenpiteiden avulla; katsoo, että tämä tavoite on liian alhainen ja että tavoitetta Euroopasta, jossa ei ole köyhyyttä, ei saa hylätä; katsoo, että tavoitteen saavuttamiseksi on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä ja tähän absoluuttisesti laskettuun tavoitteeseen on yhdistettävä tavoite köyhyyden vähentämisestä kussakin jäsenvaltiossa, jotta jäsenvaltioita voidaan kannustaa osallistumaan tavoitteen saavuttamiseen, ja että siitä on tehtävä uskottava asianmukaisten toimenpiteiden avulla, etenkin mitä tulee huollettavia henkilöitä koskeviin tukipolitiikkoihin; katsoo, että tämä tavoite on saavutettava konkreettisten ja asianmukaisten toimenpiteiden avulla, erityisesti ottamalla käyttöön vähimmäistulojärjestelmiä EU:n kaikissa jäsenvaltioissa;
28. katsoo, että on ensiarvoisen tärkeää torjua sosiaalista eriarvoisuutta, joka on seurausta etenkin taloudellisesta eriarvoisuudesta tulojen ja varallisuuden jakautumisessa, eriarvoisuutta työmarkkinoilla sosiaalisen epävarmuuden myötä ja eriarvoisuutta sellaisissa valtion sosiaalisiin tehtäviin kuuluvissa asioissa kuin sosiaalivakuutus, terveydenhuolto, koulutus ja oikeusuoja;
29. kehottaa neuvostoa ja EU:n jäsenvaltioita ottamaan köyhyyden poistamista koskevan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteen perustaksi suhteellisen köyhyyden indikaattorin (60 prosenttia mediaanitulosta), kuten joulukuussa 2001 kokoontuneessa Laekenin Eurooppa-neuvostossa todettiin, sillä tässä indikaattorissa köyhyyden todellisuus otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion tilanteessa ja siinä ymmärretään köyhyys suhteellisenä olosuhteena;
30. kehottaa jäsenvaltioita muuntamaan köyhyyttä koskevan EU:n tavoitteen konkreettisiksi ja saavutettaviksi kansallisiksi tavoitteiksi EU:n sosiaalisen osallisuuden strategian ensisijaisissa kysymyksissä, kuten asunnottomuuden poistamisessa vuoteen 2015 mennessä kirjallisen kannanoton nro 0111/2007 mukaisesti;
31. katsoo, että niin jäsenvaltioiden kuin komission on syytä kiinnittää erityistä huomiota asunnottomien tilanteeseen ja toteuttaa erityistoimia, jotta kattava sosiaalinen integroiminen saataisiin heidän kohdallaan toteutettua vuoteen 2015 mennessä, ja että tätä varten on kerättävä yhteisön tasolla vertailukelpoisia ja luotettavia tilastotietoja ja julkistettava ne vuosittain samoin kuin annettava tietoa todetusta edistymisestä sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa koskevissa kansallisissa ja yhteisön strategioissa määritellyistä tavoitteista;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

32. katsoo, että kullakin jäsenvaltiolla on velvollisuus ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimiin kansalaistensa taloudellisen ahdingon välttämiseksi siten, että ne estävät heidän ylivelkaantumisensa erityisesti pankkilainoja otettaessa sekä harkitsevat sellaisten pankkien ja finanssilaitosten verottamista, jotka myöntävät lainoja maksukyvyttömille henkilöille;

33. katsoo, että jäsenvaltioiden on nimenomaisesti sitouduttava aktiivisen osallisuuden täytäntöönpanoon eli ehdollisuuden vähentämiseen, investointeihin kannustavaan aktivointiin, riittävän vähimmäistulon puolustamiseen ja sosiaalisten standardien säilyttämiseen kieltämällä keskeisten julkisten palvelujen supistukset, jotteivät köyhät joudu maksamaan kriisistä;

34. katsoo, että sosiaalista osallisuutta ja sosiaaliturvaa edistäviin lisätoimenpiteisiin yhdistetystä vähimmäistulosta sekä kaikille taatusta perustulosta saadut erilaiset kokemukset osoittavat, että kyseessä on toimiva väline köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi ja ihmisarvoisen elämän takaamiseksi kaikille; pyytää tämän perusteella Euroopan komissiota laatimaan jäsenvaltioiden muita kokemuksia tukevan aloitteen, jossa otetaan huomioon parhaat käytännöt ja edistetään niitä sekä taataan köyhyttä estävät, riittävää vähimmäistuloa ja perustuloa koskevat yksilölliset mallit, jotka ovat keino köyhyyden poistamiseen sekä sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja yhtäläisten mahdollisuuksien takaamiseen kaikille kansalaisille, joiden varattomuus todetaan kunkin alueellisen mittapuun mukaan, toissijaisuusperiaatetta kunnioittaen ja kunkin jäsenvaltion erityispiirteitä kyseenalaistamatta; katsoo, että tämän komission aloitteen olisi johdettava sellaisen toimintasuunnitelman laatimiseen, joka on suunnattu täydentämään vähimmäistuloa jäsenvaltioissa koskevan EU-aloitteen toteuttamista jäsenvaltioiden erilaisten käytäntöjen, työehtosopimusten ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jotta saavutettaisiin seuraavat tavoitteet:

- vahvistetaan yhteisiä standardeja ja indikaattoreita vähimmäistulojärjestelmien kelpoisuus- ja käyttöehtoja varten
- asetetaan perusteita sen arvioimiseksi, millä institutionaalisella ja alueellisella tasolla – työmarkkinaosa-
puolten ja eri sidosryhmien osallistuminen mukaan luettuna – vähimmäistulojärjestelmien toimenpiteet
voitaisiin parhaiten panna täytäntöön
- laaditaan yhteisiä indikaattoreita ja vertailuarvoja köyhyyden vastaisen politiikan tulosten, vaikuttavuuden
ja tehokkuuden arvioimiseksi
- varmistetaan parhaiden käytäntöjen seuranta ja tehokas vaihto;

35. korostaa, että riittävä vähimmäistulo on ihmisarvoisen elämän ehdoton edellytys ja että riittävän vähimmäistulon ja yhteiskunnalliseen elämään osallistumisen kautta ihmiset voivat täysimääräisesti hyödyntää mahdollisuuksiaan ja olla mukana rakentamassa demokraattista yhteiskuntaa; korostaa, että toimeentulon takaava tulo edistää osaltaan myös talouden myönteistä dynamiikkaa ja hyvinvointia;

36. katsoo, että taattua vähimmäistuloa koskevassa komission aloitteessa on otettava huomioon suositus 92/441/ETY, jossa tunnustetaan ihmisten perusoikeus ihmisarvoisen elämän edellyttämiin riittäviin resursseihin ja etuuksiin, ja korostaa, että toimeentulotukijärjestelmien keskeisenä tavoitteena on oltava poistaa köyhyys ja tarjota mahdollisuus ihmisarvoiseen elämään, mukaan luettuna oikeus ihmisarvoisiin työkyvyttömyys- ja vanhuuseläkkeisiin; suosittelee tämän vuoksi, että komissio harkitsisi vähimmäistoimeentulon ja elinkustannusten (tavaroista ja palveluista koostuvan ostoskorin) yhteisen laskentamenetelmän käyttöönottoa, jotta voidaan saada vertailukelpoista tietoa köyhyysrajasta ja määritellä yhteiskunnan väliintulomenetelmiä;

37. pyytää jäsenvaltioita ryhtymään pikaisesti toimiin etuuksien käyttöasteen parantamiseksi sekä niiden käyttämättä jättämisen yleisyyden ja syiden seuraamiseksi, kun otetaan huomioon, että etuuksista jää OECD:n mukaan käyttämättä 20–40 prosenttia, ja katsoo, että käyttöastetta voidaan parantaa lisäämällä avoimuutta, tehostamalla tiedotus- ja neuvontapalveluja ja yksinkertaistamalla menettelyjä sekä ottamalla käyttöön tehokkaita toimia ja toimintalinjoja vähimmäistulon saajien syrjinnän ja leimautumisen torjumiseksi;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

38. tähdentää, että on tärkeää varmistaa työttömyystuki, joka takaa saajalleen kohtuullisen elintason, ja myös lyhentää työmarkkinoiden ulkopuolella oloaikoja muun muassa tehostamalla julkisia työnvälityspalveluja;
39. korostaa, että on annettava sosiaaliturvaa koskevia sääntöjä, jotta voidaan luoda yhteys kussakin jäsenvaltiossa maksetun vähimmäiseläkkeen ja vastaavan köyhyysrajan välille;
40. moittii jäsenvaltioita siitä, ettei vähimmäistulojärjestelmissä aina turvata suhteellisen köyhyysrajan mukaista tasoa; pyytää uudelleen jäsenvaltioita puuttumaan tähän tilanteeseen mahdollisimman pian; pyytää komissiota tarkastelemaan hyviä ja huonoja käytäntöjä kansallisten toimintasuunnitelmien arvioinnissa;
41. kiinnittää huomiota merkittävään ikäsyrjintään vähimmäistulojärjestelmissä, kuten köyhyysrajan alitavan vähimmäistulon vahvistamiseen lapsille tai nuorten jättämiseen vähimmäistulojärjestelmien ulkopuolelle sosiaalivakuutusmaksujen puuttumisen vuoksi; korostaa, että tämä heikentää vähimmäistulojärjestelmien epähdollisuutta ja ihmisarvoista elämää korostavaa luonnetta;
42. korostaa tarvetta laatia ja ottaa käyttöön eri aloilla – kuten terveys, asuminen, energiahuolto, sosiaalinen ja kulttuurinen osallistuminen, liikkuvuus, koulutus, tulot (esimerkiksi Gini-kerroin, jonka avulla voidaan laskea tuloerojen kehitys), aineellinen huono-osaisuus, työllisyys, sosiaalihuollon palvelut – asianmukaisia sosioekonomisia indikaattoreita, joiden avulla voidaan seurata ja mitata köyhyyden torjumista ja sosiaalisen osallisuuden edistämistä ja jotka esitellään vuosittain kansainvälisenä köyhyyden poistamisen päivänä (17. lokakuuta), ja katsoo, että näissä indikaattoreissa on keskityttävä tilanteen kehittymiseen ja otettava huomioon sukupuoli, ikäluokka, perheen tilanne, vammaisuus, maahanmuutto, krooniset sairaudet ja erilaiset tulotasot (60 prosenttia mediaanitulosta, 50 prosenttia mediaanitulosta tai 40 prosenttia mediaanitulosta) suhteellisen köyhyyden, äärimmäisen köyhyyden ja kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ryhmien huomioimista varten; korostaa, että on pikaisesti saatava taloudellisten indikaattorien ohella EU:n tilastotietoja äärimmäisestä köyhyydestä, kuten asunnottomuudesta, jota yhteisön tulo- ja elinotilastot (EU-SILC) eivät nykyisin kata; pyytää, että nämä sosioekonomiset tunnusluvut esitetään vuosittain kertomuksessa jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille keskustelua varten sekä tulevien täsmällisten toimintavaihtoehtojen määrittämiseksi;
43. korostaa, että muita heikommassa asemassa olevat ryhmät (vammaiset henkilöt tai pitkäaikaissairaat, yksinhuoltajaperheet tai monilapsiset perheet) tarvitsevat erityisiä lisäetuksia, jotka kattavat heille aiheutuneita lisäkustannuksia, erityisesti henkilökohtaista apua, erityisvälineiden käyttöä, sairaanhoitoa ja sosiaalipapua;
44. kehottaa komissiota ja EU:n jäsenvaltioita tutkimaan, miten erilaiset kaikkien saatavilla olevat epähdolliset ja köyhyyden poissulkevat perustulomallit voisivat edistää sosiaalista, kulttuurista ja poliittista osallisuutta, kun otetaan huomioon erityisesti niiden leimautumista estävä luonne ja niiden kyky ehkäistä piilevää köyhyyttä;
45. katsoo, että köyhyyden vähentämistä koskevissa politiikoissa, joita toteutetaan jäsenvaltioissa käytöön otettavan riittävän vähimmäistulon ohella, olisi parannettava avointa koordinoitimenetelmää, jotta todella voidaan vaihtaa politiikkoja koskevia hyviä käytäntöjä;
46. huomauttaa, että vähimmäistulo voi saavuttaa köyhyyden torjuntaa koskevan tavoitteensa vain, jos se on verotonta, ja suosittelee, että harkitaan vähimmäistulon tason kytkemistä julkisiin palveluihin liittyvien maksujen vaihteluihin;
47. palauttaa mieliin, että naisilla on suurempi riski ajautua äärimmäiseen köyhyyteen kuin miehillä, sillä sosiaaliturvajärjestelmät ovat riittämättömiä ja etenkin työmarkkinoilla esiintyy yhä syrjintää, joten tarvitaan monenlaisia sukupuoleen ja konkreettiseen tilanteeseen sovitettuja poliittisia erityistoimia;
48. katsoo, että työssä käyvien köyhyys on osoitus oikeudenmukaisten työehtojen puuttumisesta, ja pyytää keskittämään toimet tämän tilanteen korjaamiseen, jotta yleensä palkkauksella ja erityisesti vähimmäispalkalla, määriteltiin se sitten lainsäädännöllä tai työehtosopimuksilla, voidaan turvata ihmisarvoinen elintaso;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

49. vaatii köyhyydessä elävien integrointia yhteiskuntaan (työmarkkinoille integroitumiseen tähtäviä hankkeita on tuettava voimakkaasti) ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään vuoropuheluun köyhyydessä elävien henkilöiden ja heitä edustavien järjestöjen ja verkostojen sekä työmarkkinaosapuolien kanssa; katsoo, että on syytä varmistaa, että köyhyydessä eläviä henkilöitä ja heitä edustavia järjestöjä pidetään keskeisinä sidosryhminä ja näille annetaan riittävästi tukea sekä taloudellisia ja muita resursseja, jotta ne voivat osallistua politiikkojen, toimenpiteiden ja indikaattoreiden laatimiseen, soveltamiseen ja seurantaan EU:n tasolla ja kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla, erityisesti Eurooppa 2020 -strategian kansallisten uudistusohjelmien sekä sosiaalisen suojelun ja sosiaalisen osallisuuden alalla käytettävän avoimen koordinoitimenetelmän yhteydessä; korostaa myös, että on vastustettava tiukemmin työnantajia, jotka ottavat laittomasti työhön yhteiskunnan marginaalissa eläviä vähimmäistuloa alhaisemmalla palkalla;

50. katsoo, että köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi on toteutettava jatkuvia ja kattavia toimia, jotta voidaan parantaa niiden tilannetta, joita köyhyys ja syrjäytyminen eniten uhkaavat, kuten epätyöllisissä työsuhteissa olevien, työttömien, yksinhuoltajaperheiden, yksin elävien vanhusten, naisten, huono-osaisten lasten, etnisten vähemmistöjen sekä sairaiden tai eri tavoin vammaisten henkilöiden tilannetta;

51. pahoittelee erityisesti, että tietyt jäsenvaltiot eivät näytä ottavan huomioon neuvoston suositusta 92/441/ETY, jossa tunnustetaan ihmisten perusoikeus ihmisarvoisen elämän edellyttämiin riittäviin resursseihin ja etuuksiin;

52. toteaa, että työmarkkinaosapuolten olisi oltava täysimääräisesti ja tasavertaisesti mukana laatimassa kansallisia toimintasuunnitelmia köyhyyden torjumiseksi ja vertailutavoitteiden asettamiseksi kullakin hallintotasolla;

53. korostaa, että on tarpeen suunnitella ja toteuttaa kohdennettuja toimia harjoittamalla aktiivista työllisyyspolitiikkaa maantieteellisellä, alakohtaisella ja yritysakohtaisella tasolla sekä ottamalla työmarkkinaosapuolet aktiivisesti mukaan, jotta voidaan helpottaa ihmisten pääsyä työmarkkinoille aloilta tai maantieteellisiltä alueilta, joilla työttömyysaste on erityisen korkea;

54. katsoo, että on välttämätöntä keskittyä tiettyihin väestönosiin (maahanmuuttajiin, naisiin ja eläkeikää lähestyviin työttömiin jne.), jotta voidaan parantaa taitoja, estää työttömyyttä ja lujittaa sosiaalisen integroitumisen rakenteita;

55. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota ryhtymään toimiin nuorten ja ikääntyvien ihmisten integroimiseksi työmarkkinoille, sillä nämä ovat haavoittuvaisia ryhmiä, joihin nykyisen taantuman työpaikkapula vaikuttaa vakavasti;

56. korostaa, että vähimmäistulojärjestelmistä on katettava polttoainekustannukset, jotta energiaköyhyydestä kärsivät köyhät kotitaloudet pystyvät maksamaan energialaskunsa; toteaa, että vähimmäistulojärjestelmien laskelmien perustaksi on otettava totuudenmukaiset arviot siitä, paljonko asunnon lämmittäminen maksaa kotitalouksien erityistarpeiden – esimerkiksi lapsiperheiden, vanhusten ja vammaisten henkilöiden tarpeiden – mukaan;

57. toteaa, että vaikka useimmissa EU:n jäsenvaltioissa on vähimmäistulojärjestelmä, monissa ei ole; pyytää jäsenvaltioita turvaamaan köyhyttä estävät taatun vähimmäistulon järjestelmät sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi ja kehottaa niitä vaihtamaan parhaita käytäntöjä; katsoo, että toimeentulotukea tarjottaessa jäsenvaltioilla on velvollisuus varmistaa, että kansalaiset ovat tietoisia heille myönnettävistä etuuksista ja että he pystyvät saamaan niitä;

58. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

Rahoitus-, talous- ja sosiaalikiisi: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi

P7_TA(2010)0376

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2010 rahoitus-, talous- ja sosiaalikiisistä: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (välimietintö) (2009/2182(INI))

(2012/C 70 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 7. lokakuuta 2009 tekemänsä ja työjärjestyksen 184 artiklan mukaisesti hyväksytyt päätökset rahoitus-, talous- ja sosiaalikiisiä käsittelevän erityisvaliokunnan asettamisesta ja sen toimivallan, jäsenmäärän ja toimikauden keston määrittelystä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon rahoitus-, talous- ja sosiaalikiisiä käsittelevän erityisvaliokunnan mietinnön (A7-0267/2010),

Syyt

1. toteaa, että nykyisen kriisin syyt ovat moninaisia ja sen vaikutukset näkyvät sekä välittömästi että pitkällä aikavälillä ja että useat varoittavat merkit sivuutettiin ja kriisin mittakaava sekä sen vaikutukset ja heijastusvaikutukset aliarvioitiin;
2. toteaa, että Yhdysvalloissa ns. subprime-kuplasta alkunsa saaneen kriisin juuret ulottuvat kauas taaksepäin;
3. huomauttaa, että maailmanlaajuinen epätasapaino, sääntelyn hallinta (sääntely ja valvonta) ja rahapolitiikka – samoin kuin rahoitusjärjestelmälle tunnusomaiset erityistekijät, kuten rahoitustuotteiden monimutkaisuus ja läpinäkymättömyys, lyhyelle aikavälille painottuvat palkka- ja palkkiojärjestelmät sekä puutteelliset liiketoimintamallit – ovat tärkeimmät tekijät, jotka myötävaikuttivat nykyisen rahoituskriisin puhkeamiseen;
4. katsoo, että kiisiä ovat joissakin tapauksissa pahentaneet finanssialalla yleistyneet eturistiriidat, oman edun tavoittelu ja tapaukset, joissa toimijat ovat asemansa puolesta esteellisiä ("too close to talk");
5. panee merkille, että Yhdysvaltojen ekspansiivisessa rahapolitiikassa suosittiin liiallista likviditeettiä suurten tuottojen saamiseksi, kotimaisen kysynnän kehittämistä kulutusluottojen eli kotitalouksien velkaantumisen avulla ja korkeiden julkisten menojen rahoittamista halvalla pääomalla;
6. toteaa, että finanssimarkkinoilla on esiintynyt keinottelua ja jotkut sijoittajat ovat ottaneet erittäin suuria riskejä, mitä luokituslaitosten oligopoli on pahentanut; huomauttaa, että markkinatalous toimii parhaiten, kun siihen liittyy demokraattisesti sovittu, avoin ja monitasoinen sääntely sekä terve etiikka ja moraali, jotka edistävät moitteettomia rahoitus- ja talousjärjestelmiä eivätkä vahingoita reaalitaloutta;
7. toteaa, että monimutkaisten taseen ulkopuolisten tuotteiden (kuten erillisyyhtiöiden, CDO-instrumenttien ja CDS-johdannaisten) ja sääntelemättömästä, rinnakkaisesta pankkijärjestelmästä peräisin olevien arvopaperistamisen yleistymisen on pikemminkin lisännyt kuin vähentänyt järjestelmäriskkejä; huomauttaa, että tallettajiin ja pk-yritysten rahoittamiseen keskittyvät yritykset ovat todistaneet arvonsa;

(1) EUVL C 230 E, 26.8.2010, s. 11.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

8. katsoo, että entistä kestävämmän tuotanto-, jakelu- ja kulutusmallin puuttuminen ilmastonmuutoksesta, biologisen monimuotoisuuden vähenemisestä ja luonnonvarojen hupenemisesta huolimatta pahentaa entisestään kriisin taustalla olevia tekijöitä;

9. katsoo, että kriisiä edeltäneet talouden ja finanssialan hallinnan rakenteet – yhtä lailla maailmanlaajuisesti, Yhdysvalloissa ja myös Euroopan unionissa – eivät olleet johdonmukaisia eivätkä yhtenäisiä, koska makro- ja mikrotason vakauden valvonta oli niissä erotettu toisistaan, ja että ne keskittyivät liiaksi finanssilaitosten alhaalta ylöspäin suuntautuvaan mikrotason vakauden valvontaan ja makrotaloudellisten indikaattorien valvontaan maatasolla, jolloin unohdettiin järjestelmän laajuinen näkemys finanssialan ja makrotalouden kehityksestä, joka edellyttäisi finanssilaitosten välisten ja maiden välisten kytkösten valvontaa;

10. toteaa globalisaation edenneen ilman, että markkinoiden yhdentymisen tueksi on samanaikaisesti ilmaantunut tai kehitetty globaalien hallinnan rakenteita, joilla voidaan vaikuttaa etenkin globaaleihin tasapaino- tai epätasapainotekijöihin ja finanssimarkkinoihin, ja pitää G20-prosessia oikeasuuntaisena askeleena mutta huomauttaa, että EU:n kannan on oltava tehokkaasti edustettuna G20-ryhmässä;

11. toteaa, että Euroopan unioni tunnusti heinäkuussa 1990 EU:n perussopimusten mukaisen pääomien vapaan liikkuvuuden, mikä edesauttoi talouskehitystä; huomauttaa kuitenkin, ettei pääomien vapaan liikkuvuuden yhteydessä yhdenmukaistettu säästötulojen verotusta tai huolehdittu riittävästä rajat ylittävistä sääntelyistä tai valvonnasta Euroopan tasolla;

12. tuomitsee sen, ettei vakauserä- ja kasvusopimuksen periaatteita aiemmin aina noudatettu, ja panee merkille euroalueen talouksien välillä vallitsevan huomattavan epätasapainon;

13. toteaa, että asianmukaisen sääntelyn ja vankan valvonnan puute sekä se, ettei käytössä ollut minikäänlaisia hallintavälineitä, joilla olisi varauduttu pankkikriisiin, osoitti, miten paljon enemmän Euroopan unionin on tehtävä luodakseen mekanismeja, joilla kyetään hallitsemaan sisämarkkinoihin ja yhdenmukaistettuun rahoitusjärjestelmään liittyviä poliittisia haasteita; panee erityisesti merkille rajat ylittävän konkurssimekanismin puuttumisen;

Vaikutukset

14. toteaa, että Eurostatin mukaan Euroopan unionin julkisen talouden alijäämä, joka vuonna 2008 oli 2,3 prosenttia BKT:stä, kasvoi 7,5 prosenttiin vuonna 2010, kun se samaan aikaan kasvoi euroalueella 2 prosentista 6,3 prosenttiin, ja että julkisen velan osuus BKT:stä oli Euroopan unionissa 61,6 prosenttia vuonna 2008 ja 79,6 prosenttia vuonna 2010, kun se euroalueella kasvoi samalla aikavälillä 69,4 prosentista 84,7 prosenttiin ja teki kahdessa vuodessa tyhjiksi joissakin jäsenvaltioissa lähes kahden vuosikymmenen aikana toteutetut toimet julkisen talouden vakauttamiseksi; pitää tätä takaiskua valitettavana, koska sen vuoksi on paljon vaikeampi vastata työttömyyden ja väestökehityksen haasteisiin;

15. katsoo, että Euroopan julkisen talouden tila oli huono jo ennen kriisiä, sillä jäsenvaltioiden julkinen velka on 1970-luvulta lähtien kasvanut vähitellen EU:ta useaan otteeseen koetelleen taloudellisen taantumien vaikutuksesta; toteaa, että elvytyspakettien kustannukset, verotulojen väheneminen ja sosiaaliturvamenojen kasvu ovat kasvattaneet julkista velkaa ja sen osuutta kaikkien jäsenvaltioiden BKT:stä, vaikkakin vaihtelevassa määrin unionin alueella;

16. arvelee, etteivät kriisin kaikki vaikutukset ole vielä havaittavissa ja ettei uutta romahdusta esimerkiksi W-taantumassa voida sulkea pois etenkään, kun työttömyys on kivunnut korkealle;

17. toteaa, että kriisi on vaikuttanut työllisyyteen koko EU:n alueella, vaikkakin työttömyysaste on noussut keskimäärin vain 1,9 prosenttia koko EU:ssa, ja että kielteiset vaikutukset työllisyyteen tulevat edelleen jatkumaan, koska taloussuhdanteet heijastuvat työmarkkinoihin yleensä viipeellä; tähdentää, että komission arvion mukaan EU:n työttömyysaste on miltei 11 prosenttia vuonna 2010, mistä on vakavia vaikutuksia EU:n työvoimaan;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

18. toteaa, että kriisin yhteiskunnalliset vaikutukset vaihtelevat suuresti jäsenvaltiosta toiseen; huomauttaa, että 10 prosentin keskimääräinen työttömyysaste on joissakin maissa kivunnut 20 prosenttiin ja nuorisotyöttömyys yli 40 prosenttiin, mikä korostaa joissakin maissa tarvittavien rakenteellisten parannusten merkitystä;

19. katsoo, että on tärkeää vähentää velkaa, mutta julkisen talouden nopea tasapainottaminen ei saisi tapahtua sosiaaliturvajärjestelmän ja julkisten palvelujen kustannuksella, koska niiden luonnostaan vakauttavaa ja kriisiä vaimentavaa vaikutusta on oikeutetusti kiiteltävä; katsoo, että sosiaaliturvajärjestelmän ja julkisten palvelujen tehostaminen voi samanaikaisesti parantaa taloudellista tehokkuutta ja palvelujen laatua; myöntää, että epäonnistuminen oikean tasapainon löytämisessä saattaa merkitä pitkään hitaana jatkuvaa talouskasvua ja sitkeää työttömyyttä, jolloin Euroopan maailmanlaajuinen kilpailukyky väistämättä kärsii;

20. huomauttaa, että korkea työttömyysaste aiheuttaa sosiaalimenojen lisäksi myös taloudelle korkeita kustannuksia, koska työtön ei juurikaan lisää kotimaista kysyntää mutta maksaa vähemmän veroja ja sosiaaliturvamaksuja; toteaa, että tämä lisää työssäkäyvien taakkaa korkeampien verojen muodossa ja lisää myös tulevien sukupolvien velkataakkaa;

21. ottaa huomioon, että Euroopan unionissa on tuoreimpien saatavilla olevien eli vuoden 2007 lukujen perusteella 30 miljoonaa työssäkäyvää köyhää, että äskettäisten lukujen mukaan 79 miljoonaa ihmistä elää köyhyysrajan alapuolella ja että määrä on todennäköisesti noussut, koska nämä luvut ovat kriisiä edeltävältä ajalta;

22. toteaa, että työttömyyden lisäksi kriisillä on ollut monitahoisia yhteiskunnallisia vaikutuksia, kuten työolojen heikentyminen, joidenkin ihmisten lisääntyvät vaikeudet täyttää perustarpeensa ja saada peruspalveluja, lisääntyvä kodittomuus, ylivelkaantuminen ja taloudellinen syrjäytyminen;

23. toteaa, että kaikkien kriisien tavoin nykyinenkin kriisi vaikuttaa kielteisesti kasvuun ja työllisyyteen ja koskettaa ensin kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevia, kuten nuoria, lapsia ja naisia sekä etnisiä vähemmistöjä ja maahanmuuttajia;

24. on muiden tapaan huolestunut sääntely-, vakavaraisuus-, tilinpäätös- ja verotussääntöjen suhdanteita vahvistavista piirteistä, koska ne lisäävät markkinatalouden toimintaan luonnostaan kuuluvia heilahteluja;

Vastatoimet

25. toteaa, että hallitusten toteuttamat pankkialan pelastustoimet muodostavat vain osan rahoituskriisin yhteiskunnalle aiheuttamista kustannuksista, sillä taantumasta ja julkisen velan kasvusta tulee aiheutumaan huomattavasti kuluja ja tappiot kohonnevat koko maailmassa 60 biljoonaan dollariin;

26. toteaa, että kriisi on johtanut valtioneuvoston dramaattiseen kasvuun sen jälkeen, kun valtioneuvoston koskeva tilapäinen kehys hyväksyttiin, ja pitää valitettavana, että tämä saattaa heikentää tasapuolisia toimintaedellytyksiä Euroopassa; kehottaa komissiota ottamaan johtoaseman protektionismin ja kilpailun vääristymisen torjunnassa;

27. hyväksyy epätavanomaiset toimenpiteet, joita EKP ja kansalliset keskuspankit ovat toteuttaneet kahden viime vuoden aikana pelastaakseen jäsenvaltioiden pankit, jotka olivat vaarassa ajautua konkurssiin arvoltaan alentuneiden omaisuserien ennennäkemättömän määrän vuoksi; pitää erityisen myönteisenä, että näiden pankkien asiakkaille annettiin talletustakuu, mutta korostaa, että nämä epätavanomaiset toimenpiteet on poistettava vähitellen vilpillisen kilpailun estämiseksi pankkialalla;

28. palauttaa mieliin, että Euroopan unioni hyväksyi lokakuussa 2008 Euroopan talouden elvytyssuunnitelman, joka oli suuruudeltaan 1,6 prosenttia BKT:stä verrattuna Kiinan 5 prosenttiin ja Yhdysvaltojen 6,55 prosenttiin BKT:stä;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

29. pitää myönteisenä Ecofin-neuvoston 10. toukokuuta 2010 hyväksymää 750 miljardin euron suuruista vakautussuunnitelmaa, jolla luotiin rahoituksen vakautusmekanismi valtion maksukyvyttömyysriskejä varten ja jonka oikeusperustana oli osittain Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 122 artikla; panee merkille synnynnäisen demokratiavajeen ja vastuuvellollisuuden puutteen neuvoston pelastuspakettipäätöksissä, joihin ei sisällynyt Euroopan parlamentin kuulemista; vaatii, että Euroopan parlamentti on mukana toisena lainsäätäjänä tulevilla kriisintarkkaisu ehdotuksissa ja -päätöksissä;

Kansalliset elvytysuunnitelmat

30. pitää valitettavana, että erilaisten kansallisten elvytysuunnitelmien koordinointi on vaatimatonta, sillä EU:n toteuttaman koordinoinnin kerrannais- ja vipuvaikutuspotentiaali olisi hyvin todennäköisesti ollut suurempi kuin vaikutus, joka on saavutettavissa kansallisen tason suunnittelulla, johon liittyy se vaara, että suunnitelmat ovat ristiriidassa keskenään; kehottaa lisäämään tulevien elvytysuunnitelmien ja laajamittaisen investointien eurooppalaista ulottuvuutta;

31. pyytää komissiota laatimaan erittäin tarkan arvion syksyllä ja talvella 2008 ja 2009 päätettyjen kansallisten pankkitukipakettien sekä kansallisten ja EU:n elvytysuunnitelmien tehokkuudesta unionin lyhyen ja pitkän aikavälin tavoitteiden kannalta ja analysoimaan perusteellisesti kriisin takia hyväksytyjen tarkistettujen valtion tukimekanismien seurauksia myös kilpailun ja EU:n tasapuolisten toimintaedellytysten säilyttämisen, finanssimarkkinoiden uudistuksen ja työpaikkojen luomisen kannalta;

32. toteaa, että joillakin jäsenvaltioilla – erityisesti niillä, jotka saivat komission maksutasetukea – ei nykyisin ole mahdollisuuksia luoda todellisia kansallisia elvytysuunnitelmia, jotka sisältäisivät kasvua ja työllisyyttä edistäviä tekijöitä, sillä vuoteen 2012 asti kaikki vaihtoehdot rajoittuvat julkisten menojen leikkauksiin, veronkorotuksiin ja julkisyhteisöjen bruttovelan vähentämiseen;

Tulevaisuus: eurooppalainen lisäarvo

33. ei voi hyväksyä, että unioni on ainoa yhdentynyt alue, jolla energiaa – erityisesti energialähteiden yhdistelmää – ei pidetä strategisena kysymyksenä sen omalla alueella ja suhteissa sen kumppanimaihin; katsoo, että energiaa koskevia aloitteita on toteutettava EU:ssa komission, jäsenvaltioiden ja asiaankuuluvien teollisuudenalojen tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden energian toimitusvarmuuden, kuten öljy- ja kaasutoimitusten, turvaamiseksi pitkin monipuolista energiaverkoston, etenkin neuvottelemalla toimitussopimuksia ja organisoimalla varastointikapasiteetti sekä rahoittamalla ja koordinoimalla uusien energialähteiden tutkimusta ja kehittämistä kaikissa asiaankuuluvissa ohjelmissa, kuten tutkimuksen seitsemännessä puiteohjelmassa (2007–2013) ja sen jälkeisissä ajantasaistetuissa ohjelmissa;

34. kehottaa komissiota ottamaan täyden vastuun siitä, että hankeohjaus ja -rahoitus mahdollistetaan seuraavilla aloilla:

- uudet investoinnit tutkimukseen ja kehittämiseen sekä uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoon, energiatehokkuuteen erityisesti Euroopan rakennuskannassa sekä yleisesti resurssien käytön tehokkuuteen,
- Euroopan laajuisen energiaverkon lujittaminen liittämällä yhteen kansalliset verkot ja huolehtimalla suurten tuotantokeskusten uusiutuvista energialähteistä tuottaman energian jakelusta kuluttajille sekä energian uusien varastointimuotojen ja Euroopan suurjännitetasasähkönsiirtoon (HVDC) käytettävän ”superverkon” käyttöönotto,
- EU:n avaruusperusteisen infrastruktuurin tukeminen radionavigoinnin ja maan havainnoinnin alalla, jotta voidaan edistää uusien EU:n palvelujen tarjoamista ja innovoivien sovellusten kehittämistä sekä EU:n lainsäädännön ja toimintalinjojen täytäntöönpanoa,
- sellaisen julkisen suurnopeusrautatieverkon kehittäminen, joka yhdistää unionin itä-länsi- ja pohjois-etelä-suunnassa, sekä suunnitelmien laatiminen, jotta voidaan helpottaa sen infrastruktuuriin ja julkisessa omistuksessa olevaan kriittiseen infrastruktuuriin tehtäviä investointeja,

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- nopean internetyhteyden tarjoaminen kaikkialla unionissa, EU:n digitaalistrategian nopean täytäntöönpanon varmistaminen ja luotettavan, maksuttoman yhteyden tarjoaminen kaikille kansalaisille,
 - johtoaseman luominen EU:lle sähköisten terveydenhuoltopalvelujen alalla,
 - sähköisten kulkuvälineiden edelleen kehittäminen ja niitä koskevien yhteisten standardien laatiminen;
35. huomauttaa, että vaikka hallinnasta ja unionin toimista onkin jo päästy sopimukseen jaetun toimivallan ja täydentävän toiminnan kohdalla, unionin on vielä löydettävä strategialle resurssit, etenkin taloudelliset resurssit;

Finanssialan sääntely ja valvonta

36. palauttaa mieliin, että rahoitusjärjestelmän perimmäisenä tarkoituksena on tarjota tallettajille tarkoituksenmukaisia välineitä ja ohjata säästöt sijoituksiin, jotka tukevat reaalityöntekijöiden ja edistävät taloudellista tehokkuutta, kattavat osan yritysten ja yksityistalouksien riskistä, luovat ihanneolosuhteet eläkkeiden pitkän aikavälin rahoittamiselle ja synnyttävät työpaikkoja, kuten alue- ja vähittäispankit jo tekevät; huomauttaa, että tämä tehtävä on erityisen tärkeä, sillä tarvitaan uusia kasvumalleja ja samalla huomattavia investointeja puhtaaseen teknologiaan;

37. painottaa, että finanssialan kehityksen on palveltava myös oikeudenmukaisuutta niin, että luottoja ja vakuutuksia tarjotaan – riittävien takeiden perusteella – myös niille väestöosille, joilla ei nykyisin ole siihen mahdollisuutta; korostaa, ettei finanssialan sääntelyuudistusta pidä toteuttaa yksinomaan rahoitusvakauden turvaamiseksi, vaan sillä on tavoiteltava myös kestävä kehitys;

38. toteaa kriisin osoittaneen sellaisen itsesääntelyyn perustuvan järjestelmän rajat, jossa luotetaan liaksi finanssialan markkinatoimijoiden ja luokituslaitosten kykyyn arvioida ja hallita riskejä aina asianmukaisesti ja välttää moraalikato;

39. pitää myönteisenä Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS) nykyisiä ehdotuksia ja kyseisen elimen roolia, mutta koska ”yhden koon” ratkaisu on haitallinen EU:n finanssilaitoksille, sääntelyn olisi oltava oikea-aikaista ja sitä olisi ehdotettava sellaisten kattavien vaikutustenarviointien perusteella, joissa selvitetään, missä määrin finanssilaitokset palvelevat reaalityöntekijöiden ja yhteiskuntaa; on muiden tavoin huolissaan pääomavaihtimusten oikeasta tasosta ja siirtymäaikaisten kestosta;

40. toteaa, että luottamuksen palautuminen edellyttää avoimuutta sekä yritysten että jäsenvaltioiden tilinpäätöksissä; kehottaa sen vuoksi komissiota tutkimaan taseen ulkopuolisten liiketoimien käyttöä, rahoittamattomia vastuuta sekä erillisyyhtiöiden ja erityisjärjestelyjen lisääntymistä ja harkitsemaan niiden käytön rajoittamista tai pakollisia ilmoituksia julkaistavissa tilinpäätöksissä;

41. toteaa, että kriisin seurauksena on käynyt ilmi, että valvontajärjestelmässä on merkittäviä puutteita; katsoo, että sääntelyn katvealueita olisi vähennettävä maailmanlaajuisesti tiukalla sopimuksella G20-tasolla ja Euroopan unionissa ja mahdollisuuksien mukaan poistettava soveltamalla finanssipalvelualan yhteisiä sääntöjä;

42. katsoo, että on tarpeen poistaa sääntelyn aukot, joiden perusteella ulkomaisten finanssipalveluyritysten tytäryritykset voivat harjoittaa EU:ssa merkittävää sääntelemätöntä liiketoimintaa;

43. katsoo, ettei finanssialan kriisinhallintaa säännellä nykyisin riittävästi kansainvälisellä tasolla; kehottaa komissiota esittämään konkreettisia ehdotuksia EU:n finanssialan rajat ylittävistä kriisinhallintajärjestelmästä ja ottamaan huomioon kansainvälisten elinten, kuten G20-ryhmän ja Kansainvälisen valuuttarahaston, tekemät aloitteet, jotta varmistetaan maailmanlaajuisesti tasapuoliset toimintaedellytykset;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

44. huomauttaa, että etenkin käypään arvoon perustuvat standardit ovat suhdanteita vahvistavia, koska ne vaikuttavat päätöksentekoon varsinkin niihin liikaa luottaneissa finanssilaitoksissa; toteaa, että tällainen puute voidaan havaita myös joissakin sääntely-, vakavaraisuus- ja verotussäännöissä;
45. tiedostaa erityiset ongelmat, joita aiheutuu siitä, että monissa uusissa jäsenvaltioissa merkittävä osa pankki- ja vakuutusalaista on ulkomaisten yritysten hallussa;
46. toteaa, että on välttämätöntä tasapainottaa keskenään tarve toteuttaa toimia rahoitusvakauden säilyttämiseksi ja tarve säilyttää pankkien kyky antaa luottoa talouden toimijoille; pitää tärkeänä, että pankkijärjestelmä kykenee hoitamaan perusuonteiset tehtävänsä niin normaalina aikana kuin myös kriisissä;
47. toteaa, että suuret finanssilaitokset ja niiden taseet ovat synnyttäneet käsitteen ”liian suuri mennäseen konkurssiin”; pyytää sen vuoksi komissiota vaatimaan pankeilta ”hoitotestamenttia”, jossa määritellään, miten ne asetetaan selvitystilaan kriisin sattuessa;
48. pitää myönteisenä Euroopan keskuspankin (EKP) vahvaa asemaa Euroopan järjestelmäriskikomiteassa (EJRK), sillä näin se voi merkittävästi edistää Euroopan unionin rahoitusvakautta;
49. korostaa, että on otettava käyttöön uusia standardeja finanssialan tilastotietoja varten ja vahvistettava komission riskinvalvontavalmiuksia;
50. haluaa kannustaa finanssialan innovointiin, kunhan sen perusteella voidaan kehittää avoimia välineitä, joilla rahoitetaan hyödyllistä teknologista innovointia, pitkän aikavälin investointeja, eläkerahastoja, työpaikkoja ja vihreää taloutta; odottaa innovatiivista rahoitusta koskevia uusia EU:n toimia, jotta voidaan kannustaa pitkän aikavälin säästöihin kestävien ja strategisten pitkän aikavälin investointien hyväksi sekä laajentaa finanssipalvelujen saatavuutta;
51. vahvistaa jälleen pitävänsä erittäin tärkeänä sellaista valvonta- ja sääntelyjärjestelmää, jossa yksikään liiketoimi ja rahoitusväline ei jää kirjaamatta; vaatii, että hedgerahastoihin sovelletaan samanlaisia sääntöjä kuin kaikkiin muihinkin sijoitusrahastoihin; korostaa, että valvonnan ja sääntelyn on kohdistuttava finanssimarkkinoilla esiintyvään keinotteluun, jotta voidaan estää ja hillitä maiden, valuuttojen ja talouksien vastaista keinottelua;
52. katsoo, että finanssilaitosten löyhä omistajaohjaus on pahentanut kriisiä ja että siihen on puututtava, jotta voidaan varmistaa, että riskikomiteat ovat toimivia ja tehokkaita, että hallituksen jäsenet tuntevat riittävän hyvin laitoksen tuotteet ja että johtokunta ja muut johtajat kuin toimitusjohtajat kantavat vastuunsa sijoittajien ja työntekijöiden etujen tasapainottamisesta palkkiopolitiikan yhteydessä;
53. panee merkille arvojen ja etiikan puuttumisen tiettyjen finanssimarkkinoiden toimijoiden ja finanssilaitosten toiminnassa; korostaa, että finanssimarkkinoiden ja -laitosten on osana yhteiskuntavastuutaan otettava huomioon kaikkien osapuolten, kuten niiden asiakkaiden, osakkeenomistajien ja työntekijöiden, edut;
54. katsoo, että finanssilaitosten jakamisessa sen mukaan, liittyykö niihin järjestelmäriskiä etenkin EU:n sisällä, on sovellettava riittävän laajoja perusteita; katsoo, että tällaisia perusteita sovellettaessa on tutkittava, kuinka monessa jäsenvaltiossa laitos toimii ja kuinka suuri se on, ja ennen kaikkea selvitettävä, missä määrin laitos kykenee häiritsemään sisämarkkinoiden toimintaa, varsinkin kun nykyinen kriisi osoitti, että suuri koko oli vain yksi monista järjestelmäriskin aiheuttaneista tekijöistä;
55. pitää välttämättömänä, että uusia sääntöjä määriteltäessä EU:ssa otetaan huomioon tarve ylläpitää ja laajentaa sen finanssialan rakenteellista monimuotoisuutta, ja katsoo, että Euroopan talous tarvitsee aukotonta alueellisten ja paikallisten pankkien, kuten säästö- ja osuuspankkien, verkostoa, vaikka erilaisilla pankeilla onkin erilaiset asiantuntemusalat ja ydinosaamisalueet; panee merkille, että moninaisuus on osoittautunut arvokkaaksi rahoituskriisissä ja lisännyt vakautta ja että yhtenäisyys voi johtaa järjestelmän heikouteen;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

56. kehottaa palauttamaan perinteisen pankinjohtajan aseman, sillä hän tuntee lainanhakijoiden luonteen, menneisyyden ja liiketoimintasuunnitelman ja voi siten ottaa harkitun riskin henkilön tuntemisen perusteella noudattaen EU:n lainsäädäntöä, kuten rahoitusvälineiden markkinoista annettua direktiiviä ja kuluttajaluotodirektiiviä, jossa säädetään kuluttajille tiedottamisesta ja kuluttajansuojasta;

57. korostaa, että yrityksille ja yksityishenkilöille suuntautuvan luottovirran elvyttämiseksi ja vapauttamiseksi on olennaisen tärkeää löytää pitkän aikavälin ratkaisuja vaikeuksiin, joita sekä kotitalouksilla että yrityksillä on yksityisen velan valtavan määrän takia;

58. vaatii lisäämään avoimuutta jäsenvaltioiden välisissä suhteissa sekä jäsenvaltioiden ja johtavien finanssilaitosten välisissä suhteissa;

59. suhtautuu myönteisesti komission 2. kesäkuuta 2010 tekemään ehdotukseen ja toteaa, että luotto-
luokituslaitosten liiketoimintamalli saattaa johtaa eturistiriitoihin, sillä yritykset maksavat laitoksille siitä, että ne mittaavat yritysten rahoitusvakauden, ja että liiketoimintamalli ei mahdollista tehtyjen päätösten makrotaloudellisten näkökohtien arvioimista; ymmärtää, että luottoluokituslaitokset myötävaikuttivat kriisin puhkeamiseen, koska niiden kannustimet oli laadittu haitallisella tavalla, mikä oli suurelta osin seurausta kilpailun puuttumisesta; kehottaa tutkimaan sellaisen järjestelmän luotettavuuden, jossa sijoittajat ja tallettajat maksavat oikeudesta tarvitsemaansa tietoon;

60. pyytää komissiota käynnistämään tutkimuksen julkisen ja riippumattoman Euroopan tason luotto-
luokituslaitoksen perustamisen toteutettavuudesta ja vaikutuksista ja katsoo, että riippumattomien tilintarkastuselinten olisi aktiivisesti osallistuttava valtion velan luottoluokitukseen; katsoo, että tämänsuuntainen kehitys olisi suotavaa, sillä se lisäisi viitestandardien määrää; katsoo, että kilpailun lisääntyminen luotto-
luokitusmarkkinoilla voisi parantaa luokitusten laatua;

61. pyytää komissiota tutkimaan osakkeenomistajien äänioikeutta koskevia ehdotuksia niin, että osakkeenomistajien henkilöllisyyttä ja strategiaa koskeva avoimuus lisääntyisi ja suosittaisiin pitkän aikavälin investointeja;

Unionin hallintotapa

62. uskoo, että talous- ja sosiaalkriisin aikana eurooppalaiset odottavat tilivelvollisuuden, vastuullisuuden ja yhteisvastuun periaatteiden ohjaavan unionin päätöksentekoa;

63. toteaa, että talouskasvu oli vähäistä ja työttömyysaste korkea monissa Euroopan maissa monen vuosikymmenen ajan ennen kriisiä, koska joissakin jäsenvaltioissa ei pystytty uudistamaan taloutta osaa-
mistaloudeksi eikä palauttamaan kilpailukykyä kansainvälisillä markkinoilla ja koska kotimainen kysyntä oli vähäistä; toteaa, että Eurooppa tarvitsee entistä avoimempia ja tehokkaampia finanssimarkkinoita sekä suu-
rempaa talouskasvua, joka edistää laadukkaita työpaikkoja ja sosiaalista osallisuutta;

64. panee merkille, että Euroopan unionilla on maailman muita alueita suurempia vaikeuksia selviytyä
kriisistä, mikä johtuu suureksi osaksi kriisiin esitettyjen poliittisten ratkaisujen epäsopevuudesta, puutteelli-
suudesta ja viivästyemisestä sekä unionin hallintakäytön rakenteellisista heikkouksista, että kriisi saattaa sen
vuoksi heikentää vakavasti ja pysyvästi unionin taloudellista – ja siten myös poliittista – asemaa maailmassa
ja että tämä asema pystytään kenties palauttamaan vasta pitkällä aikavälillä, mikäli EU:n onnistuu tarkastella
"eurooppalaisen elämäntavan" käsitteen kestävyttä ydinarvojaan heikentämättä;

65. katsoo, että unionin on lisättävä politiikkansa johdonmukaisuutta vastatakseen haasteeseen, joka sillä
on vastassaan; pitää siksi toteutettavien toimintalinjojen johdonmukaisuutta olennaisena; katsoo, että EU:n
toimielinten toiminta on tältä osin ratkaisevan tärkeää;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

66. panee myös merkille Euroopan unionin puutteelliset talouden ohjauksen ja hallinnan rakenteet sekä sen, että pirstoutuneisuus heikentää unionin vaikutusvaltaa keskusteluissa suurista makrotaloudellisista tasapainotekijöistä etenkin Yhdysvaltojen ja Kiinan kanssa;

67. katsoo, että kriisi on paljastanut viime vuosien talouspolitiikassa suuntauksen, jonka takia useiden sekä euroalueeseen kuuluvien että sen ulkopuolisten maiden julkinen velka kohosi huolestuttavan suureksi;

68. korostaa, että julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyys on vakauden ja kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä tekijä; pitää myönteisinä komission ehdotuksia, joilla pyritään lujittamaan euroalueen hallintaa keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä sekä estämään nykyisen kaltaisen valuuttakriisin toistuminen, ja on komission kanssa samaa mieltä siitä, että vakaus- ja kasvusopimus edellyttää entistä tehokkaampia kannustin- ja seuraamusjärjestelmiä;

69. korostaa, että terveen kasvun palauttamiseksi sekä kestäväen talouskehityksen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tavoitteiden saavuttamiseksi olisi ensisijaisesti puututtava sitkeisiin ja merkittäviin makrotaloudellisiin epätasapainotekijöihin ja kilpailukyvyn eroihin; pitää myönteisenä, että komissio myöntää tällaisen tarpeen talouspolitiikan yhteensovittamista koskevassa tiedonannossaan;

70. toteaa, että kriisin myötä korostuivat rakenteelliset heikkoudet tietyissä EU:n jäsenvaltioissa ja että joidenkin jäsenvaltioiden vaikeudet rahoittaa velkansa markkinoilla saattavat johtua puutteellisesta hallinnasta ja – kuten IMF totesi – kansainvälisten finanssimarkkinoiden vääristä hälytyksistä;

71. pitää Kreikan ja muiden euroalueen jäsenvaltioiden rahoituskriisiä haasteena koko euroalueelle ja osoituksena euroalueen heikkouksista, joiden takia se ei kykene välttymään maailmanlaajuisen finanssialan heijastusvaikutuksilta;

72. katsoo, että jokaisessa kehitysmallissa, jossa yhteisestä päätöksestä erkaannutaan vallitsevasta järjestelmästä, on nivottava toisiinsa kestävä kehitys ja yhteisvastuu; kehottaa tekemään unionin tulevasta strategiasta kestäväen finanssimarkkinoiden, talouden, julkisyhteisöjen menojen, talouden ja yhteiskunnan dynaamisuuden, ilmaston ja ympäristön kannalta;

73. kannattaa sellaisen pääomasiirtojen transaktioveron käyttöönottoa, josta saaduilla tuloilla parannettaisiin markkinoiden toimintaa vähentämällä keinottelua, rahoitettaisiin osaksi globaaleja julkishyödykkeitä ja pienennettäisiin julkisen talouden alijäämää; katsoo, että tällaisen veron olisi oltava mahdollisimman laaja-pohjainen tai että pääomasiirtojen transaktiovero olisi ensin otettava käyttöön EU:n tasolla; kehottaa komissiota tekemään pikaisesti toteutettavuustutkimuksen, jossa otetaan huomioon maailmanlaajuisesti tasavertaiset toimintaedellytykset, ja esittämään konkreettisia lainsäädäntöehdotuksia;

74. katsoo, että voimakkaiden rakenteellisten jälkivaikutusten riskin välttämiseksi irtautumisstrategian kohdistaminen pitkän aikavälin kestäväen kasvuun pitäisi asettaa tärkeimmäksi perusteeksi toimintatapoja valittaessa; pitää tästä näkökulmasta katsottuna finanssipoliittisten pakettien sisältöä ensisijaisen tärkeänä; toteaa, että toimintatavat olisi valittava keskipitkän tai pitkän aikavälin tavoitteiden mukaisesti, että julkiset investoinnit olisi kohdennettava asianmukaisesti ja että innovointi, tutkimus, koulutus, energiatehokkuus ja uudet tekniikat olisi otettava painopistealueiksi;

75. muistuttaa, että unionin suurimmat menestystarinat ovat syntyneet toteuttamalla konkreettisia hankkeita sekä merkittäviä toimintalinjoja, joihin kuuluvat sisämarkkinat, yhteinen kauppapolitiikka, euro, rakenneuudistusten käynnistäminen ja Erasmus-ohjelma ja joissa komission toiminta on ollut liikkeellepaneva voima;

76. katsoo sukupolvien välisen yhteisvastuun tarkoittavan, ettei nuoria eikä vanhuksia pidä rasittaa liikaa aiempien sukupolvien ottamalla velalla;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

77. panee merkille, että pörssiromahduksen seurauksena väestökehityksen ja eläkkeiden rahoittamisen haasteet näyttävät uudessa valossa; katsoo, ettei eläkkeiden rahoittamista voi jättää täysin julkisen sektorin tehtäväksi, vaan siinä olisi turvaututtava kolmikantaisiin, julkisista eläkkeistä, ammatillisista lisäeläkkeistä ja yksityisistä eläkkeistä koostuviin järjestelmiin, jotka sijoittajien suojelemiseksi turvataan asiaankuuluvasti sääntelyn ja valvonnan avulla; katsoo myös, että sukupolvien välisen yhteisvastuun rahoittamiseksi on toteutettava Euroopan laajuinen eläkeuudistus; katsoo, että elinajanodotteen piteneminen aiheuttaa yhteiskunnan järjestämiseen liittyviä monialaisia ongelmia, joita ei vielä ole ennakoitu;

78. katsoo Euroopan tarvitsevan entistä yhtenäisempää, tehokkaampaa ja epäbyrokraattisempaa unionia pikemminkin kuin koordinoitua; katsoo, että komission, jonka tehtävänä on määritellä unionin yleinen etu ja puolustaa sitä, on ensisijaisesti ja aloiteoikeutensa mukaisesti sitouduttava toimimaan unionin puolesta aloilla, joilla sillä on jaettava toimivaltaa tai toimivaltaa koordinoitua jäsenvaltioiden toimia, ja että sen on samalla toteutettava ja valvottava yhteisiä toimintalinjoja sekä määriteltävä rajoja sellaisille markkinatoimijoiden tai valtion toimille, jotka haittaisivat sisämarkkinoiden toimintaa; pitää hyvin tärkeänä, että komissio käyttää direktiivien sijasta asetuksia oikeusperustana edistääkseen säädösten yhdenmukaista hyväksymistä kaikkialla EU:ssa ja ehkäistäkseen vääristymiä;

79. kehottaa komissiota järjestämään tarvittaessa toimialakohtaisia pyöreän pöydän keskusteluja, joissa tietyn markkina-alueen kaikki sidosryhmät saadaan toimimaan yhdessä, jotta aito eurooppalainen teollisuuspolitiikka, innovointi ja työpaikkojen luominen saataisiin uuteen vauhtiin; muistuttaa, että tällöin on pidettävä mielessä sitoumukset, jotka koskevat ilmastonmuutosta ja tietyn vihreän teknologian mahdollisuuksia; katsoo, että EU:n varoja on käytettävä entistä paremmin, jotta ne todella jouduttavat kansallisia toimia tutkimuksen ja kehittämisen, innovoinnin sekä uusien yritysten ja työpaikkojen luomisen alalla; kehottaa lisäksi komissiota esittämään konkreettisia ehdotuksia siitä, miten voitaisiin parantaa yritysten ja tutkimuslaitosten yhteistyötä, edistää klustereita ja tukea tällaista strategiaa riittävin varoin; korostaa, että kaikilla markkinoilla yksi kehityksen taustalla vaikuttava tekijä on vapaa ja tasapuolinen kilpailu, jonka ansiosta uusien tulokkaiden on helppo päästä markkinoille eikä markkinoilla ole niitä vääristäviä erioikeuksia;

80. kehottaa komissiota hyödyntämään täysimääräisesti puitesopimuksen henkeä ja kirjainta Euroopan parlamentin kanssa solmitun erityisen kumppanuuden osalta, jotta Euroopan toimintasuunnitelman ensisijaiset tavoitteet asetettaisiin kaikkien kansalaisten etuja silmällä pitäen; kehottaa tehostamaan vuoropuhelua kansallisten parlamenttien kanssa erityisesti talousarvio- ja finanssiasioissa; varoittaa pyrkimyksistä luoda hallitustenvälisyyteen perustuvia erillisiä toimielimiä, koska se jättäisi jotkut maat syrjään päätöksenteosta ja estäisi painottamasta tasavertaisesti kaikkien jäsenvaltioiden näkemyksiä;

81. katsoo talouden tehokkaan ohjauksen ja hallinnan edellyttävän, että komissiolle annetaan asianmukainen, entistä vahvempi hallinnointivastuu ja että se voi hyödyntää sekä nykyisiä että uusia välineitä, joista määrätään Lissabonin sopimuksessa, esimerkiksi sen 121, 122, 136, 172, 173 ja 194 artiklassa, joissa komission tehtäväksi annetaan koordinoitua uudistus suunnitelmia ja -toimia sekä laatia yhteinen strategia;

82. katsoo, että talouden ohjauksen ja hallinnan lujittamisen yhteydessä on lisättävä unionin hallintotavan demokraattista legitimiyyttä ja että tämä on saavutettava ottamalla Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit entistä tiiviimmin ja oikea-aikaisemmin mukaan prosessiin;

83. ehdottaa, että talous- ja raha-asioista vastaisi komissiossa yksi sen varapuheenjohtajista; ehdottaa, että kyseinen komission jäsen huolehtisi unionin taloudellisen toiminnan yhtenäisyydestä, valvoisi, miten komissio hoitaa talous- ja rahapolitiikkaan sekä finanssimarkkinoihin liittyviä tehtäviään, ja koordinoisi unionin taloudellisen toiminnan muita näkökohtia; ehdottaa myös, että hän osallistuisi Eurooppa-neuvoston työskentelyyn, toimisi Ecofin-neuvoston ja euroryhmän puheenjohtajana ja edustaisi unionia asiaankuuluvissa kansainvälisissä elimissä;

84. katsoo, että jäsenvaltioiden julkiseen talouteen liittyvät ongelmat sekä se, että unionin strategisten tavoitteiden saavuttamiseksi vuoteen 2020 mennessä tarvitaan huomattavia investointeja, edellyttävät uusia rahoitusmalleja, jotka käsittävät sekä julkisia että yksityisiä varoja;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

85. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota nopeuttamaan edellytysten luomista myös julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien muodossa tapahtuvaa julkisen ja yksityisen sektorin tiivistä yhteistyötä varten, jotta voidaan vastata haasteeseen ja tehdä kansallisella ja unionin tasolla pitkän aikavälin investointeja, jotka johtavat kestävään, osallistavaan ja kilpailukykyiseen kasvuun;

Talous- ja rahaliittoa koskevat toimintalinjat

86. vahvistaa sitoutumisensa euroon; tunnustaa yhteisen rahan strategisen tehtävän ja arvon; korostaa avoimuutta ja taloudellista hyötyä, jota euro on tuonut euroalueelle; katsoo, että euron on ensisijaisesti oltava Euroopan talouden vakauden linna;

87. panee merkille, että EKP:n rahapolitiikan ensisijaisena tavoitteena on pitää yllä hintatason vakautta; huomauttaa, että hintatason vakauden tavoite voidaan tehokkaasti saavuttaa vain, jos puututaan asianmukaisesti inflaation perimmäisiin syihin; palauttaa mieliin, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklassa EKP:lle annetaan tehtäväksi myös tukea unionin yleistä talouspolitiikkaa; pitää välttämättömänä, että euroalueen jäsenvaltiot ja erityisasemassa olevat jäsenvaltiot täyttävät tarkasti velvoitteensa eivätkä tingi millään tavoin yhteisistä tavoitteista eli hintatason vakaudesta, EKP:n riippumattomuudesta, talousarvion kurinalaisuudesta sekä kasvun, työllisyyden ja kilpailukyvyyn edistämisestä;

88. kiittää EKP:tä sen toimista inflaation hillitsemiseksi mutta kehottaa sitä ottamaan vahvemman aseman varallisuusinflaation hillitsemisessä;

89. toteaa, että rahaliitto tarvitsee vahvaa talouspolitiikan koordinoitua, jotta se kestää taloudellisen taantuman; pitää valitettavana, että talous- ja rahaliiton painopiste on ollut pitkälti raha-asioita koskevissa näkökohdissa;

90. on Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa samaa mieltä siitä, ettei kriisinhallinta ole vaihtoehto korjaaville poliittisille toimille ja perusteellisille uudistuksille, joita tarvitaan rahaliiton perustan vahvistamiseksi;

91. korostaa, että euroalueen on lisättävä kestävyytään saattamalla päätökseen institutionaalinen kehys, joka perustuu sekä tarvittavia toimia koskeviin kannustimiin että seuraamuksiin;

92. korostaa, että vakaus- ja kasvusopimus on ainoa olemassa oleva sääntelyväline, joka voi tarjota perusuonteisen sääntelykehiksen makrotalouspolitiikalle ja julkiselle taloudelle EU:ssa;

93. toteaa, että eurosta kymmenen ensimmäisen vuoden aikana saatujen kokemusten perusteella euroon siirtymiseen on liittynyt euroalueen talouksien kilpailukyvyyn erojen syventyminen, mikä taas on entisestään pahentanut kriisin seurauksia taloudellisesti heikoissa maissa ja johtanut merkittävään kauppataaseen epätasapainoon euroalueella; katsoo kuitenkin, että euron etu unionille kokonaisuudessaan esimerkiksi suhteellisen taloudellisen vakauden, hintatason vakauden ja alhaisen inflaation vuoksi on ollut merkittävä;

94. korostaa, että monien maiden on pantava julkinen taloutensa kuntoon ja vähennettävä alijäämäänsä ja velkaantumistaan; on neuvoston kanssa samaa mieltä siitä, että julkisen talouden kestävyys ja voimakkaampi talouskasvu on varmistettava kaikissa jäsenvaltioissa ja että sen vuoksi on laadittava ja toteutettava julkisen talouden vakauttamista ja rakenneuudistuksia koskevia suunnitelmia;

95. panee merkille, että tämä saattaa johtaa julkisen talouden vakauttamisstrategioihin, jotka rajoittavat merkittävästi hallitusten toimintakykyä; varoittaa samalla, ettei näiden säästöpakettien pitäisi johtaa toimiin, jotka saattavat heikentää talouden elpymistä, työpaikkojen luomista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

96. katsoo, että vakaus- ja kasvusopimus on tärkeä väline julkisen talouden kestävyuden saavuttamiseksi ja että se on edistänyt taloudellista vastuuta euroalueella; myöntää, että sitä on vaivannut heikko täytäntöönpano eikä se ole tarjonnut riittävää virikettä talouspolitiikan optimoimiseen kussakin jäsenvaltiossa ja koko euroalueella; katsoo, ettei kyseistä talouspoliittista välinettä suunniteltu kestäväksi korjaavaksi prosessiksi nykyisen epätasapainon korjaamiseen ja kriisitilanteiden tai erittäin vähäisen kasvun kausien hoitoon; katsoo, että nykyisten sääntöjen soveltamisen lisäksi jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön sisäisiä toimintalinjoja, joilla edistetään kasvua, innovointia, kilpailukykyä ja laadullista tavoitetta siitä, ettei julkisen talouden alijäämä saa ylittää tiettyjä vertailuarvoja;

97. katsoo, ettei vakaus- ja kasvusopimuksessa oteta huomioon muita epätasapainotekijöitä, kuten yksiyseisen velkaan ja vaihtotaseeseen liittyviä seikkoja, jotka niin ikään vaikuttavat rahaliittoon;

98. toteaa, että senkin jälkeen, kun oli ilmennyt, että joissakin tapauksissa oli syytä epäillä joidenkin jäsenvaltioiden toimittamien tilastotietojen paikkansapitävyyttä, neuvosto vastusti edellisen vaalikauden aikana Eurostatista annetun direktiivin muuttamisen yhteydessä Euroopan parlamentin ehdotusta, että Eurostatille annettaisiin valtuudet suorittaa tarkastuksia paikalla;

99. huomauttaa, että Maastrichtin sopimuksen laatijat odottivat euroalueen jäsenvaltioiden kilpailukyyn lähenevän eivätkä osanneet ennakoida suuria eroja, mikä johti viime kädessä tuottoerojen kasvuun, kun joidenkin jäsenvaltioiden maksukykyä koskevat pelot nostivat niiden riskipreemiota;

100. toteaa, että viime kuukausina EU:n valtiontukisääntöjen soveltamisesta on poikettu tilapäisesti lukuisia kertoja, minkä ansiosta jäsenvaltiot ovat voineet rajoittaa kriisin vaikutuksia; toteaa, että lähestyvä kasvuvaihe edellyttää vakaata perustaa ja että sen vuoksi on palattava vähitellen normaaliin valtiontukijärjestelmään ja turvattava tasapuoliset toimintaedellytykset Euroopassa;

101. kehottaa vahvistamaan vakaus- ja kasvusopimuksen määräyksiä ja erityisesti sen ennaltaehkäisevää vaikutusta siten, että vertaispaine on vahvin käytössä oleva väline, jonka avulla jäsenvaltiot saadaan noudattamaan neuvoston suosituksia; toteaa, että komissiolle on annettava tehokkaat talouden valvontakeinot; katsoo, että olisi tutkittava mahdollisuuksia luoda kannustimia julkisen talouden vakauttamiseksi;

102. ehdottaa, että otetaan käyttöön vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanoon sovellettava tehokas kannustin- ja seuraamusjärjestelmä, jonka avulla voitaisiin estää nykyisen kriisin paheneminen ja estää tulevaisuudessa uudet kriisit;

103. katsoo, että monenvälisellä valvonnalla ja oikaisupyynnöillä on puututtava yhtä lailla alijäämään kuin ylijäämään siten, että otetaan huomioon kunkin maan erityisolot, esimerkiksi väestökehitys, yksityisen velkaantumisen aste, palkkakehitys suhteessa työvoiman tuottavuuteen, työllisyys – erityisesti nuorten työllisyys – ja vaihtotaseiden tasapaino; katsoo, että vaikka näitä tekijöitä ei voida käyttää samoin kuin vakaussopimuksen nykyisiä kriteerejä, niitä olisi käytettävä varoittavina indikaattoreina; katsoo, että julkista taloutta koskevien tietojen avoimuutta on lisättävä, ja pitää myönteisenä komission ehdotusta tilastotietojen laadusta;

104. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön tehostetun seuraamusjärjestelmän, joka kuuluu selkeästi sen toimivaltaan euroalueella, jotta jäsenvaltiot voidaan pakottaa noudattamaan vakaus- ja kasvusopimuksen sääntöjä;

105. katsoo, ettei vakaus- ja kasvusopimus ole osoittautunut riittävän tehokkaaksi finanssipolitiikan koordinoinnissa, että sen riippuvuus yksittäisten maiden politiikasta on aiheuttanut ongelmia täytäntöönpanossa ja tietojen rehellisyydessä, ettei siinä ole pystytty yhdistämään työllisyysastetta ja työpaikkojen luomista siten, että saataisiin aikaan asianmukaisesti tasapainotettu talouspolitiikkojen yhdistelmä, ja ettei siinä myöskään ole käsitelty tosiasiallista lähentymistä, kilpailukykyä ja euroalueen yhteisvaikutusten luomista; katsoo sen vuoksi, että jäsenvaltioita ja erityisesti euroalueen talouksia on koordinoitava edelleen euroalueen taloudellisen tasapainon vahvistamiseksi;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

106. katsoo, että talouspolitiikan vakautta ja kasvua koskevia laajoja suuntaviivoja, joista päätetään yhdessä Euroopan parlamentin kanssa, olisi käytettävä jäsenvaltioiden talousarvioita koskevan keskustelun ja arvioinnin perustana, ennen kuin talousarviot esitetään kansallisille parlamenteille;

107. katsoo, että nyt kun euroalueen mailla on käytössään yhteinen raha, niiden olisi mentävä askelta pidemmälle ja laskettava keskinäiseen liikkeeseen osa jäsenvaltioiden joukkovelkakirjalainoista sekä hallinnoitava niitä, sillä näin ne voivat luoda perustan pidemmälle viedylle monenväliselle valvonnalle Euroopan valuuttarahaston ja Euroopan rahoitusvakausvälineen avulla sekä taata euroalueen markkinoiden vetovoimaisuuden ja yhteisen velanhoidon;

108. katsoo, että rakenneuudistusten täytäntöönpanon, erityisesti uusien jäsenvaltioiden tulonjakojärjestelmien mukauttamisen ja uudistamisen, on saatava taakseen unionin voimakas tuki ja yhteisvastuu; toteaa, että maailmanlaajuisesta rahoitus-, talous- ja sosiaalikiirisistä huolimatta euroaluetta ja valuuttakurssimekanismia (ERM II) on edelleen laajennettava uusilla jäsenvaltioilla, jotka täyttävät Maastrichtin kriteerit; katsoo, että tällaisilla päätöksillä muun muassa osoitettaisiin itse euroalueen vakaus ja kestävyys;

109. toteaa, että euroalueen maiden kilpailukyvyyn suurten erojen tasoittaminen pitämällä palkankorotukset tuottavuuden kasvun ja inflaatio-odotusten mukaisina on keskeistä euroalueen säröjen välttämässä;

110. pyytää parantamaan huomattavasti makrotaloudellisia kysymyksiä koskevaa työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua, jossa ei voida tyytyä vain tiedottamaan työmarkkinaosapuolille ehdotetuista tai hyväksytyistä suuntaviivoista;

111. pyytää komissiota ja neuvostoa määrittelemään EU:lle laajoja yhteisiä suuntaviivoja kestävän markkinatalouden toteuttamiseksi; katsoo, että tällaiset suuntaviivat olisi määriteltävä vuosittain sellaisen arvioinnin perusteella, jossa otetaan huomioon palkkojen ja tuottavuuden kehitys jäsenvaltioiden ja unionin tasolla asianmukaisen työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun avulla;

Finanssipolitiikka

112. peräänkuuluttaa yhteistä julkisen talouden strategiaa, jotta voidaan palauttaa ja turvata pitkän aikavälin talouskasvu EU:ssa;

113. katsoo, että julkisten varojen tehokas käyttö tulevaisuuden menoihin (kuten yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen, infrastruktuuriin, tutkimukseen ja ympäristöön) voi vakauttaa taloutta synnyttämällä tervettä ja pitkään jatkuvaa kasvua; katsoo, että julkisten varojen laadukas ja vastuullinen käyttö yhdistettynä yksityisen sektorin yrittäjyys- ja innovointipotentiaalin edistämiseen voi olla talouden ja yhteiskunnan kehityksen liikevoima;

114. korostaa, että on tärkeää vahvistaa yhteyttä vakaus- ja kasvusopimuksen, makrotaloudellisten välineiden ja Eurooppa 2020 -strategian kansallisten uudistusohjelmien välillä parantamalla niiden johdonmukaisuutta, jolloin voidaan myös lisätä kansallisten talousarvioiden vertailukelpoisuutta erityyppisten menojen osalta; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi pidettävä talouspolitiikkaansa paitsi kansallisen myös yhteisen edun mukaisena ja suunniteltava politiikkansa vastaavasti; muistuttaa jäsenvaltioita talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen korostuneesta merkityksestä;

115. toteaa, että Eurooppa 2020 -strategia voi olla uskottava vain, jos parannetaan EU:n kaikkien jäsenvaltioiden talousarvioiden ja EU:n talousarvion yhteensopivuutta ja täydentävyyttä; korostaa, että EU:n talousarviolla olisi oltava entistä suurempi merkitys resurssien yhdistämisessä;

116. katsoo, että järkevästi kohdennetuilla julkisilla investoinneilla voi olla merkittävä vipuvaikutus pitkän aikavälin investointeihin; ehdottaa EIP:n valtuutuksen laajentamista siten, että se voi laskea liikkeeseen euro-obligaatioita, jotta voidaan investoida merkittäviin rakenteellisiin hankkeisiin EU:n strategisten painopisteiden mukaisesti;

117. huomauttaa, että yhteinen raha voi toimia vain, jos jäsenvaltiot sovittavat yhteen talousarviopolitiikkansa ja avaavat tilinpitonsa toisilleen; myöntää, että tämä prosessi edellyttää tiivistä yhteistyötä kansallisten parlamenttien kanssa;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

118. kehottaa komissiota ja neuvostoa Eurostatin avulla parantamaan kansallisten talousarviomenojen vertailukelpoisuutta, jotta saadaan selville toimintalinjojen täydentävyys tai lähentyminen;

119. katsoo, että unionin ja jäsenvaltioiden on edistettävä sellaisten finanssipoliittisten periaatteiden käyttöönottoa, joissa ei enää suosita velkaantumista julkisella ja yksityisellä sektorilla eikä lyhyen aikavälin tuottoja yksityisellä sektorilla ja joihin voitaisiin mahdollisesti sisällyttää bonus-malus-järjestelmiä ihmis-arvoista työtä ja ympäristöä koskevien kriteerien pohjalta;

120. huomauttaa, että toipuminen rahoitus-, talous- ja sosiaalikiirisistä ja selviytyminen valtionvelkakriisistä edellyttävät pitkän aikavälin prosessia, joka on suunniteltava hyvin ja jossa on varmistettava tasa-painoinen ja kestävä kehitys; myöntää, että kasvun, oikeudenmukaisuuden ja rahoitusvakauden välillä voidaan joutua tekemään kompromisseja ja että tällaiset kompromissit edellyttävät poliittista päätöksentekoa; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksia finanssialan kehittämiseksi näiden tavoitteiden mukaisesti, etenkin Eurooppa 2020 -strategiassa, ja selvittämään niitä kompromisseja, joissa saatetaan joutua poliittisten valintojen eteen; toivoo, että unioni saa näin tilaisuuden asiaa koskevaan keskusteluun ja toimintavaihtoehtojen vertailuun kuultuaan kaikkia finanssimarkkinoiden uudistamisen sidosryhmiä (pankit, sijoittajat, tallettajat ja työmarkkinaosapuolet); kehottaa komissiota lisäksi ottamaan Euroopan parlamentin entistä tiiviimmin mukaan tähän prosessiin erityisesti laadittaessa ja myöhemmin toteutettaessa Eurooppa 2020 -strategiaa;

121. kehottaa unionia ottamaan käyttöön parempia suhdanteita tasoittavia talouspolitiikan hallintavälineitä;

122. katsoo, että Lissabonin sopimus sisältää kaikki tässä vaiheessa tarvittavat välineet, jotta voidaan ottaa käyttöön todellinen unionin talouden ohjaus ja hallinta sekä parantaa jäsenvaltioiden julkisen talouden tilan valvontaa;

Sisämarkkinat

123. korostaa, että Mario Montin raportissa ja Euroopan parlamentin 20. toukokuuta 2010 hyväksymässä Louis Grechin mietinnössä kehoitettiin omaksumaan sisämarkkinoihin niin strategian kuin näkemyksenkin kannalta kokonaisvaltaisempi menettelytapa, jotta voidaan tehostaa sitä ja palauttaa kansalaisten luottamus; pitää merkittävänä ns. sisämarkkina-asiakirjaa koskevan aloitteen lainsäädäntöehdotuksia ja muita ehdotuksia, joilla vahvistetaan ja ajantasaistetaan sisämarkkinoita, täydennetään digitaaliset sisämarkkinat ja puututaan jäljellä oleviin esteisiin sekä poistetaan niitä;

124. pitää välttämättömänä, että sisämarkkina-asiakirja sisältää sosiaaliturvaa ja kuluttajansuojaa koskevan kunnianhimoisen ohjelman kaikkeen sisämarkkinoita koskevaan lainsäädäntöön sisällytettävän sosiaalilausekkeen muodossa, lainsäädäntöä yleistä taloudellista etua koskevista palveluista, lainsäädäntöohjelman työntekijöiden oikeuksien lujittamiseksi, kuluttajansuojaa koskevan kunnianhimoisen lainsäädäntöpaketin, jolla on vaikutusta kansalaisten jokapäiväiseen elämään, ja entistä paremman verotuksen yhteensovittamisen yhtiöveropohjan ja arvonlisäverokannan yhdenmukaistamisen kautta;

125. toteaa, että sisämarkkinat tarvitsevat kaikkien tukea, sillä ne ovat Euroopan yhdentymishankkeen selkäranka ja kestävä vaurauden luomisen perusta EU:ssa;

126. huomauttaa sisämarkkinoiden olevan yksi EU:n kasvun päävetureista; korostaa, että Eurooppa 2020 -strategian pitäisi toimia konkreettisena kasvu- ja työllisyysohjelmana, jotta talouskriisiä voidaan torjua ja sisämarkkinoita vahvistaa;

127. katsoo, etteivät yksittäisten valtioiden aloitteet voi olla tehokkaita ilman EU:n koordinoituja toimia, joten on hyvin tärkeää, että unioni puhuu yhdellä vahvalla äänellä ja toteuttaa yhteisiä toimia; toteaa, että yhteisvastuu, johon Euroopan sosiaalinen talousmalli perustuu, ja kansallisten toimien koordinointi ovat auttaneet ratkaisevalla tavalla välttämään yksittäisten jäsenvaltioiden lyhytkestoisia protektionistisia toimia; ilmaisee huolensa siitä, että paluu taloudelliseen protektionismiin jäsenvaltioissa johtaisi mitä todennäköisimmin sisämarkkinoiden pirstoutumiseen ja kilpailukyvyyn heikkenemiseen, ja toteaa, että sitä on siksi vältettävä; on huolissaan siitä, että tämänhetkistä talous- ja rahoituskriisiä voitaisiin käyttää perusteena protektionististen toimien elvyttämiselle eri jäsenvaltioissa, vaikka taantumien ratkaisemiseksi olisi syytä turvautua yhteisiin suojamekanismeihin;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

128. katsoo, ettei edistymisen sisämarkkinoilla pitäisi perustua pienimpään yhteiseen nimittäjään; kannustaa sen vuoksi komissiota ottamaan johtoaseman ja tekemään rohkeita ehdotuksia; kannustaa jäsenvaltioita käyttämään tiiviimmän yhteistyön menetelmää aloilla, joilla kaikkien jäsenvaltioiden kesken ei päästä yhteisymmärrykseen; katsoo, että muut maat voisivat liittyä näihin johtaviin aloitteisiin myöhemmässä vaiheessa;

129. varoittaa olettamasta, että Euroopan talous voisi jotenkin kehittyä ja kasvaa ilman vapaata ja reilua kauppaa mahdollisimman monen muun maailman maan kanssa, muun muassa EU:n nykyisen johtavan kauppakumppanin eli Yhdysvaltojen ja nopeasti kehittyvien talouksien, kuten Kiinan, Intian ja Brasilian, kanssa; katsoo, että Euroopan unionin on luotettava myös omiin vahvuuksiinsa ja hyödynnettävä paremmin sisämarkkinoitaan, etenkin kun myös sen kasvu on valtaosin kiinni kotimaisesta kysynnästä;

130. korostaa tarvetta saada sisämarkkinoiden mahdollisuudet käyttöön yrityksille globalisaation aikana, jotta voidaan tehostaa työpaikkojen luomista ja innovointia uusien tekniikoiden alalla Euroopassa;

131. uskoo, että tehokkaiden sisämarkkinoiden luomiseksi komission on määriteltävä selkeät poliittiset painopisteet hyväksymällä sisämarkkina-asiakirja, jonka olisi sisällettävä sekä lainsäädäntöaloitteita että muita aloitteita, jotta voidaan luoda erittäin kilpailukykyinen sosiaalinen markkinatalous;

132. myöntää, että Euroopan unionin sisämarkkinoiden kehittäminen, johon ei ole sisältynyt verotuksen jonkinasteista yhdenmukaistamista etenkin yhtiöverotuksen osalta eikä sosiaaliturvan osatekijöiden määrittelyä, on johtanut jossakin määrin jäsenvaltioiden liialliseen kilpailuun veronmaksajien houkuttelemiseksi muista jäsenvaltioista; katsoo kuitenkin, että yksi sisämarkkinoiden suurimmista eduista on ollut liikkuvuuden esteiden poistaminen ja institutionaalisten määräysten yhdenmukaistaminen sekä kulttuurisen yhteisymmärryksen, yhdentymisen, talouskasvun ja eurooppalaisen yhteisvastuun edistäminen;

133. suosittelee, että komissio tekee riippumattoman tutkimuksen yksilöidäkseen 20 keskeisintä sisämarkkinoihin liittyvää syytä, jotka aiheuttavat kansalaisille päivittäin tyytymättömyyttä ja turhautumista erityisesti sähköisen kaupankäynnin, rajat ylittävän sairaanhoidon ja ammattipätevyyden vastavuoroisen tunnustamisen aloilla;

134. kehottaa jäsenvaltioita lopultakin hyväksymään lainsäädännön täytäntöönpanoa koskevat vastaavuustaulukot, jotta lainsäädännön puutteista voidaan tehdä näkyvämpiä;

135. korostaa, että toimivat julkisten hankintojen markkinat ovat keskeinen tekijä sisämarkkinoilla; on kuitenkin edelleen huolissaan siitä, että viranomaisilla on yhä suuria ongelmia saavuttaa tavoitteensa monimutkaisten sääntöjen puitteissa sekä varmistaa pk-yritysten pääsy julkisten hankintojen markkinoille;

136. kannustaa komissiota tekemään ehdotuksen, jolla otetaan käyttöön lauseke sen varmistamiseksi, että EU:n sisämarkkinalainsäädäntö tulee automaattisesti voimaan tiettyä ajankohtana, jos jäsenvaltiot eivät ole saattaneet sitä ajoissa osaksi kansallista lainsäädäntöä;

137. uskoo kilpailukykyä tuettavan merkittävästi sillä, että talousalueella otetaan käyttöön järkeviä ja tehokkaita sääntöjä, kun takana on mittasuhteiltaan niinkin suuri kriisi kuin tämä pörssiromahdus; katsoo, että EU:n viranomaisilla on erityinen vastuu siitä, että myös kansalliset poliittiset päättäjät noudattavat uudistusohjelmaa;

138. katsoo, että Euroopan pitäisi muuttua jälleen suotuisaksi investointi- ja tuotantoalueeksi sekä maailmanlaajuisesti innovoinnin ja kasvun esikuvaksi; toteaa, että julkisten ja yksityisten finanssilaitosten on tehtävä kaikkensa varmistaa, että finanssimarkkinoiden toiminta hyödyttää reaalityötä ja pk-yrityksiä;

139. pyytää komissiota tekemään vuosittain arvioinnin julkisten ja yksityisten investointien tarpeesta ja siitä, miten ne katetaan tai pitäisi kattaa;

Verotus

140. katsoo, että unionin sisämarkkinoiden kehittämiseksi sekä kansallisella että EU:n tasolla tarvitaan koordinoitua lähestymistapaa, jotta voidaan hyödyntää veropetosten ja veronkierron torjuntaa koskevia parhaita käytäntöjä, ja että olisi määriteltävä asianmukaiset kannustimet, jotta veronmaksajat maksavat asianmukaisesti veronsa ja jäsenvaltioiden veroviranomaiset toteuttavat tehokkaita ehkäisytoimia kaikenlaisien veroihin liittyvien väärinkäytösten torjumiseksi;

141. katsoo, että veropetoksia vähentämällä voitaisiin vähentää julkisen talouden alijäämää veroja nostamatta ja samalla säilyttää sosiaalimenot; on huolissaan siitä, että jäsenvaltioiden erilaiset veropetokset luovat vääristymiä sisämarkkinoille; pyytää komissiota tekemään vaikutustenarvioinnin, jossa arvioidaan veronkierron ja harmaan talouden aiheuttamia erilaisia ongelmia jäsenvaltioissa;

142. korostaa, että kestävän julkisen talouden saavuttaminen edellyttää paitsi varojen vastuullista käyttöä myös riittävää ja oikeudenmukaista verotusta, kansallisten veroviranomaisten entistä tehokkaampaa veronkantoa ja veronkierron tehostettua torjuntaa; kehottaa komissiota ehdottamaan toimenpidepakettia, jotta voidaan auttaa jäsenvaltioita saamaan julkinen taloutensa tasapainoon ja rahoittaa julkisia investointeja hyödyntämällä innovatiivisia rahoituslähteitä;

143. panee Mario Montin päätelmiä myötäillen merkille, että julkisyhteisöjen tulojen kasvaminen edullisen suhdanteen ansiosta on usein johtanut veronalennuksiin; toteaa, että työn verotusta olisi vähennettävä Euroopan kilpailukyvyyn parantamiseksi; kannattaa Mario Montin ehdotuksia jäsenvaltioiden edustajista muodostuvan veropolitiikkaa käsittelevän työryhmän perustamisesta, koska se voisi merkittävästi kannustaa jäsenvaltioita käymään vuoropuhelua; kehottaa työryhmää käsittelemään ensisijaisesti kehystä verojärjestelmäksi, jolla pyritään ympäristötavoitteisiin ja tuetaan resurssitehokkuutta; suhtautuu myönteisesti komission vuoden 2011 työohjelmaan sisältyvään ehdotukseen direktiiviksi yhteisestä yhtenäistetystä yhtiöveropohjasta;

144. myöntää, että jäsenvaltioiden institutionaalisen kehityksen ja talouskasvun liikkeellepanevana voimana on niiden oikeus valita vapaasti, miten ne haluavat kantaa veroja; pitää työn verotuksen alentamista välttämättömänä paitsi vähäosaisimpien kannalta myös siksi, että keskiluokka voi puutetta kärsimättä nauttia työnsä hedelmistä;

145. kannustaa sellaisen verotuksen käyttöönottoon, joka mahdollistaa työn verotuksen keventämisen ja rohkaisee ja kannustaa työllistämään, innovoimaan ja tekemään pitkän aikavälin investointeja;

Alueellinen, taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus

146. katsoo, että koheesiopolitiikkaa olisi pidettävä unionin talouspolitiikan yhtenä pilarina, jolla edistetään EU:n pitkän aikavälin investointistrategiaa;

147. toteaa, että koheesiopolitiikasta on tullut keskeinen osa Euroopan talouden elvytyspakettia, sillä sen avulla voidaan reagoida kriisiin ja elvyttää kysyntää lyhyellä aikavälillä, samalla kun investoidaan pitkän aikavälin kasvuun ja kilpailukykyyn;

148. katsoo, että koheesiopolitiikan kyky yhdistää elpyminen pitkän aikavälin kasvuun on peräisin sen kolmesta perusominaisuudesta: siinä asetetaan strategiset suuntaviivat, jotka ovat ehtona varojen siirroille ja jotka velvoittavat sekä jäsenvaltioita että alueita, siinä jätetään jäsenvaltioille ja alueille tilaa räätälöidä toimenpiteitä paikallisten erityispiirteiden mukaan, ja sen avulla voidaan valvoa ja tukea tavoitteiden saavuttamista;

149. korostaa, että kriisin vaikutusten jakautuminen eri tavoin Euroopan alueelle kuvastaa erilaisia kilpailukykyä koskevia lähtökohtia ja vaihtelevaa turvautumista kriisintorjuntatoimiin ja että se tarkoittaa erilaisia pitkän aikavälin näkymiä; huomauttaa, että kriisin vaikutukset saattavat johtaa alueellisen yhteenkuuluvuuden heikentymiseen, jos siihen ei vastata toimintatavoilla, jotka kohdennetaan erilaisin tavoin erityisongelmiin; toteaa, että joissakin maissa, joihin kriisi eniten vaikutti, koheesiopolitiikan piiriin kuului valtaosa kaikista julkisista investoinneista;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

150. katsoo, että kriisin jälkeinen strategia on tehokkaampi, jos alueet ja kaupungit osallistuvat sen täytäntöönpanoon; toteaa, että monitasoinen hallinto tarjoaa laajemmat poliittiset puitteet, joiden ansiosta voidaan tehokkaammin edistää talouden elpymistä EU:ssa, sillä unionin alueelliset ja paikalliset hallintotasot kykenevät mukauttamaan EU:n yleiset strategiset tavoitteet omiin erityispiirteisiinsä ja valjastamaan käytössään olevat toimintavälineet ja kaikkien kumppaneiden – yritysten, yliopistomaailman ja kansalaisyhteiskunnan – innot;

151. huomauttaa, että paikallisilla ja alueellisilla hallintotasoilla on nykyään monia toimintavälineitä; toteaa, että innovointi, joka voi parantaa tuottavuutta, ja tuotteiden ekologisen kestävyysparantaminen, joka voi luoda uusia tarpeita ja markkinoita, edellyttävät keskittymistä alue- ja paikallistasoon sekä paikkaan perustuvaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa investointi- ja kasvupolitiikkaan; huomauttaa, että paikka, johon kaikki kumppanit voivat kokoontua ja josta kaikki ratkaisuun tarvittavat tekijät ovat löydettävissä, voi olla seutu, suuri tai pieni kaupunki taikka maaseutualue;

152. on sen vuoksi huolissaan siitä, ettei vaikutusvallan palauttamisessa yhteisöille ole edistytty, sillä paikallis- ja maaseutuyhteisöt tarjoavat talouteen, työllisyyteen ja yhteisöllisyyteen liittyviä mahdollisuuksia ja näitä yhteisöjä tukemalla voidaan vähentää syrjäytymistä vahvistamalla yhteisöjen rakenteita ja siten lisäämällä niiden vastaanottokykyä;

153. huomauttaa, että alueiden painoarvo EU:n talouspolitiikan veturina kasvaa edelleen, että paikallista luotonantoa on vahvistettava ja että tätä voidaan edesauttaa vahvojen alueellisten pankkien avulla; panee merkille, että finanssipalvelualan sääntelyssä pitäisi ottaa huomioon tarve edistää yrittäjyyttä ja pk-yritysten rahoittamista ja että koheesiopolitiikan nojalla pk-yrityksille myönnettävän taloudellisen tuen pitäisi siirtyä riskipääomarahoitukseen suuntaan, joka mahdollistaisi pankkialan tiiviimmän osallistumisen ja rakennerahastojen tehokkaamman hyödyntämisen;

154. kehottaa uudistamaan lisää koheesiopolitiikan nykyistä rakennetta, jotta jäsenvaltioille, alueille ja kaupungeille voidaan myöntää varoja nopeammin ja tehokkaammin; huomauttaa, että joustavuutta on lisättävä ja että komission on otettava tämä huomioon kehitettäessä tulevaa koheesiopolitiikkaa;

155. pitää välttämättömänä, että kaikki koheesiopolitiikalla tuetut EU:n pitkän aikavälin investointistrategiat tuottavat tuloksia kilpailukyyn, innovoinnin, työpaikkojen luomisen ja vihreän kasvun kannalta sekä parantavat varsinkin uusien ja vanhojen jäsenvaltioiden välistä taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta;

Eurooppa 2020

156. kehottaa noudattamaan Eurooppa 2020 -strategiassa laajaa poliittista näkemystä EU:n tulevaisuudesta kilpailukykyisenä, sosiaalisena ja kestäväenä unionina, joka asettaa ihmiset ja ympäristönsuojelun päätöksenteon keskipisteeseen;

157. katsoo, että jos nämä tavoitteet on tarkoitus saavuttaa, on aika koordinoida makrotalouspolitiikka tarkasti pyrkien ensisijaisesti lisäämään unionin kasvupotentiaalia sekä keskittyen osallisuutta ja kestävää kehitystä korostavaan malliin, sillä muutoin mitään ongelmia ei saada ratkaistua; katsoo, että uudessa Eurooppa 2020 -strategiassa pitäisi keskittyä juuri tähän;

158. myöntää, että jotta euron kriisin johdosta toteutetut toimet eivät johtaisi talouden pitkälliseen stagnaatioon, unionin olisi samaan aikaan otettava käyttöön strategia, jolla nopeutetaan kestävää talouskasvua, sekä toteutettava uudistuksia, joilla pyritään kilpailukyyn palauttamiseen ja parantamiseen;

159. panee merkille Eurooppa-neuvoston sopimat viisi yleistavoitetta, jotka koskevat työllisyysastetta, tutkimusta ja kehittämistä, kasvihuonekaasupäästöjä, koulutustasoa sekä sosiaalista osallisuutta; korostaa, että nämä yleistavoitteet olisi muotoiltava sellaisen johdonmukaisen ja yhdenmukaisen kestävää kehitystä koskevan strategian osana, joka yhdistäisi taloudellisen, sosiaalisen ja ympäristöön liittyvän politiikan;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

160. katsoo, että koulutuksen pitäisi olla hyvin keskeinen osa EU:n taloudellista strategiaa ja että sen tavoitteena pitäisi olla kaikentasoisen yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen laadun parantaminen EU:ssa yhdistämällä huippuosaaminen ja tasapuolisuus ja uudistamalla koulutusmallia; katsoo, että unionin on pidettävä koulutusta julkishyödykkeenä ja että investointeja tarvitaan koulutusjärjestelmän kaikkiin osaluosiin, opetuksen laatuun ja korkea-asteen koulutukseen pääsymahdollisuuksien laajentamiseen; ehdottaa, että perustetaan Euroopan tason pysyvä ja osallistava elinikäisen oppimisen järjestelmä, jonka yhteydessä liikkuvuuden lisäämistä yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen alalla koskevat Erasmus- ja Leonardo da Vinci -ohjelmat avataan yleisemmin kaikille; huomauttaa, että tutkimus- ja kehittämisinvestointeja on lisättävä kiireellisesti, varsinkin seitsemännnen puiteohjelman väliarvioinnin ja EU:n seuraavan rahoituskehityksen valossa;

161. toteaa, että tärkeimmiksi tavoitteiksi olisi asetettava nuorisotyöttömyyden hoitaminen ja toimet, joilla osaaminen ja markkinoiden tarpeet saadaan tehokkaasti vastaamaan toisiaan; katsoo, että koulutuksen alalla on kehitettävä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia ja opiskelija- ja tutkijavaihtoon osallistujien sekä harjoittelijoiden rajat ylittävää liikkuvuutta olisi käytettävä Euroopan korkeakoulujen ja yliopistojen kansainvälisen houkuttelevuuden lisäämiseen, ja toteaa, että kun pidetään kiinni siitä tavoitteesta, että 3 prosenttia BKT:stä käytetään tutkimukseen ja kehittämiseen, edistetään tutkimukseen ja korkeakoulutukseen pohjautuvaa innovaatiota;

162. katsoo, että komission ehdottamassa Eurooppa 2020 -strategiassa pitäisi keskittyä sisämarkkinoiden byrokratian vähentämiseen pienentämällä yritysten hallinnollista rasitusta 25 prosenttia vuoteen 2012 mennessä sekä tehokkuushakuisuuden lisäämiseen käyttämällä internetiä EU:n laajuisten, uusia palveluja ja työpaikkoja luovien sähköisten markkinoiden selkärankana;

163. katsoo, että Eurooppa 2020 -strategian hallinnointirakennetta olisi vahvistettava, jotta sen tavoitteet voidaan saavuttaa; katsoo, että sitovien toimenpiteiden käyttöä on laajennettava, jotta uusi strategia onnistuu, sen sijaan, että talouspolitiikan alalla jatketaan avoimen koordinoitimenetelmän käyttöä; kehottaa neuvostoa ja komissiota esittämään talouden elvyttämiseksi taloudellisen strategian, joka perustuu ensisijaisesti unionin väleisiin eikä pääasiassa hallitustenvälisiin aloitteisiin;

164. tiedostaa, että hyvä hallintotapa tai taloushallitus eivät yksin riitä varmistamaan Euroopan unionille sellaista kasvustrategiaa, että se selviää kriisistä ja pystyy vastaamaan kansainväliseen kilpailuun; on silti vakuuttunut, että EMU on kymmenenä toimintavuotenaan osoittanut, miten välttämätön tällainen strategia oli euron erityistapauksessa;

165. vaatii, että Eurooppa 2020 -strategiaan sisällytetään EU:n köyhyyden puolittamista koskeva tavoite, ja huomauttaa, että suurin osa köyhyydessä tai köyhyysrajalla tällä hetkellä elävistä eurooppalaisista on naisia, erityisesti vanhuksia, maahanmuuttajia, yksinhuoltajia ja omaishoitajia; katsoo lisäksi, että strategiaan olisi sisällytettävä myös elämäntaarinäkökulma, sillä vanhempien köyhyys vaikuttaa suoraan lasten elämään, kehitykseen ja tulevaisuuteen;

166. pyytää köyhyyden torjumiseen tähtävästä kunnianhimoista pitkän aikavälin strategiaa, jolla pyritään vähentämään eriarvoisuutta ja sosiaalista syrjäytymistä kauaskantoisten köyhyyden ja työssä käyvien köyhien määrän vähentämistä koskevien tavoitteiden avulla; ehdottaa vähimmäistulojärjestelmiä koskevaa EU:n puitepolitiikkaa, jossa otetaan huomioon toissijaisuusperiaate, erilaiset käytännöt, työehtosopimusneuvottelut ja jäsenvaltioiden kansallinen lainsäädäntö ja joka perustuu kunkin jäsenvaltion elintason mukautettuihin unionin laajuisesti sovellettaviin perusteisiin; vaatii myös lapsilisää köyhyyden, eriarvoisuuden ja sosiaalisen syrjäytymisen vähentämiseksi, joka edellä mainittiin tavoitteena;

167. katsoo, että vakaus- ja kasvuohjelmista (Eurooppa 2020) on keskusteltava jäsenvaltioiden kansallisissa parlamenteissa ennen kuin ne hyväksytään;

Innovointi

168. panee merkille, että komission innovaatioiden tulostaulu osoittaa Euroopan olevan edelleen merkittävästi jäljessä Japaniin ja Yhdysvaltoihin nähden tutkimuksen ja innovoinnin alalla;

169. katsoo, että pk-yritysten rahoittamisen lisäksi Euroopan unionin on otettava ennakoiva ja koordinoitu lähestymistapa tutkimuksen ja innovoinnin rahoittamiseen ja että sen on oltava eturintamassa uusilla työllistävillä aloilla ja houkuttelemassa yksityisiä investointeja;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

170. toteaa, että siirtymisen energiatehokkaaseen talouteen EU:n energiavarmuuden lisäämiseksi pitäisi olla yksi komission ja jäsenvaltioiden ensisijaisista tavoitteista; katsoo, että EU:n pitäisi kannustaa innovaatioita energian tuottamiseksi uusiutuvista energialähteistä korostamalla vähähiilisten paikallisten lähteiden merkitystä;

171. katsoo, että energiaverkkojen yhteenliittämishankkeet ovat välttämättömiä energia-alan sisämarkkinoiden toiminnalle sekä laajemmalle uusiutuvista energialähteistä tapahtuvalle energiantuotannolle; korostaa älykkäiden sähköverkkojen kehittämisen merkitystä;

172. huomauttaa, että pk-yritysten pitäisi olla keskeisessä osassa uusiutuvan ja energiatehokkaan teknologian kehittämisessä; toteaa, että energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä koskevaan innovointiin kannustavien rahoitusvälineiden luominen on välttämätöntä;

173. katsoo, että investoiminen asuntokannan uusimiseen ja joukkoliikenteeseen on asetettava etusijalle energiakustannusten ja energiaköyhyyden vähentämiseksi ja itseään ylläpitävän myönteisen kehityksen aikaansaamiseksi;

174. kannattaa oikeudenmukaista ja tasapuolista siirtymistä vähitellen vihreään talouteen; pitää tarpeellisenä ennakoida siirtymisestä aiheutuvaa työpaikkojen menetystä lisäämällä työntekijöiden koulutusta ja uuteen teknologiaan liittyvää osaamista; toteaa, että energiaköyhyys on merkittävä ja yhä kasvava huolenaihe;

175. kehottaa komissiota kehittämään ja esittämään mekanismeja, jossa pk-yrityksille ja muille innovoijille tarjottaisiin riskejä lievittävää rahoitusta osana pääomasijoitusrahastojen kanssa solmittavaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta, niin että Euroopan investointirahaston riskitakuumeکانismin tuella Euroopan investointipankin rahoilla ja jäsenvaltioiden julkisilla varoilla, jotka jaettaisiin pääomasijoitusrahaston kautta, mahdollistettaisiin se, että yksityisten sijoitusten osuus nousisi hankkeissa jopa 80 prosenttiin;

176. kannattaa sellaisten finanssilaitosten perustamista, jotka tarjoavat rahoitusta kaikkialla unionissa toteutettaville innovointihankkeille, jotka ovat tulevan kestävän kasvun kannalta hyvin tärkeitä;

177. kehottaa komissiota toimimaan hallinnollisten esteiden poistamiseksi ja parantamaan innovaatioolosuhteita esimerkiksi luomalla yhtenäisen EU-patentin; toteaa, että hyvää tarkoittavat kilpailukyvyyn parantamiseen ja kestävän talouden luomiseen tähtäävät ohjelmat eivät toimi asianmukaisesti, koska pk-yrityksiä, yliopistoja ja monikansallisia toimijoita ei kannusteta osallistumaan eurooppalaisiin ohjelmiin;

178. toteaa, että finanssi- ja rahapolitiikka eivät korvaa rakenteellisia uudistuksia, joilla on puututtava taustalla vaikuttaviin Euroopan talouden ongelmakohtiin – nopeasti kasvaviin velkoihin ja alijäämiin, väestön ikääntymiseen, inflaation äkillisen kasvun mahdollisuuden tai deflaatioon, hyvin todennäköiseen inflaation äkilliseen kasvuun, ilmastonmuutospolitiikan synnyttämiin riskeihin, jotka kohdistuvat teollisuudenaloihin erityisesti uusia tavoitteita ja vaatimuksia koskevan epävarmuuden vuoksi, heikkoon tuottavuuteen ja kilpailukyvyyn puutteeseen; vaatii tehostamaan julkisten varojen käyttöä sekä EU:ssa että jäsenvaltioissa; katsoo, että kriisin ajankohdassa ja voimakkuudessa ilmenneet erot sekä eri jäsenvaltioiden erilaiset finanssi- ja rahapolitiittiset lähtökohdat ennen kriisiä pitäisi ottaa huomioon hyväksyessä koordinoituja toimintatapoja ja tavoitteita; uskoo näiden pyrkimysten nopeuttavan jäsenvaltioiden talouksien todellista lähentymistä;

179. katsoo, että EU:n menestysstrategian täytyy perustua innovointia, koulutusta ja työvoiman työllistävyyttä edistävään terveeseen finanssipolitiikkaan, joka on ainut tapa lisätä tuottavuutta, työllisyyttä ja kasvua merkittävästi kestäväällä tavalla;

180. huomauttaa, että ilmastonmuutoksen ja resurssipulan torjunta ja biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttäminen ovat EU:n tulevan talouskasvun reunaehdoja; toteaa, että siksi tämän kasvun täytyy perustua talouskasvun irrottamiseen resurssien käytöstä, vihreisiin innovaatioihin sekä ekologisesti kestäväan taloudelliseen edistykseen;

181. pitää myönteisenä Eurooppa-neuvoston vuonna 2007 hyväksymää strategiaa, jolla pyritään lisäämään Euroopan unionin energiaomavaraisuutta ja määrittämään täsmällisiä sitoumuksia ilmastonmuutoksen torjumiseksi; katsoo kriisin korostaneen entisestään strategian merkitystä; katsoo kuitenkin, että onnistuakseen strategian on johdettava paitsi sisämarkkinoiden sääntelyn kehittämiseen myös unionin kunnianhimoisempiin toimiin;

Työllisyys

182. pitää yhtenä Euroopan unionin suurimmista haasteista kilpailukyvyn säilyttämistä, kasvun lisäämistä ja korkean työttömyyden torjumista;

183. toistaa näkemyksensä, että laadukkaiden työpaikkojen olisi oltava yksi Eurooppa 2020 -strategian keskeisistä tavoitteista ja että on ratkaisevan tärkeää keskittyä voimakkaammin asianmukaisesti toimiviin työmarkkinoihin ja sosiaalisiin olosuhteisiin, jotta työllisyyskehitystä saataisiin parannettua; kehottaakin laatimaan uuden toimintasuunnitelman, jolla edistetään ihmisarvoista työtä, taataan työntekijöiden oikeudet kaikkialla Euroopassa ja parannetaan työoloja;

184. katsoo, että uudessa strategiassa on painotettava entistä enemmän ihmisarvoista työtä ja esimerkiksi pimeän työn torjumista sekä sen varmistamista, että työmarkkinoilta syrjään joutuneet ihmiset voivat päästä takaisin työhön;

185. katsoo, että uudessa strategiassa olisi edistettävä työmarkkinoita, joilla parannetaan työntekijöiden kannustimia ja oloja, ja samalla olisi tarjottava työnantajille lisäkannustimia henkilöstön palkkaamiseen ja palveluksessa pitämiseen;

186. huomauttaa, että on tärkeää tarkastella Euroopan heikkenevää kilpailukykyä globaalissa mittakaavassa; katsoo, että on tärkeää katsoa kriisiä pidemmälle ja kehittää eurooppalaisia suunnitelmia, jotta voidaan mahdollistaa osaamiseen perustuva maahanmuutto ja estää eurooppalainen "aivovuoto", kun pidetään mielessä pitkälle aikavälille ennustettu työvoimapula;

187. pitää päättäväistä ja lujaa työllisyyttä tukevaa toimintaa erittäin tarpeellisena, varsinkin kun vaarana on, että unionin talous elpyy ilman, että kestäviä työpaikkoja syntyy;

188. kehottaa unionia toteuttamaan työllistämistoimien rinnalla köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen ehkäisytöitä sekä tehokkaasti toimivat EU:n työntekijöiden sisämarkkinat, jotta kriisi ei entisestään lisääisi eriarvoisuutta;

189. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota saavuttamaan miesten ja naisten 75 prosentin työllisyysasteen vuoteen 2020 mennessä vähentämällä työmarkkinoiden segmentoitumista ja tehostamalla pyrkimyksiä helpottaa työelämän, hoitovastuun ja perhe-elämän yhteensovittamista;

190. katsoo, että työpaikkojen luomista tukevissa toimissa on keskityttävä nuorten työllistämiseen, mikä puolestaan edellyttää sellaisten sukupuolisensitiivisten ohjelmien edistämistä, joiden tavoitteena on tarjota nuorille reaalityöelämässä tarvittavia taitoja;

191. korostaa tarvetta luoda osallistavat ja kilpailukykyiset työmarkkinat, jotka tarjoavat työnantajille enemmän joustavuutta, samalla kun varmistetaan työttömyysetuudet ja aktiivinen uudelleentyöllistymisen tukeminen työpaikan menetyksen yhteydessä;

192. katsoo, että vaikka koulutuksen pitäisi pysyä jäsenvaltioiden vastuualueena, tarvitaan EU:n laajuisia pätevyyskysymysten tunnistamista ja EU:n investointeja koulutusjärjestelmän kaikkiin osa-alueisiin, opetuksen laatuun ja korkea-asteen koulutukseen pääsymahdollisuuksien laajentamiseen; ehdottaa, että perustetaan Euroopan tason pysyvä ja osallistava elinikäisen oppimisen järjestelmä, jonka yhteydessä liikkuvuuden lisäämistä yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen alalla koskevat unionin Erasmus- ja Leonardo da Vinci -ohjelmat avataan yleisemmin kaikille;

193. muistuttaa työllisyyden olevan yksi talouden avaintekijöistä, koska se synnyttää ostovoimaa; katsoo, että Euroopan unionin on edelleen tavoiteltava laadukasta täystyöllisyyttä ja että sisämarkkinoiden kestävä toiminnan ehtona ovat ihmisarvoiset ja innovointia suosivat työmarkkinat;

194. vaatii jäsenvaltioita puuttumaan työmarkkinapoliittisin toimenpitein työttömyyden suhdanteellisiin ja pitkäaikaisiin piirteisiin;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

195. katsoo, että EU tarvitsee vakaata kasvua pitääkseen yllä sosiaalista järjestelmäänsä, joka osaltaan vaikuttaa Euroopan sosiaalisen markkinatalouden kilpailukykyyn;

196. toteaa, että on tärkeää helpottaa liikkuvuutta, mikä myös helpottaa pätevien työntekijöiden löytymistä yrityksiin ja parantaa sisämarkkinoiden toimivuutta – myös kriisin aikana; muistuttaa, että työntekijöiden liikkuvuuden rinnalla on parannettava työoloja;

Uusien työpaikkojen luominen pk-yrityksiä edistämällä

197. toteaa, että pk-yrityksillä ja yrittäjillä on merkittävä asema kaikissa talouksissa ja että ne ovat keskeisiä työllisyyden ja tulojen tuottajia sekä innovoinnin ja kasvun vetureita; katsoo, että pk-yritykset ovat ratkaisevan tärkeitä EU:n tulevalle kehitykselle, kasvulle ja hyvinvoinnille ja että EU:n kilpailukykyä suhteessa muuhun maailmaan voidaan vahvistaa asettamalla pk-yritykset etusijalle;

198. uskoo, että on aika katsoa tulevaisuuteen ja ottaa opiksi menneestä ja sen pohjalta toteuttaa aikaa myöten rakenteelliset muutokset, jotka lisäävät pk-yritysten kilpailukykyä ja parantavat niiden valmiuksia kohdata ylimääräinen paine, jonka globalistunut ympäristö sekä kilpailijoiden valmiudet päästä yhä innovatiivisemmille markkinoille aiheuttavat, ja täten mahdollisesti myös taata monien työmarkkinoilla suojatommassa asemassa olevien työntekijöiden ja heidän perheidensä työpaikat;

199. myöntää, että EU:n nykyistä pk-yrityksen määritelmää on tarkasteltava uudelleen ja että työntekijöiden määrää koskevaa kriteeriä on alennettava, jotta pk-yrityksiin voidaan soveltaa kohdennettuja toimia;

200. tunnustaa, että tavoitetta kannustaa elinkeinoelämää ja pk-yrityksiä innovointiin ei voida saavuttaa vain parantamalla pääoman saatavuutta yleensä, vaan tavoitteena pitäisi myös olla rahoituslähteiden monipuolistaminen;

201. katsoo, että elpymisen yhteydessä pitäisi kiinnittää erityistä huomiota siihen, miten pk-yritykset vaikuttavat tuottavuuteen ja uusien varojen syntymiseen, ja että siksi olisi otettava käyttöön mekanismeja, joilla vältetään pk-yritysten poistuminen markkinoilta ja torjutaan täten työttömyyden kasvua ja heikon taloustilanteen pitkittymistä; katsoo, että olisi varmistettava, että Euroopan sosiaalirahaston varojen jako on tehokasta;

202. katsoo, että pk-yritykset pitäisi nähdä koheesiovaroista rahoitettavien pienten investointien vetureina; pitää tältä osin keskeisenä kohdentaa varoja yliopistoihin ja edistää kumppanuuksien luomista pk-yritysten kanssa;

203. tunnustaa, että EU:n sisämarkkinat auttavat luomaan suotuisan liiketoimintaympäristön koko unioniin ja että niillä hyödytetään samalla kuluttajia; on kuitenkin tietoinen, että pk-yrityksillä on monia haasteita sisämarkkinoilla toimimisessa ja että ne toimivat usein tasoaan tehostommin; katsoo, että pk-yrityksiä on tuettava erityisesti mikrotasolla, jotta ne voivat toimia koko sisämarkkinoilla, ja että niiden tiedonsaantia erilaisista mahdollisuuksista on edistettävä siten, että voidaan perustaa Euroopan laajuisia foorumeja, koska vain siten pk-yritykset voivat selvittää liiketoimintamahdollisuuksia, löytää täydentävyksiä ja lopulta saada keinot päästä unionin markkinoille;

204. katsoo, että esimerkiksi kansalaisten pitäminen aktiivisina ja tuottavina eläkkeelläkin on EU:n taloudellisten etujen mukaista ja että heidän asiantuntemuksensa menettämistä voidaan lieventää kannustamalla eläkeläisiä toimimaan kansalaisvaikuttamiseen perustuvissa väljissä rakenteissa ja verkostoissa sekä luomalla näille yhteyksiä talouden toimijoihin ja tiedeyhteisöihin; katsoo, että pk-yritykset voivat hyötyä eniten tämänkaltaisista epävirallisten rakenteiden verkostoista, joilta ne voivat saada apua, sillä niillä ei usein ole varaa taloudessa toimivien konsulttiyritysten palveluihin; huomauttaa, että eläkeläisille karttunut kokemus on saatava kaikkien käyttöön perustamalla verkosto unionin tasolla;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

205. kehottaa unionia tukemaan pk-yrityksiään, unionin tehokkaimpia työpaikkojen luoja, helpottamalla niiden luotonsaantia sekä erityisesti tukemalla takaajajärjestelyjä ja luomalla uusia standardoituja tuotteita, joiden ansiosta pk-yritysten luotot tai oma pääoma voidaan yhdistää; kehottaa unionia perustamaan pk-yrityksille tarkoitettua EU:n takuurahaston; kehottaa myös arvioimaan nykyiset rahoitusjärjestelmät, erityisesti kilpailun ja innovoinnin puiteohjelman, ja ponnistelemaan sen eteen, että EU:n tukemia lainoja annetaan yritysten saataville kaikissa jäsenvaltioissa, sekä kehittämään pk-yrityksille tarjottavia palveluja ja työmarkkinaosuuspuolten vuoropuhelun rakenteita;

206. kehottaa unionia pyrkimään tasapainoisempaan koostumukseen pk-yritysten rahoituksessa; huomauttaa, että pääomamarkkinoiden osuutta pk-yritysten rahoituksesta on lisättävä; katsoo, että pääomamarkkinoiden, riskipääoman, "sijoittajaenkeli" ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien osuutta pk-yritysten rahoituksesta olisi lisättävä ja edistettävä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vähentämään huomattavasti pk-yrityksiä koskevia julkisten hankintojen hallinnollisia vaatimuksia ja vähentämään byrokratiaa, mikä on välttämätöntä pk-yritysten elinvoimaisuuden kannalta;

207. kannustaa luomaan yksinomaan pk-yrityksiä palvelevat erikoistuneet osakemarkkinat, joille pääsy on ongelmaton, ja siten helpottamaan pääomaproessia; katsoo, että pk-yritysten olisi keskityttävä enemmän omaan pääomaan, ja ehdottaa siksi kielteisten verokannustimien poistamista molemmilta markkinoiden osapuolilta, investoijilta ja markkinoilta;

208. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan toimia pk-yritysten verotuksen koordinoimiseksi; katsoo, että sisämarkkinoiden loppuunsaattaminen tarjoamalla pk-yrityksille rajat ylittävää rahoitusta ja liiketoimintamahdollisuuksia on olennaista EU:n elpymisen edistämiseksi;

209. korostaa, että on erittäin suotavaa luoda orgaaninen yhteys elinkeinoelämän ja innovoinnin ja siten myös koulutuksen välille; katsoo, että unionin ja jäsenvaltioiden investoinneissa on panostettava innovoijiin, pk-yritykset mukaan luettuina; huomauttaa, että innovatiivisiin uusiin pk-yrityksiin liittyy aina suuri konkurssiriski, joten niiden rahoitus ja oheistoiminta on mietittävä täysin uusiksi; korostaa, että koska tällaisilla innovatiivisilla uusyrittäjillä on eniten vaikeuksia saada rahoitusta pankkijärjestelmän kautta, juuri niitä varten on perustettava luottotakuujärjestelmiä;

210. ehdottaa, että komission olisi perustettava hanke, jossa kukin pk-yritys luo yhden työpaikan, luomalla EU:n tasolla uusi rahoitusväline pk-yritysten toimien edistämiseksi unionissa; katsoo, että pk-yritysten rahoitukseen olisi saatava entistä tasapainoisempi koostumus;

211. kehottaa uudistamaan eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen sekä laatimaan kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavat sitovat säännökset ja perustamaan uuden sosiaalisen Small Business Act -aloitteen, joka olisi EU:n sosiaalisen markkinatalouden välttämätön vahvistus kriisin jälkeisenä aikana;

212. suosittelee keskitettyjen asiointipisteiden perustamista, sillä ne ovat tarpeen pk-yritysten hallinnollisissa muodollisuuksissa; katsoo, että pk-yritysten hallinnollisen rasituksen vähentäminen on erittäin tärkeää, kuten on myös sosiaalisten näkökohtien sisällyttäminen pk-yrityksiä koskevaan EU:n lainsäädäntöön; katsoo, että EU:n on kehityttävä pk-yritysten kannalta suotuisimmaksi alueeksi maailmassa;

Kehitysyhteistyö

213. toteaa, että vaikka jotkut nopeasti kehittyvistä maista ja kehitysmaista näyttävät välttyneen kriisin pahimmilta seurauksilta, 40 prosenttia kehitysmaista on kuitenkin altistunut vakavasti rahoituskriisin vaikutuksille, ja arvioiden mukaan 90 miljoonaa ihmistä ajautuu sen seurauksena köyhyyteen;

214. pyytää vahvistamaan lupaukset, joiden mukaan 0,7 prosenttia jäsenvaltioiden BKTL:stä käytetään kehitysapuun, ja etsimään uusia innovatiivisia rahoituslähteitä kehitysmaiden talouden supistumisesta johtuvan rahoitusvajeen poistamiseksi;

215. pyytää eurooppalaisia, etenkin monikansallisia yrityksiä takaamaan alihankkijayritystensä yhteiskuntavastuun tuotantoketjuissa;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010**Globaali hallinta**

216. panee merkille puutteet ja ongelmat, jotka johtuvat oikeudellisesti sitovien valtuuksien puuttumisesta sekä globaalien talous- ja finanssilaitosten hajanaisuudesta; pitää siksi myönteisinä aloitteita, joilla pyritään uudistusten avulla parantamaan IMF:n ja muiden YK:n instituutioiden tehokkuutta, globaalia vaikutusalueita ja tilivelvollisuutta, jotta niille voidaan antaa valtuudet toimia foorumina, joka koordinoi yleisesti koko talous- ja finanssialan aloitteita, ja tarvittaessa valtuudet asettaa oikeudellisesti sitovia sääntöjä kansainvälisten yleissopimusten muodossa;

217. katsoo, että yksi EU:n globaaleista haasteista on sovittaa yhteen sen taloudellinen vahvuus ja asema kansainvälisenä toimijana esiintymällä yhtenäisenä; katsoo, että ulkopoliitikassaan EU:n täytyy yhtenä pää-tavoitteenaan pyrkiä uudistamaan YK:ta ja sen instituutioita globaaleiksi instituutioiksi, joilla on todellista poliittista vaikutusvaltaa kansainvälisesti tärkeissä asioissa, kuten ilmastonmuutoksen, finanssialan valvonnan ja sääntelyn, köyhyiden vähentämisen ja vuosituhannen kehitystavoitteiden alla;

218. kehottaa Eurooppa-neuvostoa kutsumaan koolle G20-ryhmän huippukokouksen, jossa käsiteltäisiin yksinomaan globaalien hallinnan välttämätöntä uudistusta;

219. tuomitsee jyrkästi veroparatiisien toiminnan, sillä ne kannustavat veronkiertoon, veropetoksiin ja pääomapakoon sekä näistä hyötymiseen; kehottaa siksi painokkaasti jäsenvaltioita asettamaan veroparatiisien, veropetosten ja laittoman pääomapaon torjumisen ensisijaiseksi tavoitteekseen; kehottaa Euroopan unionia tehostamaan toimintaansa ja ryhtymään konkreettisiin ja välittömiin toimiin – esimerkiksi langetta-maan seuraamuksia – veroparatiisien toiminnan, veronkierron ja laittoman pääomapaon estämiseksi; pyytää neuvostoa ottamaan uudelleen esille suunnitelman, jossa esitetään veroparatiisien sulkemista, Yhdistyneissä kansakunnissa ja muissa kansainvälisissä yhteistyöelimissä, joihin Euroopan unionin ja sen jäsenvaltiot osallistuvat;

220. suosittelee, että Baselin pankkivalvontakomitean hallinnan ja toiminnan kehittämisen ohella on pyrittävä vahvistamaan muiden markkinasegmenttien kansainvälisiä hallintajärjestelyjä; ehdottaa, että Baselin pankkivalvontakomitean säännöt tulisivat voimaan kansainvälisten sopimusten muodossa;

221. panee merkille OECD:n ja G20-ryhmän edistymisen julkisen talouden ohjausjärjestelmän kehittä-misessä mutta kehottaa pikaisesti ja voimallisesti vahvistamaan OECD:n laatiman yhteistyöhaluttomien oikeudenkäyttöalueiden ”mustan listan” oikeudellisia ja taloudellisia seurauksia; pyytää, että ryhdytään nopeasti konkreettisiin toimiin, jotta automaattisesta, monenvälisestä tietojenvaihdosta tulisi maailmanlaajuinen peruserä, joka lisäisi julkisen talouden avoimuutta ja tehostaisi petosten ja veronkierron torjuntaa;

222. ehdottaa, että nyt, kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan, Euroopan unioni allekirjoittaa ILO:n yleissopimukset itsenäisenä sopimuspuolena ja että se allekirjoittaa kaikki ILO:n tähän mennessä hyväksymät yleissopimukset;

Loppupäätelmä

223. toteaa, että Euroopan laajuista yhteistyötä on lisättävä; katsoo, että poliittista ja aatteellista johta-juutta kaivataan pikaisesti, jotta Euroopan yhdentymishanke saataisiin jatkumaan; katsoo, että komission on hyödynnettävä täysimääräisesti aloiteoikeuttaan jaettuun toimivaltaan kuuluvilla aloilla, etenkin energiapoliitiikassa, jotta EU kykenisi vastaamaan tuleviin haasteisiin; katsoo, että Euroopan unionia tukeva ympäristö-yöitäinen ja sosiaalinen sisämarkkinahanke on saatettava päätökseen; katsoo, että Euroopan unionissa talou-den hallintaan käytettäviä mekanismeja on vahvistettava erityisesti tilivelvollisuuden, valmiussuunnitteluun perustuvan johtamisen ja talouspolitiikan koordinoimien tehostamisen näkökulmasta; katsoo, että finanssi- ja valvontauudistuksia koskevan ohjelman on edistytävä nopeasti ja että siinä on puututtava kriisin aikana havaittujen puutteiden lisäksi myös tarpeeseen suunnitella rahoitusjärjestelmä, joka tukee reaalityötä, edistää rahoitusvakautta ja lisää talouskasvua, edistää pitkän aikavälin investointeja, synnyttää työpaikkoja, lisää sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja tukee köyhyiden torjuntaa; katsoo, että verojärjestelmät on muoto-iltava uudelleen oikeudenmukaisesti siten, että ne vähentävät kiinnostusta velkarahoituksen liialliseen käyt-töön ja edistävät sosiaalista oikeudenmukaisuutta, yrittäjähänkeä ja innovointia; kehottaa elvyttämään kes-tävän sosiaalisen markkinatalouden ja siihen sisältyvät arvot;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

224. on sitoutunut rahoitus-, talous- ja sosiaalikiäriä käsittelevän erityisvaliokunnan puitteissa täyttämään sen tehtäväkuvauksessa asetetut tavoitteet tiiviissä yhteistyössä EU:n jäsenvaltioiden parlamenttien kanssa ja antamaan yhteisiä suosituksia;

*

* *

225. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, euroryhmän puheenjohtajalle, Euroopan keskuspankille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä työmarkkinaosapuolille.

Unionin talouden ohjausta ja hallintaa sekä vakautta koskevan kehyksen parantaminen etenkin euroalueella

P7_TA(2010)0377

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2010 suosituksista komissiolle unionin talouden ohjausta ja hallintaa sekä vakautta koskevan kehyksen parantamisesta etenkin euroalueella (2010/2099(INI))

(2012/C 70 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121, 126, 136, 138 ja 352 artiklan sekä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan N:o 12 liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä ja pöytäkirjan N:o 14 euroryhmästä,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2010 julkaistun komission tiedonannon talouspolitiikan koordinoinnin tehostamisesta (KOM(2010)0250) ja 30. kesäkuuta 2010 julkaistun komission tiedonannon "Talouspolitiikan koordinoinnin tehostaminen vakautta, kasvua ja työpaikkoja varten – välineet vahvempaan EU:n talouden ohjausjärjestelmään" (KOM(2010)0367),
- ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2010 annetun komission suosituksen neuvoston suositukseksi jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoiksi suuntaviivoiksi: Eurooppa 2020 -strategian yhdenmittyjen suuntaviivojen I osa (SEC(2010)0488),
- ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2010 annetun komission ehdotuksen neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista – Eurooppa 2020 -strategian yhdenmittyjen suuntaviivojen II osa (KOM(2010)0193) sekä asiasta 8. syyskuuta 2010 vahvistamansa kannan ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 julkaistun komission tiedonannon "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020),
- ottaa huomioon 11. toukokuuta 2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 407/2010 Euroopan rahoitusenvakautusmekanismin perustamisesta ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0309.

⁽²⁾ EUVL L 118, 12.5.2010, s. 1.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon 18. helmikuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002 järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97 liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3605/93 perustamissopimukseen liitetyn liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan soveltamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 7. syyskuuta 2010 pitämässään kokouksessa esittämät päätelmät, joissa hyväksytään talous- ja budjettipolitiikkojen vahvempi valvonta (eurooppalainen ohjausjakso),
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 9. ja 10. toukokuuta 2010 kokoontuneen neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon euroalueen valtion- tai hallitusten päämiesten 7. toukokuuta 2010 antaman julkilausuman,
- ottaa huomioon euroalueen valtion- ja hallitusten päämiesten 25. maaliskuuta 2010 antaman julkilausuman,
- ottaa huomioon 25. ja 26. maaliskuuta 2010 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon euroalueen jäsenvaltioiden 11. huhtikuuta 2010 antaman julkilausuman Kreikalle annettavasta tuesta,
- ottaa huomioon 16. maaliskuuta 2010 kokoontuneen neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon euroryhmän 15. maaliskuuta 2010 esittämät päätelmät euroalueen kilpailukykyä ja makrotaloutta koettelevan epätasapainon valvonnasta ("Surveillance of Intra-Euro-Area Competitiveness and Macroeconomic Imbalances"),
- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2010 päivätyn euroryhmän asiakirjan "Terms of reference on exit strategies and near-term policy priorities in the Europe 2020 strategy: implications for the euro area",
- ottaa huomioon 22. ja 23. maaliskuuta 2005 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät,
- ottaa huomioon 23. ja 24. maaliskuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 13. joulukuuta 1997 antaman päätöslauselman jäsenvaltioiden talouspolitiikan yhteensovittamisesta talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa sekä [EY:n perustamissopimuksen] 109 ja 109 b artiklasta,

⁽¹⁾ EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽⁴⁾ EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 1997 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätöslauselman vakaus- ja kasvusopimuksesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 16. kesäkuuta 1997 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätöslauselman kasvusta ja työllisyydestä ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2010 päivätyn Euroopan keskuspankin muistion ”Reinforcing Economic Governance in the Euro Area”,
 - ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman unionin tilastotietojen laadusta ja komission (Eurostatin) tarkastusvaltuuksien lisäämisestä ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman talouden ohjausjärjestelmästä ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman euroaluetta ja julkista taloutta koskevasta vuotuisesta lausumasta 2009 ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategiasta ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon 18. marraskuuta 2008 antamansa päätöslauselman EMU@10: saavutukset ja haasteet talous- ja rahaliiton kymmenen ensimmäisen vuoden jälkeen ⁽⁷⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 42 ja 48 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan sekä perussopimus-, työjärjestyksen ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnot (A7-0282/2010),
- A. katsoo viimeaikaisen talouskehityksen osoittaneen selvästi, että talouspolitiikan yhteensovittaminen unionissa ja etenkin euroalueella ei ole toiminut riittävän hyvin, ja vaikka jäsenvaltioille on Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT) asetettu velvoitteita, ne eivät ole onnistuneet pitämään talouspolitiikkaansa yhteistä etua koskevana asiana eivätkä sovittamaan talouspolitiikkansa yhteen neuvostossa perussopimuksen asiaankuuluvien määräysten mukaisesti ja kunnioittaen komission keskeistä asemaa valvontamenettelyssä,
- B. katsoo, että nykyinen talouden ohjaus- ja valvontajärjestelmä sekä rahoituspalvelujen sääntelykehys eivät ole tarjonneet riittävästi vakautta ja kasvua,
- C. katsoo, että on ratkaisevan tärkeää mennä syvemmälle kuin väliaikaisiin toimenpiteisiin, joilla tähdätään euroalueen vakauttamiseen,
- D. katsoo, että talouspolitiikan yhteensovittamista ja valvontaa on tehostettava unionin tasolla noudattaen kuitenkin toissijaisuusperiaatetta ja ottaen huomioon euroalueen erityisvaatimukset ja viimeaikaisen taluskriisin kokemukset, joista on otettava oppia siten, että ei vaaranneta Euroopan unionin yhtenäisyyttä ja otetaan huomioon tarve varmistaa jäsenvaltioiden yhdenvertainen kohtelu,

⁽¹⁾ EYVL C 236, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 236, 2.8.1997, s. 3.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0230.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0224.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0072.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0053.

⁽⁷⁾ EUVL C 16 E, 22.1.2010, s. 8.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- E. katsoo, että talouden yhteensovittamista on vahvistettava koko unionissa, koska unionin taloudellinen vakaus voi olla riippuvainen yhden sen jäsenvaltion taloudellisesta tilanteesta ja koska kaikkien jäsenvaltioiden keskinäinen taloudellinen riippuvuus on erittäin suuri sisämarkkinoiden vuoksi, ja katsoo, että on varauduttava euroalueen laajenemiseen,
- F. katsoo, että kaikkien 27 jäsenvaltion olisi siinä määrin kuin se on mahdollista noudatettava mahdollisimman tarkasti talouden hallintaa ja ohjausta koskevia ehdotuksia, ja toteaa, että euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden osalta tämä tapahtuu osittain vapaaehtoisuuteen perustuvassa menettelyssä,
- G. katsoo, että Lissabonin sopimuksella entinen ”yhteisömenetelmä” muutetaan sitä mukauttamalla ja vahvistamalla ”unionimenetelmäksi”, jonka oleellisia piirteitä ovat seuraavat:
- Eurooppa-neuvosto määrittelee yleiset poliittiset suuntaviivat ja painopisteet
 - komissio ajaa unionin yleistä etua ja tekee tätä varten tarvittavat aloitteet
 - Euroopan parlamentti ja neuvosto hoitavat yhdessä lainsäädäntö- ja talousarviotehtäviä komission ehdotusten pohjalta,
- H. katsoo, että uuteen parannettuun taloudelliseen ohjaukseen olisi sisällytettävä täysin integroituna ja vahvistettuna EU:n solidaarisuusperiaate edellytyksenä euroalueen kyvyllä reagoida epäsymmetrisiin sokkeihin ja spekulatiivisiin hyökkäyksiin,
- I. katsoo, että nykyinen unionin talouskriisi on maksuvalmiuskriisi, joka alun perin ilmeni likviditeetikriisinä ja jota ei voida pitkällä aikavälillä ratkaista ainoastaan siten, että pahoin velkaantuneille maille annetaan lisää velkaa yhdessä finanssipolitiikan konsolidointia koskevien suunnitelmien nopeuttamisen kanssa,
- J. ottaa huomioon, että työllisyyspolitiikalla on keskeinen osuus kasvun ja kilpailukyvn edistämässä Euroopan sosiaalisessa markkinataloudessa, sillä se ehkäisee makrotalouden epätasapainoa ja varmistaa sosiaalisen osallisuuden sekä tulojen uudelleenjaon,
- K. katsoo, että komission ja Euroopan keskuspankin (EKP) SEUT:n mukaista asemaa on kunnioitettava,
- L. katsoo, että täysin riippumaton EKP on välttämätön edellytys vakaalle eurolle, alhaiselle inflaatiolle sekä kasvua ja työpaikkoja suosiville rahoitusolosuhteille,
- M. katsoo, että on kiinnitettävä enemmän huomiota implisiittisiin vastuisiin ja taseen ulkopuolisiin operaatioihin, jotka voivat keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä lisätä julkista velkaa ja vähentää avoimuutta,
- N. katsoo, että politiikan tekijöiden on koordinoitusti yksilöitävä ja ratkaistava EU:n kansantalouksien yhteiset taloudelliset ja sosiaaliset haasteet,
- O. katsoo, että työmarkkinaosapuolten voimakkaampi osallistuminen kansallisella tasolla ja Euroopan tasolla parantaa osallisuutta talouden hallinnan täytäntöönpanossa ja koko Eurooppa 2020 -strategiassa,
- P. katsoo, että olisi perustettava pysyvä kriisienratkaisumekanismi, mukaan lukien velkajärjestelyä tai hallittua vararikkoa koskevat menettelyt, jotta voidaan turvata taloudellinen vakaus valtiollisten tai yksityisten velkakriisien yhteydessä samalla kun turvataan EKP:n riippumattomuus,

Keski viikko 20. lokakuuta 2010

- Q. katsoo, että vakaus- ja kasvusopimuksen nykyiset säännöt ja niiden huono täytäntöönpano eivät ole riittäneet varmistamaan tervettä finanssipolitiikkaa ja laajemmin tarkasteltuna makrotalouspolitiikkaa; katsoo, että EU:n finanssikehystä ja makrotalouden kehystä on vahvistettava siten, että ehkäiseviä toimia, seuraamuksia ja kannustimia sovelletaan tiukemmin sääntöjen mukaisesti,
- R. katsoo, että julkisen talouden tasapainottamistavoite on tarpeen ylivelkaantuneille valtioille, mutta se ei yksinään ratkaise talouden epätasapaino-ongelmia euroalueen maiden välillä ja laajemmin unionissa,
- S. katsoo, että eurooppalainen yhteiskuntamalli on etu maailmanlaajuisessa kilpailussa ja sitä haurastuttavat jäsenvaltioiden väliset erot taloudellisessa kilpailukyvyssä,
- T. ottaa huomioon, että asiantuntemuksella, pääomalla ja innovaatioilla ja vähäisemmässä määrin myös työvoimalla on taipumusta siirtyä tietyille alueille ja EU:n taloudellisen yhteisvastuun välineitä on kehitettävä edelleen Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden mukaisesti keskittyen erityisesti tutkimukseen ja kehitykseen, koulutukseen ja koulutuksen alalla jo käynnistettyihin yhteistyöaloitteisiin sekä ympäristöystävälliseen ja vähähiiliseen talouteen, jolla pyritään innovaatioiden, alueellisen ja yhteiskunnallisen yhteenkuuluvuuden ja talouskasvun edistämiseen,
- U. ottaa huomioon, että unionin joutuessa kohtamaan voimakasta kilpailua nousevien kansantalouksien taholta, vakaa julkinen talous on olennaisen tärkeä mahdollisuuksien, uusien innovaatioiden, talouskasvun ja siten tietoon perustuvan eurooppalaisen yhteiskunnan luomisen kannalta,
- V. katsoo vaarana olevan, että julkisen talouden vakauttaminen tapahtuu julkisten palveluiden ja sosiaaliturvan kustannuksella,
- W. ottaa huomioon, että talouskasvu ja kestävä julkinen talous ovat taloudellisen ja yhteiskunnallisen vakauden, pitkällä aikavälillä menestyksekkään talousarvion tasapainottamisen ja hyvinvoinnin edellytyksiä,
- X. ottaa huomioon, että monen jäsenvaltion finanssipolitiikka on usein ollut prosyklista, eikä vakaus- ja kasvusopimuksen maakohtaisia keskipitkän aikavälin budjettitavoitteita ole useinkaan tiukasti valvottu tai pantu täytäntöön,
- Y. ottaa huomioon, että työllisyyspolitiikalla on avainrooli, kun pyritään varmistamaan työvoimaintensiivinen kasvu ja Euroopan talouden kilpailukyky erityisesti väestön ikääntyminen huomioon ottaen,
- Z. pitää asianmukaisen Euroopan talouden ohjauksen ja hallinnan kannalta välttämättömänä, että sisämarkkinat saatetaan päätökseen Montin raportin ⁽¹⁾ mukaisesti,
- AA. katsoo, että yksittäisen jäsenvaltion kestävä ja liiallinen (julkinen ja yksityinen) kokonaisvelkataakka saattaa vaikuttaa koko unioniin; katsoo, että on pyrittävä kestäväan ja työpaikkoja luovaan kasvuun tehtävien investointien asianmukaiseen tasapainoon ja liiallisen epätasapainon estämiseen taloussyklin aikana unionin tasolla tehtyjen sitoumusten ja suuntaviivojen mukaisesti samalla kun otetaan huomioon yhteiskunnallinen yhteenkuuluvuus ja tulevien sukupolvien edut, jotta luottamus Euroopan julkiseen talouteen voidaan palauttaa,
- AB. ottaa huomioon, että pitkän aikavälin alijäämien vähentämisprosessiin on yhdistettävä muita taloutta stimuloivia ponnisteluja kuten paremmat edellytykset investoinneille sekä paremmille ja kehittyneemmille sisämarkkinoille, jotka tarjoavat parempia mahdollisuuksia ja tehostavat kilpailukykyä,
- AC. katsoo, että olisi tunnustettava EU:n talousarviosta rahoitettavien politiikkojen, mukaan luettuna koheesio- ja talouspolitiikka, merkitys unionin talouskasvun ja kilpailukykyyn parantamisen kannalta,

⁽¹⁾ "A new strategy for the single market – at the service of Europe's economy and society": Professori Mario Montin 9. toukokuuta 2010 antama raportti komission puheenjohtajalle.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- AD. ottaa huomioon, että tuore talouskriisi on osoittanut, että makrotalouden ja kilpailukyyn liialliset eroavaisuudet sekä euroalueen ja laajemmin tarkasteltuna koko unionin vaihtotaseen epätasapaino kasvoivat jatkuvasti kriisiä edeltävinä vuosina muun muassa tehostetun taloudellisen koordinoinnin ja seurannan puuttuessa ja että näihin kysymyksiin on paneuduttava täysipainoisesti,
- AE. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti on jo vuosia kehottanut parantamaan talouden ohjausta sekä unionissa että EU:n ulkoisessa edustuksessa kansainvälisillä talous- ja rahofoorumeilla,
- AF. ottaa huomioon, että talouden ohjauksen vahvistamisen on kuljettava käsi kädessä Euroopan hallinnon demokraattisen legitimiuden vahvistamisen kanssa ja tämä on saavutettava siten, että Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit osallistuvat vahvemmin ja aikaisemmin koko prosessiin, ja pitää Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välistä entistä tiiviimpää koordinointia ja vasta- vuoroista kunnioitusta tarpeellisenä,
- AG. ottaa huomioon, että keväällä 2010 tehdyt päätökset euron vakauden turvaamisesta ovat vain väliaikaisia ratkaisuja, joita on täydennettävä kansallisen tason poliittisilla toimenpiteillä sekä EU:n tasolla luotavilla vahvemmilla talouden ohjauksen puitteilla erityisesti euroalueen jäsenvaltioiden keskuudessa,
- AH. katsoo, että talouden valvonta- ja ohjauksjärjestelmien parannusten on perustuttava tarkkoihin ja vertailukelpoisiin tilastoihin asianomaisten jäsenvaltioiden talouspolitiikasta ja taloudellisesta tilanteesta,
- AI. ottaa huomioon, että pitkän aikavälin kasvuun tähtäviä toimenpiteitä on toteutettava mahdollisimman pian, jotta Euroopasta voi tulla johtava maailmanlaajuinen toimija ja kilpailukykyisin tietoon perustuva talous,
- AJ. ottaa huomioon, että SEUT:ssa annetaan unionille lisää valtaa tiukentaa talouden ohjausta ja hallintaa unionissa ja sen määräyksiä olisi hyödynnettävä täysipainoisesti, mutta pitkällä aikavälillä ei pitäisi sulkea pois mahdollisuutta, että SEUT:n määräyksiin tehdään muutoksia, vaikka asia on todennäköisesti arkaluonteinen,
- AK. katsoo, että vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteiden rikkomiseen liittyvien mahdollisten rangaistusten on aiheuduttava joko haluttomuudesta noudattaa tavoitteita tai petollisesta menettelystä mutta ei koskaan noudattamiskyvyttömyydestä, joka aiheutuu tekijöistä, joihin jäsenvaltio ei voi vaikuttaa,
- AL. katsoo, että toimielinten on valmistauduttava mahdolliseen tarpeeseen muuttaa perussopimuksia,
- AM. ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklassa taataan Euroopan parlamentille oikeus tehdä ehdotuksia perussopimusten muuttamiseksi,
- AN. ottaa huomioon, että unionin tavoitteiden saavuttaminen tällä alalla edellyttää kattavaa sekundaarilainsäädäntöä ja sen täytäntöönpanoa; katsoo, että SEUT:n määräyksiin perustuva unionin talouden tehostettu ohjauksjärjestelmä on olennaisen tärkeä, unionimenetelmää olisi hyödynnettävä täysimääräisesti ja Euroopan parlamentin ja komission keskeistä asemaa olisi kunnioitettava, jotta voidaan edistää toisiaan vahvistavia politiikkoja,
- AO. katsoo, että mahdollisissa säädösehdotuksissa olisi tuettava vahvoja kannustimia kestävään "kasvua edistävään" talouspolitiikkaan, vältettävä moraalikatoa, noudatettava muiden EU:n välineiden ja sääntöjen linjaa, hyödynnettävä täysimääräisesti euroa euroalueen yhteisenä valuuttana ja palautettava luottamus Euroopan talouksiin ja euroon,

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- AP. katsoo, että lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin julkisten investointien välistä johdonmukaisuutta on parannettava ja etenkin julkisia infrastruktuuri-investointeja on käytettävä tehokkaasti ja ne on Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet huomioon ottaen kohdennettava erityisesti tutkimukseen ja kehittämiseen, innovointiin ja koulutukseen, jotta voidaan parantaa resurssitehokkuutta, kilpailukykyä ja tuottavuutta, luoda työllisyyttä ja tehostaa sisämarkkinoita,
- AQ. ottaa huomioon, että talouskasvun edistämiseksi yrityksille ja yrittäjille on annettava todellinen mahdollisuus saavuttaa mittakaavaetuja ja hyödyntää unionin 500 miljoonaa kuluttajaa; katsoo, että tämän vuoksi palveluiden sisämarkkinat on saatettava loppuun,
- AR. katsoo, että unionin erilaisissa kilpailukykykymälleissä olisi otettava huomioon maakohtaiset painopisteet ja tarpeet mutta myös SEUT:sta aiheutuvat velvoitteet,
- AS. katsoo, että unionilla on oltava yhteinen kanta kansainvälisessä valuuttajärjestelmässä sekä kansainvälisten rahoituslaitosten ja -foorumien puitteissa; katsoo, että neuvoston on SEUT-sopimuksen hengessä kuultava Euroopan parlamenttia ennen kuin se tekee SEUT:n 138 artiklan mukaisen päätöksen, ja se tarvitsee parlamentin hyväksynnän ennen kuin se esittää yhteisiä kantoja, jotka liittyvät aloihin, joihin sisäisesti sovelletaan tavallista lainsäätämisyjärjestystä,
- AT. katsoo, että vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteiden on vastattava Eurooppa 2020 -strategian lisäksi myös muita sopimuksia, jotka koskevat kehitysapumäärärahoja, T&K:ta, ympäristöä, koulutusta ja köyhyyden poistamista,
- AU. katsoo, että jotta voidaan välttää EU:ssa vallitsevien kilpailukykyerojen jatkuva kasvu ja jotta ei vaaranneta Euroopan talouden uuden vahvistetun ohjauksen onnistumista sekä Eurooppa 2020 -strategian työpaikkoja ja kestävää kasvua koskevia tavoitteita, Euroopan finanssipolitiikan konsolidointistrategiassa olisi otettava täysin huomioon kunkin jäsenvaltion ominaispiirteet ja vältettävä yksinkertaistavaa ”yhden koon” lähestymistapaa,
- AV. katsoo, että mitkään uudet ehdotetut toimenpiteet eivät saisi vaikuttaa suhteettomasti haavoittuvimpiin jäsenvaltioihin eivätkä haitata niiden talouskasvu- ja koheesiopyrkimyksiä,
- AW. katsoo, että taluskriisi johti siihen, että Euroopan rahoituksen vakautusmekanismin perustaminen hyväksyttiin pikaisesti ja parlamenttia kuulematta toukokuussa 2010 neuvoston asetuksella (EU) N:o 407/2010, jonka oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 122 artiklan 2 kohta,
- AX. katsoo, että Euroopan unionin lisätalousarvio nro 5 varainhoitovuodeksi 2010 kattaa tarvittavat muutokset, jotka koskevat uuden budjettikohdan 01 04 01 03 luomista otsakkeeseen 1 a Euroopan unionin myöntämiä 60 miljardin euron takuita ja lainoja varten SEUT-sopimuksen 122 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja vastaavasti uuden momentin 8 0 2 luomista tulopuolelle,
- AY. katsoo, että eräät jäsenvaltiot saattavat joutua turvautumaan pelastuspakettiin samalla kun ne ovat velvollisia ottamaan huomioon paketin erityistoimet, jotka räätälöidään kullekin edunsaajamalle erikseen,
- AZ. ottaa huomioon, että komissio hyväksyi 29. syyskuuta 2010 talouden hallintaa ja ohjausta koskevia lainsäädäntöehdotuksia, jotka osittain täyttävät tarpeen toteuttaa talouden hallintaa ja ohjausta koskevia toimia tässä päätöslauselmassa määritellyllä tavalla; toteaa, että parlamentti käsittelee näitä lainsäädäntöehdotuksia asiassa sovellettavien SEUT-sopimuksen määräysten mukaisesti; katsoo, että tällä päätöslauselmalla ei rajoiteta mitään tulevia kantoja, joita parlamentti omaksuu tässä asiassa,

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

1. pyytää komissiota antamaan parlamentille mahdollisimman pian kaikkia asianosaisia kuultuaan ja SEUT:n asianmukaisten määräysten nojalla ja liitteessä esitettyjen yksityiskohtaisten suositusten mukaisesti säädösehdotuksia, joilla parannetaan talouden ohjauksen ja hallinnan kehystä unionissa etenkin euroalueella, siinä määrin kuin näitä suosituksia ei ole jo otettu huomioon komission 29. syyskuuta 2010 antamissa talouden hallintaa ja ohjausta koskevissa lainsäädäntöehdotuksissa;
2. toteaa, että liitteenä olevissa suosituksissa noudatetaan toissijaisuusperiaatetta ja kunnioitetaan Euroopan unionin kansalaisten perusoikeuksia;
3. kehottaa komissiota – nykyisten perussopimusten mukaisesti toteutettavissa olevien ja toteutettavien ripeiden toimien ohella – aloittamaan pohdinnat toimielinten kehittämisestä, joka saattaa olla tarpeen talouden hallinnan ja ohjauksen toteuttamiseksi johdonmukaisesti ja tehokkaasti;
4. katsoo, että pyydetyn ehdotuksen rahoitusvaikutukset on katettava asianmukaisista budjettimäärärahoista ottaen huomioon jäsenvaltioiden nykyiset alijäämät ja säästötoimet;
5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman sekä liitteenä olevat yksityiskohtaiset suositukset komissiolle, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan keskuspankille, euroryhmän puheenjohtajalle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille.

LIITE**PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLTÖÄ KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SUOSITUKSET****Suositus 1: Johdonmukainen ja avoin kehys unionin ja jäsenvaltioiden makrotalouden kehityksen monenväliseen valvontaan ja fiskaalisen valvonnan tehostaminen**

Säädös olisi annettava yhtenä tai useampana SEUT-sopimuksen 121 artiklan 6 kohtaan perustuvana asetuksena, joka koskee talouspolitiikan ja -kehityksen monenvälistä valvontaa ja jolla muutetaan asetusta (EY) N:o 1466/97 vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevästä vaikutuksesta sekä täydennetään sitä uudella asetuksella, jolla vahvistetaan sääntöihin perustuva ja avoin valvontakehys liiallisia makrotalouden alijäämiä, heijastusvaikutuksia ja kilpailukykyyn liittyvää kehitystä varten. Säädöksellä olisi pyrittävä seuraaviin tavoitteisiin:

- varmistetaan Euroopan parlamentin, komission, neuvoston ja kansallisten parlamenttien edustajien vuosittainen vuoropuhelu vakaus- ja lähentymisohjelmista, kansallisista uudistusohjelmista ja kansallisen talouskehityksen arvioinnista osana eurooppalaista ohjausjaksoa;
- määritellään SEUT:n välineisiin ja komission arvioihin perustuvan makrotalouden valvonnan laajuus (121 artikla, erityisesti sen 5 ja 6 kohta ja 148 artikla), jotta kasvu ja sen taloudellinen vaikutus työllisyyteen voidaan sisällyttää samaan oikeudelliseen kehykseen kuin nykyiset välineet, joilla pyritään estämään liiallista makrotalouden epätasapainoa ja kestämatöntä finanssi- ja muuta politiikkaa ja käsittelemään rahoitusalan vakautta (esimerkiksi liiallisista luottovirroista aiheutuvien rahoituskuplien välttämistä) ja pitkän aikavälin investointeja ja kestäväää kasvua koskevia huolenaiheita ottaen huomioon Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet ja muu asiaan liittyvä kehitys; Euroopan järjestelmäriskikomitean tekemien säännöllisten järjestelmäriskiarviointien olisi oltava olennainen osa vuosittaista seuranta-menettelyä;
- laaditaan tehostettu analyttinen valvontakehys (johon sisältyy tulostaulu, jonka kynnsarvojen perusteella annetaan ennakkovaroitus); kehykseen sisältyy asianmukaisia metodologisia välineitä ja se on avoin, jotta voidaan suorittaa tehokasta monenvälistä valvontaa, joka perustuu yhdenmukaistettuihin talouden reaali- ja nimellisindikaattoreihin, jotka voivat vaikuttaa kilpailuasemiin ja/tai liialliseen epätasapainoon; näitä pääindikaattoreita voivat olla: vaikuttavat reaaliset vaihtokurssit, vaihtotase, tuottavuus (mukaan luettuina resurssituottavuus ja kokonaistuottavuus), yksikkötyökustannukset, luottojen määrän kasvu ja varallisuuden hintojen kehittyminen (mukaan luettuina rahoitusomaisuus ja asuntomarkkinat), kasvu- ja sijoitusaste, työttömyysaste, ulkomaisen nettovelan määrä, verokannan kehittyminen, köyhyys, yhteiskunnallinen yhteenkuuluvuus sekä ympäristövaikutusten huomioon ottamista koskevat indikaattorit; tulostauluun sisältyville indikaattoreille olisi määriteltävä varoituskynnykset ja komission olisi arvioitava laadullisesti kaikkia indikaattoreissa ilmeneviä kehityssuuntauksia;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- jos edellä tarkoitettu tulostaulu ja sitä koskeva laadullinen arviointi osoittavat sen tarpeelliseksi, olisi järjestettävä perusteellista maakohtaista valvontaa; jäsenvaltioilla on perusteellisen maakohtaisen valvonnan ohella vastuu päättää kansallisesta politiikasta, jolla pyritään ratkaisemaan (ehkäisemään ja korjaamaan) makrotalouden epätasapainotekijät ja jossa on otettava huomioon komission erityissuositukset ja etenkin euroalueella harjoitettavan kansallisen politiikan unionia koskeva ulottuvuus; mukautus on kohdennettava sekä huomattavan ali- että ylijäämän valtioihin ja tällöin on otettava huomioon kunkin maan erityisolosuhteet, kuten demografinen tilanne, yksityisen velan taso, palkoissa ilmenivät suuntaukset verrattuina työvoiman tuottavuuteen työllisyys ja etenkin nuorisotyöllisyys sekä vaihtotaseen tasapaino;
- komissiolle annetaan valtuudet kehittää tarvittavat analyyttiset välineet ja asiantuntemus, jotta voidaan tutkia syitä, jotka aiheuttavat euroalueella vallitsevia eriytymissuuntauksia, mukaan luettuna yhteisten politiikkojen vaikutus alueen erilaisiin taloudellisiin järjestelmiin;
- laaditaan yhteisiä sääntöjä talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen tehokkaampaa käyttöä varten yhdessä työllisyyden suuntaviivojen kanssa, sillä ne ovat talouden ohjauksen, valvonnan ja jäsenvaltiokohtaisten suositusten keskeinen väline, ottaen huomioon Eurooppa 2020 -strategia, jäsenvaltioiden väliset yhteneväisyydet ja eroavaisuudet ja niiden kansalliset kilpailuedut, mukaan luettuna demografinen tilanne, millä pyritään vahvistamaan talouden immunitteettia ulkoisille šokeille, ja otetaan huomioon jäsenvaltioiden päätösten mahdolliset vaikutukset muihin jäsenvaltioihin etenkin euroalueella;
- laaditaan kansallisen tason mekanismi, jolla arvioidaan Eurooppa 2020 - strategian painopisteiden täytäntöönpanoa ja kansallisessa uudistusohjelmassa olevien kansallisten tavoitteiden saavuttamista, jotta voidaan tukea EU:n toimielinten vuosittain suorittamaa arviointia;
- otetaan käyttöön menettelyjä, joiden avulla komissio voi antaa varhaisvaroituksia ja politiikkaan liittyviä neuvoja varhaisessa vaiheessa suoraan jäsenvaltioille; tapauksissa, joissa makrotalouden epätasapaino on pysyvä ja vakava, tarvitaan avoin ja objektiivinen menettely, jolla jäsenvaltion voidaan katsoa olevan "liiallisen epätasapainon tilassa", mikä laukaisee tiukemman valvonnan;
- määritetään "eurooppalainen ohjausjakso" jäsenvaltioiden talousarvioesitysten vertailua ja arviointia varten (pääelementit ja -oletukset) ja keskustellaan kansallisten parlamenttien kanssa, jotta voidaan paremmin arvioida vakaus- ja lähentymisohjelmien ja kansallisten uudistusohjelmien täytäntöönpanoa ja tulevaa toteuttamista; EU:n ja jäsenvaltioiden talousarviota koskevia sääntöjä ja menettelyjä olisi noudatettava; jäsenvaltioiden on esitettävä vakaus- ja lähentymisohjelmansa ja kansalliset uudistusohjelmansa huhtikuussa kansallisten parlamenttien asianmukaisen osallistumisen jälkeen sekä EU:n tason säännöt ja johtopäätökset huomioon ottaen; Euroopan parlamentti voi puolestaan kehittää systemaattisen tavan tukea julkista keskustelua ja lisätä tietoisuutta näistä menettelyistä ja siitä, miten EU:n toimielimet ovat panneet sovitut säännöt täytäntöön, sekä niiden näkyvyyttä ja vastuunalaisuutta;
- määritetään "eurooppalainen ohjausjakso" kansallisten finanssipolitiikkojen heijastevaikutusten käsittelemiseksi, liiallisen budjettialijäämän havaitsemiseksi varhaisessa vaiheessa ja yhdenmukaisen suuntaviivojen mukaisten EU:n ja kansallisen tason toimien johdonmukaisuuden takaamiseksi sekä määrällisten ja laadullisten tavoitteiden, kuten kasvun ja työllisyyden, saavuttamiseksi, jotta kaikki osapuolet, mukaan luettuina kansalliset parlamentit ja Euroopan parlamentti, voivat osallistua aidosti ja ajoissa ja jotta työmarkkinaosapuolia voidaan kuulla;
- varmistetaan, että politiikkaa koskevista vuotuisista suosituksista keskustellaan Euroopan parlamentissa ennen Eurooppa-neuvostossa käytäviä keskusteluita;
- varmistetaan, että kansallisten vakaus- ja lähentymisohjelmien ja kansallisten uudistusohjelmien valmistelussa käytettyjen ennusteiden perustana käytettävät keskeiset oletukset ja indikaattorit on saatu luotettavalla ja johdonmukaisella tavalla erityisesti euroalueella; otetaan käyttöön kolmitasoinen lähestymistapa, joka käsittää negatiivisen, perustason ja suotuisan makrotaloudellisen skenaarion ja jossa otetaan huomioon epävarma kansainvälisen talouden tilanne; talousarvion keskeisten aggregaattilukujen laskentamenetelmiä olisi edelleen yhdenmukaistettava, jotta voidaan helpottaa jäsenvaltioiden välistä vertailua;
- edellytetään vahvempaa sitoutumista vakaus- ja lähentymisohjelmista ja kansallisissa uudistusohjelmista keskipitkän aikavälin finanssipoliittiseen tavoitteeseen, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden nykyinen velkataso ja etenkin väestön ikääntymisestä johtuvat implisiittiset vastuut;
- nivotaan vakaus- ja lähentymisohjelmat ja kansalliset uudistusohjelmat sekä kansalliset vuotuiset ja monivuotiset talousarviokehitykset tiiviimmin yhteen noudattaen kuitenkin kansallisia sääntöjä ja menettelyjä;
- arvioidaan tarkemmin vakaus- ja lähentymisohjelmat siltä kannalta, miten ne kytkeytyvät muiden jäsenvaltioiden ja unionin tavoitteisiin ennen kuin ohjelmissa suunnitellut toimet hyväksytään kansallisella tasolla;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- annetaan kansallisille parlamenteille mahdollisuus olla aktiivisesti mukana ja kuullaan työmarkkinaosapuolia ennen vakaus- ja lähentymisohjelmien ja kansallisten uudistusohjelmien muodollista esittämistä unionin tasolla sovitussa aikataulussa esimerkiksi kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin välisessä vuosittain järjestettävässä keskustelussa, jossa käsitellään yhdenmukaisia suuntaviivoja ja kunkin osallistujan talousarviosuuntaviivoja;
- verrataan järjestelmällisemmin jälkikäteen suunniteltuja finanssipoliittisia linjauksia sekä kasvu- ja työllisyyslinjauksia, jotka jäsenvaltiot esittävät vakaus- ja lähentymisohjelmissaan ja kansallisissa uudistusohjelmissaan, ja todellisia tuloksia, sekä tarkastellaan ja seurataan olennaisia eroavaisuuksia suunniteltujen ja toteutuneiden lukujen välillä;
- varmistetaan, että komission vuosittaisia poliittisia suosituksia ja varoituksia, jotka koskevat jäsenvaltioiden pitäytymistä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteissa, seurataan ja että kehitetään kannustimia ja seuraamuksia sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot pitävät kiinni näistä tavoitteista;
- varmistetaan vakaus- ja lähentymisohjelmien ja kansallisten uudistusohjelmien unionin tason arvioinnin suurempi vastuuvollisuus ja avoimuus parlamenttia kohtaan, jotta voidaan lisätä yleisön tietoisuutta ja vertaispainostusta;
- otetaan komission alaisuudessa käyttöön vakaus- ja lähentymisohjelmien ja kansallisten uudistusohjelmien riippumaton, järjestelmällinen ja vakaa arviointiprosessi, jotta voidaan toimia avoimemmin ja lisätä riippumatonta arviointia;
- otetaan käyttöön erityisiä menettelyjä ja asetetaan jäsenvaltioille ja etenkin euroalueen jäsenvaltioille vaatimus ilmoittaa toisilleen ja komissiolle ennen sellaisten talouspoliittisten päätösten tekemistä, joilla odotetaan olevan konkreettisia heijastusvaikutuksia, jotka voivat vaarantaa sisämarkkinoiden ja talous- ja rahaliiton moitteettoman toiminnan;
- asetetaan jäsenvaltioille vaatimus antaa komissiolle lisätietoja, jos on aihetta merkittävään huoleen siitä, että noudatetut politiikat saattavat vaarantaa kasvun koko unionissa tai sisämarkkinoiden tai talous- ja rahaliiton asianmukaisen toiminnan tai vaarantaa EU:n tasolla eli Eurooppa 2020 -strategiassa asetetut tavoitteet;
- otetaan huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean arvio monenvälisessä valvontakehyksessä etenkin rahoitusvakauksesta, stressitesteistä, mahdollisista ulkoisista ja sisäisistä heijastusvaikutuksista sekä yksityissektorin liiallisesta velkaantumisesta;
- perustetaan kahdesta pilarista (talouspolitiikka ja työllisyyspolitiikka) koostuva, SEUT:n 121 ja 148 artiklaan perustuva moitteeton ja avoin valvontakehyks; tarkistettuun ja lujitettuun Euroopan työllisyysstrategiaan kuuluvan työllisyyspilarin yhteydessä kyseisen kehityksen perusteella olisi voitava arvioida työllisyyspolitiikkojen soveltuvuutta työllisyyspolitiikan suuntaviivojen pohjalta, jotta voitaisiin eurooppalainen ulottuvuus ja heijastusvaikutukset huomioon ottaen antaa aitoja ohjeita, joita voidaan sen jälkeen soveltaa kansallisessa politiikassa; lisäksi olisi annettava ajoissa ennaltaehkäiseviä suosituksia, jotta voidaan puuttua jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen ja työmarkkinoiden merkittävimpiin heikkouksiin ja haasteisiin;
- vahvistetaan työllisyyskomitean roolia SEUT:n 150 artiklan mukaisesti erityisesti rajat ylittävissä työllisyyttä koskevissa kysymyksissä, samoin kuin sosiaalisen suojelun komitean roolia SEUT:n 160 artiklan mukaisesti;
- varmistetaan, että kaikissa talousarviota koskevissa arvioinneissa otetaan nimenomaisesti huomioon jäsenvaltioiden toteuttamat rakenteelliset uudistukset, etenkin eläkkeitä, terveydenhuoltoa ja sosiaaliturvaa koskevat uudistukset, joilla pyritään reagoimaan väestökehitykseen, sekä avustamista, koulutusta ja tutkimusta koskevat uudistukset niin, että kestävyyttä ja soveltuvuutta painotetaan yhdenvertaisesti; lisäksi olisi arvioitava näiden uudistusten työllisyys- ja yhteiskuntavaikutuksia etenkin haavoittuvassa asemassa olevien yhteiskuntaryhmien kannalta, jotta mitään sääntöä ei vahvistettaisi ennen kuin sen vaikutuksia jäsenvaltioiden työllisyystilanteeseen ja sosiaaliturvaan on arvioitu;
- käytetään Lissabonin sopimuksen horisontaalista sosiaalilauseketta siten, että uusia EU:n toimintalinjoja suunniteltaessa otetaan huomioon sosiaaliset oikeudet ja sosiaaliset tavoitteet;
- luodaan edellytykset sille, että Euroopan parlamentti voi osallistua asianmukaisesti talous- ja työllisyyspolitiikan valvontajaksoon sekä kyseisten politiikkojen sosiaalisen vaikutuksen arviointiin; tässä yhteydessä yhdenmukaisesti suuntaviivojen, erityisesti työllisyyspolitiikan suuntaviivojen, aikataulu ja hyväksyminen olisi suunniteltava siten, että jää riittävästi aikaa kuulla Euroopan parlamenttia SEUT:n 148 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- otetaan käyttöön järkevä ja avoin EU:n yleistavoitteisiin perustuvien työllisyyspolitiikan suuntaviivojen seuranta- ja arviointikehyks, johon liitetään asianmukaisia osatavoitteita, indikaattoreita ja tulostauluja ja jossa otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion erityispiirteet maiden erilaisten lähtötilanteiden mukaisesti;
- pyydetään työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvostoa sekä talous- ja rahoitusasioiden neuvostoa ja niiden asiaa käsitteleviä työryhmiä lujittamaan yhteistyötään, erityisesti järjestämään yhteisiä kokouksia kahdesti vuodessa, jotta voidaan seurata politiikkojen huomioon ottamista käytännössä.

Suositus 2: Vakaus- ja kasvusopimuksen sääntöjen tiukentaminen

(Muun muassa SEUT:n 126 artiklan nojalla) annettavalla säädöksellä olisi pyrittävä etenkin vahvistamaan vakaus- ja kasvuohjelman ennaltaehkäisevää vaikutusta ja ottamaan käyttöön taloudellisesti ja poliittisesti tuntuvampia seuraamuksia ja kannustimia ottaen kuitenkin huomioon kansallisen alijäämän ja velan rakenne (mukaan luettuina implisiittiset sitoumukset), taloussykli (sykliä voimistavan budjettipolitiikan välttämiseksi) ja kasvua edistävien rakenneuudistusten edellyttämien kansallisten julkisten tulojen ja menojen luonne: kaikkien jäsenvaltioiden olisi pyrittävä edistymään, mutta niiden, joissa erot ovat suurimmat, olisi yleisesti ottaen panostettava enemmän velkakantaa ja vajeita koskevien tavoitteiden saavuttamiseen. Vaihtotaseen epätasapainoa arvioitaessa olisi otettava huomioon myös demografinen kehitys. Säädöksellä olisi pyrittävä seuraaviin tavoitteisiin:

- integroidaan velkakriteeri ("kestävyyssnäkökohta") paremmin liiallista alijäämää koskevaan menettelyyn ja otetaan käyttöön bruttovelan tasoon perustuva liiallisen velan valvontamenettely; liiallisen velan valvontamenettely edellyttää säännöllisiä raportteja velan ja alijäämän dynamiikasta, niiden keskinäisestä yhteydestä ja kehitymisestä samalla kun otetaan huomioon maakohtaiset ehdot ja suodaan kullekin jäsenvaltiolle erilaiset aikataulut vakaus- ja kasvuohjelman tavoitearvojen saavuttamiseen; komission olisi kuultava Euroopan tason ja kansallisen tason relevantteja työmarkkinaosapuolia osana liiallisen velan valvontamenettelyä;
- velkataso, velan rakenne (matureiteetti mukaan lukien) ja velkakehitys (arvio julkisen talouden kestävydestä) otetaan tarkemmin huomioon tarkasteltaessa, kuinka nopeasti lähennetään vakaus- ja kasvuohjelmiin sisältyvää jäsenvaltio-kohtaista keskipitkän aikavälin finanssipoliittista tavoitetta;
- laaditaan osana liiallisen velan valvontamenettelyä selkeä yhdenmukaistettu kehys, jolla mitataan ja seurataan velkakehitystä, mukaan lukien implisiittiset ja ehdolliset sitoumukset, kuten julkiset eläkevastuut ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien investointeihin liittyvät julkiset takaukset (ottaen huomioon, onko kyse esimerkiksi pääomasta, korosta vai tulosta) sekä kustannuksia, joita tällaisista investoinneista aiheutuu valtion talousarviolle vuosien mittaan;
- laaditaan maakohtainen eriytetty aikataulu finanssipoliittiselle vakauttamiselle, joka toteutetaan viimeistään vuonna 2015 ja jossa otetaan huomioon kaikkien julkisen velan tasojen saattaminen vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimusten mukaisiksi;
- otetaan käyttöön seurantamekanismi, johon sisältyy mahdollisia julkisia varoituksia ja asteittain tiukkenevia seuraamuksia ja kannustimia jäsenvaltioille, jotka eivät ole saavuttaneet maakohtaista keskipitkän aikavälin finanssipoliittista tavoitetta tai eivät lähesty sitä sovitun vauhtia; käyttöön otetaan myös mahdollisia talouden elvytysruiskeita maille, jotka ovat saavuttaneet keskipitkän aikavälin finanssipoliittisen tavoitteensa odotettua nopeammin;
- vahvistetaan vähimmäissäännöt ja -suuntaviivat kansallisille talousarviomenettelyille (ts. vuotuisille ja monivuotuisille rahoituskehyksille), jotta voidaan panna täytäntöön liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä annetun pöytäkirjan N:o 12 3 artiklaan sisältyvä velvoite; näihin kansallisiin kehyksiin pitäisi sisältyä riittävästi tietoa suunniteltujen julkisen talouden rahoitusasemaa koskevien toimien meno- sekä tulopuolesta, jotta voidaan käydä järkevää keskustelua ja valvoa julkisen talouden suunnitelmia sekä kansallisella että EU:n tasolla; on lisäksi jatkettava työtä kansallisten talousarvioiden saamiseksi vertailukelpoiksi niiden menoluokkien ja tulojen sekä niiden heijastamien poliittisten painopistealueiden suhteen;
- kannustetaan ottamaan kansallisella tasolla käyttöön talousarvion valvontaan liittyviä ennakkovaroituskansallismekanismeja;
- otetaan euroalueella käyttöön ennalta määriteltyjä ja ennalta ehkäiseviä mekanismeja, joista päätetään komission toimivallan mukaisesti vakaus- ja kasvuohjelman ennaltaehkäisevää ja korjaavaa vaikutusta varten, jotta varhaisvaroitusta koskevia toimia voidaan helpottaa ja niitä voidaan soveltaa progressiivisesti;
- huolehditaan siitä, että tällaisia mekanismeja otetaan käyttöön ja toteutetaan euroalueen jäsenvaltioissa ottaen huomioon euroalueen ja sen ulkopuolisten talouksien ja etenkin euroalueeseen todennäköisesti liittymässä olevien talouksien hyvin tiiviit keskinäiset yhteydet osana uutta monenvälistä valvontakehystä ja vakaus- ja kasvuohjelman uusia välineitä, ja lisätään etenkin keskipitkän aikavälin finanssipoliittisen tavoitteen merkitystä;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- tehdään SEUT-sopimukseen kirjattuja nykyisiä periaatteita täydellisesti noudattaen tarvittavat muutokset komission sisäiseen päätöksentekomenettelyyn, jotta taataan komission toimivaltaan selvästi kuuluvien ennaltaehkäisevien seuraamusten tehokas ja nopea täytäntöönpano etenkin euroalueen jäsenvaltioissa;
- varmistetaan, että vakaus- ja kasvusopimuksen periaatteiden täyden kunnioittamisen varmistamiseksi komission olisi tehtävä neuvostosta riippumaton päätös siitä, missä määrin jäsenvaltiot noudattavat vakaus- ja kasvusopimuksen määräyksiä.

Suositus 3: Euroryhmän ja koko Euroopan unionin euroalueella suorittaman talouden ohjauksen ja hallinnan tehostaminen

On tärkeää, että kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot osallistuvat taloudellisen lähentymisen saavuttamiseen, mutta euroalueen maat ovat silti eri tilanteessa kuin muut jäsenvaltiot, sillä niillä ei ole käytettävissään vaihtokurssimekanismeja, jos niillä on tarvetta mukauttaa suhteellisia hintoja, ja ne jakavat vastuun Euroopan rahaliiton toiminnasta kokonaisuudessaan, ja siksi uusilla säännöillä, jotka perustuvat tämän päätöslauselman muihin suosituksiin ja SEUT:n 136 artiklaan ja sen pöytäkirjaan N:o 14 euroryhmästä, olisi pyrittävä seuraaviin tavoitteisiin:

- laaditaan euroaluetta koskeva kehys tehostettua valvontaa varten, jossa keskitytään liiallisiin makrotalouden eroihin, talouden kasvuun, työttömyyden tasoon, hintakilpailukykyyn, reaaliin vaihtokursseihin, luottojen määrän kasvuun ja vaihtotaseen kehitykseen kyseisissä jäsenvaltioissa;
- luodaan säännönmukainen kehys, jonka avulla lisätään EU:n kaikkien jäsenvaltioiden välistä koordinaointia, jotta voidaan valvoa ja edistää taloudellista lähentymistä ja käsitellä unionissa mahdollisesti esiintyvää makrotaloudellista epätasapainoa;
- lisätään euroalueen valvontaraporttien merkitystä; ne perustuvat neljännesvuosittaisiin alakohtaisiin useita maita koskeviin raportteihin, joissa keskitytään toisaalta heijastusvaikutuksiin, jotka johtuvat maailmanlaajuisesta talouskehityksestä sekä politiikoista ja olosuhteista, joilla on erityistä vaikutusta tiettyihin euroalueen jäsenvaltioihin, ja toisaalta vaikutukseen, joka euroryhmän päätöksillä voi olla euroalueen ulkopuolisiin maihin ja alueisiin; erityistä huomiota olisi kiinnitettävä sellaisten politiikan alojen yksilöintiin, jotka luovat myönteisiä heijastevaikutuksia erityisesti taloustaantumana aikana ja jotka siten tukevat koko euroalueen kestävästä kasvusta;
- lujitetaan euroryhmän puheenjohtajan sihteeristöä;
- määrätään, että talous- ja raha-asioista vastaava komission jäsen olisi myös komission varapuheenjohtaja ja että hän saisi tehtäväkseen varmistaa unionin taloudellisen toiminnan yhdenmukaisuuden ja valvoa, kuinka komissio huolehtii taloutta, finanssialaa ja -markkinoita koskevista vastuistaan ja koordinoi niitä unionin taloudellisen toiminnan muiden näkökohtien kanssa;
- lisätään euroryhmän päätöksenteon avoimuutta ja vastuuvollisuutta aloittamalla säännöllinen vuoropuhelu euroryhmän puheenjohtajan kanssa parlamentin asiasta vastaavassa valiokunnassa ja julkaisemalla euroryhmän päätökset nopeasti sen verkkosivustolla; taataan, että euroalueen ulkopuoliset EU:n jäsenvaltiot ja ainakin ne, joiden on otettava käyttöön yhteisvaluutta, voivat osallistua euroryhmässä käytäviin keskusteluihin.

Suositus 4: Vakaan ja uskottavan liiallisen velan ehkäisy- ja ratkaisumekanismin kehittäminen euroaluetta varten

Olisi toteutettava enintään vuoden kestävä vaikutustenarviointi ja toteutettavuustutkimus, ennen kuin hyväksytään (SEUT:n 122, 125, 329 (tiiviimpi yhteistyö) ja 352 artiklan tai muun asianmukaisen oikeusperustan nojalla) säädös, jolla on seuraavat tavoitteet:

- perustetaan pysyvä mekanismi tai elin (Euroopan valuuttarahasto) enintään vuoden kestävä sen etuja ja haittoja koskevan harkinnan jälkeen valvomaan valtionvelan kehittymistä ja toteuttamaan vakaus- ja kasvuohjelmaa viimeisenä keinona tapauksissa, jossa maksutaseongelmiin joutunut hallitus ja/tai jäsenvaltio ei voi enää saada rahoitusta markkinoilta; se perustuu olemassa oleviin mekanismeihin (Euroopan rahoitusvakausväline, Euroopan rahoitusvakautusmekanismi ja Euroopan maksutaseavustusväline), ja siinä laaditaan muun muassa seuraavia seikkoja koskevat selvät säännöt:

- a) jäsenyyskriteerit, kuten kansallisia budjettisääntöjä/instituutioita koskevien vähimmäisvaatimusten täyttäminen

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- b) päätöksentekomenettely ja rahoitus
- c) poikkeuksellisten lainojen ehdot
- d) valvonta
- e) resurssit ja toimivalta;

tällainen mekanismi ei saa rajoittaa budjettivallan käyttäjän toimivaltaa EU:n talousarvion määrittämisessä asianmukaiselle tasolle, siinä olisi vältettävä moraalikatoa ja sen olisi oltava yhdenmukainen valtiontukia koskevien periaatteiden ja niiden huomiotta jättämisen seurausten kanssa; lisäksi olisi arvioitava huolellisesti ja tapauskohtaisesti, voivatko euroalueeseen kuulumattomat jäsenvaltiot mahdollisesti liittyä eurooppalaiseen rahoituskansakautusmekanismiin täytettyään ennalta määritellyt kriteerit;

- tiedotetaan Euroopan parlamentille, millaisia arvioituja vaikutuksia EU:n luottoluokitukseen on
 - a) rahoitusalan vakautusmekanismin luomisella ja
 - b) koko määrän käyttämisellä;
- ilmoitetaan riittävät tiedot Euroopan rahoitusvakautusmekanismin täytäntöönpanoa koskevista säännöistä monivuotisen rahoituskehityksen rajojen osalta; harkitaan edelleen mahdollisten kauaskantoisten budjettiseurausten vuoksi Euroopan rahoitusalan vakautusmekanismia ennen monivuotista rahoituskehystä koskevien säännösten hyväksymistä;
- sallitaan, että molemmat budjettivallan käyttäjät osallistuvat päätöksiin, jotka koskevat tämän mekanismin mahdollisia vaikutuksia EU:n talousarvioon;
- tuetaan kantaa, jonka mukaan kaikki tästä mekanismista aiheutuvat mahdolliset budjettitarpeet olisi rahoitettava monivuotisen rahoituskehityksen väliaikaisella tarkistamisella sen varmistamiseksi, että budjettivallan käyttäjä kykenee osallistumaan asiaan riittävässä määrin ajoissa.

Suositus 5: EU:n budjetti-, rahoitus- ja finanssipoliittisten välineiden tarkastelu

12 kuukauden kuluessa olisi annettava säädös tai suoritettava toteuttavuustutkimus, millä olisi oltava seuraavat tavoitteet:

- laaditaan vuoden kuluessa toteuttavuusarviointi mahdollisuudesta perustaa pitkällä aikavälillä järjestelmä, jossa jäsenvaltiot voivat osallistua yhteisten Euroopan joukkovelkakirjalainojen liikkeeseenlaskemiseen, ja tarkastellaan järjestelmän luonnetta, riskejä ja etuja; arvioinnissa olisi tehtävä selkoa erilaisista oikeudellisista vaihtoehdoista ja tavoitteista, kuten pitkän aikavälin eurooppalaisten infrastruktuurihankkeiden ja strategisten hankkeiden rahoittamisesta joukkovelkakirjalainoilla; on analysoitava kaikkien vaihtoehtojen vahvuuksia ja heikkouksia ja otettava huomioon osallistuviin jäseniin kohdistuvat mahdolliset moraalikatovaikutukset;
- lujitetaan ja ajantasaistetaan unionin koheesiopoliittikkaa vuoden 2020 tavoitteet huomioon ottaen tiiviissä yhteistyössä Euroopan investointipankin (EIP) kanssa, jotta voidaan vähentää rakenteellisia heikkouksia, kaventaa hyvinvoinnin eroja, vahvistaa ostovoimaa ja parantaa heikompien talousalueiden kilpailukykyä muun muassa helpottamalla pk-yritysten rahoitustarpeiden täyttämistä ja niiden menestyksestä osallistumista sisämarkkinoille;
- vahvistetaan kertaalleen Euroopan keskuspankin riippumattomuuden merkitys keskeisenä näkökohtana Euroopan unionin rahoitusalan ja vapaan markkinatalouden vakauden kannalta;
- säilytetään selvä ero finanssi- ja rahapolitiikan välillä, jottei vaaranneta Euroopan keskuspankin riippumattomuutta;
- kehitetään yhteiset budjettiperiaatteet julkisten menojen laatua varten (sekä EU:n että jäsenvaltioiden talousarvioissa) ja yhteistä politiikkaa ja välineitä Eurooppa 2020 -strategian tukemiseksi samalla kun tasapainotetaan budjettikuria koskevat tavoitteet ja mahdollistetaan kestävä työllisyyden pitkän aikavälin rahoitus ja investoinnit;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- laaditaan selkeä kehys, jonka mukaan pyritään uudestaan parantamaan EU:n talousarviovarojen ja EIP:n taloudellisten resurssien avulla toteutettavien yhteisten toimien talousarviovarojen vipuvaikutusta seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä hyödyntämällä rahoitusjärjestelyihin liittyvää EIP:n asiantuntemusta, sen sitoutumista EU:n politiikkaan ja keskeistä asemaa julkisen ja yksityisen sektorin rahoituslaitoksissa ja tehostetaan EIP:n ja koheesiorahastojen asemaa etenkin taloustaantumisen aikana;
- perustetaan korkean tason veropoliittinen ryhmä, jonka puheenjohtajana toimii komissio ja jolla on valtuudet laatia vuoden kuluessa strateginen ja pragmaattinen lähestymistapa veropoliittisiin kysymyksiin unionissa ja joka kiinnittää erityistä huomiota veropetosten torjuntaan, verokeitaisiin ja yritysverotusta koskevien käytäntöjen elvyttämiseen samalla kun otetaan käyttöön laajemmassa määrin menettelyjä vilpillistä verokilpailua vastaan, lisätään automaattista tietojenvaihtoa ja helpotetaan kasvua lisäävien verouudistusten hyväksymistä ja kartoitetaan uusia välineitä; tämän veropoliittikkaa käsittelevän korkean tason ryhmän on arvioitava veroasioita koskevaa EU:n ulkoista esityslistaa erityisesti G20-ryhmän yhteydessä;
- perustetaan korkean tason poliittinen ryhmä, jonka puheenjohtajana toimii komissio ja jonka tehtävänä on tarkastella mahdollisia toimielinuudistuksia käynnissä olevien talouden hallintaa ja ohjausta koskevien uudistusten yhteydessä, mukaan luettuna mahdollinen unionin yhteisen valtiovarainhallinnon luominen; tavoitteena on, että Euroopan unioni saa omia rahoitusvaroja Lissabonin sopimuksen mukaisesti, jotta voidaan vähentää riippuvuutta kansallisista rahoitusvaroista;
- tehostetaan sisämarkkinoita edistämällä sähköistä ja kansainvälistä kauppaa, yksinkertaistamalla reaaliaikaisia maksujärjestelmiä ja yhdenmukaistamalla finanssipolitiikan välineitä yhtenä keinona vahvistaa kuluttajien luottamusta Euroopan talouteen.

Suositus 6: Finanssimarkkinoiden sääntely ja valvonta, johon sisältyy selkeä makrotaloudellinen ulottuvuus

Annettavalla säädöksellä olisi oltava seuraavat tavoitteet:

- varmistetaan, että kaikki rahoituspalveluja koskevat lainsäädäntöaloitteet ovat makrotaloutta koskevan politiikan mukaisia, jotta voidaan taata tarvittava avoimuus ja markkinoiden vakaus ja lisätä näin luottamusta markkinoihin ja talouskehitykseen;
- edistetään tapoja saavuttaa toisen pilarin pääomavaatimusten johdonmukainen täytäntöönpano vastauksena eri varallisuustyyppien hintakupliin tai liikkeessä olevan rahan määrää koskeviin kysymyksiin;
- säännellään rahoitusmarkkinoiden ja makrotalouspolitiikan välisiä yhteyksiä, jotta voidaan taata vakaus, avoimuus ja vastuuvälvollisyys ja vähentää liiallisen riskinoton kannustimia;
- arvioidaan säännöllisesti eri varallisuustyyppien hintojen kehittymistä ja luottojen määrän kasvua jäsenvaltioissa sekä niiden vaikutusta rahoitusvakauden ja maksutaseen kehitykseen ja jäsenvaltioiden reaaliin vaihtokursseihin;
- unionin valvontaviranomaisille annetaan suurten ylikansallisten rahoituslaitosten valvontaa koskeva yksinomainen toimivalta.

Suositus 7: EU:n tilastojen luotettavuuden parantaminen

Annettavalla säädöksellä olisi oltava seuraavat tavoitteet:

- varmistetaan tilastoalalla sovittujen poliittisten sitoumusten tiukka täytäntöönpano;
- parannetaan komission (Eurostatin) tutkintavaltuuksia esimerkiksi lisäämällä paikalla ilman ennakkovaroitusta tehtäviä tarkastuksia sekä antamalla valtuudet tutustua kaikkiin tilinpito- ja budjettitietoihin, muun muassa järjestämällä kokouksia tällaista tietoa hallussaan pitävien henkilöiden ja virastojen kanssa, esimerkkinä riippumattomat ekonomistit, liike-elämän järjestöt ja ammattijärjestöt, jotta voidaan arvioida julkisen talouden laatua; tarvittaessa tämän toimen yhteydessä voidaan lisätä sen budjettia ja henkilöstöä;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- edellytetään jäsenvaltioiden antavan komissiolle (Eurostatille) Euroopan tilastoista 11. maaliskuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 223/2009 ⁽¹⁾ vahvistettujen tilastoperiaatteiden mukaisia tietoja;
- edellytetään jäsenvaltioiden ilmoittavan, minkä komissiolle (Eurostatille) toimitettujen tietojen tukena ovat riippumattoman tilintarkastajan kertomukset;
- otetaan käyttöön taloudellisia ja muita seuraamuksia, kun toimitettavat tilastotiedot eivät vastaa asetuksessa (EY) N:o 223/2009 vahvistettuja tilastoperiaatteita;
- arvioidaan tarvetta yhdenmukaistaa tietoja, mikä on relevanttia tässä liitteessä ehdotetun talouden ohjauksen ja hallinnan kehysten kannalta; varmistetaan erityisesti Euroopan tilastojen laatua koskeva asianmukainen kehys, jotta voidaan parantaa analyttistä valvontakehystä ("tulostaulu" mukaan lukien) suosituksen 1 mukaista tehokasta monenvälistä valvontaa varten;
- yhdenmukaistetaan julkisen talouden tietoja käyttäen perustana standardoituja ja kansainvälisesti hyväksytyjä tilinpitomenetelmiä;
- varmistetaan tiettyjen taseen ulkopuolisten vastuiden johdonmukainen ja avoin ilmoittaminen, etenkin mitä tulee julkisen sektorin eläkkeiden ja julkisten palvelujen vuokrausta tai tuottamista varten yksityisen sektorin kanssa tehtyjen pitkäaikaisten sopimusten edellyttämiin tuleviin maksuihin.

Suositus 8: Unionin ulkoisen edustuksen parantaminen talous- ja raha-asioissa

(SEUT:n 138 artiklan nojalla) annettavalla säädöksellä olisi oltava seuraavat tavoitteet:

- pyritään sopimaan euroalueen/EU:n edustuksesta IMF:ssä ja tarvittaessa muissa asiaankuuluvissa rahoituslaitoksissa;
- tarkastellaan järjestelyjä, jotka koskevat euroalueen/EU:n edustusta muissa talouden ja rahan arvon vakautta sekä rahoitusvakautta käsittelevissä kansainvälisissä elimissä;
- SEUT:n hengessä toteutetaan menettely, jossa Euroopan parlamentti saa kaikki tiedot ja osallistuu käsittelyyn täysin ennen kyseisen sopimuksen 138 artiklan mukaisen päätöksen tekemistä;
- laaditaan selkeä ja kohdennettu euroalueen/EU:n kansainvälinen esityslista, jolla taataan yhtäläiset kansainväliset toimintamahdollisuudet EU:n finanssialaa, petosten torjuntaa ja rahoitusta koskevassa sääntelyssä ja valvonnassa;
- mahdollisimman ripeästi nykyisen toimielinjärjestelmän mukaisesti toteutettavissa olevien ja toteutettavien toimien ohella käynnistetään pohdinnat, joilla pyritään tunnistamaan tämän järjestelmän rajat ja kehittämään ajatuksia perussopimusten uudistamisesta mahdollistaen mekanismit ja rakenteet, jotka ovat välttämättömiä, jotta taloutta voidaan ohjata ja hallita johdonmukaisesti ja tehokkaasti ja jotta jäsenvaltioiden makrotaloudet lähentyvät toisiaan sekä euroalueella että sen ulkopuolella.

⁽¹⁾ EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164.

Torstai 21. lokakuuta 2010

Eurooppalaisen standardoinnin tulevaisuus

P7_TA(2010)0384

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2010 eurooppalaisen standardoinnin tulevaisuudesta (2010/2051(INI))

(2012/C 70 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan 23. kesäkuuta 2010 järjestämän julkisen kuulemisen eurooppalaisen standardoinnin tulevaisuudesta,
- ottaa huomioon reaktiot, joita komissio sai järjestettyään (23. maaliskuuta–21. toukokuuta 2010) julkisen kuulemisen eurooppalaisen standardointijärjestelmän uudelleentarkastelusta,
- ottaa huomioon standardointipaketin vaikutusten arviointia koskevan selvityksen, jonka komission yritys- ja teollisuustoiminnan pääosasto julkaisi 9. maaliskuuta 2010,
- ottaa huomioon eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamisesta vastuussa olevan asiantuntijaryhmän (EXPRESS) selonteon standardoinnista kilpailukykyistä ja innovatiivista Eurooppaa varten: visio vuodelle 2020 (helmikuu 2010),
- ottaa huomioon professori Mario Montin komission puheenjohtajalle 9. toukokuuta 2010 antaman selonteon, joka koskee uutta strategiaa yhtenäismarkkinoita varten,
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 julkaistun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (KOM(2010)2020),
- ottaa huomioon Euroopan standardointikomitean (CEN) ja Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean (Cenelec) elokuussa 2009 teettämän selvityksen eurooppalaisen standardisoinnin saatavuudesta pk-yritysten kannalta ”Autetaan pieniä ja keskisuuria yrityksiä hyötymään enemmän standardeista ja standardointiin osallistumisesta”,
- ottaa huomioon standardoinnin saatavuutta koskevan selvityksen, jonka komission yritys- ja teollisuustoiminnan pääosasto julkaisi 10. maaliskuuta 2009,
- ottaa huomioon komission 21. joulukuuta 2009 julkaiseman kertomuksen direktiivin 98/34/EY toiminnasta vuosina 2006–2008 (KOM(2009)0690) ja sitä täydentävän komission henkilöstön työasiakirjan (SEC(2009)1704),
- ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2009 julkaistun valkoisen kirjan tieto- ja viestintätekniikan standardoinnin nykyaikaistamisesta EU:ssa – kehitysmahdollisuuksista (KOM(2009)0324),
- ottaa huomioon neuvoston 25. syyskuuta 2008 antamat päätelmät standardoinnista ja innovoinnista,
- ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Pienet ensin” – Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (”Small Business Act”) (KOM(2008)0394),
- ottaa huomioon komission 11. maaliskuuta 2008 julkaiseman tiedonannon ”Standardoinnista lisää vauhtia innovointiin Euroopassa” (KOM(2008)0133),

Torstai 21. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon komission 18. lokakuuta 2004 julkaiseman tiedonannon eurooppalaisen standardoinnin asemasta yhteisön politiikassa ja lainsäädännössä (KOM(2004)0674) ja sitä täydentävän komission henkilöstön työasiakirjan, joka koskee eurooppalaisen standardoinnin haasteita,
 - ottaa huomioon komission 25. helmikuuta 2004 julkistaman tiedonannon ympäristönäkökohtien sisällyttämisestä eurooppalaiseen standardointiin (KOM(2004)0130),
 - ottaa huomioon komission henkilöstön 26. heinäkuuta 2001 julkaiseman työasiakirjan, joka koskee kansainväliseen standardointiin sovellettavia eurooppalaisia poliittisia periaatteita (SEC(2001)1296),
 - ottaa huomioon 12. helmikuuta 1999 antamansa päätöslauseلمان komission kertomuksesta uuden lähestymistavan mukaisen eurooppalaisen standardoinnin tehokkuudesta ja avoimuudesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission 13. toukokuuta 1998 antaman kertomuksen uuden lähestymistavan mukaisen eurooppalaisen standardoinnin tehokkuudesta ja avoimuudesta (KOM(1998)0291),
 - ottaa huomioon 24. lokakuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY eurooppalaisen standardoinnin rahoituksesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 22. kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 22. joulukuuta 1986 tehdyn neuvoston päätöksen 87/95/ETY standardoinnista tietotekniikassa ja televiestinnässä ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon kesäkuussa 1991 tehdyn Wienin sopimuksen ISON ja CENin välisestä teknisestä yhteistyöstä ja syyskuussa 1996 tehdyn Dresdenin sopimuksen Cenelec:n ja IEC:n välisestä teknisten tietojen vaihtamisesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon (A7-0276/2010),
- A. katsoo, että eurooppalainen standardointijärjestelmä on ollut keskeinen tekijä yhtenäismarkkinoiden luomisessa etenkin, kun standardeja on käytetty uuteen lainsäädäntökehykseen sovellettavan uuden lähestymistavan mukaisilla tärkeillä lainsäädäntöaloilla,
- B. katsoo, että nykyinen lainsäädäntökehys on edistänyt eurooppalaisen standardoinnin menestymistä ja antanut mahdollisuuden kehittää eurooppalaisia standardeja, joita kaikki talouden toimijat tarvitsevat varmistaakseen sisämarkkinoiden sujuvan toiminnan, helpottaakseen maailmankauppaa ja markkinoille pääsyä ja edistääkseen kestävästä kasvusta ja kilpailukykyä,
- C. katsoo, että eurooppalainen standardointijärjestelmä on avainasemassa, kun eurooppalaisessa politiikassa ja lainsäädännössä reagoidaan kasvavaan tarpeeseen saada standardeja, joilla voidaan varmistaa tuoteturvallisuus, saatavuus, innovatiivisuus, yhteentoimivuus ja ympäristönsuojelu,

⁽¹⁾ EYVL C 150, 28.5.1999, s. 624.

⁽²⁾ EUVL L 315, 15.11.2006, s. 9.

⁽³⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽⁴⁾ EYVL L 36, 7.2.1987, s. 31.

Torstai 21. lokakuuta 2010

- D. ottaa huomioon, että pk-yrityksiä tukevan aloitteen periaatteessa VII korostetaan, että on tärkeää edistää pk-yritysten osallistumista standardointiin ja niiden etujen puolustamista siinä,
- E. toteaa, että eurooppalaisten standardien kehittäminen edistää maailmanlaajuisen standardien kehittämistä,
- F. katsoo, että nykyaikainen ja joustava eurooppalainen standardointijärjestelmä on ratkaiseva tekijä kunnianhimoisen ja uudistetun eurooppalaisen teollisuuspolitiikan kannalta,
- G. ottaa huomioon, että eurooppalainen standardointi tapahtuu maailmanlaajuisen järjestelmän puitteissa ja kytkeytyy siihen monin eri tavoin ja se perustuu erityisiin rakenteisiin ja vakiintuneisiin standardien kehittämisprosesseihin, joita CEN ja Cenelec panevat täytäntöön kansallisen delegoinnin periaatteen pohjalta ja European Telecom Standards Institute (ETSI) suoran jäsenyyden pohjalta,
- H. ottaa huomioon, että yhtenäismarkkinoiden uutta strategiaa koskevassa Montin selonteossa vahvistetaan, että standardointi on yhtenäismarkkinoiden hallinnan avain, ja korostetaan, että on tarpeen tarkistaa eurooppalaista standardointiprosessia, säilyttää nykyisen järjestelmän edut ja saavuttaa oikea tasapaino eurooppalaisen ja kansallisten näkökulmien välillä,
- I. katsoo, että eurooppalaisen standardoinnin on sopeuduttava globalisaatiosta, ilmastonmuutoksista, uusien talouksien kehittymisestä ja teknologian kehittymisestä aiheutuviin haasteisiin, jotta se voi vastata liike-elämän ja kuluttajien tuleviin tarpeisiin ja hyödyntää kaikkea potentiaaliaan julkisten ja yhteiskunnallisten tavoitteiden saavuttamiseksi,
- J. katsoo, että on kehitettävä strateginen lähestymistapa eurooppalaiseen standardointiin ja tarkistettava nykyistä järjestelmää, jotta se voi säilyä menestyksellään ja vastata tulevan vuosikymmenen tarpeisiin, jolloin unioni voi säilyttää johtavan asemansa maailmanlaajuisessa standardointijärjestelmässä,

Johdanto

1. pitää myönteisenä, että komissio aikoo tarkistaa eurooppalaista standardointijärjestelmää, säilyttää sen lukuisat edulliset elementit, korjata sen puutteet ja löytää oikean tasapainon eurooppalaisen, kansallisen ja kansainvälisen näkökulman välillä; korostaa, että ehdotetun tarkistamisen olisi keskityttävä nykyisen järjestelmän vahvuuksiin, jotka muodostavat vankan perustan parannuksille, ja olisi pidätyttävä kaikista radikaaleista muutoksista, jotka saattaisivat vesittää järjestelmän ydinarvot;
2. kehottaa komissiota hyväksymään ja esittämään viipymättä ehdotuksen nykyaikaisesta ja yhdenmukaisesta standardointipolitiikasta ja kehottaa tarkistamaan teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annettua direktiiviä 98/34/EY, tieto- ja viestintätekniikan standardointia koskevaa päätöstä 87/95/ETY ja eurooppalaisen standardoinnin rahoituksesta annettua päätöstä N:o 1673/2006/EY komission vuoden 2010 työohjelman mukaisesti;
3. painottaa, että eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamisen on edistettävä eurooppalaista innovointia ja kestävää kehitystä, parannettava Euroopan unionin kilpailukykyä ja vahvistettava sen asemaa kansainvälisessä kaupassa sekä oltava kansalaisten hyvinvointia hyödyttävää;
4. kiittää eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamisesta vastuussa olevaa asiantuntijaryhmää (EXPRESS) sen selonteosta; kehottaa eurooppalaisia ja kansallisia standardointijärjestöjä, jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan sen strategiset suositukset ja luomaan siten eurooppalaisen standardointijärjestelmän, jolla kyetään vastaamaan yhteiskunnallisiin ja taloudellisiin tarpeisiin ja säilyttämään sen johtava asema maailmanlaajuisessa standardointijärjestelmässä;
5. kehottaa komissiota täydentämään ehdotusta eurooppalaista standardointia koskevan nykyisen lainsäädäntökehityksen tarkistamisesta strategia-asiakirjalla, jolla luodaan kattava kehys Euroopan ja kansallisen tason toimille ja esitetään konkreettisia ehdotuksia parannuksille, joita ei voida toteuttaa lainsäädäntöä tarkistamalla; tähdentää, että strategia-asiakirjassa ei pitäisi rajoittaa pelkästään EXPRESSin selonteossa annettuihin suosituksiin;

Torstai 21. lokakuuta 2010

6. pitää tervetulleena komission valkoista kirjaa ”Tieto- ja viestintätekniikan standardoinnin nykyaikais-taminen EU:ssa - kehitysmahdollisuudet”; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota panemaan valkoisessa kirjassa esitetyt keskeiset suositukset täytäntöön sen varmistamiseksi, että eurooppalaisissa ja kansainvälisissä stan-dardointijärjestelmissä voidaan kehittää relevantteja maailmanlaajuisia tieto- ja viestintätekniikan standardeja ja että niitä voidaan toteuttaa ja käyttää EU:n toiminnassa ja julkisissa hankinnoissa;
7. kannattaa komission aietta sisällyttää eurooppalaisen standardoinnin lainsäädäntökehykseen periaatteet, jotka sisältyvät Maailman kauppajärjestön kaupan teknisistä esteistä tekemään sopimukseen (läpinäkyvyys, avoimuus, puolueettomuus, yksimielisyys, tehokkuus, relevanssi ja johdonmukaisuus), jotta niiden sovelta-mista eurooppalaisessa standardointijärjestelmässä voidaan tehostaa; katsoo, että näiden periaatteiden huomioonottamisen ei pitäisi lisätä tunnustettujen eurooppalaisten standardointijärjestöjen (ESO) määrää nykyi-sestä kolmesta (CEN, Cenelec ja ETSI);
8. katsoo, että näitä periaatteita voitaisiin täydentää sellaisilla lisäominaisuuksilla kuin ylläpito, saatavuus, laatu, neutraalius ja vastuunalaisuus; uskoo, että kaikkia näitä periaatteita on edelleen täsmennettävä ja selkeytettävä ja että on otettava käyttöön erityinen valvontajärjestelmä varmistamaan niiden täytäntöönpano kansallisella tasolla ja Euroopan tasolla kehitettäessä EU:n politiikkoja ja lainsäädäntöä tukevia standardeja;
9. korostaa kuitenkin, että nämä periaatteet eivät sinällään riitä varmistamaan, että kaikki sidosryhmät – etenkin terveyttä ja turvallisuutta, kuluttajien etuja ja ympäristöystävällisyyttä ajavat sidosryhmät – olisivat asianmukaisesti edustettuina eurooppalaisen standardointijärjestelmän standardointiprosessissa; katsoo siksi, että on otettava mukaan myös asianmukaisen edustuksen periaate, sillä yleisen edun ollessa kyseessä on hyvin tärkeää, että kaikkien sidosryhmien kannat otetaan asianmukaisesti huomioon, etenkin kehitettäessä standardeja, joilla on määrä tukea EU:n lainsäädäntöä ja politiikkaa, kun samalla tunnustetaan tarve kiinnittää sopivimmat tekniset asiantuntijat kuhunkin standardointihankkeeseen;
10. korostaa, että vaikka pk-yritykset edustavatkin merkittävää osaa Euroopan markkinoista, ne eivät ole riittävässä määrin mukana standardointijärjestelmän toiminnassa eivätkä voi siten täysin hyödyntää stan-dardoinnista saatavia hyötyjä; uskoo, että on olennaisen tärkeää parantaa niiden edustusta ja osallistumista järjestelmän toimintaan erityisesti kansallisen tason teknisissä komiteoissa; kehottaa komissiota osoittamaan eurooppalaisen standardointijärjestelmän tarkistamisen yhteydessä toteutettavan vaikutustenarvioinnin avulla parhaan tavan päästä tähän tavoitteeseen ja arvioimaan samalla, millaista rahoitusta tarvitaan pk-yritysten avuksi;
11. korostaa, että vaikka standardit ovat kohentaneet merkittävästi tavaroiden laatua ja turvallisuutta, niin palvelualalla standardien saatavuus ei ole likimainkaan oikeassa suhteessa verrattuna alan taloudelliseen merkitykseen ja potentiaaliin; toteaa erityisesti, että Euroopassa palveluja varten kehitettyjen kansallisten standardien määrä ylittää selvästi alaa varten kehitettyjen eurooppalaisten standardien määrän;
12. myöntää, että palvelualan standardeilla on usein reagoitu kansallisiin erityispiirteisiin ja että niiden kehittäminen on kytkeytynyt markkinoiden ja kuluttajien sekä yleisen edun mukaisiin tarpeisiin; tähdentää, että palveluista sisämarkkinoilla annetussa direktiivissä 2006/123/EY tarkoitettujen eurooppalaisten palvelu-alan standardien kehittämisen samoin kuin ammattialajärjestöjen omien laatusopimusten tai -merkintöjen laatimisen unionin tasolla pitäisi hyödyttää palvelualan yhdenmukaistamista entisestään ja se voisi lisätä eurooppalaisten palvelujen avoimuutta, laatua ja kilpailukykyä ja edistää kilpailua, innovatiivisuutta, kaupan esteiden vähentämistä ja kuluttajansuojaa;
13. kannattaa siksi komission aietta sisällyttää palvelualan standardit eurooppalaisen standardoinnin lain-säädäntökehykseen, koska näin paitsi varmistetaan tiedon saanti kaikista sellaisista kansallisista palvelualan standardeista, jotka saattaisivat muodostua sisämarkkinoiden kaupan teknisiksi esteiksi, niin myös luodaan asianmukainen oikeudellinen perusta, johon komissio voi tukeutua pyytäessään eurooppalaisia standardoin-tijärjestöjä kehittämään standardeja hyvin määritellyille ja tarkoin arvioiduille palvelualan osille; ehdottaa, että komissio kannustaa palveluntarjoajia kehittämään standardeja eurooppalaisten standardointijärjestöjen puitteissa, jotta voidaan välttää mahdollisimman suuressa määrin pirstaloituminen erilaisiksi kansallisiksi standardeiksi ja taata, että palveluita koskevat standardit liittyvät markkinoiden ja kuluttajien tarpeisiin sekä yleiseen etuun; tukee toimia, joita on toteutettu tarjottavien palvelujen laadun takaamiseksi ja joita ovat esimerkiksi ammattialajärjestöjen laatimat laatusopimukset ja laatumerkinnot, ja kehottaa kaikkia asian-omaisia toimijoita osallistumaan eurooppalaiseen standardointiprosessiin;

Torstai 21. lokakuuta 2010

Eurooppalaisen standardointijärjestelmän voimistaminen

(a) *Yleistä*

14. vahvistaa uudelleen, että "uuden lähestymistavan" lainsäädäntöä tukeva eurooppalainen standardointi on osoittautunut hyväksi ja olennaiseksi välineeksi yhtenäismarkkinoiden loppuun saattamisessa; toteaa, että muiden kuin uuteen lähestymistapaan kuuluvien alojen lainsäädäntöä tukevien standardointitoimeksiantojen lukumäärä on lisääntynyt viime vuosina, mikä osoittaa, että malli on omaksuttu hyvin monella EU:n politiikan saralla; uskoo, että on suotavaa laajentaa standardien käyttöä yhtenäismarkkinoiden lisäksi myös muille unionin lainsäädäntöaloille ja politiikan aloille ottaen samalla huomioon kyseisten alueiden erityispiirteet paremman lainsäädäntötyön periaatteiden mukaisesti;

15. pitää erittäin tärkeänä, että lainsäädäntö ja standardointi pidetään selvästi erillään, jotta lainsäädännön ja halutun suojelutason tavoitteista ei tehdä virheellisiä tulkintoja; korostaa, että eurooppalaisen lainsäädäntövallan käyttäjän on oltava erittäin valpas ja täsmällinen määritellessään sääntelyn olennaisia vaatimuksia ja että komission on määriteltävä toimeksiannoissaan selvästi ja täsmällisesti standardoinnin tavoitteet; korostaa, että standardoijien asema olisi rajattava siihen, että he määrittelevät tekniset keinot lainsäädäntövallan käyttäjän asettamien tavoitteiden saavuttamiseen sekä huolehtivat suojelun hyvästä tasosta;

16. toistaa, että on olennaisen tärkeää, että eurooppalaisia standardeja kehitetään kohtuullisen ajan kuluessa erityisesti niillä aloilla, joilla standardeja tarvitaan nopeasti, jotta voidaan täyttää julkisen vallan toimien ja nopeasti muuttuvien markkinoiden vaatimukset; kehottaa siksi eurooppalaisia ja kansallisia standardointielimiä edelleen parantamaan toimivuuttaan ja tehokkuuttaan ottaen huomioon, että standardointiprosessin nopeuttamisesta ei saa aiheutua haittaa avoimuuden, laadun, läpinäkyvyyden ja kaikkien osapuolten yksimielisyyden periaatteille;

17. toteaa, että standardien laatimisprosessia olisi yksinkertaistettava; kehottaa komissiota yhteistyössä sidosryhmien kanssa löytämään uusia tapoja eurooppalaisten standardien käytännön hyväksymisen optimoimiseksi;

18. uskoo, että standardointiprosessia voidaan nopeuttaa osaltaan tehostamalla komission ja eurooppalaisten standardointijärjestöjen välisiä neuvotteluja ennen toimeksiannon antamista, jolloin nämä pystyvät ilmoittamaan nopeammin ja mieluiten kahden kuukauden kuluessa, voivatko ne ottaa standardointitehtävän;

19. panee merkille direktiivin 98/34/EY mukaisen komitean tärkeyden komission ja jäsenvaltioiden välisenä foorumina keskusteltaessa kysymyksistä, jotka liittyvät teknisiin normeihin ja standardointiin; katsoo, että Euroopan parlamentin edustajat olisi kutsuttava tämän komitean (tai sen seuraajaelimen) kokouksiin, joiden olisi oltava avoimia eurooppalaisten ja kansallisten standardointielinten tarkkailijoille ja tarvittaessa myös Euroopan tason sidosryhmäjärjestöjen tarkkailijoille erityisesti keskusteltaessa standardointitoimeksiannoista;

20. kehottaa komissiota kehittämään ja ottamaan käyttöön yhteistyössä eurooppalaisten standardointielinten kanssa standardointipolitiikan ja standardointitoiminnan koordinointiin soveltuvia parannettuja ja yhdenmukaisia järjestelmiä, joiden olisi katettava kaikki standardointiprosessin näkökohdat aina toimeksiantojen laatimisesta ja myöntämisestä, teknisten komiteoiden työn seurannan kautta – jolloin varmistetaan, että laaditut standardit ovat EU:n toimintalinjojen mukaisia ja täyttävät kulloisenkin lainsäädännön vaatimukset – standardien viralliseen hyväksymiseen, julkaisemiseen ja käyttöön asti; painottaa, että asianomaisilla sidosryhmillä voisi olla merkittävä asema komission neuvoo-antavana ryhmänä yhdenmukaistetun eurooppalaisen tieto- ja viestintätekniikan alan standardointialustan kehittämisessä;

21. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan koordinoitua standardointipolitiikkaa ja soveltamaan johdonmukaista menettelyä standardien käyttöön lainsäädännön tukena; kehottaa komissiota varmistamaan, että EU:n toiminnan tavoitteiden saavuttaminen ei ole vaarassa koordinoimattomien standardoimistojen, kilpailevien tai tarpeettomien standardien tai liian monien sertifiointijärjestelmien vuoksi;

Torstai 21. lokakuuta 2010

22. kehottaa komissiota tarkistamaan ja järjeistämään prosessia, jossa eurooppalaisille standardointijärjestöille annetaan standardointitoimeksiantoja siten, että siihen sisällytetään sidosryhmien kuulemisvaihe ja perusteellinen analyysi, jolla osoitetaan uuden standardoinnin tarve, jotta varmistetaan standardoinnin aiheellisuus sekä vältetään päällekkäisyydet ja toisistaan poikkeavien standardien ja määritelmien leviäminen;

23. kehottaa myös komissiota esittämään toimintasuunnitelman, jonka tavoitteena on yhdenmukaisempi EU:n standardointijärjestelmä, tehokkaampi standardien laatiminen, standardoinnin parempi saatavuus erityisesti pk-yrityksille, EU:n vahvempi asema standardien laatimisessa kansainvälisellä tasolla ja kestävämpi rahoitusjärjestelmä standardien kehittämiseksi;

24. korostaa, että "uuden lähestymistavan konsulteilla" on merkittävä rooli todennettaessa, että yhdenmukaistetut standardit ovat vastaavan EU-lainsäädännön mukaisia; muistuttaa, että nykyisellään eurooppalaiset standardointijärjestöt valitsevat nämä palvelukseensa tulevat konsultit, mistä aiheutuu näille järjestöille huomattava hallinnollinen taakka, ja toisinaan sidosryhmät ovat huolissaan prosessin puolueettomuudesta ja riippumattomuudesta; kehottaa siksi komissiota arvioimaan, onko nykyisiä menettelyjä tarkistettava; uskoo lisäksi, että komission olisi yksilöitävä prosessi sen varmistamiseksi, että toimeksiannetut standardit ovat myös uuden lähestymistavan piiriin kuulumattomien EU:n politiikan alojen ja säädösten mukaisia; katsoo, että tämän olisi tapahduttava standardien kehittämisen yhteydessä, jotta vältetään jälkikäteen tapahtuvasta hylkäämisestä aiheutuvat viivytykset ja tehottomuus;

25. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkistamaan standardit perusteellisemmin niiden valmistuttua, jotta voidaan varmistaa, että ne täyttävät toimeksiannon vaatimukset erityisesti, kun standardeja käytetään "uuden lähestymistavan" piiriin kuuluvan lainsäädännön tarkoituksiin siten, että samalla varmistetaan, että standardien hyväksymiseen ei liity merkittäviä lisäviipeitä; aikoo tutkia eurooppalaisen standardointijärjestelmän tulevan tarkistamisen yhteydessä mahdollisuutta antaa parlamentille komissiolla ja jäsenvaltioilla tällä hetkellä oleva oikeus riitauttaa yhdenmukaistettu standardi, joka ei näytä täysin täyttävän vastaavan lainsäädännön olennaisia vaatimuksia;

26. kehottaa komissiota avoimuuden nimissä julkistamaan kootusti päätökset, jotka koskevat standardien muodollista vastustamista, ja asettamaan saataville päivitetyn taulukon kaikista muodolliseen vastustamiseen liittyvistä toimista; kehottaa komissiota myös esittämään vuotuisen kertomuksen standardointitoimeksiantoista ja niiden täyttämisen edistymisestä;

27. kehottaa eurooppalaisia standardointijärjestöjä vahvistamaan nykyisiä valitusmekanismejaan, jotka on tarkoitettu käytettäväksi, jos standardista syntyy kiistaa; panee merkille, että nykyiset mekanismit eivät ehkä aina ole tehokkaita, koska niiden elinten kokoonpano heijastelee käytännössä standardin hyväksyneiden tahojen kantaa; ehdottaa siksi, että kokoonpanoa laajennetaan siten, että osallistua voivat myös ulkoiset asiantuntijat ja/tai eurooppalaiset yhteiskunnalliset sidosryhmät, jotka ovat tällä hetkellä eurooppalaisten standardointijärjestöjen liitännäisjäseniä tai yhteistyökumppaneita;

28. tukee CENin/Cenelecin omistamaa vapaaehtoista eurooppalaista Keymark-laatumerkkiä, joka osoittaa eurooppalaisten standardien mukaisuuden; korostaa, että Keymark on arvokas vaihtoehto erilaisille kansallisille sertifointijärjestelmille, jotka merkitsevät moninkertaista testaamista ja tuotteiden merkitsemistä useissa jäsenvaltioissa ja voivat siten muodostaa esteen sisämarkkinoilla käytävälle kaupalle sekä aiheuttaa pienille yrityksille merkittäviä kustannuksia, jotka voivat heijastua kuluttajahintojen nousuna; kannustaa siksi kansallisia standardointielimiä ja muita kansallisia sertifointielimiä edistämään Keymark-merkin käyttöä kansallisten sertifointijärjestelmien vaihtoehtona; kehottaa myös käynnistämään yleiseurooppalaisen kampanjan, jolla lisätään yritysten ja kuluttajien tietoisuutta Keymark-merkinnän eduista;

29. on tietoinen siitä, että nykyinen eurooppalaista standardointia tukeva EU:n rahoitusjärjestelmä johtaa usein turhautumiseen sääntömuutosten, suurten tilintarkastuskustannusten ja maksujen hyväksymisen viivytysten vuoksi; korostaa, että on kiireellisesti vähennettävä näitä kustannuksia ja suurta hallinnollista rasitetta, jotka toisinaan kumoavat tarjotun taloudellisen tuen hyödyt, kuitenkin siten, että noudatetaan EU:n varainhoitoa koskevia säännöksiä; kehottaa komissiota ja kaikkia sidosryhmiä takaamaan järjestelmän taloudellisen kestävyuden esimerkiksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ja monivuotisen rahoitus suunnittelun avulla, jotta pystytään varmistamaan sen tehokkuus ja vaikuttavuus maailmanlaajuisessa kilpailussa; katsoo, että komissio ja eurooppalaiset standardointijärjestöt voisivat parantaa yhteistyötään taatakseen eurooppalaisen standardointitoiminnan saamalle EU:n rahoitukselle vakaat ja käyttäjätasoiset puitteet, jotka merkittävästi parantavat järjestelmän tehokkuutta;

Torstai 21. lokakuuta 2010*(b) Standardointiprosessiin osallistumisen helpottaminen*

30. myöntää, että kansallisen delegoinnin periaate on eurooppalaisen standardointijärjestelmän kulmakivi etenkin CENin ja Cenelecin standardien kehittämistyössä; toteaa kuitenkin, että yhteiskunnallisten sidosryhmien osallistuminen standardien laatimiseen jää useimmissa Euroopan maissa hyvin vähäiseksi tai peräti olemattomaksi, kuten standardoinnin saatavuutta koskevassa selonteossa vahvistetaan;

31. kannustaa siksi eurooppalaisia ja kansallisia standardointielimiä edistämään ja helpottamaan kaikkien asianosaisten osapuolten, etenkin pk-yritysten ja kaikkien yleistä etua edustavien sidosryhmien, kuten kuluttajien (mukaan luettuina vammaiset henkilöt ja riskiryhmiin kuuluvat kuluttajat), ympäristöaktivistien, työntekijöiden ja muita yhteiskunnallisia etuja ajavien elinten, tehokasta osallistumista standardointiprosessiin;

32. kehottaa myös komissiota tutkimaan syyt yhteiskunnallisten sidosryhmien ja pk-yritysten heikkoon kansallisen tason osallistumiseen ja tarvittaessa edistämään jäsenvaltioissa toimia, joilla annetaan yhteiskunnallisille sidosryhmille ja pk-yrityksille entistä paremmat mahdollisuudet osallistua kansalliseen standardointiprosessiin; pitää tervetulleena CEN/CENELECin ja kansallisten standardointielinten ponnisteluja standardoinnin saatavuutta pk-yrityksissä koskeneen tutkimuksen 58 suosituksen sekä EXPRESS-raportin suositusten täytäntöönpanossa kaikkien sidosryhmien osallistumisen parantamisen osalta;

33. korostaa, että jo 1990-luvulla tunnustettiin tarve yhteiskunnallisten sidosryhmien suoran osallistumisen varmistamisesta Euroopan tasolla, jotta niiden näkökannat voitaisiin ottaa tehokkaammin huomioon, sillä niiden edustus kansallisissa teknisissä komiteoissa on useimmissa jäsenvaltioissa edelleen heikko; vahvistaa, että koska yhteiskunnallisten sidosryhmien kansallisen tason osallistumisessa ei ole saavutettu juuri minkäänlaista edistymistä, tällaisia sidosryhmiä edustavien eurooppalaisten järjestöjen rahoitustukea ja poliittista tukea on jatkettava ja lisättävä ainakin vuoteen 2020 saakka; kehottaa näitä järjestöjä toimimaan merkittävässä roolissa jäsenvaltioiden ja kansallisten sidosryhmäjärjestöjen neuvonantajina, jolloin vahvistetaan asianomaisten sidosryhmien mukanaoloa kansallisella tasolla;

34. katsoo, että näiden yhteiskunnallisia etuja edustavien eurooppalaisten järjestöjen on saatava vahvempi asema eurooppalaisissa standardointijärjestöissä; kehottaa siksi komissiota ja eurooppalaisia standardointijärjestöjä edistämään erilaisia toimia tämän tavoitteen saavuttamiseksi ja kehottaa kansalliseen delegointiperiaatteeseen puuttumatta antamaan tällaisille järjestöille jäsenyyden ilman äänioikeutta kaikissa eurooppalaisissa standardointijärjestöissä edellyttäen, että ne ovat liittyneitä jäseniä tai yhteistyökumppaneita; katsoo, että kansallisten standardointielinten on oltava keskeisessä asemassa edistettäessä ja vahvistettaessa yhteiskunnan sidosryhmien osallistumista standardointiprosessiin, kun otetaan huomioon kansallisen delegointiperiaatteen ensisijaisuus;

35. panee merkille Kansainvälisen standardisoimisjärjestön (ISO) viimeaikaisen kehityksen ja erityisesti yhteiskuntavastuuta koskevan ISO 26000 -standardin kehittämiseen käytetyn mallin, jossa kansalliset standardointielimet saivat nimittää kuhunkin työryhmään vain yhden edustajan kustakin yksilöidystä sidosryhmäluokasta (teollisuus, kuluttajat, hallitus, työntekijät, kansalaisjärjestöt sekä SSRO-ala (palvelu-, tuki-, tutkimusala ja muut)); katsoo, että eurooppalaisten standardointijärjestöjen ja komission olisi yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa tarkasteltava perinpohjaisesti samanlaisen mallin käyttämistä vaihtoehtona standardien laatimiselle sellaisilla alueilla, joilla on erityisen suuri merkitys yleisen edun kannalta, ja kehottaa välittämään arvioinnin tulokset parlamentille; pyytää komissiota ehdottamaan rahoituskeinoja tällaisen vaihtoehdon tukemiseksi;

(c) Kansallisen delegoinnin periaatteen tehostaminen

36. korostaa, että vaikka kansalliset standardointielimet muodostavat eurooppalaisen standardointijärjestelmän ytimen, niiden resursseissa, teknisessä asiantuntemuksessa ja sidosryhmien standardointiprosessiin osallistumisessa on huomattavia eroja; korostaa, että nykyiset erot luovat merkittävästi epätasapainoa sen suhteen, miten tehokkaasti ne osallistuvat eurooppalaiseen standardointijärjestelmään, ja joidenkin kansallisten standardointielinten rajalliset resurssit voivat estää niiden tehokasta osallistumista standardointimenetelyyn;

Torstai 21. lokakuuta 2010

37. pyytää komissiota ja eurooppalaisia standardointijärjestöjä edistämään koulutusohjelmia ja toteuttamaan kaikki toimet, jotta heikommat kansalliset standardointielimet, jotka eivät nykyisellään osallistu eurooppalaiseen standardointityöhön taloudellista rakennettaan vastaavalla tavalla, kykenisivät osallistumaan aktiivisemmin standardointiprosessiin, jotta voidaan vahvistaa luottamusta sisämarkkinoilla ja taata yhtäläiset toimintaedellytykset; katsoo, että koulutusohjelmat ovat tarpeen myös pk-yrityksille, jotta voidaan tehostaa niiden osallistumista standardointiprosessiin ja lisätä standardoinnin merkitystä strategisena liiketoiminnan välineenä;

38. pitää myönteisenä CENin ja Cenelecin aloitetta, jonka mukaan otetaan käyttöön vertaisarviointi, kun tutkitaan, ovatko kansalliset standardointielimet panneet asianmukaisesti täytäntöön WTO:n periaatteet (ja muut vaatimukset), sekä kannustetaan hyvien käytäntöjen jatkuvaa kehittämistä ja vaihtoa; korostaa, että tämän hankkeen olisi toimittava tehokkaana välineenä, jolla vahvistetaan kansallisia standardointielimiä ja parannetaan kaikkien relevanttien sidosryhmien osallistumista kansallisella tasolla; uskoo, että tähän hankkeeseen olisi otettava mukaan kaikki kansalliset standardointijärjestöt ja sitä olisi tuettava riippumattomilla tarkastuksilla; kehottaa CENiä ja Ceneleciä laatimaan ja julkistamaan raportin vertaisarviointiprosessin tuloksista;

39. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki relevantit sidosryhmät ovat tehokkaasti edustettuina kansallisissa teknisissä komiteoissa ottamalla käyttöön seuranta- ja raportointimekanismeja ja järjestämään koulutusta ja taloudellista tukea heikomille yhteiskunnallisille sidosryhmille ja tarvittaessa pk-yritysten ja käsiteollisuusyritysten liitoille niiden tehokkaan osallistumisen varmistamiseksi; pitää tärkeänä sitä, että käyttäjät saavat standardeja koskevat tiedot sähköisessä muodossa;

40. kehottaa eurooppalaisia standardointijärjestöjä ja jäsenvaltioita esittämään komissiolle säännöllisesti ja erityisten raportointivaatimusten pohjalta raportin toimistaan, joilla varmistetaan kaikkien sidosryhmien asianmukainen edustus teknisissä elimissä, jotka vastaavat toimeksiannettujen standardien kehittämisestä; korostaa, että näiden raporttien tiedot olisi sitten sisällytettävä komission kertomukseen eurooppalaisten ja kansallisten standardointielinten ponnisteluista ja saavutuksista;

41. kehottaa kansallisia standardointielimiä tarjoamaan heikomille sidosryhmille vapaan pääsyn standardointikomiteoihin ja kehittämään välineitä sidosryhmien osallistumisen parantamiseksi, mukaan luettuna maksuton ja helppokäyttöinen online-kuulemismekanismi kaikkia uusia standardiehdotuksia varten; kannustaa tällaisia järjestöjä käyttämään täysipainoisesti hyväkseen tieto- ja viestintätekniikkaa vahvistaakseen sidosryhmien osallistumista Internetin kautta toteutettavien kokouksien ja keskustelujen; kannustaa myös kansallisia standardointijärjestöjä varmistamaan tiedonkulun yli järjestelmän rajojen erityisesti uusia standardia koskevien yleisten tiedustelujen osalta, koska yleiset tiedustelut on useimmiten osoitettu järjestelmän nykyisille osallistujille;

42. pitää valitettavana, että useimpien jäsenvaltioiden viranomaiset eivät osoita suurta kiinnostusta standardien kehittämisprosessiin, vaikka standardointi on tärkeä lainsäädäntöä ja julkista politiikkaa tukeva väline; kehottaa jäsenvaltioita – kansalaisten etujen edustajina – ja erityisesti markkinatutkimusviranomaisia lähettämään edustajia kaikkiin kansallisiin teknisiin komiteoihin, jotka käsittelevät EU:n politiikkaa ja lainsäädäntöä tukevien standardien kehittämistä; korostaa, että kansallisten viranomaisten läsnäolo standardien kehittämisestä käytävissä keskusteluissa on välttämätöntä, jotta uuden lähestymistavan piiriin kuuluvien alojen lainsäädäntö toimisi asianmukaisesti ja jotta yhdenmukaistettuja standardeja vastaan ei esitettäisi jälkikäteen virallisia vastalauseita;

43. kehottaa kansallisia standardointijärjestöjä sisämarkkinoiden oikeudenmukaisen kilpailun nimissä noudattamaan ISO:n eettisiä sääntöjä, jotta varmistetaan, että sertifiointin tai akkreditoinnin kaltaiset muut toiminnot eivät vaaranna standardien puolueettomuutta; korostaa myös, että on tärkeää kehittää normeja ja ohjeita vaatimustenmukaisuuden arviointia varten ja edistää niiden hyväksyntää ja asianmukaista käyttöä erityisesti loukkaamattomuutta, objektiivisuutta ja puolueettomuutta koskevien vaatimusten suhteen;

(d) *Standardien saatavuuden helpottaminen*

44. tunnustaa, että eurooppalainen standardointi auttaa luomaan yhtäläiset toimintaedellytykset kaikille markkinoiden toimijoille ja erityisesti pk-yrityksille, jotka muodostavat Euroopan talouden selkärangan ja antavat järjestelmään keskeisen panoksensa; toteaa kuitenkin, ettei niiden osallistuminen standardointiin aina vastaa niiden taloudellista merkittävyyttä ja että standardien monimutkaisuus ja kustannukset voivat olla pk-yrityksille esteenä;

Torstai 21. lokakuuta 2010

45. korostaa, että standardit olisi suunniteltava ja niitä olisi mukautettava siten, että pk-yritysten ja etenkin pienten yritysten sekä mikro- ja käsiteollisuusyritysten erityispiirteet ja toimintaympäristö voidaan ottaa huomioon; pitää myönteisinä äskettäisiä aloitteita, joita eurooppalaiset ja kansalliset standardointielimet ovat käynnistäneet toteuttaakseen suositukset, jotka annettiin eurooppalaisen standardoinnin saatavuutta pk-yritysten kannalta käsittelevässä selonteossa, ja uskoo, että niitä on pidettävä parhaina käytäntöinä; panee tyytyväisenä merkille ja tukee Euroopan standardointikomitean ja Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean (CEN-CENELEC) pk-yrityksiä koskevassa ohjelmassa ehdotettuja toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on tukea pk-yrityksiä standardien käytössä; korostaa, että olisi toteutettava lisätoimia sen varmistamiseksi, että pk-yritykset voivat osallistua täysipainoisesti standardien kehittämiseen ja että standardit ovat paremmin ja edullisemmin niiden saatavilla;

46. painottaa erityisesti, että Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden olisi mahdollistettava pk-yritysten ja käsityöläisyriyten etujen parempi huomioon ottaminen standardeja laadittaessa panemalla täytäntöön eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevaan aloitteeseen ("Small Business Act") sisältyvät toimet (EU:n rahoitustuki, standardien käyttökustannusten alentaminen, eurooppalaisten standardien tiivistelmien järjestelmällinen julkaiseminen ja standardointikomiteoiden tasapuolinen kokoonpano) tämän aloitteen seitsemännen periaatteen mukaisesti;

47. kehottaa komissiota yksinkertaistamaan menettelyjä mahdollisuuksien mukaan ja aloittamaan tulevat muutokset "pienyrietykset ensin" -periaatteen mukaisesti; suosittelee, että komissio ottaisi standardoinnin aiheeksi seuraavalle pk-yritysten temaviikolle;

48. toteaa, että tärkeänä jatkotarkastelua edellyttävänä kysymyksenä on, miten EU:n politiikan ja lainsäädännön tukemiseksi kehitetyt standardit ovat käyttäjien saatavilla; katsoo, että olisi harkittava erilaisia hinnoittelujärjestelmiä yksityisiä/teollisia standardeja ja yhdenmukaistettuja/toimeksiannettuja standardeja varten; kehottaa erityisesti kansallisia standardointilaitoksia vähentämään kustannuksia erityishinnoin ja tarjoamalla standardierä alennetuilla hinnoilla, sekä kartoittamaan lisäkeinoja saatavuuden parantamiseksi etenkin pk-yritysten kannalta;

49. muistuttaa kuitenkin, että standardin ostohinta muodostaa vain pienen osan standardien käyttäjille aiheutuvista kokonaiskustannuksista, koska näiden on yleensä käytettävä huomattavasti enemmän resursseja pannakseen vaaditun standardin täytäntöön yritystoiminnassaan;

50. korostaa, että standardien olisi oltava ymmärrettäviä, yksinkertaisia ja helppokäyttöisiä, jotta käyttäjät voisivat toteuttaa ne paremmin; pitää tärkeänä, että tarvittaessa vähennetään standardien välisten ristiinviitauksien liiallista määrää ja että tiettyä tuotetta tai prosessia koskevien standardiryhmien yksilöinnissä ilmenevät nykyiset hankaluudet ratkaistaan; kehottaa kansallisia ja eurooppalaisia standardointielimiä ja kauppajärjestöjä toimittamaan selkeitä standardien käyttöohjeita ja ilmaisia online-lyhennelmiä sekä tarjoamaan entistä paremman mahdollisuuden tutustua käsiteltäviin luonnoksiin verkossa ja käyttää yksinkertaisia sähköisiä hakutoimintoja;

51. pitää tervetulleena eurooppalaisten standardointijärjestöjen käynnistämää aloitetta laatia ja julkaista verkossa ilman rajoituksia yhteenveto kaikista standardeistaan ja kehottaa viemään tämän hankkeen nopeasti päätökseen; korostaa kuitenkin, että tämä hanke olisi pantava täytäntöön myös kansallisella tasolla, jotta standardien käyttäjät voivat saada tietoa kunkin standardin piiriin kuuluvista asioista omalla kielellään kansallisen standardointijärjestön verkkosivustolta;

52. korostaa, että on tärkeää tarjota standardit kaikilla EU:n virallisilla kielillä, jotta varmistetaan, että käyttäjät ymmärtävät ne oikein; kehottaa komissiota edelleen tukemaan ja yksinkertaistamaan yhdenmukaistettujen standardien kääntämisen rahoitusjärjestelyjä;

Innovaatiivisuutta ja kestävä kehitystä globaalituneessa ympäristössä tukeva standardointi

53. toteaa, että eurooppalainen standardointi on tärkeä innovoinnin sekä tutkimuksen ja kehittämisen edistämismuoto ja että se parantaa unionin kilpailukykyä ja edistää sisämarkkinoiden toimivuutta; painottaa sen tärkeitä taloudellisia hyötyjä, kun yritykset siirtävät tietoa nopeammin, kulut ja riskit vähenevät, markkinoille saattaminen nopeutuu ja innovaatioiden arvo kasvaa;

54. myöntää, että vaikka standardointi voi edistää merkittävästi uusien teknologioiden hyödyntämistä, niitä koskevista tutkimus- ja kehittämistuloksista on vielä pitkä matka standardien kehittämiseen; korostaa, että standardointityötä tekevien, innovaattoreiden, yliopistomaailman ja tutkimusyhteisöjen on parannettava keskinäistä tuntemustaan ja yhteistyötään; tähdentää, että innovointia ja kilpailukykyä edistetään sisällyttämällä standardeihin uutta tietämystä, etenkin julkisilla varoilla rahoitetuista tutkimus- ja innovointiohjelmista saatua uutta tietämystä;

Torstai 21. lokakuuta 2010

55. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhdessä kansallisten standardointielinten kanssa edistämään standardoinnin sisällyttämistä yliopistojen opinto-ohjelmiin sekä koulutuksen (esimerkkinä talous- ja tekniikan alan oppilaitokset) ja elinikäisen oppimisen ohjelmiin, jotta voidaan parantaa talouden ja politiikan alojen nykyisten ja tulevien toimijoiden tietämystä standardien tärkeydestä ja hyödyistä; kehottaa kansallisia standardointielimiä lisäämään yhteistyötään kaupan alan järjestöjen kanssa ja antamaan pk-yrityksille vakuuttavaa tietoa standardien käytön tuomista taloudellisista eduista; kehottaa myös komissiota varmistamaan, että standardointikysymykset otetaan esille Erasmus nuorille yrittäjille -ohjelmassa; kannustaa toimenpiteisiin, joilla arvioidaan ja määritellään standardien taloudelliset ja sosiaaliset hyödyt ja tiedotetaan niistä;

56. uskoo, että tutkimukseen, kilpailukykyyn ja innovointiin liittyvät eurooppalaiset puiteohjelmat voivat antaa tärkeän panoksen standardointiprosessille omistamalla yhden luvun standardoinnille; katsoo, että tällainen toimi lisää ymmärtämystä standardien eduista ja auttaisi edistämään järjestelmällistä ylemmän tason menettelyä tutkimuksen, innovoinnin ja standardoinnin välillä; kehottaa komissiota sisällyttämään "standardointiin liittyvän relevanssin" EU:n rahoittamien tutkimus- ja kehittämishankkeiden arviointiperusteisiin, jotta voitaisiin edistää standardointiin liittyviä hankkeita ja parantaa hankkeita koskevaa tietämystä innovatiivisin keinoin;

57. kehottaa komissiota kehittämään teknologian seuraamistoimia, jotta voidaan tunnistaa sellaiset tutkimuksen ja kehittämisen tulokset, joille voisi olla hyötyä standardoinnista, ja kehottaa lisäksi edistämään markkinoille saattamisen sekä tutkimuksen ja kehittämisen toiminnan kannalta välttämättömän tiedon kulkua ja sen avoimuutta; kehottaa lisäksi edistämään Internetistä helposti saatavia ja selkeitä arviointivälineitä;

58. kehottaa jäsenvaltioita käyttämään julkisissa hankinnoissaan eurooppalaisia standardeja etenkin julkisten palvelujen laadun parantamiseksi ja innovatiivisten teknologioiden edistämiseksi; korostaa kuitenkin, että standardien käyttö ei saisi johtaa lisäesteisiin etenkin pienyrityksille, jotka pyrkivät osallistumaan julkisia hankintoja koskeviin menettelyihin;

59. vahvistaa, että ilmastonmuutokseen ja muihin tuleviin maailmanlaajuisiin energia- ja ympäristöhaasteisiin vastaaminen edellyttää puhtaiden teknologioiden ja vihreiden tuotteiden kehittämistä ja markkinointia; katsoo siksi, että on kiireellisesti sisällytettävä ympäristönäkökohdat kaikkiin relevantteihin tuotteisiin ja palveluihin ja että Euroopan standardointijärjestelmän on kehitettävä parannettu järjestelmä, jolla varmistetaan, että tällaiset seikat otetaan aiheellisella tavalla huomioon standardeja kehitettäessä; korostaa tarvetta tukea sitä, että ympäristöjärjestöt ja ympäristönsuojelusta vastaavat viranomaiset osallistuvat kansallisella ja eurooppalaisella tasolla standardointikomiteoiden toimintaan; painottaa, että standardointimallien uusien ohjeiden laatimisessa on myös otettava huomioon tarve sellaisille eurooppalaisille innovaatiohankkeille, jotka myötävaikuttavat ilmastonmuutokseen torjumiseen liittyviin maailmanlaajuisiin strategioihin sekä vastaavat energian saantiin, yhteiskuntaan ja ympäristöön liittyviin haasteisiin;

60. korostaa, että ihmisten terveyden ja elinolojen parantaminen edellyttää sellaisten tuotteiden kehittämistä, jotka voivat tukea väestön tervettä kehitystä ja parantaa käyttämömahdollisuuksia erityisesti lasten ja haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden kannalta; katsoo siksi, että on kiireellisesti sisällytettävä terveysnäkökohdat kaikkiin relevantteihin tuotteisiin ja palveluihin ja että Euroopan standardointijärjestelmän on kehitettävä parannettu järjestelmä, jolla varmistetaan, että tällaiset seikat otetaan aiheellisella tavalla huomioon standardeja kehitettäessä; kehottaa tähän liittyen esimerkiksi vahvistamaan eurooppalaiset standardit ortopedisesti oikeoppisille lasten jalkineille; korostaa tarvetta edistää terveysalan asiantuntijoiden ja terveysasioista vastaavien julkisten viranomaisten aktiivista osallistumista standardointikomiteoihin;

61. korostaa, että standardoinnilla voitaisiin poistaa esteitä, jotka estävät vammaisia ja ikääntyneitä henkilöitä käyttämästä kykyjään ja osallistumasta tasavertaisiin ehdoin toimintaan kaikilla elämän alueilla; kehottaa sen vuoksi laatimaan standardeja, joissa otetaan huomioon väestön erilaiset tarpeet ja joilla luodaan yrityksille uusia tilaisuuksia tuoda markkinoille innovatiivisia ratkaisuja, jotta voidaan edistää kaikkien saatavilla olevien tuotteiden, palvelujen ja infrastruktuurin kehittämistä; korostaa kaikkien tarpeet huomioon ottavan suunnittelun (Design for All -periaate) merkitystä, sillä se tarjoaa luovan ja eettisen haasteen standardoijille, suunnittelijoille, yrittäjille, viranomaisille ja poliittisille päättäjille, koska sen tarkoituksena on luoda kaikille tasapuoliset mahdollisuudet muun muassa seuraavissa: rakennettu ympäristö, liikennevälineet, koulutus, työpaikat, asuminen, terveydenhuolto, tiedotus ja viestintä, kulttuuri, vapaa-aika sekä kulu- tustuotteet ja -palvelut;

Torstai 21. lokakuuta 2010

62. kehottaa komissiota ja eurooppalaisia standardointijärjestöjä noudattamaan standardointitoimissa järjestelmällistä menettelytapaa, jotta varmistetaan, että standardeihin sisältyy asianmukaiset esteettömyyden vaatimukset ja että niissä noudatetaan kaikkien tarpeet huomioon ottavaa Design for All -periaatetta, mukaan lukien asianmukainen tarkistuskonkreettisuus, jolla varmistetaan, että standardit ilmentävät asianmukaisesti vammaisten ja ikääntyneiden henkilöiden tarpeita; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja eurooppalaisia ja kansallisia standardointijärjestöjä kehittämään ja tukemaan vammaisille henkilöille järjestettävää koulutusta, jolla voidaan lisätä heidän aktiivista osallistumistaan standardointitoimintaan, sekä standardoijille järjestettävää koulutusta, jolla voidaan perehdyttää heitä vammais- ja esteettömyyskysymyksiin;

63. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ratifioimaan viipymättä vammaisten henkilöiden oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen ja panemaan täytäntöön sen määräykset, jotka koskevat yleisten suunnitteluperiaatteiden edistämistä standardointiprosessissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan nykyisiä tarjouskilpailusääntöjä, jotta voidaan edistää esteettömyyslausekkeiden sisällyttämistä julkisiin hankintamenetelyihin ja edistää näin esteettömyyttä ja luoda valmistajille kannustimia esteettömien tuotteiden ja palvelujen kehittämiseen ja tarjoamiseen; kehottaa edistämään unionin rahoittamia tutkimus- ja kehityshankkeita innovatiivisten teknisten apuvälineiden kehittämiseksi ja asettamaan esteettömyyden kansallisen ja alueellisen tason rakennerahoituksen saamisen ehdoksi;

64. korostaa, että yleisestä tuoteturvallisuudesta annettuun direktiiviin liittyvien standardien kehittäminen olisi asetettava etusijalle kuluttajansuojan parantamiseksi edelleen;

65. kiinnittää huomiota sähköautoista 6. toukokuuta 2010 annettuun Euroopan parlamentin päätöslauselmaan, jossa korostetaan tehokkaiden standardointiprosessien tarvetta eri aloilla, jotta nopeutettaisiin sähköautojen markkinoille tuloa kilpailukyvyyn ja ympäristönsuojelun edistämiseksi;

66. korostaa, että sekä immateriaalioikeudet että standardointi edistävät innovointia ja helpottavat teknologian levittämistä; korostaa, että olisi löydettävä oikea tasapaino standardien käyttäjien sekä immateriaalioikeuksien haltijoiden välillä; kehottaa eurooppalaisia ja kansallisia standardointielimiä olemaan erityisen valppaina, kun kehitetään immateriaalioikeuksien piiriin kuuluviin teknologioihin perustuvia standardeja, jotta mahdollistetaan laaja käytettävyys; korostaa, että on varmistettava, että kaikkia standardeihin sisältyviä keskeisiä immateriaalioikeuksia koskevat lisenssit myönnetään oikeudenmukaisella, kohtuullisella ja syrjimättömällä tavalla;

67. myöntää, että foorumit ja konsortiot edistävät standardointijärjestelmää merkittävästi tarjoamalla kokonaisvaltaisesti relevantteja eritelmiä, joita usein voidaan käyttää innovatiivisissa teknologioissa; korostaa, että etenkin tieto- ja viestintäliikenteen alalla eräät foorumit ja konsortiot ovat kehittyneet globaaleiksi organisaatioiksi, jotka laativat laajalti käyttöön otettavia eritelmiä avoimissa ja yhteisymmärryksen perustuvissa kehitysprosesseissa; katsoo, että eurooppalaisten standardointijärjestöjen sekä foorumien ja konsortioiden on kehitettävä toimintojen suunnittelua koskevia yhteistyömenetelmiä siirtämällä standardit soveltuvimmalle (joko kansainväliselle tai eurooppalaiselle) tasolle, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus ja välttää pirstaloituminen tai päällekkäisyydet;

68. kehottaa myös eurooppalaisia standardointijärjestöjä kehittämään ja soveltamaan parannettua mekanismia, jolla foorumien ja konsortioiden eritelmit hyväksytään eurooppalaisiksi standardeiksi, ja toteaa, että tällöin on taattava kaikkien sidosryhmien yksimielisyys käyttämällä vakiintuneita menettelyjä kaikkien tahojen kuulemiseksi kansallisen delegaatioperiaatteen mukaisesti; korostaa, ettei tämän pidä rajoittaa mahdollisuutta välittää foorumien ja konsortioiden eritelmiä suoraan kansainvälisille standardointijärjestöille entistä globaalimman aseman hankkimiseksi edellyttäen, että noudatetaan teknisistä kaupan esteistä tehdyssä Maailman kauppajärjestön sopimuksessa vahvistettuja periaatteita (läpinäkyvyys, avoimuus, puolueettomuus, yksimielisyys, tehokkuus, relevanssi ja johdonmukaisuus);

69. tunnustaa, että yhteentoimivuus on keskeistä innovoinnin ja kilpailukyvyyn kannalta erityisesti tieto- ja viestintäteknologian alalla, jolla foorumeilla ja yhteenliittymillä on merkitystä; korostaa, että yhteentoimivuus riippuu paitsi standardien/eritelmien kehittämisestä myös siitä, miten käyttäjät noudattavat niitä; myöntää käyttäjäfoorumien ja käyttäjien yhteenliittymien tärkeän roolin yhteentoimivuuden saavuttamisen kannalta; kehottaa komissiota parantamaan koordinaatiota tieto- ja viestintäteknikan alan foorumien ja konsortioiden sekä standardeja kehittävien virallisten elinten välillä, mikä voisi parantaa yhteentoimivuutta ja minimoida päällekkäisyyksien riskiä sekä ristiriitaa tieto- ja viestintäteknikan alan eri standardien välillä;

Torstai 21. lokakuuta 2010

70. painottaa, että tieto- ja viestintätekniikan alan standardointipolitiikka on ehdottomasti sopeutettava markkinoiden ja toimintatapojen muutoksiin, jotka johtavat tärkeisiin yhteentoimivuutta edellyttäviin EU:n tason toiminnan tavoitteisiin, joita ovat esimerkiksi sähköiset terveyspalvelut, esteettömyys, turvallisuus, sähköinen liiketoiminta, sähköinen viranomaisasiointi ja liikenne, ja edistävät henkilötietojen suojaamiseen liittyvien standardien luomista;

71. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön EU:n muun toiminnan tukemiseksi tietotekniikan alalla uudistetun ja laajennetun EU:n standardointipolitiikan, jonka pitäisi muun muassa taata yhteentoimivuus, oikeusvarmuus ja asiaankuuluvat suojatoimet ja että se myös pyrkisi pitämään lisärasitteet liiketoiminnalle, käyttäjien riskit sekä esteet tietotekniikan vapaalle liikkuvuudelle mahdollisimman pieninä;

72. kehottaa komissiota hyödyntämään tehokkaasti olemassa olevia oikeusperustoja tietotekniikan standardoimiseksi, kehottaa tunnistamaan muita tietotekniikan aloja tai sovelluksia, joissa EU:n standardointia voitaisiin käyttää EU:n politiikan tukena, ja kehottaa tekemään niihin liittyviä asianmukaisia ehdotuksia; kehottaa myös komissiota harkitsemaan tarvittaessa uutta toimintatapaa ja uutta lainsäädäntökehystä mallina uudistetulle tieto- ja viestintätekniikan standardointipolitiikalle EU:n politiikan tukemiseksi;

73. korostaa, että kansainvälisten standardien ansiosta maailmanlaajuisilla markkinoilla voidaan käyttää useassa maassa samaa standardia ja "suorituslähtöistä" toimintatapaa, mikä edistää kuluttajien markkinatietoutta ja -luottamusta;

74. korostaa, että sääntelyä koskeva vuoropuhelu on sisämarkkinoiden ulkoisen ulottuvuuden kannalta tärkeä näkökohta, minkä vuoksi Euroopan standardointijärjestelmän asema kansainvälisessä standardointiympäristössä on turvattava ja sitä on vahvistettava, jotta voidaan edistää aidolla tavalla globaalisti merkityksellisten kansainvälisten standardien kehittämistä, helpottaa kauppaa ja lisätä Euroopan kilpailukykyä siten, että samalla otetaan huomioon kehitysmaiden legitiimit edut ja vältetään tekemästä tarpeettomasti uudelleen työtä, joka jo on tehty kansainvälisellä tasolla;

75. tukee kahden eurooppalaisen standardointiasiantuntijan lähettämistä Kiinaan ja Intiaan tavoitteena tukea eurooppalaisia standardointijärjestöjä, markkinoida eurooppalaisia standardeja ja antaa palautetta näiden maiden standardointijärjestelmistä; pyytää komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta lähettää standardointiasiantuntijoita muualle maailmaan eurooppalaisen standardointijärjestelmän tuen jatkamiseksi;

76. kehottaa komissiota koordinoimaan standardointitoimiaan kansainvälisten kumppaneiden kanssa esimerkiksi transatlanttisen vuoropuhelun kautta; kehottaa komissiota ottamaan tämän huomioon ja harkitsemaan ja toteuttamaan tarvittavia toimenpiteitä vahvistaakseen eurooppalaisen standardoinnin vaikutusta maailmanlaajuisesti, jotta eurooppalaisten tuotteiden ja palvelujen kilpailukyky kansainvälisessä kaupassa parantuisi;

77. edellyttää, että eurooppalaiset sidosryhmät ja kansalliset standardointielimet sitoutuvat uudelleen kansalliseen standardointityöhön, jotta Euroopan johtajuutta voidaan hyödyntää ja saada edelläkävijälle globaaleilla markkinoilta koituvat edut; tähdentää, että eurooppalaisten sidosryhmien ja kansallisten standardointielinten on sovittava toimintansa kansainvälisessä standardointityössä paremmin yhteen teknisellä ja poliittisella tasolla;

*

* *

78. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 21. lokakuuta 2010

Toteutetut uudistukset ja kehitys Moldovan tasavallassa

P7_TA(2010)0385

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2010 Moldovan tasavallan tilanteesta ja maassa toteutetuista uudistuksista

(2012/C 70 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Moldovan tasavallan ja Euroopan unionin kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen, joka allekirjoitettiin 28. marraskuuta 1994 ja joka tuli voimaan 1. heinäkuuta 1998,
 - ottaa huomioon 21. joulukuuta 2009 kokoontuneen EU:n ja Moldovan yhteistyöneuvoston yhteisen lausuman,
 - ottaa huomioon käynnissä olevat neuvottelut, jotka koskevat Moldovan tasavallan ja Euroopan unionin uutta assosiaatiosopimusta sekä neuvottelut Moldovan tasavallan ja Euroopan unionin välisen viisumi-järjestelmän vapauttamisesta,
 - ottaa huomioon komission 12. toukokuuta 2010 antaman Moldovaa koskevan edistymiskertomuksen (KOM(2010)0207),
 - ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 17. toukokuuta 2010 Moldovasta/Transnistriasta ja 27. syyskuuta 2010 Transnistrian alueen johtoon kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä antamat julkilausumat sekä sen, että Moldovan tasavalta ratifioi 14. lokakuuta 2010 kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön,
 - ottaa huomioon 29. heinäkuuta 2009 pidettyjen parlamenttivaalien tuloksen ja perustuslakiuudistuksesta 5. syyskuuta 2010 pidetyn kansanäänestyksen tulokset ja päätöksen järjestää ennenaikaiset parlamenttivaalit 28. marraskuuta 2010,
 - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Moldovan tasavallasta ja Transnistrian alueesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Euroopan naapuruuspolitiikassa (ENP) ja toukokuussa 2009 käynnistetyssä itäisen kumppanuuden ohjelmassa tunnustetaan Moldovan EU-jäsenyyspyrkimykset ja Moldovan merkitys maana, jolla on lujat historialliset, kulttuuriset ja taloudelliset yhteydet Euroopan unionin jäsenvaltioihin,
- B. ottaa huomioon, että assosiaatiosopimuksella, josta EU ja Moldovan tasavalta parhaillaan neuvottelevat, olisi merkittävästi parannettava EU:n ja Moldovan tasavallan välistä yhteistä institutionaalista kehystä, helpotettava suhteiden syvenemistä kaikilla alueilla, vahvistettava poliittista assosiaatiota ja taloudellista yhdentymistä, joka sisältää vastavuoroisia oikeuksia ja velvollisuuksia,
- C. katsoo, että EU:n ja Moldovan suhteet ovat kehittyneet merkittävästi viimeksi kuluneen vuoden aikana, minkä Euroopan komissio tunnusti 12. toukokuuta 2010 antamassaan edistymiskertomuksessa, jossa todettiin, että edistystä saavutettiin useimmilla Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskevan toimintasuunnitelman kattamilla aloilla,
- D. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen voimaantulo, unionin ulkosuhdehallinnon perustaminen ja varapuheenjohtajan / korkean edustajan nimittäminen antavat Euroopan unionille uutta voimaa edistää aktiivisemmin lukkiutuneiden konfliktien ratkaisemista omilla naapurialueillaan, Transnistrian kysymys mukaan luettuna,

Torstai 21. lokakuuta 2010

1. ilmaisee tyytyväisyytensä Moldovan tasavallan edistymiseen viimeksi kuluneen vuoden aikana ja toivoo, että vaalit voivat entisestään vahvistaa demokraattisia instituutioita sekä oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamista Moldovassa; odottaa Moldovan viranomaisten jatkavan tarvittavia uudistuksia ja noudattavan sitoumustaan pitää Moldovan tasavalta vakaasti Euroopan yhdentymisen tiellä;
2. suhtautuu myönteisesti Euroopan unionin ja Moldovan tasavallan välisestä assosiaatiosopimuksesta käytävien neuvotteluiden aloittamiseen 12. tammikuuta 2010 ja panee tyytyväisenä merkille erittäin hyvät tulokset, jotka komissio on saanut Moldovasta tässä prosessissa;
3. kehottaa neuvostoa pyytämään komissiota laatimaan nopeasti viisumivapautta koskevan toimintasuunnitelman seuraavassa kokouksessaan 25. lokakuuta 2010, jolloin päästään toiminnalliseen vaiheeseen viisumiasioista käytävässä vuoropuhelussa, joka perustuu Moldovan edistykseen viisumiasioista käytävän vuoropuhelun neljää asiakokonaisuutta koskeneissa tunnustelemissa neuvotteluissa;
4. pitää ilahduttavana enintään 90 miljoonan euron makrotaloudellisen tuen myöntämistä avustuksena Moldovan tasavallalle talouden vakauttamisen tukemiseksi ja maan maksutaseen ja budjettitarpeiden helpottamiseksi sen mukaisesti, mitä nykyisessä IMF:n ohjelmassa on määritelty; korostaa, että Moldovan tasavallan olisi tehostettava toimiaan rakenneuudistuksen täytäntöönpanemiseksi tehokkaasti erityisesti oikeusvaltion periaatteen, korruption torjunnan sekä liike-elämän ja investointien ilmapiiriin osalta;
5. pitää parannuksia liiketoimintaympäristössä ja yritystoiminnan sääntelypuitteissa investointien houkuttamisen kannalta ratkaisevana ja luottaa siihen, että assosiaatiosopimuksen osana vapaakauppa-alueesta EU:n kanssa käytävät neuvottelut etenevät ripeästi;
6. tukee "Moldovan ystävien", joihin kuuluu useita jäsenvaltioiden ulkoministereitä sekä laajentumisesta ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaava komission jäsen Štefan Füle, aloitetta, jolla pyritään ilmaisemaan EU:n selvä tuki ja solidaarisuus Moldovan tasavallalle ja antamaan selvä signaali voimakkaasta sitoutumisesta maan tukemiseen, kun se vastaa edessään oleviin haasteisiin; uskoo, että tällä aloitteella autetaan tehokkaasti Moldovan tasavaltaa panemaan täytäntöön sisäisiä uudistuksia ja lähentämään maata Euroopan unioniin;
7. katsoo, että EU voi osaltaan vaikuttaa Transnistrian ongelman ratkaisuun edistämällä luottamuksen rakentamista ja etenkin tukemalla yhteistyössä paikallisyhteisöjen ja kansalaisyhteiskunnan kanssa sellaisten hankkeiden toteuttamista, jotka vastaavat väestön yhteisiin tarpeisiin, ja myöntämällä tukea talouskriisin lievittämiseksi Dnestr-joen molemmilla rannoilla;
8. korostaa, että Transnistrian kysymyksen ratkaiseminen on avaintekijä pyrittäessä edistämään Moldovan tasavallan ja koko alueen poliittista vakautta ja taloudellista hyvinvointia; toistaa tukevansa Moldovan tasavallan alueellista koskemattomuutta ja huomauttaa, että EU:lla on oltava entistä vahvempi asema Transnistrian kysymyksen ratkaisemisessa, sillä tämän kysymyksen pitkittyminen ei saisi haitata Moldovan lähenytymistä EU:hun;
9. panee tyytyväisenä merkille epäviralliset tapaamiset, joita on järjestetty 5 + 2-kokoonpanossa Transnistrian tilanteen ratkaisemiseksi kesäkuusta 2009 alkaen ja kehottaa osapuolia palaamaan mahdollisimman pian tässä kokoonpanossa virallisiin neuvotteluihin ja panee tyytyväisenä merkille Saksan liittokansleri Angela Merkelin ja Venäjän presidentin Dmitri Medvedevin tekemän Meseberg-aloitteen Transnistrian konfliktin ratkaisemiseksi ja uskoo, että ulkoministeritason turvallisuusfoorumi voisi edesauttaa konfliktin kestävän ratkaisun saavuttamista yhdessä kumppanien kanssa;
10. korostaa tarvetta vahvistaa ihmisten luottamusta valtion instituutioihin ja oikeusviranomaisiin erityisesti joidenkin lainvalvontaviranomaisten ja -virkamiesten osallistuttua väkivaltaisuuksiin huhtikuun 2009 tapahtumien yhteydessä, ja odottaa, että kaikki väkivaltaisuuksiin syyllistyneet tuodaan oikeuden eteen;
11. kannustaa kaikkia demokraattisia poliittisia voimia ja etnis-kulttuurisia yhteisöjä välttämään tarpeettomia yhteenottoja ja keskittymään siihen, että Moldovan tasavallalle luodaan laaja-alainen visio, jotta voidaan ohjata maa kohti sen Eurooppaa koskevien tavoitteiden täyttymistä;

Torstai 21. lokakuuta 2010

12. toivoo, että tulevat vaalit, jotka on määrä pitää 28. marraskuuta 2010, toimitetaan kokonaisuudessaan kansainvälisten normien mukaisesti, ja muistuttaa kaikkia osapuolia siitä, että vaaleja edeltävissä kampanjoissa kaikille poliittisille voimille on annettava yhtäläiset mahdollisuudet; odottaa, että ulkomailla asuvien Moldovan kansalaisten äänioikeuden toteutumisen takaamiseksi ryhdytään toimiin ja toteaa, että Moldovasta irtautuneen Transnistrian alueen valtaapitävillä viranomaisilla ei ole oikeutta estää Moldovan kansalaisia osallistumasta vaaleihin;

13. kehottaa Moldovan tasavallan parlamenttia osallistumaan Euronestin parlamentaariseen edustajakokoukseen sen perustamisasiakirjan mukaisesti;

14. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioille, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle sekä Moldovan tasavallan hallitukselle ja parlamentille.

Yhdennetty meripolitiikka

P7_TA(2010)0386

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2010 yhdennetystä meripolitiikasta – edistyksen arviointi ja uudet haasteet (2010/2040(INI))

(2012/C 70 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista 17. kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan unionin yhdennetty meripolitiikka” (KOM(2007)0575),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Kertomus EU:n yhdennetyn meripolitiikan edistymisestä” (KOM(2009)0540),
- ottaa huomioon komission yksiköiden työasiakirjan, joka on liitetty kertomukseen EU:n yhdennetyn meripolitiikan edistymisestä (SEC(2009)1343),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Kohti yhdennettyä meripolitiikkaa hallintotapojen parantamiseksi Välimerellä” (KOM(2009)0466),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan unionin yhdennetyn meripolitiikan kansainvälisen ulottuvuuden kehittäminen” (KOM(2009)0536),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Merivalvonnan yhdentäminen: EU:n merialalle yhteinen tietojenvaihtoympäristö” (KOM(2009)0538),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) luomisesta (KOM(2008)0068),

⁽¹⁾ EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.

Torstai 21. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (KOM(2010)2020),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Komission työohjelma 2010 – Tekojen aika” (KOM(2010)0135),
- ottaa huomioon komission valkoisen kirjan ”Ilmastonmuutokseen sopeutuminen: Kohti eurooppalaista toimintakehystä” (KOM(2009)0147),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Merten aluesuunnittelua koskeva toimintasuunnitelma yhteisten periaatteiden saavuttamiseksi EU:ssa” (KOM(2008)0791),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Meripolitiikkaan sovellettavaa yhdenmukaista lähestymistapaa koskevat suuntaviivat: kohti parasta toimintatapaa meriasioiden yhdenmukaisessa hallinnoinnissa ja sidosryhmien kuulemisessa” (KOM(2008)0395),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan unionin strategia Itämeren aluetta varten” (KOM(2009)0248),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan unioni ja arktinen alue” (KOM(2008)0763),
- ottaa huomioon komission yksiköiden työasiakirjan, joka koskee meriasioihin liittyvän osaamisen eurooppalaisen infrastruktuurin kehittämistä sekä toimintasuunnitelmaa Euroopan meripoliittisen seuranta-keskuksen ja tietoverkon perustamiseksi (”Building a European marine knowledge infrastructure: Roadmap for a European Marine Observation and Data Network”) (SEC(2009)0499),
- ottaa huomioon Euroopan komission yksiköiden työasiakirjan merenkulkualan tietoinfrastruktuurista ja julkisen kuulemisen tuloksista (”Marine data infrastructure, outcome of public consultation”) (SEC(2010)0073),
- ottaa huomioon Euroopan komission yksiköiden työasiakirjan merivalvonnasta (”Non-paper on Maritime surveillance”) (SEC(2008)2337),
- ottaa huomioon Euroopan komission tiedonannon ”Eurooppalainen strategia merien ja merenkulkualan tutkimusta varten: johdonmukaiset puitteet eurooppalaisella tutkimusalueella harjoitettavalle tutkimukselle merien kestävä käytön tukemiseksi” (KOM(2008)0534),
- ottaa huomioon Euroopan komission tiedonannon ”EU:n meriliikennepolitiikka vuoteen 2018 saakka: strategiset tavoitteet ja suositukset” (KOM(2009)0008),
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät yhdenmukaisesta meripolitiikasta,
- ottaa huomioon 17. marraskuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät yhdenmukaisesta merivalvonnasta,
- ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät yhdenmukaisesta meripolitiikasta,
- ottaa huomioon Välimeren suojelemista pilaantumiselta koskevan yleissopimuksen ja sen pöytäkirjat⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 17.–18. kesäkuuta 2009 annetun alueiden komitean lausunnon meri- ja rannikkopaketista,

(1) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0128.

Torstai 21. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman vihreästä kirjasta ”Euroopan unionin tuleva meripolitiikka: Meriä ja valtameriä koskeva eurooppalainen näkemys” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin yhdenntetystä meripolitiikasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä kalatalousvaliokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0266/2010),
- A. ottaa huomioon, että valtameret ja meret ovat erittäin monimutkaisia kokonaisuuksia, joihin vaikuttavat monet eri toiminnot, etunäkökohdat ja politiikat; ottaa huomioon, että meriasioihin liittyviin moninaiisiin haasteisiin vastaamiseksi tarvittava asiantuntemus ja myös niiden ratkaisemiseksi vaadittava toimivalta on jakautunut useille julkisen ja yksityisen sektorin toimijoille, jotka edustavat eri hallintotasoja,
- B. ottaa huomioon, että maailman valtameret ja meret ovat kytköksissä toisiinsa ja riippuvaisia toisistaan ja että tämän lisäksi esimerkiksi merenkulku-, kalastus-, energia-, matkailu- ja tutkimusalalla yhä intensiivisemmin harjoitettava valtamerten ja merten hyödyntäminen on yhdessä ilmastonmuutoksen kanssa lisännyt meriympäristöön kohdistuvaa painetta,
- C. katsoo, että merenkulku ja laivanrakennusteollisuus edistävät merkittävästi EU-valtioiden taloudellista hyvinvointia ja tarjoavat arvokasta palvelua Euroopan ja koko maailman teollisuudelle sekä kuluttajille,
- D. katsoo, että yhdenntetyn meripolitiikan edustama lähestymistapa tarjoaa selkeän vastauksen siihen, miten voidaan lisätä yhtenäisyyttä merillä ja rannikkoalueilla vaikuttavien eri politiikkojen yhteydessä toteutettavien toimien ja sen välillä, että näiden ekosysteemien luonnonvaroja on käytettävä ympäristöstävällisesti,
- E. ottaa huomioon, että meristrategian puitedirektiivi muodostaa EU:n tulevan meripolitiikan ympäristöpilarin; katsoo, että tämä lähestymistapa olisi liitettävä paremmin muihin politiikan aloihin,
- F. katsoo, että yhdenntetyn meripolitiikan onnistuminen edellyttää, että se perustuu huippuosaamiseen meriä koskevan tieteellisen tutkimuksen, teknologian ja innovaation aloilla ja johtaa keskitettyyn lähestymistapaan päätöksenteossa ja tätä kautta kaksinkertaisen sääntelyvallan vähentämiseen niin, että samalla otetaan huomioon alueelliset ja paikalliset erityispiirteet,
- G. katsoo, että integroitujen merihallintorakenteiden olisi parannettava kilpailevien merialan toimintojen koordinoitua suunnittelua, merialan strategista hallinnointia, valvontatoimien laatua sekä lakien täytäntöönpanon valvontaa, ja että näitä tavoitteita varten on kartoitettava hyvin kyseiset rakenteet, taattava niiden näkyvyys ja parannettava niiden välistä yhteistyötä avoimesti ja johdonmukaisesti,
- H. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on maailman johtava merivalta ja sen olisi nojattava yhdenntetyn meripolitiikkaan ja sen saavutuksiin toimiakseen liikkeellepanevana voimana kansainvälisellä tasolla, jotta voitaisiin parantaa meriä koskevien toimien suunnittelua, ympäristön suojelua ja meriä koskevien hyvien toimintatapojen edistämistä kansainvälisillä areenoilla,
- I. katsoo, että Euroopan rannikot ja syrjäisimmät saaret ovat erityisen merkittävässä asemassa, kun on kyse turvallisuudesta ja suojasta ympäristöuhkia ja rikollisuutta vastaan,

⁽¹⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 531.

⁽²⁾ EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 30.

Torstai 21. lokakuuta 2010

Yleistä

1. panee tyytyväisenä merkille komission lokakuussa 2009 hyväksymän paketin yhdenmukaistamista meripolitiikasta ja katsoo, että siinä kartoitetaan oikea-aikaisesti ja rohkaisevasti vuonna 2007 hyväksytyin toimintasuunnitelman eli ns. sinisen kirjan täytäntöönpanoa, ja panee samalla merkille, että jo käynnistetyt ja suunnitteilla olevat uudet aloitteet noudattavat kaikilta osin sinisen kirjan tavoitteita ja ovat niiden looginen jatkumo; vahvistaa meriasioita koskevan yhdenmukaisen lähestymistavan hyödyllisyyden;
2. yhtyy komission näkemykseen, että vahva merenkulkuperinne on yksi Euroopan vahvuuksista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään edelleen eri merialojen tarjoamia mahdollisuuksia laatimalla kunnianhimoisen "sinisen kasvun" strategian; katsoo, että yhdenmukaisella meripolitiikalla olisi pyrittävä kilpailukykyiseen, sosiaaliseen ja kestäväan unioniin; on tässä yhteydessä sitä mieltä, että yhdenmukaisen meripolitiikan kehittämiseen on sisällytettävä saumattomasti talouskehitykselle, korkealle työllisyydelle – erityisesti tekemällä alasta kiinnostavamman nuorten koulutustoimilla ja "meri-Erasmus" -ohjelmalla – ja ympäristönsuojelulle asetetut tavoitteet; toteaa siksi, että yhdenmukainen meripolitiikka olisi liitettävä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin ja aloitteisiin;
3. pyytää komissiota tämän vuoksi esittämään vuoteen 2013 mennessä merialojen ja rannikkoalueiden kestävä kehitystä koskevan laajan, eri aloille ulottuvan strategian, joka perustuu mahdollisuuksien ja toimintatapojen laaja-alaiseen tutkimukseen sekä sidosryhmien laajaan kuulemiseen; katsoo, että kyseisen strategian yhtenä osatekijänä olisi oltava yhdenmukainen lähestymistapa siihen, että vahvistetaan Euroopan maailmanlaajuisia johtoasemia merien ja merenkulkualan tutkimuksessa, teknologian kehittämisessä sekä laivakonetekniikassa eri aloilla, esimerkiksi laivanrakennuksessa, merivarojen kestävässä kehityksessä, puhtaassa merenkulussa, merellä tapahtuvassa energiantuotannossa ja teknologioissa; katsoo, kansainvälisellä tasolla on löydettävä ratkaisuja epäreilujen kilpailukäytäntöjen kitkemiseksi laivanrakennusteollisuudesta;
4. kehottaa komissiota ryhtymään toimiin Meksikonlahdella tapahtuneen öljykatastrofin jälkeen ja luomaan oikeusvarmuuden Euroopan avomerillä tapahtuvan öljyntuotannon alalla esittämällä kansainvälisellä tasolla erityisesti rajatylittävien saastumistapausten yhteydessä yhdenmukaisen EU:n hätätoimintasuunnitelman porauslautoilla ja öljytankkereilla mahdollisesti tapahtuvien havereiden varalta; kehottaa komissiota kannustamaan jäsenvaltioita panemaan kaikilta osin täytäntöön jo voimassa olevan kansainvälisen lainsäädäntökehyksen sellaisena kuin se on määriteltynä asiaa koskevissa IMO:n kansainvälisissä yleissopimuksissa ja samalla kartoittamaan kaikki mahdolliset toimet tällaisten onnettomuuksien estämiseksi sekä kaikki EU:n ja jäsenvaltioiden lainsäädännöissä mahdollisesti olevat aukkokohdat ja tekemään EU:n toimiin ja lainsäädäntöön mahdollisimman nopeasti tarvittavat muutokset ottaen huomioon erilaiset olosuhteet Meksikonlahdella ja EU:n rannikkoalueilla ja merillä;
5. kehottaa komissiota ulottamaan Euroopan meriturvallisuusviraston EMSA:n toimivaltuudet siitä annetun asetuksen tarkistamisen yhteydessä offshore-laitteistojen turvatarkastuksiin ja öljypäästöjen puhdistukseen;
6. katsoo tässä yhteydessä, että ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta annetun direktiivin (2004/35/EY) tarkistamisen yhteydessä on ryhdyttävä kiireesti toimiin, sillä direktiivissä ei säädetä vastuuvastuusta "saastuttaja maksaa" -periaatteen mukaisesti avomerellä tapahtuvan öljynporauksen yhteydessä;
7. kehottaa komissiota tässä yhteydessä selvittämään, olisiko Euroopan meriturvallisuusviraston toimivaltuuksia lisättävä ja olisiko turvallisuutta koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisen valvonta avomerellä tapahtuvassa öljynporauksessa sekä hätäsuunnitelmien tarkistaminen siirrettävä tässä yhteydessä sen vastuulle;
8. panee tyytyväisenä merkille komission selvityksen merialueilla toteutettavia EU:n rahoittamia hankkeita koskevasta tietokannasta ("Database on EU-funded projects in maritime regions")⁽¹⁾ ja kehottaa komissiota yhdenmukaisen meripolitiikan seuraavassa edistymiskertomuksessa esittämään täydellisen ja järjestelmällisen kokonaiskuvan kaikesta siitä rahoituksesta, joka eri budjettikohdista on myönnetty merialoihin, rannikkoalueisiin ja meriin liittyvään toimintaan;
9. pyytää komissiota varmistamaan, että uuteen yhdenmukaistettuun meripolitiikkaan osoitetaan seuraavissa rahoitusnäkymissä tarvittavat määrärahat, ja tutkimaan yhtenä vaihtoehtona alueiden komitean ehdotusta rannikkorahastosta ja erilaisten rahoitusjärjestelyjen koordinoinnista;

(1) Loppuraportti. Puitesopimus FISH/2007/04, sopimus nro 4, joulukuu 2009.

Torstai 21. lokakuuta 2010

10. tukee komission ilmoittamaa aikomusta käyttää 50 miljoonaa euroa yhdennetyn meripolitiikan rahoittamiseen kahden seuraavan vuoden aikana eri toimia, hallintaa, kestävyyttä ja valvontaa koskevien aikaisempien hankkeiden edelleen kehittämiseen;

Meriasioiden hallinnointi

11. antaa tunnustusta niille jäsenvaltioille ja alueille, jotka ovat jo perustaneet meriasioiden hallinnointia koskevia yhdennettyjä toimintalinjoja ja rakenteita; pyytää kaikkia niitä jäsenvaltioita, joiden yhdennettyä meripolitiikkaa koskevat hallinnolliset rakenteet ovat vielä hajanaiset, luomaan viipymättä yhdenmukaisia yhdennetyn meriasioiden hallinnoinnin rakenteita;

12. yhtyy meriasioiden hallinnointia koskeviin komission suuntaviivoihin sekä komission analyysiin viime vuosina tapahtuneesta edistyksestä, jota se pitää lupaavana mutta ei edelleenkaan riittävänä;

13. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja rannikkoalueita tehostamaan toimiaan yhdennettyä meripolitiikkaa koskevien toimintalinjojen määrittelyssä ja meriasioiden hallinnointia koskevien asianmukaisten rakenteiden perustamisessa, jolloin päätökset voitaisiin tehdä parhaan käytettävissä olevan tiedon perusteella, ja ottamaan tässä yhteydessä mukaan kaikki osapuolet, jolloin erilaisia poliittisia tavoitteita voitaisiin kunnioittaa paremmin;

14. korostaa tarvetta kannustaa räätälöityihin paikallisiin kehitysstrategioihin, jotka perustuvat alhaalta ylöspäin suuntautuvaan kuulemisprosessiin, ja välttää ”yhden koon” ratkaisuja; pitääkin meriasioiden yhdennettyä hallinnointia olennaisen tärkeänä, jotta voidaan välttää eri hallintotasojen toimivaltuuksien päällekkäisyyksiä sekä parantaa yhteistyötä ja vuoropuhelua paikallis- ja alueviranomaisten, rannikkoalueiden yhteisöjen, kansalaisyhteiskunnan toimijoiden ja muiden merialan sidosryhmien kanssa; kannattaa sellaisten EU:n merellisiä makroalueita koskevien strategioiden luomista ja kehittämistä, joilla pyritään tarkastelemaan kaikkea merialan toimintaa merialueisiin liittyvien strategisten linjausten laatimisen yhteydessä;

15. kehottaa komissiota arvioimaan yksityiskohtaisemmin ja tulosten perusteella meriasioiden hallinnointia koskevien rakenteiden laatua jäsenvaltioiden ja alueiden tasolla sekä vaihtamaan hyviä toimintatapoja yhdennetyn meripolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi; on sitä mieltä, että meriasioiden yhdennetty ja avoin hallinnointi takaa optimaalisen suunnittelun, luo lukuisia synergiaetuja ja edistää Euroopan rajattoman merialueen syntymistä;

16. yhtyy komission näkemykseen siitä, että myös sidosryhmien osallistuminen meripoliittiseen päätöksentekoon olisi sisällytettävä pysyvämmässä muodossa hallintorakenteisiin; pyytää tätä varten kaikkia niitä rannikkojäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole tätä tehneet, nimeämään mahdollisimman pian yhdennetystä meripolitiikasta vastaavan kansallisen yhteispisteen ja siten toimimaan komission pyynnön mukaisesti; korostaa, että tämä operatiivinen verkosto on saatava toimintaan mahdollisimman pian; kannattaa sellaisen monialaisen foorumin kehittämistä, jolla sidosryhmät voivat vaihtaa näkemyksiä meriasioista; pyytää ottamaan käyttöön komission ja alueiden kumppanuutta koskevia käytännön järjestelyjä ja vahvistaa tukensa Euroopan meripäivälle sekä pyytää, että kaikkien yhdennettyyn meripolitiikkaan liittyvien näkökohtien yhteydessä kiinnitetään enemmän huomiota säädöksiin, jotka koskevat EU:n kansalaisille tiedottamista ja yleisön osallistumista;

17. suhtautuu myönteisesti eurooppalaiseen meriklusteriverkostoon ja pyytää komissiota, jäsenvaltioita ja alueita tukemaan kyseisiä uusia organisaatioita kaikilla tasoilla erityisesti siten, että tuetaan niiden innovaatiokapasiteettia, niiden sisällyttämistä politiikkoihin ja kansallisiin ja yhteisön ohjelmiin, vahvistetaan valtioiden rajat ylittävää yhteistyötä, parannetaan pk-yritysten osallistumismahdollisuuksia ja parannetaan niiden näkyvyyttä;

18. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota vahvistamaan yhdennetystä meripolitiikasta ja muista meri aiheista toimivaltaisissa elimissä käymäänsä kansainvälistä vuoropuhelua, myös YK:n merioikeusyleissopimuksen ratifiointia ja täytäntöönpanoa koskevaa vuoropuhelua; ehdottaa, että Välimeren unionin jäsenvaltioiden olisi kokoonnuttava ministeritasolla vähintään kerran vuodessa käsittelemään yhdennettyä meripolitiikkaa;

19. kehottaa tästä syystä Euroopan unionia edistämään Välimeren unionissa sitä, että tämän uuden kansainvälisen järjestön ohjelmaan sisällytetään kalastus- ja vesiviljelyalalla esitys yhteiseksi hyvien käytäntöjen säännöstöksi;

Torstai 21. lokakuuta 2010

20. kehottaa komissiota lujittamaan yhdenntyn meripolitiikan kansainvälistä ulottuvuutta ja kiinnittää komission ja jäsenvaltioiden huomiota siihen, että kansainvälisissä elimissä olisi esitettävä parannuksia merellä työskentelevien työoloihin, alusten turvallisuuteen ja ympäristöominaisuuksiin ja nämä olisi ratifioitava satama-, rekisteröinti- ja rannikkovaltioiden kansainvälisissä sopimuksissa, jotta merenkulkua voidaan parantaa kaikkialla maailmassa;

21. pyytää komissiota ja neuvostoa tukemaan yhdenntyn meripolitiikan sisällyttämistä rahoitusavun välineisiin sekä EU:n ulkopolitiikan eri tavoitteisiin siten, että hyväksytään saastumisen, laittoman kalastuksen ja merirosvouksen kaltaisten ongelmien torjuntaa koskevia asianmukaisia aloitteita;

Merialuekohtaiset aloitteet ja strategiat

22. panee tyytyväisenä merkille komission tähän mennessä ehdottamat alueelliset merialuekohtaiset aloitteet ja strategiat, sekä mereen liittyvät makroalueelliset strategiat; myöntää, että yhdenntyn meripolitiikan periaatteiden täytäntöönpano edellyttää niiden siirtämistä kohdennetuiksi strategioiksi ja kunkin merialueen – ja Välimeren tapauksessa monien eri osa-alueiden – erityispiirteiden mukaan räätälöidyiksi toimenpiteiksi; kehottaa jatkamaan vuoropuhelua ja yhteistyötä, jotta voidaan parantaa meri- ja rannikko-alueiden hallinnointia monitasoisen lähestymistavan puitteissa eri merialueilla, esimerkiksi Pohjanmeren, Itämeren, Atlantin, Mustanmeren sekä Välimeren alueella, ja pyytää komissiota ryhtymään jäsenvaltioiden kanssa pikaisesti yhteistyöhön laatiakseen ja toteuttaakseen toimia näillä alueilla;

23. kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota erityispiirteisiin Euroopan unionin syrjäisimmillä alueilla, joiden aluevesien ansiosta Euroopan unionin merialue muodostaa maailman suurimman yksinomaisen talousvyöhykkeen; katsoo tästä syystä, että näillä alueilla voisi olla ratkaiseva rooli yhdenntyn meripolitiikan kansainvälisessä ulottuvuudessa, ja kehottaa komissiota sisällyttämään merialueita koskevan ulottuvuuden alueellisten alaryhmien kanssa tekemiinsä kansainvälisiin sopimuksiin;

24. toteaa, että suuri osa Välimeren ja Mustanmeren vesistä jää rannikkovaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvien alueiden ulkopuolelle, minkä vuoksi kyseisillä valtioilla ei ole määräys- ja täytäntöönpanovaltuuksia säännellä yhdenntysti ihmisten toimia kyseisten alueiden ulkopuolella;

25. pyytää tämän vuoksi asianomaisia rannikkojäsenvaltioita ratkaisemaan rajakysymykset YK:n merioikeussopimuksen perusteella ja sopimaan merivyohtyöhykkeistään;

Merten aluesuunnittelu

26. ymmärtää, että merialueiden hallinnon vakaus, ennustettavuus ja avoimuus ovat ratkaisevan tärkeitä taloudellisen toiminnan optimaalisen ja kestäväen kehityksen sekä uuden kasvun ja työpaikkojen varmistamiseksi merillä, mukaan lukien uusiutuvien energiamuotojen, esimerkiksi tuuli- ja aaltovoiman, jatkokehitys, mikä ei kuitenkaan rajoita perinteisempiä toimia;

27. on sitä mieltä, että yhä tehokkaampien ja keskenään kilpailevien merten hyödyntämistapojen hallinnointi ekosysteemiin perustuvan lähestymistavan mukaisesti edellyttää koordinoitua, virtaviivaistettua ja rajat ylittävää merten aluesuunnittelua, ja katsoo, että tämä olisi neutraali väline, joka voi omalta osaltaan edistää merkittävästi meristrategiapuitedirektiivin täytäntöönpanoa ja helpottaa meren eri käyttötarkoitusten rauhanomaista rinnakkaiseloa;

28. panee tyytyväisenä merkille merten aluesuunnittelua koskevan toimintasuunnitelman, joka pohjautuu ekosysteemiin perustaiseen lähestymistapaan, sekä kymmenen suunnittelua koskevan periaatteen kehittämisen, ja pitää tätä monialaista poliittista välinettä keskeisenä yhdenntyn meripolitiikan täytäntöönpanon kannalta; pyytää komissiota esittämään merten aluesuunnittelua koskevan direktiiviluonnoksen vuonna 2011 tai esittämään välinettä, jolla parhaiten taataan merten aluesuunnittelun ja muiden nykyisten välineiden (rannikkoalueiden yhdenntetty käyttö ja hoito, Natura 2000, meristrategiapuitedirektiivi) johdonmukaisuus;

29. ehdottaa, että merialueen yhteiskäyttömahdollisuuksia olisi arvioitava eri aloilla (esim. merenkulku, uusiutuvat energiamuodot / tuulienergia ja vesiviljely);

Torstai 21. lokakuuta 2010

30. pitää Euroopan merialueita koskevaa suunnittelua sekä soveltamista rannikkoalueilla ja erityisesti syrjäisimmillä alueilla ensisijaisen tärkeänä ja tähdentää, että haavoittuvimpien biologisten ja maantieteellisten alueiden suojelua on edistettävä ja annettava samalla kalastusalueelle mahdollisuus kalavarojen kestäväan pyyntiin;

Merivalvonta

31. odottaa, että hyvin koordinoitu ja integroitu pilarienvälinen, monialainen ja rajatylittävä lähestymistapa merivalvontaan parantaa jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin etujen suojelua samoin kuin meren pilaantumisen sekä laittoman toiminnan ehkäisemistä, sillä se antaa merillä toimivien viranomaisten käyttöön seuranta- ja valvontatietoja monilta asiaankuuluvilta toiminnan aloilta, mikä lisää tehokkuutta;

32. kehottaa tästä syystä komissiota, jäsenvaltioita, EU:n virastoja sekä erityisesti EMSA:a samoin kuin alalla toimivia organisaatioita tehostamaan toimiaan yhteistyön ja koordinoinnin parantamiseksi sekä tarvittavien muutosten tekemiseksi lainsäädäntöön;

33. kehottaa komissiota yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kartoittamaan EU:n ja kansallisissa lainsäädännöissä sekä virastojen toimeksiannoissa olevat esteet, jotka vaikeuttavat tietojenvaihtoa, ottamaan oppia alueellisista ja kansallisista aloitteista, tutkimus- ja kokeiluhankkeista sekä merivalvontaa koskevista ja YTPP-operaatioista saaduista kokemuksista, jotta voidaan esittää vuonna 2010 yhdennettyä merivalvontaa koskeva toimintasuunnitelma sekä selvittää, millä aloilla voitaisiin tehdä yhteistyötä kolmansien maiden, erityisesti niiden Välimeren maiden, jotka ovat ratifioineet Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen, sekä alalla toimivien organisaatioiden kanssa;

34. pyytää komissiota kartoittamaan sekä EU:n että jäsenvaltioiden etujen mukaisesti hyvissä ajoin ennen seuraavaa rahoituskehystä, kuinka paljon lisärahoitusta yhteisen tietojenvaihtoympäristön perustamiseksi yhdenmukaisen merivalvonnan yhteydessä tarvitaan;

35. kehottaa komissiota esittämään merivalvonnan yhdenmukaistamista koskevan lainsäädäntökehityksen yhteisen tietojenvaihtoympäristön perustamiseksi;

36. toistaa tukevansa jäsenvaltioiden kansallisten tarkastuslaitosten, rannikkovartiolaistosten ja laivastojen yhteistyön parantamista ja muistuttaa komissiota parlamentin aikaisemmin direktiivin 2005/35/EY suhteen esittämästä vaatimuksesta, että sen on tehtävä toteutettavuustutkimus eri rannikkovartiolaistosten tiiviimmästä yhteistyöstä tai yhdenmukaistamisesta sekä eri valvontajärjestelmien paremmasta yhteentoimivuudesta, kun valmistaudutaan Euroopan rannikkovartioston täytäntöönpanoon lähitulevaisuudessa; katsoo, että näin voitaisiin kytkeä Euroopan meriturvallisuusvirasto tiiviimmin rannikkoalueiden valvontaan, ja antaa jäsenvaltioille lisää tukea merensaastumisen syiden selvittämiseksi;

Muut asiat

37. toistaa EU:n meriliikennepolitiikkaa vuoteen 2018 saakka koskevista strategisista tavoitteista ja suosituksista antamassaan päätöslauselmassa ilmaisemansa kannan ja pyynnöt;

38. pyytää komissiota liikenteen tulevaisuudesta annettavassa valkoisessa kirjassa ottamaan huomioon merirahtiliikenteen ratkaisevan tärkeän merkityksen nykypäivän kaupalle, edistämään toissijaisten ja vähemmän ruuhkaisten satamien kehittämistä sekä käsittelemään asianmukaisella tavalla kysymystä, joka koskee merikuljetusten turvallisuustoimia EU:ssa ja sen ulkopuolella, siten että investoidaan vaarallista rahtia ja sen tarkastuksia varten tarkoitettujen monikerroksisten riskinhallintajärjestelmien parantamiseen;

39. pitää esteetöntä merialuetta erittäin tärkeänä, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita

— arvioimaan ja säilyttämään pienet satamat;

Torstai 21. lokakuuta 2010

- laajentamaan lyhyen matkan merikuljetusten verkostoa, jotta maakuljetusten etäisyydet voitaisiin lyhentää mahdollisimman pieniksi;
- tukemaan kuljetusmuotoihin, rahdin käsittelyyn ja logistisiin ratkaisuihin suuntautuvaa tutkimusta ja innovointia, jotta voidaan löytää ratkaisuja, jotka lyhentävät kuljetusaikoja ja vähentävät käsittelykuluja;
- tukemaan satamainfrastruktuurin kehittämistä;

40. pyytää komissiota yhdistämään EU:n meripolitiikan ja sisävesipolitiikat, jotta voidaan maksimoida vesiliikenteen mahdollisuudet ja luoda tehokkaita ja monipuolisia liikennemuotoja;

41. kannustaa komissiota, jäsenvaltioita ja teollisuudenalaa tehostamaan tutkimus- ja kehittämistoimiaan, jotka koskevat uusiutuvien energiamuotojen käyttöä ja soveltamista sekä alusten käyttövoimana että aluksilla käytettävänä sähkövoimana;

42. kehottaa komissiota parantamaan asianmukaisilla toimilla merenkulkijoiden työoloja, panemaan ILO:n merityötä koskevan yleissopimuksen täytäntöön yhteisön lainsäädännössä ja ehdottamaan merenkulkijoiden ammattitaidon parantamista ja kouluttamista koskevaa ohjelmaa, jolla pyritään ottamaan työhön nuoria ja myös kolmansien maiden nuoria;

43. pyytää komissiota harkitsemaan yhteistä eurooppalaista teollisuuspoliittista aloitetta, joka parantaisi kilpailukykyä, tukisi Euroopan laivanrakennusalan vahvuuksia ja merenkulkualan turvallisuutta, ympäristötoimien tehokkuutta ja kilpailukykyä yhteisellä merialueella, jolla ei ole sisäisiä rajoja, ja hyödyntämään tässä yhteydessä täysimääräisesti Euroopan kilpailukykyistä laivanrakennuskapasiteettia siten, että käytetään ympäristöystävällisiä teknologioita ja vaihtoehtoisia meriliikenteen polttoaineita ympäristöystävällisen merenkulun periaatteiden mukaisesti; pyytää jäsenvaltioita ratifioimaan alusten turvallista ja ympäristöystävällistä kierrätystä koskevan Hongkongin kansainvälisen yleissopimuksen (vuodelta 2009);

44. huomauttaa, että SEUT-sopimuksessa viitataan alueelliseen koheesioon, ja pitää kulkuyhteyksien parantamiseksi olennaisen tärkeänä, että matkustajien ja tavaroiden liikkuvuus säilytetään sisämarkkinapolitiikan olennaisena osana edistämällä lähimerenkulkua ja alueiden välistä meriliikenteen kabotaasia ja huolehtimalla samalla perifeeristen merellisten alueiden, syrjäisimpien alueiden ja saarten sekä mantereen ja talouskeskusten välisten yhteyksien parantamisesta; huomauttaa samassa yhteydessä, että on ratkaisevan tärkeää puuttua EU:n saarialueiden, erityisesti pienten saariyhteisöjen, henkilö- ja tavaraliikenteen ongelmiin tukemalla meriyhteyksiä, joiden liikennöinnistä markkinat eivät huolehdi asianmukaisesti, ja takaamalla, että henkilöliikenteen kilometrikustannukset ovat samat sijaintipaikasta riippumatta; kehottaa ryhtymään syrjäisimpiä alueita koskeviin konkreettisiin toimiin ottaen huomioon niiden erityispiirteet;

45. kiinnittää huomiota meritalouden erityiseen merkitykseen niille jäsenvaltioille, joilla on laajoja yksinomaisia talousvyöhykkeitä, ja tarpeeseen edistää meritalousklustereita ja vahvistaa niiden vaikutusta Eurooppa 2020 -strategian mukaiseen kasvuun ja työllisyyteen;

46. korostaa, että kalastuksella ja vesiviljelyllä on paikkansa meritaloudessa ja usein sellaisten syrjäisten rannikkoalueiden kehittämisessä, joiden taloudellisen, sosiaalisen ja ympäristön kehittämisen vahvistamiseen yhdenmetyllä meripolitiikalla pyritään;

47. kehottaa ottamaan yhdenmetyssä meripolitiikassa huomioon kalastus- ja vesiviljelyalan vaikeudet ja erityispiirteet, jotka liittyvät meren hyödyntämiseen ja etenkin kyseisen toiminnan harjoittamiseen tarvittavien alueiden saatavuuteen sekä tarpeeseen suojella meren elinympäristöjä perustamalla merisuojealueita ja muilla vastaavilla toimilla siten, että kiinnitetään erityistä huomiota paremmin suunniteltuun tutkimukseen ja huomioidaan täysin merialueiden maantieteelliset ja ilmastolliset erot;

Torstai 21. lokakuuta 2010

48. muistuttaa, että rannikkoalueet ja saaret ovat erityisen alttiita ilmastonmuutoksen vaikutukselle; korostaa, että kaikessa unionin pitkää rantaviivaa ja myös siihen liittyvää sisämaata koskevassa kehittämissuunnittelussa on otettava huomioon ilmastonmuutoksen seuraukset; ehdottaa, että alttius ilmastonmuutokselle otetaan huomioon tulevaisuuden aluepolitiikkaa suunniteltaessa, jottei yhdenmetyt meripolitiikan toimeenpano vaarannu;

49. kehottaa komissiota sisällyttämään johdonmukaisesti hiilidioksidipäästöjen vähennystavoitteet merenkulkualalle ja ottamaan käyttöön päästökauppajärjestelmän kaltaisia markkinapohjaisia ohjauskeinoja; 27. syyskuuta 2010–1. lokakuuta 2010 pidetyn Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) meriympäristön suojelukomitean 61. kokouksen tulosten mukaisesti ja kehottaen edelleen pyrkimään merkittävään edistymiseen IMO:n yhteydessä muistuttaa, että komissiolla on velvollisuus toimia päästökauppajärjestelmää koskevassa direktiivissä (2009/29/EY) tehtyjen sitoumusten nojalla; pyytää komissiota ilmastonmuutosta koskevan valkoisen kirjan seurantaohjelmien kehittäminen strategian ilmastonmuutoksen erityisten vaikutusten vähentämiseksi rannikko- ja saarialueilla;

50. vahvistaa, että ekosysteemiin perustuvan yhdenmetyt lähestymistavan yhteydessä on tarpeen vähentää meriympäristöön kohdistuvaa rannikkomaista lähtöisin olevaa räsitusta, kuten teollisuuden päästöjä ja maatalouden valumia sekä rannikkovyöhykkeiden huonoa hallintaa;

51. kehottaa jäsenvaltioita täyttämään veloitteet, jotka niille on säädetty meristrategiapuitedirektiivissä, ja suorittamaan 15. heinäkuuta 2012 mennessä arvioinnin merivesiensä ekologisesta tilasta, asettamaan ympäristötavoitteita ja käynnistämään seurantaohjelmia; kehottaa jäsenvaltioita lisäksi käynnistämään kunnianhimoisia toimenpideohjelmia, jotta saavutettaisiin vesistöjen hyvä ekologinen tila;

52. kehottaa jäsenvaltioita täyttämään veloitteet, jotka niille on säädetty meristrategiapuitedirektiivin 13 artiklassa, ja nimeämään merisuojelualueita; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita varmistamaan tehokkaalla tavalla, että suojelutoimia noudatetaan;

53. panee merkille, että Englannin kanaalissa sekä Pohjanmerellä ja Itämerellä on ollut 1. heinäkuuta 2010 alkaen voimassa uudet, laivojen polttoaineiden rikkidioksidipitoisuutta koskevat raja-arvot, kun kyseiset merialueet julistettiin IMO:n päätöksellä rikkipäästöjä koskeviksi valvonta-alueiksi; katsoo siksi, että kaikkia Euroopan rannikkoalueita olisi suojeltava vastaavalla tavalla ja että rikkidioksidipitoisuuksia koskevien uusien raja-arvojen soveltaminen vain tietyillä alueilla saattaa johtaa kilpailun vääristymiseen; katsoo, että olisi asetettava etusijalle yhdenmukainen sääntely koko EU:ssa ja vältettävä kaikin tavoin kuljetusten siirtymistä meriliikenteestä maanteille;

54. panee merkille, että meristä on tullut kaatopaikkoja, jonne hylätään valtavia ja yhä kasvavia määriä erilaisia jätteitä, joista suuri osa on muovia, sekä kontteja; kehottaa komissiota edistämään eurooppalaista ja kansainvälistä vuoropuhelua, jotta löydettäisiin keinoja vähentää tätä;

55. pyytää komissiota laatimaan kestäväää rannikko-, saaristo- ja merimatkailua koskevan strategian, jotta näiden alueiden kestävyttä ja houkuttavuutta asukkaiden ja matkailijoiden kannalta voidaan parantaa, mikä on yksi Waddenzen kaltaisten merialueiden luonnon suojelusta koskevia tavoitteita; pyytää komissiota tässä yhteydessä hyödyntämään täysimääräisesti Lissabonin sopimukseen sisältyviä matkailua koskevia uusia määräyksiä ja edistämään Eden-verkoston kaltaisia lupaavia aloitteita;

56. huomauttaa, että kun otetaan huomioon meri- ja rannikkomatkailun ja siihen kytkeytyvien alojen valtavat kehitys- ja kasvumahdollisuudet, niin rannikkoalueet muodostavat Euroopan pääasiallisen matkailukohteen; pyytää komissiota sisällyttämään kyseiset aiheet kestäväää rannikko- ja merimatkailua koskevaan strategiaansa;

57. korostaa merenkulku- ja meripolitiikan tuottaman lisäarvon merkitystä lisättäessä yhteistyötä naapurivaltioiden ja erityisesti jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden välillä;

58. panee tyytyväisenä merkille eurooppalaisen strategian merien ja merenkulkualan tutkimusta varten sekä valtamerten tulevaisuutta koskevan tutkimuksen puiteohjelman ("Oceans of Tomorrow") yhteydessä esitetyt yhteiset kehotukset, sillä ne ovat konkreettisia merkkejä yhdenmetyt lähestymistavasta yhdenmetyt meripolitiikan täytäntöönpanoon; ehdottaa, että meritieteet olisi otettava keskeiseksi aiheeksi tutkimuksen 8. puiteohjelmassa ja Euroopan meritutkimuslaitoksen perustamisen yhteydessä;

Torstai 21. lokakuuta 2010

59. yhtyy näkemykseen, että Euroopan meristä ja rannikoista on olennaisen tärkeää koota monitieteellinen tiede- ja teknologiatietokanta; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan yhteistyössä alueellisten ja paikallisten toimijoiden kanssa nykyisiä tietokantoja sekä havainnointiohjelmiä ja nopeuttamaan toimintaansa, jotta Euroopan meripoliittinen seurantakeskus ja tietoverkko saataisiin toimiviksi mahdollisimman pian;

60. kehottaa komissiota auttamaan jäsenvaltioita käynnistämään hylkyjen ja vedenalaisten arkeologisten paikkojen kartoittamisohjelman – kun otetaan huomioon, että ne ovat tärkeä osa yhteisön historiallista kulttuuriperintöä – jolla edistettäisiin kyseisten paikkojen tuntemusta ja tutkimusta, estettäisiin niiden joutumista ryöstelyn kohteeksi ja mahdollistettaisiin siten niiden tarkoituksenmukainen suojeleminen;

61. on tyytyväinen komission äskettäin laatimaan Euroopan merikartastoon ja kannustaa sidosryhmiä tekemään merifoorumista uuden yhteistyövälineen ja lisäämään suuren yleisön kiinnostusta sitä kohtaan;

*

* *

62. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja Euroopan komissiolle.

EU:n ja Latinalaisen Amerikan kauppasuhteet

P7_TA(2010)0387

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2010 Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan kauppasuhteista (2010/2026(INI))

(2012/C 70 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 1. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman Hongkongissa järjestettävän Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen valmisteluista ⁽¹⁾, 4. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista Hongkongissa järjestetyn Maailman kauppajärjestön ministerikokouksen jälkeen ⁽²⁾, 1. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman kaupasta ja köyhyydestä: kauppapolitiikan suunnittelu kaupan myötävaikutuksen maksimoimiseksi köyhyyden lieventämisessä ⁽³⁾, 27. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan kumppanuuden lujittamisesta ⁽⁴⁾, 12. lokakuuta 2006 antamansa päätöslauselman EU:n ja Mercosurin talous- ja kauppasuhteista alueiden välisen assosiaatiosopimuksen tekemiseksi ⁽⁵⁾, 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman EU:n avusta kaupan kehittämiseksi ⁽⁶⁾, 12. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman TRIPS-sopimuksesta ja lääkkeiden saatavuudesta ⁽⁷⁾, 29. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman kaupasta ja ilmastonmuutoksesta ⁽⁸⁾, 24. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen ja Euroopan unionin viidennestä huippukokouksesta Limassa ⁽⁹⁾ ja 24. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman ”Kohti uudistettua Maailman kauppajärjestöä” ⁽¹⁰⁾, 20. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman raaka-aineiden ja hyödykkeiden kaupasta ⁽¹¹⁾, 25. maaliskuuta 2010 maailmanlaajuisen rahoitus- ja taluskriisin vaikutuksista kehitysmaihin ja kehitysyhteistyöhön antamansa päätöslauselman ⁽¹²⁾ ja 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Latinalaista Amerikkaa koskevasta EU:n strategiasta ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽²⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽³⁾ EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁴⁾ EUVL C 296 E, 6.12.2006, s. 123.

⁽⁵⁾ EUVL C 308 E, 16.12.2006, s. 182.

⁽⁶⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 291.

⁽⁷⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 591.

⁽⁸⁾ EUVL C 297 E, 20.11.2008, s. 193.

⁽⁹⁾ EUVL C 259 E, 29.10.2009, s. 64.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 259 E, 29.10.2009, s. 77.

⁽¹¹⁾ EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 5.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0089.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0141.

Torstai 21. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon EU:n ja Latinalaisen Amerikan parlamentaarisen edustajakokouksen päätöslauselmat ja erityisesti 19. joulukuuta 2007 annetun päätöslauselman globalisaation Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan valtioiden talous- ja kauppasuhteille aiheuttamista haasteista ja mahdollisuuksista, 1. toukokuuta 2008 annetun päätöslauselman Dohan kierroksen haasteista ja mahdollisuuksista, 8. huhtikuuta 2009 annetun päätöslauselman kaupasta ja ilmastonmuutoksesta ja 14. toukokuuta 2010 annetun päätöslauselman WTO:n uudistamisesta,
- ottaa huomioon WTO:ta käsitelleen parlamentaarisen konferenssin loppujulkilausumat, jotka hyväksyttiin Genevessä 18. helmikuuta 2003, Cancúnissa 12. syyskuuta 2003, Brysselissä 26. marraskuuta 2004, Hongkongissa 15. joulukuuta 2005 ja Genevessä 2. joulukuuta 2006 ja 12. syyskuuta 2008,
- ottaa huomioon Latinalaisen Amerikan, Karibian ja Euroopan unionin valtion- ja hallitusten päämiesten julkilausumat kuudesta huippukokouksesta, jotka pidettiin Rio de Janeirosa 28.–29. kesäkuuta 1999, Madridissa 17.–18. toukokuuta 2002, Guadalajarassa 28.–29. toukokuuta 2004, Wienissä 12.–13. toukokuuta 2006, Limassa 16.–17. toukokuuta 2008 ja Madridissa 18. toukokuuta 2010,
- ottaa huomioon EU:n ja Meksikon viidennessä huippukokouksessa (16. toukokuuta 2010), EU:n ja Mercosurin neljännessä huippukokouksessa (17. toukokuuta 2010), EU:n ja Chilen neljännessä huippukokouksessa (17. toukokuuta 2010), EU:n ja Cariforumin neljännessä huippukokouksessa (17. toukokuuta 2010), EU:n ja Keski-Amerikan (19. toukokuuta 2010) sekä EU:n ja Andien yhteisön huippukokouksessa (19. toukokuuta 2010) annetut yhteiset tiedonannot,
- ottaa huomioon Euroopan unionin sekä Brasilian, Costa Rican, Ecuadorin, Guatemalan, Hondurasin, Kolumbian, Meksikon, Nicaraguan, Panaman, Perun ja Venezuelan välillä banaanien kaupasta tehdyn Geneven sopimuksen sekä Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välisen banaanikauppasopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Chilen tasavallan välisen assosiaatiosopimuksen sekä EU:n ja Chilen kehitys- ja innovaatioassosiaation,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Meksikon yhdysvaltojen taloudellista kumppanuutta, poliittista yhteensovittamista sekä yhteistyötä koskevan sopimuksen ja Meksikon ja EU:n strategisen kumppanuuden,
- ottaa huomioon EU:n ja Keski-Amerikan välisten assosiaatiosopimusneuvottelujen loppuun saattamisen,
- ottaa huomioon EU:n sekä Kolumbian ja Perun välisten useamman osapuolen kauppasopimusneuvottelujen loppuun saattamisen,
- ottaa huomioon uudelleen käynnistetyt neuvottelut EU:n ja Mercosurin kunnianhimoisesta ja tasapainoisesta assosiaatiosopimuksesta, joka voisi johtaa entistä syvällisempiin suhteisiin ja tarjota suuria poliittisia ja taloudellisia etuja kummallekin osapuolelle,
- ottaa huomioon AKT:n ja EU:n yhteisessä parlamentaarisessa edustajakokouksessa 1. huhtikuuta 2010 hyväksytyin julkilausuman EU:n ja Latinalaisen Amerikan banaanialan sopimuksesta ja sen vaikutuksista AKT-maiden ja Euroopan unionin tuottajiin,
- ottaa huomioon EU:n ja Rion ryhmän Prahassa 11.–14. toukokuuta 2009 pitämän 14. ministerikokouksen yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon 30. syyskuuta 2009 päivätyn komission tiedonannon ”Euroopan unioni ja Latinalainen Amerikka: globaalien toimijoiden kumppanuus” (KOM(2009)0495),
- ottaa huomioon 2. kesäkuuta 2010 päivätyn muistion, jolla komissio käynnisti julkisen kuulemisen EU:n kauppapolitiikan tulevista linjauksista,

Torstai 21. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon 8. joulukuuta 2009 annetut Euroopan unionin neuvoston päätelmät Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan suhteista,
- ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2008 vahvistamansa kannan ehdotukseen neuvoston asetukseksi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 sekä asetusten (EY) N:o 552/97 ja (EY) N:o 1933/2006 ja komission asetusten (EY) N:o 964/2007 ja (EY) N:o 1100/2006 muuttamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 sekä asetusten (EY) N:o 552/97 ja (EY) N:o 1933/2006 ja komission asetusten (EY) N:o 1100/2006 ja (EY) N:o 964/2007 muuttamisesta 22. heinäkuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 732/2008 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön perustamisesta tehdyn Marrakeshin sopimuksen,
- ottaa huomioon Dohassa 14. marraskuuta 2001 ja Hongkongissa 18. joulukuuta 2005 hyväksytyt WTO:n ministerikokouksen julkilausumat ja Genevessä 2. joulukuuta 2009 hyväksytyyn puheenjohtajan yhteenvedon,
- ottaa huomioon Peter Sutherlandin johdolla toimineen neuvottelukunnan tammikuussa 2005 laatiman raportin WTO:n tulevaisuudesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2000 annetun YK:n vuosituhatjulistuksen, jossa esitetään kansainvälisen yhteisön yhteisesti laatimat vuosituhatvuoden kehitystavoitteet köyhyyden nujertamiseksi,
- ottaa huomioon vuosituhatvuoden kehitystavoitteita koskevan raportin 2009 ja YK:n pääsihteerin 12. helmikuuta 2010 esittämän raportin vuosituhatjulistuksen täytäntöönpanosta "Keeping the promise: a forward-looking review to promote an agreed action agenda to achieve the Millennium Development Goals by 2015",
- ottaa huomioon YK:n ilmastonmuutospuitesopimuksen (UNFCCC), siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan sekä Kööpenhaminassa pidetyn UNFCCC:n sopimuspuolten 15. konferenssin tulokset ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon UNFCCC:n sopimuspuolten Meksikossa pidettävän 16. konferenssin,
- ottaa huomioon YK:n peruskirjan, ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, kansainväliset ihmis- oikeusyleissopimukset, kansalaisyhteiskuntia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
- ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen ja erityisesti sen 3 ja 21 artiklan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon EU:n kolmansien maiden kanssa tekemiin sopimuksiin sisältyvät ihmisoikeuslausekkeet,
- ottaa huomioon ILO:n ihmisarvoisen työn toimintaohjelman ja ILO:n kansainvälisen työllisyysso- pimuksen, jotka hyväksyttiin yksimielisesti kansainvälisessä työkonferenssissa 19. kesäkuuta 2009,

⁽¹⁾ EUVL C 285 E, 26.11.2009, s. 126.

⁽²⁾ EUVL L 211, 6.8.2008, s. 1.

⁽³⁾ "The Future of the WTO - Addressing Institutional Challenges in the New Millennium", neuvottelukunnan raportti pääjohtaja Supachai Panitchpakdille (WTO, tammikuu 2005).

⁽⁴⁾ UNFCCC:n päätösluonnos -/CP.15, Kööpenhaminan sitoumus, FCCC/CP/L.7.

Torstai 21. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 1979 hyväksymän yleissopimuksen kaikkinaisen naiseen kohdistuvan syrjinnän poistamisesta (CEDAW) sekä sen valinnaisen pöytäkirjan,
 - ottaa huomioon Stiglitzin raportin ja kansainvälistä talous- ja rahoituskriisiä ja sen vaikutuksia kehitykseen käsitelleen konferenssin (24.–26. kesäkuuta 2009) loppuasiakirjan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A7-0277/2010),
- A. ottaa huomioon, että Latinalainen Amerikka ja Euroopan unioni eivät pelkäästään jaa historiallisia ja kulttuurisia arvoja, vaan lisäksi ne muodostavat strategisen kumppanuuden,
- B. ottaa huomioon, että Latinalainen Amerikka on monipuolistanut kansainvälisiä suhteitaan huomattavasti viimeisten 30 vuoden kuluessa ja pyrkinyt vähentämään riippuvuuttaan,
- C. ottaa huomioon, että EU on vahvistanut talous- ja kauppasuhteitaan Latinalaiseen Amerikkaan ja että siitä on tullut Latinalaisen Amerikan toiseksi tärkein kauppakumppani ja Mercosurin ja Chilen johtava kauppakumppani; ottaa huomioon, että Eurostatin mukaan kauppaa koskevat luvut ovat kaksinkertaistuneet vuosien 1998 ja 2008 välillä siten, että tavaroiden tuonti Latinalaisesta Amerikasta EU:hun on noussut 96,14 miljardiin euroon ja vienti alueelle on noussut 76,81 miljardiin euroon samalla, kun palveluiden kauppa on lisääntynyt tasaisesti; ottaa huomioon, että rahoitus- ja talouskriisin dramaattisista vaikutuksista johtuen vuonna 2009 nämä luvut putosivat 70,11 miljardiin (tuonti) ja 61,57 miljardiin (vienti) euroon, mutta vuonna 2010 ne ovat alkaneet jälleen kasvaa; ottaa huomioon, että Euroopan maat ovat Latinalaisessa Amerikassa suurin suorien ulkomaisten investointien lähde,
- D. ottaa huomioon, että vaikka Latinalaisella Amerikalla on paljon luonnonvaroja, se kuuluu niihin alueisiin, jotka eivät ole pystyneet kasvattamaan osuuttaan kansainvälisestä kaupasta, ja että se on hävinnyt Aasian kilpailukykyisemmille ja dynaamisemmille talouksille,
- E. ottaa huomioon, että eräät Latinalaisen Amerikan maat on luokiteltu kolmen ilmastonmuutokselle altteimman maan joukkoon maailmassa, ja ottaa huomioon aavikoitumisen ja metsien häviämisen merkittävät vaikutukset sekä sen, että Latinalaiseen Amerikkaan suuressa määrin vaikuttavat ilmiöt, kuten pyörremyrskyt ja lajien sukupuuttoon kuoleminen, ovat yleistyneet, sekä lisäksi ilmastonmuutoksen aiheuttaman maailmanlaajuisen uhkan konkreettiset, hälyttävät ja erittäin merkitykselliset esimerkit, kuten Amazonin sademetsän tilan tai Andien jäätiköistä aiheutuvan vaaran,
- F. ottaa huomioon, että Latinalaisen Amerikan ja Karibian maiden talouskomission (ECLAC) mukaan on voitu saavuttaa huomattavaa menestystä köyhyyden vähentämisessä, sillä vuodesta 2003 vuoteen 2010 Latinalaisen Amerikan köyhyysaste on laskenut 44,4 prosentista 33 prosenttiin, vaikka köyhyys ja siirtolaisuus koskevat enenevässä määrin naisia, ja ottaa huomioon, että ECLACin ja Unicefin mukaan lähes 63 prosenttia Latinalaisen Amerikan lapsista ja nuorista elää köyhydessä,
- G. ottaa huomioon, että erilaiset kehitystasot selittävät sen, että tiettyjen EU-maiden ja Latinalaisen Amerikan ja Karibian maiden (LAC) välinen kauppa on epäsuhtaista vietävien tavaratyyppien osalta; ottaa huomioon, että näiden kahden alueen välinen kauppavaihto on hyvin keskittyntä ja koska se on vuodesta 1990 lähtien enemmän kuin kaksinkertaistunut, se kehittyy hitaammin kuin kyseisten alueiden ja maailman muiden osien välinen kauppavaihto,
- H. ottaa huomioon, että EU:n ja LAC:n Limassa 2008 pidetyssä huippukokouksessa määriteltiin alueiden strategisen kumppanuuden tärkeimmät toimintalinjat tavoitteena luoda EU:n ja LAC:n yhdentyvien alueryhmittymien välisten assosiaatiosopimusten verkosto; ottaa huomioon, että EU:n ja LAC:n Madridissa toukokuussa 2010 pidetyssä huippukokouksessa otettiin merkittävä edistysaskel tämän tavoitteen saavuttamiseksi ja mahdollistettiin se, että kaikki LAC:n kanssa käytävät kauppaneuvottelut, jotka ovat olleet viime vuosina pysähdyksissä, voidaan käynnistää uudelleen,

Torstai 21. lokakuuta 2010

- I. ottaa huomioon, että perustetulla kattavien sopimusten verkostolla, joka koskee Latinalaisen Amerikan maiden ryhmien kanssa tehtyjä sopimuksia, jotka ovat jo voimassa, joita koskevat neuvottelut on saatu päätökseen tai joista neuvotellaan, pyritään tehostamaan kahden mantereiden välistä yhteistyötä ja sallimaan samalla eri tahtiin toimivat alueelliset integraatioprosessit,
- J. ottaa huomioon, että BKT asukasta kohti alueella vaihtelee 1 211:stä Yhdysvaltain dollarista Haitissa tai 2 635:stä Yhdysvaltain dollarista Nicaraguassa 11 225:een Yhdysvaltain dollariin Brasiliassa tai noin 15 000:een Yhdysvaltain dollariin Argentiinassa, Chilessä tai Meksikossa,
- K. ottaa huomioon, että valtion varojen hallinnan huomattavasta edistyksestä huolimatta velkataakka, joka on usein perintöä aikaisemmalta ajanjaksolta, on yksi vakavimmista tekijöistä, joka estää kauppiaan liittyvät investoinnit, kehityksen ja monen Latinalaisen Amerikan maan julkisen talouden tervehtyttämisen,
- L. ottaa huomioon, että Latinalainen Amerikka on yleisesti halukas lisäämään alueen taloudellista merkitystä globaalissa taloudessa, ja ottaa huomioon, että Latinalainen Amerikka on vähentänyt taloudellista riippuvuuttaan monipuolistamalla aktiivisesti taloussuhteitaan; katsoo, että Euroopan olisi toimittava viisaasti, jotta se vahvistaisi rooliaan hyvin tärkeänä kauppakumppanina tässä suhteessa, ja ottaa huomioon, että Eurooppa ja Latinalainen Amerikka noudattavat edelleen sitoumustaan jatkaa yhteisiin periaatteisiin, arvoihin ja etuihin perustuvan strategisen suhteensa edistämistä ja vahvistamista,
- M. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategiaan mukautetussa EU:n uudessa kauppapolitiikassa olisi otettava huomioon Latinalaisen Amerikan alueen erityistilanne,
- N. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategiassa esitettyjen älykkäiden ja laadukkaiden tuotteiden vienti edellyttää maksukykyisiä asiakkaita; ottaa huomioon, että kummankin sopimuspuolen edun mukaisesti Latinalaisen Amerikan ja EU:n välisten sopimusten on edelleen tuotettava konkreettisia etuja yhteiskunnilleen,
- O. ottaa huomioon, että 750 miljoonan kuluttajan vapaakauppa-alueen perustamista koskevat neuvottelut keskeytettiin vuonna 2004, mikä johtui erimielisyyksistä, jotka liittyivät suurelta osin Mercosurin viejien pääsyyn Euroopan maatalousmarkkinoille,
1. korostaa, että Lissabonin sopimuksessa määritellään EU:n kauppapolitiikka erottamattomaksi ja olennaiseksi osaksi unionin ulkoista toimintaa ja että kauppapolitiikan rooli voi olla ratkaiseva ja myönteinen, kun luodaan vaurautta, parannetaan kansojen ja maiden välisiä taloudellisia ja poliittisia suhteita, varmistetaan rauha ja käsitellään kehitys- ja ympäristötavoitteita sekä sosiaalisia tavoitteita, ja että näiden politiikkojen on täydennettävä toisiaan vastavuoroisesti, jotta saavutetaan Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa vahvistetut tavoitteet; katsoo, että modernilla EU:n kauppapolitiikalla voi olla tärkeä rooli YK:n vuosituhattavoitteiden saavuttamisessa ja ihmisoikeuksista, elintarviketurvasta ja ympäristön kestävydestä annettujen kansainvälisten sitoumusten täyttämässä;
 2. pitää myönteisenä sitä, että kauppasuhteista Latinalaisen Amerikan kumppaneiden kanssa on tullut ensisijainen painopistealue Euroopan unionille;
 3. korostaa, että kauppapolitiikka on Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan alueiden välisen strategisen kumppanuuden tavoitteiden saavuttamisen kannalta merkittävä väline; kannattaa tämän vuoksi Euroopan ja Latinalaisen Amerikan alueiden välisen kumppanuuden perustamista noudattaen Maailman kauppajärjestön sääntöjen mukaista regionalismin tavoitteet huomioivaa mallia;
 4. huomauttaa, että EU:n ja Latinalaisen Amerikan syvemmän taloudellisen yhdentymisen tavoitteena on molempia osapuolia hyödyttävä tilanne; korostaa, että reilujen kauppasuhteiden tiivistämisellä olisi luotava uusia ja parempia työpaikkoja molemmille alueille ja sillä on tuettava tavoitteena olevia luonnonvaroja tehokkaasti hyödyntäviä ja entistä vihreämpiä talouksia; huomauttaa kuitenkin, että kasvava kauppa ei saisi johtaa metsien hävittämiseen ja kasvihuonekaasupäästöjen lisääntymiseen;
 5. kehottaa komissiota tukemaan aktiivisesti vapaakauppajärjestelmien ja kestävästi hallituilla luonnonvaroilla käytävän kaupan kehittämistä;

Torstai 21. lokakuuta 2010

6. pitää myönteisenä, että Madridin julistuksessa tunnustetaan nimenomaisesti valtioiden oikeus hallita ja säännellä luonnonvarojaan itsenäisesti, ja todetaan, että kestävyyttä koskevat kriteerit olisi otettava huomioon;
7. painottaa, että kaikilla mailla on oikeus perustaa tarvittavat mekanismit elintarviketurvansa puolustamiseksi sekä pienten ja keskisuurten elintarviketuottajien toiminnan säilymisen ja kehityksen varmistamiseksi;
8. katsoo, että jotta Latinalainen Amerikka voi hyötyä entistä enemmän kauppasuhteistaan ja jakaa kaupasta saadut hyödyt asianmukaisesti väestölle, hallitusten on kummallakin alueella otettava kyseiset hyödyt käyttöön parantaakseen sosiaalista hyvinvointia ja tuettava kauppapolitiikkaa toteuttamalla erityisesti sosiaalialaa ja verotusta koskevat asianmukaiset sisäiset ja rakenteelliset uudistukset ja parannettava ja tehostettava kauppaan liittyviä institutionaalisia valmiuksia;
9. korostaa, että on tarpeellista edistää maakohtaisten täydentävien politiikkojen täytäntöönpanoa, jotta parannetaan kauppavaihdon mahdollisuuksia sidosryhmien keskuudessa erityisten kehitystavoitteiden mukaisesti; katsoo, että on olennaisen tärkeää käynnistää kauppaa tukeva apu ja tehostaa kauppaa kehityksen hyväksi;
10. pitää myönteisenä positiivista kehitystä useimmissa Latinalaisen Amerikan maissa, joissa uusi kaupaa ja luonnonvaroja koskeva politiikka, jota tuetaan sisäisin uudistuksin, on vähentänyt osaltaan köyhyyttä ja epätasa-arvoa, kuten niiden Gini-kertoimien tehostuminen on osoittanut ja katsoo, että nämä ovat esimerkkejä edellytyksistä, joiden vallitessa kauppapolitiikka saattaa vaikuttaa myönteisesti hyvinvoinnin oikeudenmukaisempaan jakautumiseen;
11. suhtautuu myönteisesti siihen, että Latinalaisessa Amerikassa tutkitaan uusia ja kunnianhimoisia taloudellisen yhteistyön muotoja, jotka liittyvät sosiaali- ja talouspolitiikkoihin; kehottaa komissiota tukemaan tällaisia etelä-etelä-yhdyntymiseen liittyviä menettelyitä ja välttämään EU:n kauppasopimuksissa lausekkeita, jotka heikentäisivät kunkin yhdyntymiseen tähtäävän lähestymistavan myönteisiä vaikutuksia;
12. korostaa, että on käytettävä varoja ja teknistä apua sellaisten ohjelmien määrittämiseksi ja rahoittamiseksi, jotka luovat paikallisia ja alueellisia tuotantomahdollisuuksia elintarviketurvan varmistamiseksi sekä mahdollistavat syrjäytyneille, sosioekonomisen asteikon alapäähän sijoituville yhteisöille ja pk-yrityksille kestävästä pääsyn markkinoille;
13. katsoo, että kauppaan liittyvä apu auttaisi tuottajia vähentämään liiketoimien kustannuksia, joita aiheutuu sääntelynormeista ja laatustandardeista, ja että olisi kehitettävä ohjelmia, joilla yrityksiä autetaan tarkastukseen, testaukseen ja viralliseen sertifiointiin liittyvissä ongelmissa;
14. korostaa, että on tärkeää asettaa EU:n ja Latinalaisen Amerikan välisten sopimusten puitteissa tuotaville maataloustuotteille ympäristöä, jäljitettävyyttä ja elintarviketurvallisuutta koskevia vaatimuksia;
15. pitää erittäin tärkeänä, että Latinalainen Amerikka monipuolistaa entisestään kauppaansa, joka perustuu pääasiassa raaka-aineisiin, ja jatkaa siirtymistä kohti kestävää, tavaroiden ja palveluiden kauppa, jonka lisäarvo on suurempi voidakseen kilpailla maailmanlaajuisesti; katsoo, että nykyisiin toimitusketjuihin ja työnjakoon liittyvässä kansainvälisessä kuljetustoiminnassa olisi otettava ympäristönäkökohdat huomioon;
16. kehottaa tiivistämään EU:n ja Latinalaisen Amerikan maiden yhteistyötä Madridin julistuksessa annettujen sitoumusten mukaisten ponnistelujen koordinoimiseksi, jotta saadaan pikaisesti tehtyä kunnianhimoisen, oikeudenmukaisen ja kattava WTO-sopimus; korostaa, että avoimella ja oikeudenmukaisella sääntöihin perustuvalla monenvälisellä kauppajärjestelmällä tuetaan maailman talouksien toipumista talouskriisistä ja edistetään kasvua ja kehitystä poistamalla asteittain ja tasapainoisesti tulleja ja muita kuin tariffeihin perustuvia kaupan esteitä, mikäli se on asianmukaista ja sopusoinnussa kehitysmaiden erityis- ja poikkeuskohtelun periaatteiden kanssa, ja vähennetään samalla tehokkaasti köyhyyttä;

Torstai 21. lokakuuta 2010

17. pahoittelee joidenkin Latinalaisen Amerikan maiden, erityisesti Argentiinan, rahoituskriisin aikana toteuttamia protektionistisia toimenpiteitä; kehottaa komissiota käsittelemään säännöllisesti markkinoille pääsyä koskevaa kysymystä Latinalaisen Amerikan maiden kanssa;
18. korostaa, että kaikkien kahdeksan YK:n vuosituhtavoitteen saavuttamisen olisi oltava ensisijainen tavoite nykyisissä kahden- ja monenvälisen kaupan neuvotteluissa; painottaa, että vuosituhtavain kehitystavoitteita koskevien, Madridin julistuksessa uudistettujen sitoumusten täyttyminen ja maailman köyhyyden poistaminen edellyttävät sellaisia kaupankäynnin toimintaolosuhteita, joissa Latinalaisen Amerikan kehitysmaat todella pääsevät kehittyneiden maiden markkinoille ja voivat ylläpitää ja kehittää omaa kilpailukykyistä valmistus- ja jalostusteollisuutta, katsoo, että tällaisessa ympäristössä on sovellettava ympäristönsuojeluun ja sosiaalisiin oikeuksiin entistä tasa-arvoisempia kauppakäytäntöjä ja tehokkaita sääntöjä;
19. katsoo, että Euroopan unionin olisi tehtävä houkuttelevampia tarjouksia, joiden tarkoituksena on palvella sen kauppakumppaneiden taloudellista kehitystä koskevia etuja, jotta varmistetaan unionin läsnäolo alueella USA:n ja Kiinan ohella; katsoo, että tähän olisi sisällyttävä täydentäviä, esimerkiksi valmiuksien lisäämistä ja teknologian siirtoja koskevia tarjouksia; korostaa, että kumppaneita olisi myös kohdeltava kunnioittavasti ja osapuolten tarpeiden epäsymmetria olisi huomioitava;
20. toistaa, että on tärkeää sisällyttää ihmisoikeuslausekkeet sekä ympäristönormit ja sosiaaliset normit kaikkiin EU:n ja kolmansien maiden kanssa tehtäviin kauppasopimuksiin, Latinalaisen Amerikan maat mukaan luettuina, jotta saadaan johdonmukaisesti toteutettua ulkoinen toiminta, jossa otetaan huomioon sekä EU:n taloudelliset edut että sen perusarvojen edistäminen;
21. korostaa, että koko arvoketjun positiivisen markkinakehityksen olisi nostettava tulot asianmukaisille tasoille ja että voittomarginaalien olisi hyödytettävä kaikkia arvoketjuun kuuluvia toimijoita;
22. katsoo, että on tarpeellista antaa kauppakumppanuudelle aidosti eurooppalainen ulottuvuus kasvatamalla Latinalaisen Amerikan maiden ja kaikkien muiden maiden välistä kauppavaihtoa, Keski- ja Itä-Euroopan maat mukaan luettuina; pitää tarpeellisena, että kauppavaihtoon otetaan mukaan entistä laajempi kirjo talouden aloja;
23. korostaa, että Latinalaisessa Amerikassa toimivien EU-alueen yritysten olisi toimittava rakentavasti noudattamalla eurooppalaisia ympäristönormeja, sosiaalisen suojelun normeja ja laadunhallinnan normeja ja maksamalla kunnollista palkkaa ja turvaamalla työpaikat;
24. on tietoinen siitä, että Latinalaisessa Amerikassa toimivissa yrityksissä on havaittu tapahtuneen rikkomuksia, kuten ympäristön pilaamista, työvoiman hyväksikäyttöä sekä vakavia ihmisoikeusloukkauksia; muistuttaa, että koko EU:n ja Latinalaisessa Amerikassa toimivien EU-alueen yritysten on toimittava yhteiskunnallis-ammattillisen ja ympäristöllisen käyttäytymisen mallina avoimissa ja ihmisoikeuksia kunnioittavissa puitteissa, joilla varmistetaan kaikkien toimijoiden suojeleminen; korostaa, että eurooppalaiset monikansalliset yritykset ovat merkittävä osa EU:n imagoa alueella ja niiden on edistettävä unionin arvoja yritysten sosiaalisen vastuun periaatteita kunnioittaen;
25. myöntää, että banaanien kauppaa koskevien WTO-sopimusten tekeminen päättää Latinalaisen Amerikan ja AKT-kumppanimaiden banaanituottajien kanssa käydyn pitkäkestoisen kiistelyn, se voi helpottaa Dohan kierroksen neuvotteluiden edistämistä ja edistää sitä, että lukuisia Keski-Amerikan, Kolumbian ja Perun kanssa tehtäviä sopimuksia koskevat neuvottelut on saatu päätökseen; kehottaa kuitenkin ottamaan huomioon AKT-kumppaneille annetut sitoumukset ja EU:n tuottajien edut; kehottaa kiistojen välttämiseksi kohtelemaan oikeudenmukaisesti kaikkia kauppakumppaneita Latinalaisessa Amerikassa, mukaan luettuina ne, jotka eivät ole tehneet kauppasopimusta EU:n kanssa;
26. huomauttaa, että WTO:ssa tehdyillä sopimuksilla ja tietyillä Latinalaisen Amerikan maiden kanssa voimassa olevilla kahdenvälisillä sopimuksilla on vaikutuksia syrjäisimpien alueiden haavoittuviin talouksiin, koska niiden ja Latinalaisen Amerikan mantereiden maatalousalat ovat samankaltaisia; tukee sen vuoksi lähestymistapaa, jonka mukaisesti EU:n ja Latinalaisen Amerikan kauppasuhteissa säilytetään syrjäisimpien alueiden strategiset ja perinteiset alat, niille myönnetään asianmukaisia korvauksia ja niihin kiinnitetään erityistä huomiota, jotta ei jätettäisi noudattamatta näitä alueita koskevia velvoitteita, jotka EU on hyväksynyt syrjäisimpiä alueita koskevassa eurooppalaisessa strategiassaan 2009;

Torstai 21. lokakuuta 2010

27. korostaa, että kaikkien assosiaatiosopimusten täytäntöönpanossa on otettava huomioon asianomaisten ihmisten edut ja että parlamenttien on ratifioitava ne siten, että niiden kaikkia pilareita, eli poliittista vuoropuhelua, yhteistyötä ja kauppaa, kunnioitetaan;

28. panee merkille, että EU:n ja Keski-Amerikan maiden välistä assosiaatiosopimusta koskevat neuvottelut saatiin myönteiseen päätökseen, ja katsoo, että sopimuksen olisi ensimmäisenä esimerkkinä alueiden välisestä sopimuksesta edistettävä asianmukaisin tukitoimin vaurauden lisäämisen ohella myös Keski-Amerikan maiden tiiviimpää yhdentymistä; panee merkille Panaman päätöksen käynnistää menettely Keski-Amerikan taloudellisen yhdentymisen järjestelmään liittymisestä;

29. panee merkille, että neuvottelut EU:n sekä Kolumbian ja Perun välisestä useamman osapuolen kauppasopimuksesta on saatu myönteiseen päätökseen; panee merkille, että Bolivia on päättänyt peruuttaa monenkeskistä kauppasopimusta koskevan kanteensa, jonka se on nostanut Andien yhteisön tuomioistuimessa; kehottaa sen vuoksi asianomaisia osapuolia siirtymään kohti tulevaa assosiaatiosopimusta, josta neuvotellaan kaikkien Andien yhteisön maiden kanssa;

30. kannattaa, että EU:n ja Mercosurin assosiaatiosopimusta koskevat neuvottelut aloitetaan uudelleen – ottaen huomioon, että tämänkaltainen assosiaatiosopimus, joka on erittäin tärkeä ja vaikuttaa 700 miljoonaan ihmiseen, olisi nopeasti tehtynä maailman kunnianhimoisin kahden alueen välinen sopimus – ja korostaa sen vuoksi, että Euroopan parlamentin on oltava tiiviisti mukana neuvotteluiden kaikissa vaiheissa; on tietoinen, että maatalouskysymykset ovat todennäköisesti neuvotteluiden hankalimpia aiheita; vaatii, että maataloustuotteiden tuonnissa EU:hun on edellytettävä, että siinä noudatetaan eurooppalaisia kuluttajansuoja-, eläinsuojelu- ja ympäristönsuojelunormeja sekä sosiaalisia vähimmäisnormeja; korostaa, että kummankin osapuolen kannalta tasapainoinen tulos on saavutettava loppujen lopuksi niin, että varmistetaan, että neuvotteluissa otetaan täysin huomioon viimeaikaiset tapahtumat maailmantaloudessa, globaalit ympäristöhaasteet, kuten ilmastonmuutos, ja Euroopan parlamentin esittämät vaatimukset ja huolenaiheet;

31. kehottaa komissiota ottamaan parlamentin tiiviisti mukaan neuvotteluihin, jotka liittyvät Chilen ja Meksikon kanssa tehtyjen sopimusten välttämättömään päivittämiseen;

32. tukee päättäväisesti Meksikon ja EU:n strategisen kumppanuuden yhteistä täytäntöönpanosuunnitelmaa ja neuvotteluita, joiden tarkoituksena on uudistaa kunnianhimoisesti kauppasuhteita ja hyödyntää kokonaisuudessaan EU:n ja Meksikon assosiaatiosopimusta, jonka voimaantulon jälkeen kauppavirtoja on voitu kasvattaa 122 prosentilla;

33. tukee päättäväisesti Chilen ja EU:n kehitys- ja innovaatioassosiaation etenemissuunnitelmaa ja työohjelmaa sekä sitä, että syvennetään assosiaatiosopimuksen mukaista tavaroiden ja palveluiden alan kauppaa, koska sopimus on mahdollistanut sen, että vuodesta 2003 alkaen EU:n ja Chilen välinen kauppa on yli kaksinkertaistunut;

34. korostaa, että Mercosurin kanssa tehtävän sopimuksen vaikutuksista Eurooppaan on tehtävä ennakkotutkimus, koska naudanlihan tuonnin ennakoidaan kasvavan 70 prosenttia ja siipikarjan lihan 25 prosenttia, mikä johtuu alhaisemmista tuotantokustannuksista, koska terveys-, ympäristö- ja sosiaalinnormit ovat väljempinä;

35. kehottaa komissiota ja sen latinalaisamerikkalaisia kumppaneita ottamaan kansalaisyhteiskunnan edustajat mukaan arvioimaan kauppasopimukseen sisältyvien työ-, ihmisoikeus- ja ympäristönormien noudattamista ja edistämään assosiaatiosopimusten mukaisen, kansalaisyhteiskunnan kanssa käytävän säännöllisen vuoropuhelun järjestämistä;

36. on syvästi huolestunut Argentiinan viranomaisten viime aikoina toteuttamista rajoittavista toimenpiteistä, jotka koskevat elintarvikkeita, joita tuodaan kolmansista maista, Euroopan unioni mukaan luettuna; pitää näitä toimenpiteitä todellisina, tullien ulkopuolisina kaupan esteinä, jotka eivät ole WTO:n velvoitteiden mukaisia; kehottaa tämän vuoksi Argentiinan viranomaisia poistamaan tämän elintarvikkeita koskevan laittoman rasitteen, joka voisi olla huono merkki ja vakava este parhaillaan käytäville EU–Mercosur-neuvotteluille;

Torstai 21. lokakuuta 2010

37. kehottaa komissiota tekemään kauppaneuvotteluista entistä avoimempia antamalla tärkeät asiakirjat ja sopimusluonnokset aikaisessa vaiheessa kaikille työmarkkinaosapuolille aloilla, joihin kauppasopimusten tulos mahdollisesti vaikuttaa, ja soveltamaan samalla standardimenettelyitä luottamuksellisiin asiakirjoihin sekä perustamaan jatkuvan ja virallisen menettelyn osapuolten kuulemiseksi;
38. katsoo, että Etelä-Amerikan kansakuntien unionilla (UNASUR) on tärkeä rooli;
39. kehottaa komissiota harkitsemaan mahdollisuutta tehdä näiden kahden mantereen välistä tiivistä yhteistyötä Latinalaisen Amerikan uuden rautatieverkoston kehittämiseksi;
40. panee merkille päätöksen Latinalaisen Amerikan ja Karibian valtioiden välisen yhteisön (CELAC) perustamisesta; korostaa, että alueellinen yhdyntyminen on olennainen prosessi, jolla autetaan Latinalaista Amerikkaa mukautumaan uusiin maailmanlaajuisiin haasteisiin;
41. katsoo, että kauppaa, energiaa ja ilmastonmuutosta koskevien puiteohjelmien olisi oltava toisiaan tukevia;
42. kehottaa komissiota tukemaan kumppaneitaan Latinalaisessa Amerikassa kilpailukykyisten ja lisäarvoa tuottavien tuotantolaitosten perustamisessa; ehdottaa perustamaan sekä Latinalaisen Amerikan alueille että kaikkialle EU:n jäsenvaltioihin kaupan alan oppilaitoksia, joiden tavoitteena on lisätä pk-yritysten valmiuksia järjestämällä koulutustilaisuuksia kumppanialueen kanssa käytävän maataloustuotteiden, tavaroiden ja palveluiden kaupan ehdoista;
43. kehottaa Latinalaisen Amerikan maita ryhtymään vilpittömiin ponnisteluihin ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja erityisesti metsien katoamisen pysäyttämiseksi;
44. rohkaisee EU:ta tukemaan Euroopan ja Latinalaisen Amerikan eri maissa järjestettäviä EU:n ja Latinalaisen Amerikan messuja, jotta saataisiin aikaan foorumi erityisesti pk-yritysten kontakteja ja kumppanuussopimuksia varten;
45. katsoo, että yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP) seuraavassa uudistuksessa siitä on tehtävä tehokkaampi ja vakaampi, jotta varmistetaan, että Latinalaisen Amerikan tuottajat hyötyvät tämän etuuskohteluun perustuvan järjestelmän eduista; katsoo, että kauppasopimusneuvotteluissa sellaisten maiden kanssa, jotka jo hyötyvät GSP+-järjestelmästä, olisi noudatettava vastaavuutta, jossa otetaan huomioon laajassa mielessä GSP+-järjestelmän mukainen etuuskohtelun taso; korostaa, että kaikki maat voivat vapaasti jäädä neuvotteluiden ulkopuolelle ja siksi hyötyä edelleen GSP+-järjestelmästä niin kauan kuin ne täyttävät asiaa koskevat ehdot;
46. panee merkille EU:n ehdottaman uuden Latinalaisen Amerikan investointivälineen perustamisen, jonka tärkeimpänä tavoitteena olisi oltava se, että käynnistetään rahoitushankkeita ja monipuolistetaan siten uusia Latinalaiseen Amerikkaan kohdistuvia sijoituksia, joilla tuetaan eniten apua tarvitsevien alojen kehitystä ja joita ovat esimerkiksi toimivat joukkoliikenteen ja liikkuvuuden järjestelmät, energiansäästö, uusiutuvat energiat, koulutus ja tutkimus;
47. suhtautuu myönteisesti päätökseen perustaa EU-LAC-säätiö, joka on myös kaupallisella tasolla hyödyllinen alueiden välisen kumppanuuden vahvistamisen, sen näkyvyyden lisäämisen ja kaikkien sen mahdollisuuksien levittämisen kannalta;
48. katsoo, että kauppasopimusten sanamuodoilla investointien suojasta on edistettävä investointien kehittämisen oikeusvarmuutta rajoittamatta hallitusten toimintamahdollisuuksia, jotta ne voivat huolehtia kansalaistensa ympäristö- ja terveystarpeista sekä sosiaalisista tarpeista;
49. tunnustaa Ecuadorin ulkomaanvelkaa koskevan, kansainvälisen komission tekemän tilintarkastuksen merkityksen ja rohkaisee muita maita ryhtymään vastaaviin toimiin; kehottaa komissiota ja neuvostoa nopeuttamaan joidenkin Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen maiden ulkomaanvelkaa koskevien ongelmien ratkaisemista sekä kahdenvälisesti että kansainvälisissä rahoituslaitoksissa;

Torstai 21. lokakuuta 2010

50. kehottaa Euroopan unionia tukemaan uutta käsitettä, jonka mukaisesti ympäristönsuojelua tuetaan korvaamalla kaupasta mahdollisesti saatavien tulojen menetys, ja osarahoittamaan Ecuadorin hallituksen ehdottamaa, YK:n kehitysohjelman alaisuuteen perustettavaa Yasuni-ITT-rahastoa, josta on tarkoitus maksaa Ecuadorin kansalle korvausta siitä, että he pidättäytyvät ottamasta talteen öljyä Yasunin kansallispuiston alueella sijaitsevilta öljykentiltä;

51. toistaa, että EU:n olisi tuettava aktiivisesti ja konkreettisesti niitä kehitysmaita, jotka hyödyntävät TRIPS-sopimuksen niin kutsuttuja joustovälineitä pystyäkseen hankkimaan kohtuuhintaisia lääkkeitä kansanterveysalan ohjelmiensa puitteissa;

52. kehottaa komissiota panemaan EU:n uudessa kauppapolitiikassa täytäntöön tässä mietinnössä esitetyt suositukset, erityisesti EU:n ja LAC:n välisen kaupan tulevaisuutta koskevat suositukset;

53. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Pakkohäädöt Zimbabwea

P7_TA(2010)0388

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2010 Zimbabwea pakkohäädöistä

(2012/C 70 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon lukuisat aikaisemmat Zimbabwea antamansa päätöslauselmat, joista viimeisin on 8. heinäkuuta 2010 annettu päätöslauselma ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan YK:n kansainvälisen yleissopimuksen 11 artiklan, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 17 artiklan, lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohdan, kaikkinaisten naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen 14 artiklan 2 kohdan ja Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön 7 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 7 artiklan 2 kohdan d alakohdan,
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/92/YUTP ⁽²⁾, jolla jatketaan yhteisessä kannassa 2004/161/YUTP ⁽³⁾ Zimbabwea kohdistettuja rajoittavia toimenpiteitä 20. helmikuuta 2011 saakka, ja 8. joulukuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1226/2008 ⁽⁴⁾, jolla muutetaan neuvoston asetusta (EY) N:o 314/2004 tietyistä Zimbabwea koskevista rajoittavista toimenpiteistä,
- ottaa huomioon 22. helmikuuta 2010 annetut ulkoasiainneuvoston päätelmät Zimbabwea sekä Euroopan unionin ja Etelä-Afrikan kymmenennen ministeritason poliittisen vuoropuhelun yhteydessä 11. toukokuuta 2010 hyväksytyt päätelmät Zimbabwea,
- ottaa huomioon Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjan, jonka Zimbabwe on ratifioinut,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin asuinyhdyskunnista vastaavan erityislähettilään Anna Tibajukan heinäkuussa 2005 julkaistun raportin,
- ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun AKT:n ja EU:n kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0288.

⁽²⁾ EUVL L 41, 16.2.2010, s. 6.

⁽³⁾ EUVL L 50, 20.2.2004, s. 66.

⁽⁴⁾ EUVL L 331, 10.12.2008, s. 11.

Torstai 21. lokakuuta 2010

- A. ottaa huomioon, että jopa 20 000 Hararen laitamalla sijaitsevan epävirallisen Hatcliffe Extension -asuinryhdyskunnan asukasta on uhattu häättää pakolla, koska he eivät ole maksaneet viranomaisten vaatimaa kohtuuttoman korkeaa vuokrasopimuksen uusimismaksua,
- B. ottaa huomioon, että Zimbabwen hallitus vaatii asukkailta jopa 140 Yhdysvaltojen dollarin suuruista maksua vuokrasopimuksen uusimisesta ja että asukkaiden kanssa ei ole neuvoteltu maksuista tai uusimismenettelystä, joten vuokrasopimusten uusimiseen tai häättöön reagoimiseen jää kohtuuttoman vähän aikaa, muistuttaa, että pienituloisille soveltuvien asuntojen vähäisyys johtaa pihamökkien tai laajennusosien rakentamiseen takapihoille ja tällaiset laajennukset ovat nyt selvästi rakennusmääräysten vastaisia,
- C. ottaa huomioon, että Hatcliffe Extensionin asukkaat ovat Zimbabwen köyhimpiä ihmisiä ja että Zimbabwessa tulot henkeä kohden ovat alle 100 Yhdysvaltojen dollaria ja pitkäaikaistyöttömiä on noin 90 prosenttia; ottaa huomioon, että pakkohäädöt vaikuttavat tuhoisasti myös epävirallisen sektorin työllisyyteen ja vievät näin ihmisiltä vakituiset tulot,
- D. ottaa huomioon, että useimmille asukkaille annettiin maatonntti sen jälkeen kun viranomaiset olivat häättäneet heidät pakolla, kun maassa toteutettiin vuonna 2005 pakkohäätöohjelma "Operaatio Murambatsvina", jonka johdosta 700 000 ihmistä menetti kotinsa ja toimeentulonsa,
- E. ottaa huomioon, että "Operaatio Garikai", jonka tarkoituksena oli huolehtia häättöjen uhreista, oli täysin riittämätön korjaamaan tilannetta, johon päädyttiin, kun "Operaatio Murambatsvina" aikana rikottiin vakavasti ihmisten oikeutta riittävään asuntoon,
- F. ottaa huomioon, että viisi vuotta pakolla tehtyjen joukkohäättöjen jälkeen "Operaatio Garikain" mukaisesti perustettujen asutusalueiden asukkaat elävät kurjissa oloissa ilman mahdollisuutta peruspalveluihin,
- G. ottaa huomioon, että kohtuuttomien vuokramaksujen periminen ei rajoitu Hatcliffeen vaan myös muiden eri puolella maata sijaitsevien epävirallisten asuinryhdyskuntien asukkaat ovat valtion hyväksymän pakkohäädön uhkaamia,
- H. ottaa huomioon, että Zimbabwen järkyttävä humanitaarinen, poliittinen ja taloudellinen tilanne huonee koko ajan ja miljoonia zimbabwelaisia uhkaa jatkuvasti nälkiintyminen ja he elävät elintarvikkeavun varassa; ottaa huomioon, että tämä tapahtuu maassa, jossa on maailman neljänneksi korkein hivin esiintyvyys, polttoaineista on puutetta ja lapsikuolleisuus on lisääntynyt merkittävästi,
1. vaatii lopettamaan välittömästi laajoilla pakkohäädöillä uhkaamisen Zimbabwessa ja vaatii myös avustus- ja humanitaaristen järjestöjen rajoittamatonta pääsyä auttamaan uhanalaisessa asemassa olevia ja muita maan sisällä siirtymään joutuneita;
 2. kehottaa Zimbabwen hallitusta viipymättä hylkäämään mielivaltaisesti määrätty vuokrasopimusten uusimismaksut, joita asukkailla yksinkertaisesti ei ole varaa maksaa; vaatii tässä mielessä Zimbabwen viranomaisia lopettamaan pakkohäätöihin kytkeytyvän kaavoituslain käyttämisen puoluepoliittisen edun tavoitteluun, kuten tapahtui vuonna 2005 toteutetun "Operaatio Murambatsvina" aikana; kehottaa näin ollen Zimbabwen hallitusta kehittämään asuntopoliittikkaa siten, että se täyttää asukkaiden tarpeet, ja tekemään tämän kaikkien pakkohäätöjen uhrien kanssa neuvotellen;
 3. muistuttaa Zimbabwen hallitusta sen kansainvälisten yleissopimusten mukaisesta velvoitteesta huolehtia siitä, että kaikilla pienituloisilla kodeistaan pakolla hädetyillä ihmisillä on mahdollisuus riittävään asuntoon ja että heidän oikeuttaan elämään, turvallisuuteen ja ruokaan kunnioitetaan, minkä lisäksi sen on suojeltava kansalaisiaan turvattomuuden kierteeltä ja uusilta rikkomuksilta tarjoamalla turvallisia asuntojen hallintamuotoja ja vuokrasopimuksia koskevia kohtuullisia maksusuunnitelmia, ja käytettävä myös kaivos-teollisuuden tuloja ihmisten tarpeiden täyttämiseksi;
 4. ehdottaa, että Zimbabwen hallitus tekee arvion niistä aineellisista ja sosiaalisista menetyksistä, joita "Operaatio Murambatsvina" ja muut pakkohäädöt ovat aiheuttaneet, voidakseen tarjota hyvitystä kaikille niille, jotka ovat menettäneet kotinsa, toimeentulonsa ja sosiaaliset verkostonsa, mukaan lukien Marangen timanttikenttien alueella tai niiden tuntumassa elävät, ja kehottaa sitä neuvottelemaan paikallisyhteisöjen kanssa ennen päätösten tekemistä;

Torstai 21. lokakuuta 2010

5. vaatii, että Zimbabwen hallitus tarkastelee uudelleen ”Operaatio Garikaita” ja tarkistaa sitä neuvotellen vilpittömästi operaation kohteeksi joutuneiden kanssa, jotta se voi ottaa huomioon kaikkien ”Operaatio Murambatsvinan” kohteeksi joutuneiden asunnontarpeen;
6. pitää erittäin valitettavana, että joukkohäädöt entisestäänkin vaarantavat Zimbabwen pyrkimykset saavuttaa vuosituhanen tavoitteet, joiden toteutuminen jo nyt on vaakalaudalla;
7. muistuttaa, että hallituksen häätöohjelma ja sen muu väkivaltainen toiminta on vaikeuttanut terveyspalveluiden käyttöä ja koulutukseen pääsyä ja vaarantanut näin pyrkimykset torjua hiviä ja aidsia ja vähentää äitiyskuolleisuutta;
8. vaatii Etelä-Afrikkaa ja eteläisen Afrikan kehitysyhteisöä (SADC) oman etunsa ja Zimbabwen ja laajemmin eteläisen Afrikan edun nimissä edelleen toimimaan siten, että täysi demokratia voidaan palauttaa Zimbabween ja oikeusvaltioperiaatetta noudatetaan ja myös zimbabwelaisien ihmisoikeudet turvataan; toteaa, että Mugabe ja hänen läheiset kannattajansa ovat edelleen jatkuvasti poliittisen ja taloudellisen jälleerakennuksen ja sovinnon kompastuskivenä Zimbabwessa, koska he ryöstävät maan taloudellisia voimavaroja omaksi hyödykseen;
9. korostaa Euroopan unionin ja Zimbabwen välisen vuoropuhelun merkitystä ja pitää tervetulleena tässä saavutettua edistystä;
10. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden ja jäsenehdokasvaltioiden hallituksille, ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, Zimbabwen ja Etelä-Afrikan hallituksille ja parlamenteille, AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajille, yleisafrikkalaiselle parlamentille ja muille Afrikan unionin toimielimille, YK:n pääsihteerille, SADC:n pääsihteerille ja Kansainyhteisön pääsihteerille.

Kambodža, erityisesti Sam Rainsy -puolueen tapaus

P7_TA(2010)0389

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2010 Kambodžasta ja erityisesti Sam Rainsyn tapauksesta

(2012/C 70 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 13. tammikuuta 2005 nais- ja lapsikaupasta Kambodžassa antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾, 10. maaliskuuta 2005 Kambodžasta antamansa päätöslauselman ⁽²⁾, 1. joulukuuta 2005 ihmisoikeustilanteesta Kambodžassa, Laosissa ja Vietnaminissa antamansa päätöslauselman ⁽³⁾, 19. tammikuuta 2006 poliittisista rankaisutoimista Kambodžassa antamansa päätöslauselman ⁽⁴⁾ ja 15. maaliskuuta 2007 Kambodžasta antamansa päätöslauselman ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Kamputsean yhteistyösopimuksen vuodelta 1997 ⁽⁶⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan (ihmisoikeuksien kunnioittaminen), 19 artiklan (sopimuksen keskeyttäminen, jos jompikumpi osapuolista rikkoo 1 artiklaa) ja 19 artiklaa koskevan liitteen I,
- ottaa huomioon YK:n vuonna 1998 antaman julistuksen ihmisoikeuksien puolustajista,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2005)0012.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2005)0081.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2005)0462.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2006)0032.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0085.

⁽⁶⁾ EYVL L 269, 19.10.1999, s. 18.

Torstai 21. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat, jotka neuvosto hyväksyi 14. kesäkuuta 2004 ja päivitti vuonna 2008,
 - ottaa huomioon taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen sekä kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 annetun Kambodžan ihmisoikeustilannetta seuraavan Yhdistyneiden kansakuntien erityistarkkailijan raportin, jossa pahoitellaan ulkopuolisten tahojen puuttumista tuomioistuimen työhön ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon parlamenttienvälisen liiton parlamentin jäsenten ihmisoikeuksista vastaavan komitean 12.–15. heinäkuuta 2010 järjestetyssä kokouksessa tekemän päätöksen,
 - ottaa huomioon parlamenttienvälisen liiton yleishallintoneuvoston 6. lokakuuta 2010 hyväksymän päätöslauselman,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että huolestuttava autoritaarinen suuntaus on ollut havaittavissa Kambodžassa viime vuosien aikana; toteaa, että se ilmenee ihmisoikeustilanteen heikkenemisenä, perusvapauksien tukahduttamisena, raakana maananastuksena, joka vaikuttaa pääasiallisesti köyhiin, kaikenlaisen kritiikin ja vastalauseiden kieltämisenä, parlamentaarisen opposition ja kansalaisyhteiskunnan toimijoiden vainoamisena, tuomioistuimen vallan käyttämisenä poliittisten tarkoituksien saavuttamiseksi ja ajautumisena yksipuoluejärjestelmään,
- B. ottaa huomioon, että Kambodžan parlamentin jäsen ja maan toiseksi suurimman poliittisen puolueen johtaja Sam Rainsy on ollut maan autoritaarisen hallitsevan puolueen ja Kambodžan hallituksen vainon kohteena,
- C. ottaa huomioon, että Phnom Penhin aluetuomioistuin tuomitsi 23. syyskuuta 2010 oppositiojohtaja Sam Rainsyn poissaolevana kymmenen vuoden vankeuteen syytettynä harhaanjohtamisesta ja julkisten asiakirjojen väärentämisestä; ottaa huomioon, että hänen tuomitsemisensa perustui kansalaistottelemattomuudeksi luettavaan tekoon, sillä hän poisti kuusi tilapäistä rajapylvästä Vietnamin ja Kambodžan väliseltä rajalta, josta maat edelleen kiistelevät; ottaa huomioon, että teon tarkoituksena oli tukea kyläläisiä, jotka väittivät olevansa maananastuksen uhreja, sillä heidän mukaansa vietnamilaiset olivat laittomasti siirtäneet rajapylväitä Kambodžan alueen puolelle kyläläisten riisipelloille eivätkä heidän viranomaisille tekemänsä valitukset olleet tuottaneet tulosta,
- D. ottaa huomioon, että Phnom Penhin vetoomustuomioistuin päätti 13. lokakuuta 2010 pitää voimassa Svay Riengin hallinto-oikeuden Sam Rainsylle 27. tammikuuta 2010 poissaolevana langetettaman kahden vuoden tuomion, joka liittyi vastalauseena vietnamilaisten väitetyille tunkeutumislle Kambodžan alueelle järjestettyyn protestiin, mutta päätti vapauttaa kaksi Sam Rainsyn kanssa samanaikaisesti tuomittua kyläläistä sen jälkeen, kun nämä olivat olleet vangittuina yhdeksän kuukautta ja 20 päivää,
- E. ottaa huomioon, että Kambodžan hallitsevan puolueen strategia on käyttää poliittisesti alistettua tuomioistuinta tukahduttaakseen kaiken hallituksenvastaisen kritiikin,
- F. ottaa huomioon, että Kambodžassa on hälyttävä määrä ihmisiä pidätettynä, mikä johtuu erilaisista rikostuomioistuinjärjestelmän toiminnan puutteista, eikä oikeusistuimen riippumattomuudesta tai puolueettomuudesta ole edelleenkään takeita,
- G. ottaa huomioon, että ihmisoikeusalan kansalaisjärjestöjen arvioiden mukaan hallitus on käyttänyt tuomioistuinta vaientaakseen kritiikin, jota sen maananastusta, korruptiota ja rajakiistoja koskevat vastaukset ovat herättäneet,

⁽¹⁾ http://www.un.org.kh/index.php?option=com_content&view=article&id=330:united-nations-special-rapporteur-on-the-situation-of-human-rights-in-cambodia-statement&catid=44:un-speeches-and-statements&Itemid=77

Torstai 21. lokakuuta 2010

- H. ottaa huomioon, että Takeon hallinto-oikeus määräsi 30. elokuuta 2010 Licadho-kansalaisjärjestön henkilöstöön kuuluvalle Leang Sokchoeunille kahden vuoden vankeustuomion sillä perusteella, että tämä oli väitteiden mukaan jakanut hallituksenvastaisia lentolehtisiä tammikuussa 2010; toteaa kuitenkin, että oikeudenkäyntiin liittyi vakavia menettelyvirheitä,
- I. ottaa huomioon, että oppositiota edustava parlamentin jäsen Mu Sochua on tuomittu pääministerin halventamisesta,
- J. ottaa huomioon, että toimittaja Hang Chakra pidätettiin yhdeksäksi kuukaudeksi sen jälkeen, kun hän oli paljastanut korruptiotapauksen varapresidentti Sok Anin lähipiirissä,
- K. ottaa huomioon, että Sam Rainsy erotettiin vuonna 1995 kansalliskokouksen edustajainhuoneesta perustuslain vastaisesti, mutta hän onnistui saamaan parlamenttipaikkansa takaisin seuraavissa vaaleissa; ottaa huomioon, että hän on onnistunut välttämään useat murhayritykset, kuten hengenvaarallisen granaatti-iskun vuonna 1997, mutta arviolta 80 Rainsyn kannattajaa on murhattu,
- L. ottaa huomioon, että hallitseva puolue riisti häneltä parlamentaarisen koskemattomuuden kolmesti kyseenalaisin perustein, jotta hänelle voitiin määrätä vankeusrangaistus,
- M. ottaa huomioon, että EU on Kambodžan suurin yksittäinen tuen antaja,
1. tuomitsee kaikki opposition ja kansalaisjärjestöjen edustajille poliittisin perustein määrätyt tuomiot ja erityisesti Sam Rainsylle 23. syyskuuta 2010, 13. lokakuuta 2010 ja 27. tammikuuta 2010 annetut tuomiot, Leang Sokchoeunille 30. elokuuta 2010 annetun tuomion sekä Mu Sochualle ja toimittaja Hang Chakralle annetut tuomiot;
 2. muistuttaa Kambodžan hallitusta siitä, että sen on täytettävä demokraattisia periaatteita ja perustavia ihmisoikeuksia koskevat velvoitteensa ja sitoumuksensa, jotka kuuluvat keskeisesti edellä mainittuun yhteistyösopimukseen, sellaisina kuin ne on määritelty kyseisen sopimuksen 1 artiklassa;
 3. kehottaa Kambodžan viranomaisia varmistamaan, että parhaillaan valmisteilla olevalla kansalaisjärjestöjä koskevalla lailla ei rajoiteta Kambodžan kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden toimintaa mielivaltaiseen tulkintaan perustuen ja että sitä ei sovelleta siten, että se saattaa kansalaisyhteiskunnan ja opposition epäedulliseen asemaan;
 4. kehottaa kaikkia poliittisia vaikuttajia vaalimaan hyviä naapuruussuhteita edistäviä menettelytapoja alueella ja politiikkaa, jolla tuetaan etnisten ja kulttuuristen ryhmien sovinnon aikaansaamista Kambodžassa;
 5. panee merkille, että YK:n erityistarkkailija on kiinnittänyt huomiota Kambodžan hallituksen saavuttamaan edistykseen ja sen toteuttamiin toimiin, ja toivoo näkevänsä sellaisia käytännön toimia, joilla saadaan aikaan huomattavaa ja kestävä parannusta ihmisoikeustilanteeseen ja oikeusistuimien riippumattomuuteen;
 6. kehottaa Kambodžan viranomaisia
 - sitoutumaan sellaisten poliittisten ja institutionaalisten uudistusten toteuttamiseen, joiden avulla rakennetaan oikeusvaltion periaatteiden mukaisesti hallittu demokraattinen valtio, joka rakentuu perusoikeuksien kunnioittamiselle,
 - osoittamaan, että niillä on tahtoa torjua tehokkaasti laajalle levinnyttä korruptiota, metsien laajaa hävittämistä, joka pakottaa ihmiset siirtymään pois kotiseudultaan, seksiturismia, kieltäytyä nykyisestä ranskaisemattomuuskulttuurista ja saattaa oikeuden eteen kaikki tällaiseen toimintaan sekaantuneet henkilöt,
 - takaamaan oikeuden ilmaista vapaasti ja oikeudenmukaisesti poliittisia mielipiteitä ilman pelottelua ja häirintää,

Torstai 21. lokakuuta 2010

- laatimaan toimintaohjelman ja aikataulun erityistarkkailijan raportissa annettujen suositusten täytäntöönpanemiseksi;
7. on erittäin huolissaan oppositiojohtajaa Sam Rainsya vastaan nostetuista syytteistä ja tälle langetetusta 12 vuoden vankeustuomiosta, jotka määrättiin eleestä, jota se pitää symbolisena ja puhtaasti poliittisena;
8. on erittäin huolestunut siitä, että jos päätös pidetään voimassa, se estää Sam Rainsyä osallistumasta vuoden 2013 parlamenttivaaleihin ja sillä on vaikutuksia, jotka ulottuvat vielä Sam Rainsyn tapausta pidemmälle, koska sillä saattaa olla vaikutusta oppositioon kokonaisuudessaan, etenkin siksi, että useiden avoimesti mielipiteensä ilmaisseiden opposition jäsenten syytteenpano on jo kaventanut poliittista liikumatilaa, ja näin ollen se vahingoittaisi Kambodžan demokratisoitumiskehitystä;
9. kehottaa sen vuoksi viranomaisia selvittämään keinoja nykyisten ongelmien ratkaisemiseksi poliittisen vuoropuhelun avulla ja antamaan Sam Rainsylle luvan jatkaa parlamentaarista toimintaansa mahdollisimman pian;
10. kehottaa Kambodžan viranomaisia ottamaan huomioon Kambodžan ihmisoikeustilannetta seuraavan Yhdistyneiden kansakuntien erityistarkkailijan suositukset; kehottaa Kambodžan parlamenttia keskustelemaan raportista parlamentissa ja ryhtymään tarvittaviin toimiin, jotta edellä mainittujen suositusten täytäntöönpano taataan;
11. kehottaa Euroopan unionia ryhtymään toimiin, joiden avulla varmistetaan, että perusvapauksia, sellaisena kuin ne on vahvistettu edellä mainitun yhteistyösopimuksen 1 artiklassa, kunnioitetaan ja että kansalaisvapauksien loukkaamisesta koituu seurauksia; kehottaa Euroopan unionia myös asettamaan rahoitustuen jatkamisen ehdoksi, että Kambodžan ihmisoikeustilanne paranee;
12. kehottaa ottamaan käyttöön EU:n tukeman ja YK:n koordinoiman humanitaarisen pelastussuunnitelman, jonka avulla tuetaan kambodžalaisia, joita kriisi on koetellut ankarimmin, etenkin niitä, jotka työkentelevät tekstiili- ja rakennusteollisuuden alalla ja ovat menettäneet työpaikkansa;
13. kehottaa suhteista Kaakkois-Aasian maihin vastaavaa valtuuskuntaa, Kaakkois-Aasian maiden liittoa (ASEAN) ja ulkoasiainvaliokuntaa seuraamaan kehitystä;
14. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, ASEANin ja ASEM:n jäsenvaltioiden hallituksille, ASEM:n sihteeristölle, YK:n pääsihteerille, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle ja Kambodžan kuningaskunnan hallitukselle ja kansalliskokoukselle.

Pohjois-Kaukasian, erityisesti Oleg Orlovin tapaus

P7_TA(2010)0390

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2010 ihmisoikeustilanteesta Pohjois-Kaukasiassa (Venäjän federaatiossa) ja rikosoikeudenkäynnistä Oleg Orlovia vastaan

(2012/C 70 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan parlamentin 17. syyskuuta 2009 antaman päätöslauselman ihmisoikeusaktivistien murhasta Venäjällä ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2009)0022.

Torstai 21. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin Saharov-palkinto myönnettiin 16. joulukuuta 2009 Oleg Orloville, Sergei Kovaleville ja Ljudmila Aleksejevalle Memorial-ihmis oikeusjärjestön ja kaikkien muiden Venäjän ihmisoikeuksien puolustajien puolesta,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin ja Venäjän federaation välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen, joka tuli voimaan vuonna 1997 ja jota on jatkettu odottaessa sen korvaamista uudella sopimuksella,
 - ottaa huomioon käynnissä olevat neuvottelut uudesta sopimuksesta, jolla otetaan käyttöön uusi ja kattava EU:n ja Venäjän suhteita koskeva järjestelmä,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen, ihmisoikeuksien puolustajia koskevan YK:n julistuksen ja YK:n julistuksen yksilöiden, ryhmien ja yhteiskuntielinten oikeudesta ja velvollisuudesta edistää ja suojella yleismaailmallisesti tunnustettuja ihmisoikeuksia ja perusvapauksia,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,
- A. toteaa, että Venäjä on Euroopan neuvoston ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön jäsenenä ja YK:n julistusten allekirjoittajana sitoutunut ihmisoikeuksien, perusvapauksien ja oikeusvaltion periaatteiden suojelemiseen ja edistämiseen,
- B. ottaa huomioon, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa on vireillä 20 000 kannetta, jotka ovat peräisin Venäjän federaatiosta, pääasiassa Pohjois-Kaukasian alueelta, ottaa huomioon, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on tuominnut Venäjän federaation vakavista ihmisoikeuksien loukkauksista yli 150 tuomiosta, ja painottaa, että näiden tuomioiden nopea ja täysimääräinen täytäntöönpano on tärkeää,

Ihmisoikeustilanne Pohjois-Kaukasiassa

- C. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien puolustajien tilanne on hälyttävä Pohjois-Kaukasian alueella, erityisesti Tšetšenian tasavallassa, Ingušsiassa ja Dagestanissa; ottaa huomioon, että riippumattomat toimittajat, kansalaisyhteiskunnan aktivistit, lakimiehet ja ihmisoikeuksien puolustajat ovat usein joutuneet uhkausten ja väkivallan, ahdistelun ja pelottelun uhreiksi ja lainvalvontaviranomaiset ovat rajoittaneet heidän toimintaansa; ottaa huomioon, että ihmisoikeusrikkomuksista ei edelleenkään rangaista eikä oikeusvaltioperiaatetta noudateta; ottaa huomioon, että siviiliväestö on edelleen alttiina sekä aseistettujen oppositioryhmittymien että lainvalvontaelinten väkivallalle; ottaa huomioon, että kidutus, vihamielinen kohtelu ja mielivaltaiset pidätykset ovat yleisiä, ja korostaa kansallisista hallituksista riippumattomien kansalaisjärjestöjen merkitystä kansalaisyhteiskunnan kehitykselle,
- D. ottaa huomioon, että Tšetšeniassa vallitsee yleinen pelon ilmapiiri huolimatta jälleenrakennuksessa ja alueen infrastruktuurin parantamisesta saavutetusta kiistämättömästä edistyksestä; ottaa huomioon, että ihmisoikeustilanne ja oikeuslaitoksen ja demokraattisten instituutioiden toiminta herättävät yhä äärimmäisen vakavaa huolta,
- E. ottaa huomioon, että hallituksen vastustajien ja ihmisoikeuksien puolustajien jatkuvat katoamiset jäävät yhä suurelta osin rankaisematta eikä niitä selvitetä huolellisesti,
- F. ottaa huomioon, että huolimatta Ingušsiassa viranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan välillä kehittyneestä rakentavasta vuoropuhelusta uuden presidentin valtaantulon jälkeen, väkivaltaisuuksia on puhjennut uudelleen vuoden 2009 jälkeen ja joissain tapauksissa ne ovat johtaneet hallituksen vastustajien ja toimittajien murhiin ja katoamisiin ilman, että tähän mennessä olisi nostettu yhtään syytettä,

Torstai 21. lokakuuta 2010

- G. ottaa huomioon, että Pohjois-Kaukasian tasavalloissa on kasvava määrä kadonneita, jotka on ilmeisesti siepattu muille Venäjän alueille, ottaa huomioon, että Ali Džanijevin, Yusup Dobrijevin, Junus Dobrijevin ja Magomed Adžievien olinpaikka on edelleen tuntematon heidän Pietarissa 28. joulukuuta 2009 keskiyön maissa tapahtuneen katoamisensa jälkeen ja että viisi henkilöä, Zelimhan Ahmetovitš Tšibijev, Magomed Hajbulajevitš Israpilov, Džamal Zijanidovitš Magomedov, Akil Džavathanovitš Abdullajev ja Dovar Nazimovitš Asadov, joista kolme on Pohjois-Kaukasian asukkaita, ovat olleet kateissa vuoden 2010 syyskuun 24. ja 25. päivän välisestä yöstä lähtien, jolloin he olivat lähteneet käymään Moskovan historiallisessa moskeijassa,
- H. ottaa huomioon, että Pohjois-Kaukasiassa on edelleen noin 80 000 sisäistä pakolaista yli 18 vuotta sen jälkeen kun he joutuivat pakenemaan kodistaan Ingušan ja Pohjois-Ossetian välisen vuoden 1992 sodan ja Tšetšeniassa vuosina 1994 ja 1999 käytyjen sotien takia; katsoo, että näillä ihmisillä on vaikeuksia asunnon löytämisessä ja oleskelulupansa jatkamisessa, mikä rajoittaa sosiaalipalveluiden saantia, sisäisten passien uusimista ja ”pakkosiirtolaisen” aseman saamista, jota he tarvitsevat voidakseen tehdä työtä ja saada sosiaalipalveluita ja etuuksia,
- I. ottaa huomioon, että presidentti Buzek ilmaisi 3. syyskuuta 2010 solidaarisuutensa Beslanin tragedian uhrien perheille ja kehotti Venäjän federaation presidenttiä varmistamaan, että heidän oikeuksiaan kunnioitetaan täysin ja että totuus syyskuun 2004 tapahtumista lopulta selvitetään kokonaan,
- J. ottaa huomioon, että silmittömän väkivallan käyttämistä siviiliväestöä kohtaan ei voi puolustella millään syyllä,
- K. ottaa huomioon Venäjän ja kansainvälisen kansalaisyhteiskunnan aloitteen Natalia Estemirovan dokumentaatiokeskuksen perustamisesta mahdollisia sotarikoksia ja muita Tšetšenian sotien aikana tehtyjä vakavia ihmisoikeusloukkauksia varten,

Rikostutkinta Oleg Orlovia vastaan

- L. katsoo, että Memorialin kaltaisten ihmisoikeusjärjestöjen toiminta on olennaisen tärkeää vakaan ja vapaan yhteiskunnan luomiseksi Venäjälle ja erityisesti todellisen ja kestävä vakauden saamiseksi Pohjois-Kaukasiaan; katsoo, että Venäjän hallitus ja Pohjois-Kaukasian tasavaltojen hallitukset voivatkin olla ylpeitä tällaisten järjestöjen merkittävästä roolista,
- M. ottaa huomioon, että Tšetšeniassa Memorial-järjestön toimintaa johtanut Natalia Estemirova siepattiin Groznyssa 15. heinäkuuta 2009 ja löydettiin kuolleena naapurimaasta Ingušiaasta; ottaa huomioon, että hänen murhansa tutkinta murhaajien ja murhasta vastuussa olevien löytämiseksi ei ole edistynyt lainkaan,
- N. ottaa huomioon, että Moskovan kaupungin siviilituomioistuin tuomitsi 21. tammikuuta 2010 Oleg Orlovin ja Memorial-ihmisoikeusjärjestön maksamaan korvauksia Tšetšenian presidentille Ramzan Kadyroville,
- O. ottaa huomioon, että Ramzan Kadyrov ilmoitti julkisesti 9. helmikuuta 2010 peruvansa Memorial-ihmisoikeusjärjestön hallintoneuvoston puheenjohtajaa Oleg Orlovia ja Moskovan Helsinki-ryhmän puheenjohtajaa Ljudmila Aleksejevaa vastaan kunnianloukkauksesta nostetut rikosoikeudenkäynnit,
- P. ottaa huomioon, että Oleg Orlovia syytettiin 6. heinäkuuta 2010 Venäjän rikoslain 129 pykälän nojalla ja häntä uhkaa pahimmillaan kolmen vuoden vankeustuomio, jos hänet todetaan syylliseksi,
- Q. ottaa huomioon, että Venäjän federaation rikosprosessilakia (erityisesti 72 pykälää) rikottiin vakavasti Oleg Orlovia koskeneessa rikostutkinnassa,
- R. ottaa huomioon, että useiden johtavien ihmisoikeusjärjestöjen, kuten Memorialin, toimistoissa suoritettiin etsintä 13.–16. syyskuuta 2010 ja että järjestöt määrättiin toimittamaan lyhyellä varoitusajalla suuri määrä asiakirjoja omasta toiminnastaan,

Torstai 21. lokakuuta 2010

1. tuomitsee kaikki terroriteot ja korostaa, että silmittömän väkivallan käyttämistä siviiliväestöä kohtaan ei voi puolustella millään syyllä, ilmaisee myötätuntonsa kaikkien väkivallantekojen, myös äskeisten Moskovan metrossa tehtyjen pommi-iskujen, uuden Tšetšeniän parlamenttiin tehdyn iskun ja lukemattomien Kaukasian tasavaltojen asukkaisiin kohdistuneiden jatkuvien terroritekojen uhrien ystäville ja omaisille;
2. pitää erittäin huolestuttavana, että väkivalta ja terroriteot ovat alkaneet uudelleen Pohjois-Kaukasiassa; vaatii terroritekojen lopettamista ja toisaalta vaatii, että Venäjän viranomaiset tekevät lopun alueella yleisestä ihmisoikeusrikkomusten rankaisemattomuudesta ja oikeusvaltion puutteesta;
3. tunnustaa, että Venäjällä on oikeus taistella todellista terrorismia ja aseellista kapinaliikettä vastaan Pohjois-Kaukasiassa, mutta kehottaa viranomaisia noudattamaan toiminnassaan kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä; varoittaa, että jatkuvat väärinkäytökset ja taistelussa kapinallisia vastaan käytetyt laittomat menetelmät lisäävät entisestään asukkaiden vihamielisyyttä ja vakauden sijasta ne aiheuttavat väkivallan leviämistä alueella;
4. kehottaa Venäjän viranomaisia tekemään kaiken voitavansa varmistaakseen ihmisoikeuksien puolustajien suojan sellaisena kuin se on vahvistettu YK:n julistuksessa yksilöiden, ryhmien ja yhteiskuntaelinten oikeudesta ja velvollisuudesta edistää ja suojella yleismaailmallisesti tunnustettuja ihmisoikeuksia ja perusvapauksia;
5. korostaa, että jatkuvan rankaisemattomuuden ilmapiiri Tšetšeniassa luo epävakautta koko Pohjois-Kaukasian alueelle;
6. tuomitsee jyrkästi kaikki kollektiivisen rankaisun muodot, joita kohdistetaan ihmisiin, joita epäillään yhteyksistä kapinallisiin, mukaan lukien aseellisen opposition aktiivisten tai väitettyjen jäsenten perheiden kotien polttamisen; pyytää viranomaisia ryhtymään toimiin tällaisten loukkausten estämiseksi ja niihin syyllistyneiden kaikkien eri tasojen viranomaisten rankaisemiseksi;
7. vaatii Venäjää järjestämään kansainvälisille ihmisoikeusjärjestöille, tiedotusvälineille ja kansainvälisille julkisille instituutioille, kuten Euroopan neuvostolle, Punaisen Ristin kansainväliselle komitealle, Ety-järjestölle ja YK:lle esteettömän pääsyn Pohjois-Kaukasiaan; kehottaa erityisesti asiasta vastaavia viranomaisia luomaan olosuhteet, jotta Memorial ja muut ihmisoikeusjärjestöt voivat jatkaa täysipainoisesti toimintaansa Tšetšeniassa turvallisessa ympäristössä;
8. pitää erittäin huolestuttavana, että Pohjois-Kaukasian tasavalloissa on kasvava määrä kadonneita, jotka on ilmeisesti siepattu muille Venäjän alueille, ja odottaa, että Venäjän yleinen syyttäjä selvittää ja vahvistaa näiden henkilöiden olinpaikan;
9. vaatii Venäjän federaation viranomaisia varmistamaan, että maan sisäisiä pakolaisia koskevat pitkän aikavälin ratkaisut pannaan myös täytäntöön; kehottaa hallitusta tukemaan tehokkaammin YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun toimia, joilla jatketaan sisäisten pakolaisten asunto-ohjelmia ja parannetaan palvelujen ja etuuksien saatavuutta sisäisille pakolaisille; painottaa, että sisäisten pakolaisten jatkuva seuranta on tarpeen, jotta voidaan varmistaa, että heidän oikeuksiaan ei enää loukata; kehottaa Venäjän hallitusta tunnustamaan virallisesti maan sisäisen pakolaisen käsitteen ja mukauttamaan lainsäädäntöään vastaavasti;
10. kehottaa Venäjän federaation viranomaisia tutkimaan Natalia Estemirovan murhan ripeästi, perinpohjaisesti ja tehokkaasti ja saattamaan tähän julmaan murhaan sekaantuneet ja siitä vastuussa olevat oikeuteen;
11. torjuu ja tuomitsee kyyniset ja mielettömät yritykset syyttää Memorial-järjestöä rikollisesta avunannosta terroristijärjestöille;
12. tuomitsee Oleg Orlovia koskevan rikostutkinnan käynnistämisen ja vaatii toimivaltaisia viranomaisia harkitsemaan uudelleen päätöstä aloittaa rikosoikeudenkäynti; korostaa, että Oleg Orlovin lausunnon kaltaiset puheenvuorot ovat demokratiassa täysin hyväksyttäviä eikä niistä pitäisi langettaa siviilioikeudellisia eikä rikosoikeudellisia rangaistuksia;

Torstai 21. lokakuuta 2010

13. kehottaa Venäjän viranomaisia varmistamaan, jos oikeudenkäynti jatkuu, että Oleg Orloviin kohdistuvassa tutkinnassa ja tuomioistuinkäsittelyssä ei enää rikota lakia ja noudattamaan kaikissa tilanteissa ihmisoikeuksien puolustajista annettua YK:n julistusta, ihmisoikeuksien yleismaailmallista julistusta ja Venäjän ratifioimia kansainvälisiä ja alueellisia ihmisoikeussopimuksia;

14. muistuttaa, että Oleg Orloville myönnettiin Euroopan parlamentin Saharov-palkinto vuonna 2009 ja hän nauttii näin ollen Euroopan parlamentin erityistä moraalista ja poliittista suojelua; kehottaa Venäjän hallitusta päästämään Oleg Orlov vuoden 2010 Saharov-palkinnon luovutustilaisuuteen Strasbourgiin ilman esteitä;

15. tuomitsee ihmisoikeusjärjestöjen toimistoissa pelottelutarkoituksessa suoritettujen etsinnän ja odottaa, että näiden toimien laillisuus ja tavoitteet selvitetään;

16. pahoittelee, että jatkuvat ihmisoikeusloukkaukset vaikuttavat erittäin kielteisesti Venäjän julkiseen kuvaan ja sen uskottavuuteen maailmassa ja varjostavat Euroopan unionin ja Venäjän federaation suhteita, jotka ovat tärkeitä ja joiden tulisi kehittyä strategiseksi kumppanuudeksi ottaen huomioon osapuolten riippuvuus toisistaan ja monet yhteiset edut, erityisesti poliittisessa, turvallisuuspoliittisessa, taloudellisessa ja energia-alan yhteistyössä, mutta myös demokraattisten periaatteiden ja menettelytapojen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen osalta;

17. kannattaa voimakkaasti Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen Pohjois-Kaukasian ihmisoikeusloukkausten uhrien oikeuskeinoista 22. kesäkuuta 2010 antaman päätöslauselman suosituksia, jotka voivat auttaa huomattavasti ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneiden nauttiman rankaisemattomuuden lopettamisessa ja palauttaa ihmisten luottamuksen lainvalvontaelimiin;

18. kehottaa Venäjän viranomaisia noudattamaan kaikkia Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomioita ja toteuttamaan toimenpiteitä loukkausten rankaisemiseksi yksittäisissä tapauksissa, esimerkiksi varmistamalla tehokkaiden tutkimusten suorittaminen ja saattamalla syylliset vastuuseen ja ottamalla käyttöön yleisiä toimia tuomioiden täytäntöön panemiseksi, myös muuttamalla toimintaa ja lakeja vastaavanlaisten loukkausten toistumisen ehkäisemiseksi;

19. suosittaa, että valtiolliset viranomaiset liittovaltion, alueiden ja kuntien tasolla aloittavat rakentavan vuoropuhelun kansalaisyhteiskunnan aktivistien kanssa, jotta toimivat demokratian rakenteet pääsevät kehittymään;

20. kehottaa nopeuttamaan EU:n ja Venäjän ihmisoikeusneuvotteluja ja vaatii, että Euroopan parlamentti, duuma, Venäjän oikeusviranomaiset ja kansalaisyhteiskuntaa edustavat järjestöt ja ihmisoikeusjärjestöt voivat osallistua tähän prosessiin tehokkaasti; kehottaa Venäjää noudattamaan kaikkia velvoitteitaan Etyj:n ja Euroopan neuvoston jäsenenä;

21. kiinnittää erityistä huomiota EU:n jäsenvaltioissa asuvien tuhansien Pohjois-Kaukasian pakolaisten tilanteeseen, ennen kaikkea Itävallan tšetšeeniyhteisöön, johon kuuluu vähintään 20 000 ihmistä, joista monet ovat lapsia; ilmaisee vakavan huolensa tässä yhteydessä Wienissä toukokuussa 2010 tapahtuneesta tšetšeenipakolaisen murhasta ja vakavista syytöksistä, että Tšetšenian presidentti olisi sekaantunut tähän rikokseen; kehottaa EU:n jäsenvaltioita toteuttamaan paremmin koordinoitua, johdonmukaisempaa ja näkyvämpää politiikkaa suhteessa Euroopassa asuviin Pohjois-Kaukasian pakolaisiin humanitaaristen ja ihmisoikeuksia koskevien velvoitteidensa mukaisesti;

*

* *

22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille, Venäjän federaation hallitukselle ja parlamentille, Etyj:lle sekä Euroopan neuvostolle.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen tarkistaminen

P7_TA(2010)0366

Euroopan parlamentin päätös 20. lokakuuta 2010 Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen tarkistamisesta (2010/2118(ACI))

(2012/C 70 E/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 295 artiklan,
 - ottaa huomioon 26. toukokuuta 2005 tekemänsä päätöksen Euroopan parlamentin ja komission välisen puitesopimuksen tarkistamisesta ⁽¹⁾ ja 9. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman tarkistetusta Euroopan parlamentin ja komission välisestä puitesopimuksesta seuraavaa vaalikautta varten ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon puheenjohtajakokouksen 26. marraskuuta 2009 ja 1. heinäkuuta 2010 tekemät päätökset,
 - ottaa huomioon luonnoksen tarkistetuksi puitesopimukseksi Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista (jäljempänä 'tarkistettu sopimus'),
 - ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 tekemänsä päätöksen parlamentin työjärjestyksen mukauttamisesta Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista tehtyyn tarkistettuun puitesopimukseen ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 25 artiklan 3 kohdan ja 127 artiklan sekä liitteessä VII olevan XVIII kohdan 4 alakohdan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestyks- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0279/2010),
- A. ottaa huomioon, että perussopimuksissa on nyt ensimmäistä kertaa erityinen oikeusperusta toimielinten välisille sopimuksille,

⁽¹⁾ EUVL C 117 E, 18.5.2006, s. 123.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0009.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0367.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- B. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimus antaa parlamentille ja komissiolle uusia toimivaltuuksia ja luo toimielinten välille uudenlaisen tasapainon, jota tarkistetun sopimuksen on ilmentävä,
- C. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksella syvennetään merkittävästi demokratiaa unionissa ja annetaan unionin kansalaisille pääosin parlamentin välityksellä entistä suurempi valta valvoa komission toimintaa,
- D. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksella parlamentista on tehty neuvoston kanssa tasavertainen toimielin tavallista lainsäätämisenjärjestystä noudatettaessa ja talousarvio-asioissa ja sillä vahvistetaan parlamentin roolia EU:n ulkoisessa toiminnassa sekä yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa asiaa koskevien määräysten mukaisesti,
- E. ottaa huomioon, että tarkistettu sopimus ilmentää tätä kehitystä, vaikka sitä onkin syytä selventää jäljempänä esitetyllä tavalla,
1. katsoo, että tarkistettu sopimus on parlamentille suuri edistysaskel sen yhteistyösuhteessa komissioon;
 2. palauttaa mieliin parlamenteilla vallanjako-opin mukaisesti perinteisesti olevat toimivaltuudet, jotka ovat tarkistetun sopimuksen pohjana täysin Lissabonin sopimuksen mukaisesti: lainsäädäntövalta, toimeenpanon parlamentaarinen valvonta (kansainvälisten suhteiden ulottuvuus mukaan luettuna), tiedonantovelvoitteet ja komission jäsenten läsnäolo parlamentissa;
 3. pitää myönteisinä erityisesti seuraavia tarkistettuun sopimukseen sisältyviä parannuksia:
 - lainsäädäntömenettely ja lainsäädäntötyön suunnittelu: keskinäinen yhteistyö
 - (a) tarkistetut määräykset, jotka koskevat komission työohjelmaa ja unionin toiminnan suunnittelua ja lisäävät parlamentin osallistumista (33, 36 ja 53 kohta sekä liite 4),
 - (b) kaikkien vireillä olevien ehdotusten tarkastelu uuden komission toimikauden alussa parlamentin ilmaiset kannat asianmukaisesti huomioon ottaen (39 kohta),
 - (c) asioissa, joissa parlamentti tavallisesti osallistuu lainsäädäntömenettelyyn, komissio käyttää ei-velvoittavia välineitä vain asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja vasta parlamenttia kuultuaan (43 kohta),
 - (d) komission antama sitoumus mukauttaa yhteisön säännöstö mahdollisimman pian uuteen delegoitujen säädösten järjestelmään (51 kohta),
 - (e) komission sitoutuminen raportoimaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 artiklan mukaisesti esitettyjen lainsäädäntöehdotuspyyntöjen konkreettisista jatkotoimista,
 - parlamentin harjoittama valvonta
 - (f) yksityiskohtaiset määräykset komission puheenjohtajan ja komission valinnasta, komission kokoonpanosta sekä siihen tehtävistä muutoksista ja henkilövaihdoista,
 - (g) uudet säännöt komission jäsenten osallistumisesta vaalikampanjoihin (4 kohta),
 - (h) komission velvollisuus pyytää parlamentilta lausunto, kun se aikoo tarkistaa komission jäseniä koskevia menettelysääntöjä,

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- (i) sääntelyvirastojen johtajavirkoihin nimettyjen henkilöiden velvollisuus saapua parlamentin asiasta vastaavien valiokuntien kuultaviksi (uusi 32 kohta),
 - toimielinten välinen ulottuvuus unionin kansainvälisissä suhteissa
 - (j) yksityiskohtaiset määräykset parlamentin vahvistetusta roolista kansainvälisissä neuvotteluissa ja komission antama sitoumus toimittaa parlamentille tällaisia neuvotteluja koskevia luottamuksellisia asiakirjoja asianmukaisia menettelyjä ja varotoimenpiteitä noudattaen (23–27 kohta ja liite 3),
 - tiedonantovelvoitteet
 - (k) komission parlamentille ja neuvostolle perussopimusten nojalla kuuluvalla roolilla antama tunnustus ja varsinkin sen yhdenvertaisen kohtelun periaatteelle antama tunnustus erityisesti siinä, mikä koskee osallistumista kokouksiin ja varsinkin lainsäädäntö- ja budjettiasioihin liittyvien kantojen tai muun tiedon esittämistä (9 kohta),
 - (l) komission puheenjohtajan ja parlamentin puhemiehen säännölliset keskustelut tärkeistä horisontaalisista kysymyksistä ja lainsäädäntöehdotuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta puheenjohtajakokouksen roolia tai sääntömääräisiä talousarvio- ja lainsäädäntömenettelyjä (11 kohdan toinen luetelmakohta),
 - (m) yksityiskohtaiset määräykset parlamentille toimitettavista tiedoista, jotka koskevat komission kokouksia kansallisten asiantuntijoiden kanssa ja unionin velvoittavien ja ei-velvoittavien oikeudellisten välineiden valmistelua ja täytäntöönpanoa (15 kohta ja liite 1),
 - (n) säännöt yhteistyöstä suhteissa kansallisiin parlamentteihin (18 kohta),
 - (o) yksityiskohtaiset määräykset parlamentin oikeudesta saada tutustua luottamuksellisiin tietoihin ja asiakirjoihin (liite 2),
 - komission läsnäolo parlamentissa
 - (p) komission sitoutuminen siihen, että sen jäsen on pääsääntöisesti paikalla täysistunnoissa tai parlamentin muiden elinten kokouksissa aina, kun parlamentti sitä pyytää (45 kohta),
 - (q) uusi kyselytunti kaikkien komission jäsenten kanssa komission puheenjohtajan kanssa pidettävän kyselytunnin mallin mukaisesti (46 kohta),
 - (r) puheajoja koskevat parannukset, myönnetyn puheajan noudattaminen,
 - (s) kutsut puheenjohtajakokouksen ja valiokuntien puheenjohtajakokouksen kokouksiin (11 kohdan kolmas luetelmakohta);
4. kehottaa parlamentin asiasta vastaavaa valiokuntaa pyytämään lausuntoa komissiolta, kun parlamentti esittää tarkistettaviksi työjärjestyksen kohtia, jotka koskevat suhteita komissioon;
5. katsoo, että tarkistetun sopimuksen 8 kohdassa mainittu lausunto on lausunto, jonka toimittaa parlamentin puhemies puheenjohtajakokouksen päätöksellä; katsoo, että puheenjohtajakokouksen olisi ennen tällaisen päätöksen tekemistä kuultava valiokuntien puheenjohtajakokousta komission jäsenten tarkistetuista menettelysäännöistä eturistiriitojen tai ammattieettisen toiminnan osalta;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

6. toteaa, että komission on annettava parlamentin jäsenille tarkkailijan asema kaikissa kansainvälissä konferensseissa ja mahdollistettava heidän osallistumisensa kaikkiin relevantteihin kokouksiin ja erityisesti koordinaatiokokouksiin, joissa komission on kerrottava parlamentille neuvottelukannoistaan; toteaa, että komissio voi vain poikkeustapauksissa, jotka johtuvat oikeudellisten, teknisten tai diplomaattisten edellytysten puuttumisesta, kieltäytyä myöntämästä parlamentin jäsenille tarkkailijan asemaa, mutta katsoo, että komission on selitettävä tällaiset tapaukset parlamentille etukäteen ja tulkittava sääntöjä erittäin tiukasti;
7. katsoo, että tarkistetun sopimuksen 25 ja 27 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten konferenssien olisi katsottava kattavan monenvälisten sopimusten lisäksi myös poliittisesti erittäin tärkeitä kahdenvälisiä sopimukset (merkittävä poliittinen yhteistyö, kauppaa- ja kalastussopimukset), joihin joka tapauksessa vaaditaan parlamentin hyväksyntä;
8. katsoo, että tarkistetun sopimuksen 26 kohdassa tarkoitettujen monenvälisillä kansainvälisillä sopimuksilla perustettujen elinten kokoukset kattavat myös kahdenvälisillä sopimuksilla perustettujen elimien, jos kyseisen kohdan edellytykset täyttyvät;
9. toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan 10 kohta edellyttää, että komissio tiedottaa parlamentille välittömästi ja täysimääräisesti, kun se aikoo ehdottaa kansainvälisen sopimuksen soveltamista väliaikaisesti tai ehdottaa sopimuksen soveltamisen keskeyttämistä, ja ottaa huomioon parlamentin kannat ennen kuin neuvosto tekee asiaa koskevat päätöksensä;
10. kehottaa komissiota antamaan parlamentille kaikki tiedot kansainvälisistä sopimusneuvotteluista, myös tarkistetun sopimuksen liitteessä 2 olevassa 1.2.1 kohdassa tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja, kyseisessä liitteessä vahvistettujen järjestelyjen mukaisesti; katsoo tämän koskevan myös jäsenvaltioilta tai kolmansilta mailta saatuja luottamuksellisia asiakirjoja edellyttäen, että asiakirjan laatija antaa suostumuksensa;
11. katsoo, että tarkistetun sopimuksen yhteydessä ei-velvoittavia oikeudellisia välineitä ovat muun muassa suositukset, tulkitsevat tiedonannot, vapaaehtoiset sopimukset ja vaihtoehtoiset välineet;
12. hyväksyy tämän päätöksen liitteenä olevan tarkistetun sopimuksen;
13. päättää liittää tarkistetun sopimuksen työjärjestykseensä ja korvata sillä sen XIV liitteen tiedon saatavuuden parantamiseksi ja avoimuuden varmistamiseksi;
14. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen ja liitteen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille.

LIITE

Puitesopimus Euroopan Parlamentin ja Euroopan Komission Välisistä Suhteista

Euroopan parlamentti ja Euroopan komissio, jäljempänä 'molemmat toimielimet', jotka

ottavat huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Euroopan **unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 295 artiklan** ja Euroopan atomienergia-yhteisön perustamissopimuksen, jäljempänä 'perussopimukset',

ottavat huomioon molempien toimielinten välisiä suhteita käsittelevät toimielinten väliset sopimukset ja muut tekstit,

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

ottavat huomioon parlamentin työjärjestyksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen **105, 106** ja **127** artiklan **ja liitteet VIII ja XIV**,

ottavat huomioon valitun komission puheenjohtajan 15 päivänä syyskuuta 2009 ja 9 päivänä helmikuuta 2010 antamat poliittiset suuntaviivat ja lausumat sekä lausumat, jotka kukin komission jäsenedokas on antanut parlamentin valiokuntien järjestämässä kuulemistilaisuuksissa,

- A. katsovat **Lissabonin sopimuksen** vahvistavan Euroopan unionin päätöksentekomenettelyn kansanvaltaista laillisuutta,
- B. ottavat huomioon, että molemmat toimielimet pitävät erittäin tärkeänä **unionin** lainsäädännön tehokasta saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täytäntöönpanoa,
- C. katsovat, että tällä puitesopimuksella ei vaikuteta parlamentin, komission tai unionin muun toimielimen tai laitoksen tehtäviin ja toimivaltaan, vaan sillä pyritään mahdollisimman suureen tehokkuuteen **ja avoimuuteen** tehtävien hoitamisessa ja toimivallan käyttämisessä,
- D. katsovat, että tätä puitesopimusta olisi tulkittava perussopimukseen nojautuvan toimielinjärjestelmän mukaisesti,
- E. toteavat, että komissio ottaa asianmukaisesti huomioon parlamentille ja neuvostolle perussopimuksissa vahvistetut asemat ja erityisesti 9 kohdassa tarkoitetun yhdenvertaista kohtelua koskevan perusperiaatteen,
- F. katsovat, että **toukokuussa 2005** tehty puitesopimus ⁽²⁾ on saatettava ajan tasalle ja korvattava seuraavalla tekstillä,

ovat tehneet seuraavan sopimuksen:

I. SOVELTAMISALA

1. **Ottaakseen paremmin huomioon parlamentin ja komission uuden erityiskumppanuuden** molemmat toimielimet toteuttavat seuraavat toimenpiteet, joilla pyritään vahvistamaan komission poliittista vastuullisuutta ja laillisuutta, laajentamaan rakentavaa vuoropuhelua ja parantamaan keskinäistä tiedonkulkua sekä **menettelyjä** ja suunnittelua **koskevaa yhteistyötään**.

Ne sopivat lisäksi erityisistä **määräyksistä**, jotka koskevat:

- **komission tapaamisia kansallisten asiantuntijoiden kanssa liitteen 1 mukaisesti;**
- **luottamuksellisten tietojen** toimittamista **parlamentille** liitteen 2 mukaisesti;
- **kansainvälisistä sopimuksista neuvottelemista ja niiden tekemistä liitteen 3 mukaisesti; ja**
- komission **työohjelman** aikataulua liitteen 4 mukaisesti.

II. POLIITTINEN VASTUU

2. **Kun Eurooppa-neuvosto on nimennyt valitun komission puheenjohtajan, tämä toimittaa parlamentille toimikauttaan koskevat poliittiset suuntaviivat, jotta parlamentin kanssa voidaan käydä tietoihin perustuvaa keskustelua ennen kuin se äänestää valinnasta.**

⁽¹⁾ EUVL L 44, 15.2.2005, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 117 E, 18.5.2006, s. 125.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

3. **Parlamentti ottaa työjärjestyksensä 106 artiklan mukaisesti yhteyttä valittuun komission puheenjohtajaan hyvissä ajoin ennen uuden komission hyväksyntää koskevien menettelyjen aloittamista. Parlamentti ottaa valitun puheenjohtajan ilmaisemat näkemykset huomioon.**

Valitut komission jäsenet varmistavat, että he antavat kaikki asiaankuuluvat tiedot Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 245 artiklasta aiheutuvan riippumattomuusvelvoitteen mukaisesti.

Menettelyt suunnitellaan siten, että niiden avulla voidaan varmistaa, että koko komission jäsenten nimeämistä arvioidaan avoimesti, oikeudenmukaisesti ja yhtenäisesti.

4. Jokainen komission jäsen kantaa poliittisen vastuun toimista hänen tehtäviinsä kuuluvalla alalla, tämän kuitenkaan vaikuttamatta komission kollegiaalisuuden periaatteeseen.

Komission puheenjohtaja kantaa täyden vastuun jokaisen sellaisen eturistiriidan havaitsemisesta, joka estää komission jäsentä hoitamasta tehtäviään.

Komission puheenjohtaja kantaa myös vastuun tällaisesta tilanteesta aiheutuvien myöhempien toimien toteuttamisesta **ja** ilmoittaa asiasta välittömästi parlamentin puhemiehelle kirjallisesti.

Komission jäsenten vaalikampanjaan osallistumista käsitellään komission jäsenten toimintasäännöissä.

Euroopan parlamentin vaaleissa ehdokkaiksi asettautuvien komission jäsenten olisi otettava palkatonta vaalivapaata tehtävistään viimeisestä vaaleja edeltävästä istuntojaksosta lähtien.

Komission puheenjohtaja ilmoittaa parlamentille hyvissä ajoin päätöksestään, joka koskee tällaisen vapaan myöntämistä, ja sen, kuka komission jäsen ottaa tehtävät hoitaakseen vapaajakson aikana.

5. Jos parlamentti **pyytää komission puheenjohtajaa peruuttamaan yksittäistä komission jäsentä kohtaan tunnetun luottamuksen, puheenjohtaja harkitsee vakavasti, olisiko hänen pyydettyä kyseistä komission jäsentä eroamaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Komission puheenjohtaja joko pyytää kyseistä jäsentä eroamaan tai perustelee tästä kieltäytymisensä parlamentille seuraavalla istuntojaksolla.**

6. Kun toimikauden aikana on päätettävä komission yksittäisen jäsenen vaihtamisesta **Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 246 artiklan toisen kohdan** mukaisesti, komission puheenjohtaja **harkitsee vakavasti parlamentin järjestämän kuulemistilaisuuden tulosta ennen kuin hän suostuu neuvoston päätökseen.**

Parlamentti vakuuttaa hoitavansa menettelynsä niin nopeasti kuin mahdollista, jotta komission puheenjohtaja **voi harkita vakavasti parlamentin lausuntoa** ennen **uuden jäsenen nimittämistä.**

Komission puheenjohtaja harkitsee myös parlamentin kantaa vakavasti, jos jäljellä oleva komission jäsenen toimikausi on lyhyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 246 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti.

7. Jos komission puheenjohtaja **aikoo jakaa komission jäsenten vastuualueita uudelleen toimikauden aikana Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 248 artiklan mukaisesti, hän ilmoittaa näistä muutoksista parlamentille hyvissä ajoin asiaankuuluvaa parlamentin kuulemista varten. Komission puheenjohtajan päätös vastuualueiden uudelleen jakamisesta voi tulla voimaan välittömästi.**

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

8. *Jos komissio tekee ehdotuksen* komission jäsenten toimintasäntöjen eturistiriitatilannetta tai eettisiä kysymyksiä *koskevien kohtien tarkistamisesta, se pyytää parlamentilta lausunnon asiasta.*

■

III. RAKENTAVA VUOROPUHELU JA TIEDONKULKU

(i) Yleiset määräykset

9. *Komissio takaa soveltavansa parlamentin ja neuvoston yhdenvertaista kohtelua koskevaa perusperiaatetta etenkin kokouksiin pääsemistä ja lausuntojen tai muiden tietojen saamista koskevissa kysymyksissä varsinkin kun on kyse lainsäädäntö- tai budjettiasioista.*

10. Komissio ryhtyy *toimivaltansa mukaisesti* toimiin, joilla *parannetaan* parlamentin osallistumista ■ siten, että parlamentin *yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevat* näkemykset otetaan huomioon siinä määrin kuin on mahdollista.

11. *Parlamentin ja komission erityiskumppanuuden toteuttamiseksi suoritetaan seuraavat järjestelyt:*

— *komission puheenjohtaja tapaa parlamentin pyynnöstä puheenjohtajakokouksen vähintään kahdesti vuodessa keskustellakseen yhteisen edun mukaisista aiheista;*

— *komission puheenjohtaja käy säännöllisesti vuoropuhelua parlamentin puhemiehen kanssa keskeisistä monialaisista kysymyksistä ja tärkeimmistä lainsäädäntöehdotuksista; tähän vuoropuheluun olisi kuuluttava myös se, että parlamentin puhemies kutsutaan komission jäsenten kollegion kokouksiin;*

— *komission puheenjohtaja tai toimielinten välisistä suhteista vastaava komission varapuheenjohtaja kutsutaan puheenjohtajakokouksiin ja valiokuntien puheenjohtajakokouksiin, kun niissä käsitellään täysistuntojen esityslistaa, parlamentin ja komission välisiä suhteita ja lainsäädäntöä ja talousarviota koskevia aiheita;*

— *puheenjohtajakokous, valiokuntien puheenjohtajakokous ja komission jäsenten kollegio järjestävät vuosittain tapaamisia keskustellakseen ajankohtaisista kysymyksistä, kuten komission työohjelman laatimisesta ja toteuttamisesta;*

— *puheenjohtajakokous ja valiokuntien puheenjohtajakokous ilmoittavat komissiolle hyvissä ajoin sellaisten keskustelujen tuloksista, joissa käsitellään toimielinten välisiä suhteita; parlamentti tiedottaa myös komissiolle täysimääräisesti ja säännöllisesti sellaisten kokousten tuloksista, joissa käsitellään täysistuntojen valmistelua, ja ottaa komission näkemykset huomioon; tämä ei rajoita 45 kohdan soveltamista;*

— *parlamentin ja komission pääsihteerit tapaavat säännöllisesti varmistaakseen asianmukaisen tiedonvaihdon molempien toimielinten välillä.*

12. Jokainen komission jäsen varmistaa, että tieto kulkee säännöllisesti ja suoraan komission jäsenen ja parlamentin asianomaisen valiokunnan puheenjohtajan välillä.

13. Komissio ei julkista lainsäädäntöehdotusta tai muuta merkittävää aloitetta tai päätöstä, ennen kuin se on ilmoittanut tästä kirjallisesti parlamentille.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

Molemmat toimielimet yksilöivät komission I työohjelman I perusteella yhteisestä sopimuksesta etukäteen I täysistunnossa *esiteltävät keskeiset aloitteet*. Komissio esittelee periaatteessa nämä aloitteet ensin täysistunnossa ja vasta sen jälkeen julkisuudessa.

Molemmat toimielimet yksilöivät vastaavasti myös ehdotukset ja aloitteet, joista on tiedotettava puheenjohtajakokoukselle, tai tiedottavat niistä asianmukaisella tavalla asiasta vastaavalle parlamentin valiokunnalle tai sen puheenjohtajalle.

Kyseiset päätökset tehdään **11 kohdan** mukaisessa molempien toimielinten välisessä säännöllisessä vuoropuhelussa, ja ne saatetaan säännöllisesti ajan tasalle ottaen asianmukaisesti huomioon mahdollisesti ilmenevän poliittisen kehityksen.

14. Jos toimielinten ulkopuolella levitetään komission sisäistä asiakirjaa, josta parlamentille ei ole ilmoitettu **tässä puitesopimuksessa** tarkoitetulla tavalla, parlamentin puhemies voi pyytää, että tämä asiakirja toimitetaan parlamentille viipymättä, jotta se voidaan välittää parlamentin jäsenille, jotka sitä pyytävät.

15. Komissio toimittaa kaikki kansallisten asiantuntijoiden tapaamisia koskevat tiedot ja asiakirjat valmistellessaan ja pannessaan täytäntöön unionin lainsäädäntöä, mukaan lukien ei-sitovat säädökset ja säädösvallan siirron nojalla annettavat delegoidut säädökset. Komissio voi parlamentin pyynnöstä kutsua myös parlamentin asiantuntijoita osallistumaan näihin tapaamisiin.

Asiaa koskevat määräykset vahvistetaan liitteessä 1.

16. Komissio tiedottaa kolmen kuukauden kuluessa parlamentin päätöslauselman hyväksymisestä parlamentille kirjallisesti toimista, joihin se on ryhtynyt parlamentin päätöslauselmissaan esittämien pyyntöjen perusteella, ja tiedottaa parlamentille tapauksista, joissa se ei ole voinut noudattaa parlamentin näkemyksiä. Tätä ajanjaksoa voidaan lyhentää, jos pyyntö on kiireellinen. Ajanjaksoa voidaan pidentää kuukaudella, jos pyyntö edellyttää perusteellisempaa työtä ja se on asianmukaisesti perusteltu. Parlamentti varmistaa, että tiedot ovat laajalti saatavilla toimielimessä.

Parlamentti pyrkii välttämään suullisten tai kirjallisten kysymysten esittämistä aiheista, joista komissio on jo ilmoittanut kantansa parlamentille kirjallisella seuranta koskevalla tiedonannolla.

I

Komissio sitoutuu raportoimaan kaikkien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 artiklan mukaisesti esitettyjen ehdotuksen tekemistä koskevien pyyntöjen (lainsäädäntöaloitetta koskeva mietintö) konkreettisesta seurannasta kolmen kuukauden kuluessa vastaavan päätöslauselman hyväksymisestä täysistunnossa. Komissio tekee lainsäädäntöehdotuksen viimeistään vuoden kuluttua pyynnön esittämisestä tai sisällyttää ehdotuksen seuraavan vuoden työohjelmaansa. Jos komissio ei tee ehdotusta, se esittää parlamentille yksityiskohtaiset perustelut.

Komissio sitoutuu tekemään parlamentin kanssa tiivistä yhteistyötä varhaisessa vaiheessa, kun on kyse kansalaisaloitteisiin perustuvista lainsäädäntöaloitteista koskevista pyynnöistä.

Vastuuvapauden myöntämistä koskevaan menettelyyn sovelletaan 31 kohdassa vahvistettuja erityismääräyksiä.

I

17. Kun lainsäädäntöä koskevia aloitteita, suosituksia tai pyyntöjä esitetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 289 artiklan 4 kohdan mukaisesti, komissio tiedottaa pyydettyä parlamentille **näitä ehdotuksia** koskevasta kannastaan asiasta vastaavassa parlamentin valiokunnassa.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

18. Molemmat toimielimet sopivat suhteita kansallisiin parlamentteihin koskevasta yhteistyöstä.

Parlamentti ja komissio tekevät yhteistyötä pannakseen täytäntöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta. Tähän yhteistyöhön kuuluvat järjestelyt, jotka koskevat tarvittaessa kansallisten parlamenttien antamien perusteltujen lausuntojen kääntämistä.

Jos Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen pöytäkirjan N:o 2 7 artiklassa tarkoitetut kynnysarvot saavutetaan, komissio toimittaa kansallisten parlamenttien esittämien kaikkien perusteltujen lausuntojen käännökset ja ilmoittaa kantansa niihin.

19. Komissio toimittaa parlamentille luettelon asiantuntijaryhmistään, jotka on perustettu avustamaan komissiota sen aloiteoikeuden käyttämisessä. Luettelo saatetaan säännöllisesti ajan tasalle ja julkaistaan.

Komissio antaa tässä yhteydessä asiasta vastaavalle parlamentin valiokunnalle, valiokunnan puheenjohtajan nimenomaisesti ja perustellusta pyynnöstä, sopivalla tavalla tiedot kyseisten ryhmien toiminnasta ja kokoonpanosta.

20. Molemmat toimielimet käyvät sopivien menettelyjen avulla rakentavaa vuoropuhelua merkittävistä hallinnollisista asioista ja erityisesti kysymyksistä, jotka vaikuttavat suoraan parlamentin omaan hallintoon.

21. Parlamentti pyytää lausuntoa komissiolta, kun se ehdottaa suhteita komissioon koskevien työjärjestyksen kohtien muuttamista.

22. Jos tämän puitesopimuksen mukaisesti toimitettujen tietojen yhteydessä vedotaan luottamuksellisuuteen, asiassa sovelletaan liitteen 2 määräyksiä.

(ii) ■ Kansainväliset sopimukset ja laajentuminen ■

23. Parlamentille ilmoitetaan välittömästi ja täysipainoisesti kansainvälisiä sopimuksia koskevien neuvottelujen ja niiden tekemisen kaikista vaiheista, neuvotteluohjeiden määrittäminen mukaan luetuna. Komissio toimii siten, että se huolehtii täysipainoisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan mukaisista velvoitteistaan ja ottaa huomioon kunkin toimielimen aseman Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Komissio noudattaa liitteessä 3 vahvistettuja järjestelyjä.

24. **Edellä 23 kohdassa** mainitut tiedot toimitetaan parlamentille riittävän ajoissa, jotta tämä voi halutessaan ilmaista näkemyksensä asiasta ja komissio voi ottaa asianmukaisesti huomioon parlamentin näkemykset siltä osin kuin se on mahdollista. Tiedot annetaan **parlamentille yleensä** toimivaltaisen valiokunnan välityksellä tai tarvittaessa täysistuntojen yhteydessä. **Ne annetaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa useammalle kuin yhdelle parlamentin valiokunnalle.**

Parlamentti ja komissio sitoutuvat luomaan asianmukaiset menettelyt ja takeet **sille, että komissio välittää luottamuksellisia tietoja** liitteen 2 määräysten mukaisesti.

■

25. **Molemmat toimielimet tunnustavat sen, että niiden erilaisista asemista johtuen komissio edustaa Euroopan unionia kansainvälisissä neuvotteluissa lukuun ottamatta yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa sekä muita perussopimuksissa määriteltyjä tapauksia.**

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

Kun komissio edustaa **unionia kansainvälisissä konferensseissa**, se helpottaa parlamentin pyynnöstä Euroopan parlamentin **jäsenistä muodostuvan valtuuskunnan** ottamista mukaan tarkkailijoiksi **unionin valtuuskuntiin, jotta parlamentille tiedotetaan välittömästi ja täysimääräisesti konferenssien edistymisestä**. Komissio sitoutuu tiedottamaan **tarvittaessa** järjestelmällisesti neuvottelujen **tuloksista** parlamentin **valtuuskunnalle**.

Euroopan parlamentin jäsenet eivät voi osallistua suoraan itse **näihin neuvotteluihin**. **Komissio voi myöntää heille tarkkailijan aseman oikeudellisten, teknisten ja diplomaattisten mahdollisuuksien mukaisesti. Jos tämä evätään, komissio ilmoittaa parlamentille syyt epäämiseen.**

Lisäksi komissio helpottaa Euroopan parlamentin jäsenten osallistumista tarkkailijoina kaikkiin toimi-alaansa kuuluviin asioita koskeviin kokouksiin ennen neuvottelujaksoa ja sen jälkeen.

26. **Komissio tiedottaa samoin edellytyksin parlamentille järjestelmällisesti monenvälisiin kansainvälisiin sopimuksiin, joissa unioni on mukana, perustuvien elinten kokouksista ja helpottaa Euroopan parlamentin jäsenten pääsyä tarkkailijoiksi unionin valtuuskuntiin, kun näissä elimissä tehdään parlamentin hyväksyntää edellyttäviä päätöksiä tai päätöksiä, joiden toteuttaminen saattaa edellyttää säästöjen antamista tavanomaisessa lainsäätämisyksessä.**

27. **Komissio antaa myös kansainvälisiin konferensseihin lähetettäviin unionin valtuuskuntiin kuuluvalla parlamentin valtuuskunnalle pääsyn kaikkiin näitä tapahtumia koskeviin unionin käytettävissä oleviin palveluihin toimielinten hyvää yhteistyötä koskevan yleisen periaatteen mukaisesti ja käytettävissä olevan logistiikan huomioon ottaen.**

Parlamentin puhemies lähettää komission puheenjohtajalle vähintään neljä viikkoa ennen konferenssin alkamista ehdotuksen, joka koskee unionin valtuuskuntaan sisällytettävää parlamentin valtuuskuntaa ja jossa mainitaan parlamentin valtuuskunnan puheenjohtaja sekä valtuuskuntaan kuuluvien Euroopan parlamentin jäsenten määrä. Tätä määräaika voidaan poikkeuksellisesti lyhentää asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

Parlamentin valtuuskuntaan kuuluvien Euroopan parlamentin jäsenten ja avustavan henkilöstön määrä suhteutetaan unionin valtuuskunnan kokoon.

28. **Komissio tiedottaa parlamentille täysimääräisesti liittymisneuvottelujen etenemisestä ja erityisesti merkittävistä näkökohdista ja kehityskuluista siten, että tämä voi esittää näkemyksensä hyvissä ajoin asianmukaisia parlamentaarisia menettelyjä noudattaen.**

29. **Kun parlamentti antaa 28 kohdassa tarkoitettuja kysymyksiä koskevan suosituksen työjärjestyksensä 90 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja kun komissio katsoo tärkeiden syiden vuoksi, että se ei voi noudattaa tätä suositusta, se selvittää nämä syyt parlamentin täysistunnossa tai asiasta vastaavan valiokunnan seuraavassa kokouksessa.**

(iii) Talousarvion toteuttaminen

30. **Ennen kuin komissio tekee tuenantajamaiden konferenssissa uusia rahoitustoimia edellyttäviä rahoituslupauksia, se tiedottaa asiasta budjettivallan käyttäjälle ja tarkastelee sen esittämiä huomautuksia.**

31. **Komissio toimittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 319 artiklassa määrätyn, vuosittaista vastuuvapauden myöntämistä koskevan menettelyn osalta kyseisen vuoden talousarvion toteuttamiseen liittyvät sellaiset valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot, joita parlamentin työjärjestyksen liitteen VII mukaisesti vastuuvapauden myöntämisestä vastaavan valiokunnan puheenjohtaja tätä varten pyytää.**

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

Jos uusia seikkoja tulee ilmi koskien aikaisempia vuosia, joiden osalta vastuuvapaus on jo myönnetty, komissio toimittaa kaikki niihin liittyvät tarpeelliset tiedot, jotta päästään molempien osapuolten kannalta hyväksyttävään ratkaisuun.

(iv) Suhteet sääntelyvirastoihin

32. Sääntelyvirastojen pääjohtajiksi nimettyjen henkilöiden olisi tultava parlamentin valiokunnan järjestämiin kuulemistilaisuuksiin.

Lisäksi komissio ja parlamentti pyrkivät maaliskuussa 2009 perustetun virastoja käsittelevän toimielinten välisen ryhmän työskentelyssä yhteiseen lähestymistapaan, joka koskee erillisvirastojen asemaa unionin toimielinjärjestelmässä, ja yhteisiin ohjeisiin, jotka koskevat näiden virastojen perustamista, rakennetta ja toimintaa sekä rahoitusta, talousarviota, valvontaa ja hallinnointia koskevia kysymyksiä.

IV. LAINSÄÄDÄNTÖMENETTELYJÄ JA SUUNNITTELUA KOSKEVA YHTEISTYÖ**(i) Komission työohjelma ja Euroopan unionin ohjelmasuunnittelu**

33. Komissio käynnistää unionin vuosittaisen ja monivuotisen ohjelmasuunnittelun pyrkien *toimielinten välisiin sopimuksiin*.

34. Komissio esittelee *vuosittain työohjelmansa*.

35. Molemmat toimielimet tekevät yhteistyötä liitteessä 4 vahvistetun aikataulun mukaisesti.

Komissio ottaa huomioon parlamentin ilmaisemat painopistealueet.

Komissio antaa riittävän yksityiskohtaiset tiedot siitä, mihin *sen työohjelman* kullakin kohdalla pyritään.

36. Komissio selittää, miksi se ei voi tehdä työohjelmassa tarkoitettuja yksittäisiä ehdotuksia kyseisenä vuonna tai miksi se poikkeaa työohjelmasta.

Toimielinten välisistä suhteista vastaava komission varapuheenjohtaja sitoutuu antamaan *säännöllisesti* valiokuntien puheenjohtajakokoukselle selvityksen meneillään olevan vuoden *komission* työohjelman poliittisen toteuttamisen suurista linjoista.

(ii) Säädösten hyväksymistä koskevat menettelyt

37. Komissio sitoutuu tarkastelemaan huolellisesti kaikkia parlamentin lainsäädäntöehdotuksiin hyväksymää tarkistuksia pyrkien ottamaan ne huomioon muutetussa ehdotuksessa.

Antaessaan *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan* mukaisesti lausuntoa lainsäädäntöä koskevista tarkistuksista, jotka parlamentti on esittänyt neuvostolle, komissio sitoutuu ottamaan mahdollisimman tarkoin huomioon toisessa käsittelyssä hyväksytyt tarkistukset; jos komissio tärkeiden syiden vuoksi ja kollegion asiaa harkittua päättää jättää pois tai päättää olla hyväksymättä näitä tarkistuksia, se selvittää kantaansa parlamentille tai joka tapauksessa parlamentin tarkistuksista antamassaan lausunnossa, kuten *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan* c alakohdassa edellytetään.

38. Parlamentti sitoutuu siihen, että kun se käsittelee aloitetta, jonka on tehnyt vähintään yksi neljäsosa jäsenvaltioista *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 76 artiklan* mukaisesti, mietintöä ei hyväksytä asiasta vastaavassa valiokunnassa ennen kuin komissiolta on saatu lausunto aloitteesta.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

Komissio sitoutuu antamaan lausuntonsa tällaisesta aloitteesta viimeistään 10 viikon kuluttua sen jättämisestä.

39. Komissio **antaa hyvissä ajoin yksityiskohtaisen selvityksen** ennen kuin se peruuttaa **jonkin** ehdotuksensa, **johon parlamentti on jo ilmaissut kantansa ensimmäisessä käsittelyssä.**

Komissio tarkastelee aina toimikautensa alussa kaikkia ehdotuksia, joiden käsittely on vielä kesken, vahvistaakseen ne poliittisesti tai peruuttaakseen ne ja ottaa asianmukaisesti huomioon parlamentin näkemykset.

40. **Parlamentin kuulemista edellyttävien erityisten lainsäädäntömenettelyjen sekä muiden menettelyjen, kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklassa tarkoitetun menettelyn,** osalta **█** komissio:

- i) **toteuttaa toimia parantaakseen parlamentin osallistumista siten, että sen näkemykset voidaan ottaa huomioon mahdollisimman hyvin, ja erityisesti varmistaa, että parlamentilla on riittävästi aikaa komission ehdotuksen käsittelyyn;**
- ii) varmistaa, että neuvoston eri elimiä muistutetaan hyvissä ajoin siitä, että poliittinen sopimus komission ehdotuksista on tehtävä vasta parlamentin annettua lausuntonsa; komissio pyytää, että keskustelu asiasta päätetään ministeritasolla vasta sitten, kun neuvoston jäsenille on annettu kohtuullisesti aikaa tutustua parlamentin lausuntoon;
- iii) varmistaa, että neuvosto noudattaa Euroopan **unionin** tuomioistuimen vahvistamia periaatteita, jotka koskevat parlamentin kuulemista uudelleen siinä tapauksessa, että neuvosto muuttaa huomattavasti komission ehdotusta; komissio tiedottaa parlamentille mahdollisesti tekemistään muistutuksista, jotka koskevat uudelleen kuulemisen välttämättömyyttä;
- iv) sitoutuu tarvittaessa peruuttamaan parlamentin hylkäämät lainsäädäntöehdotukset. Siinä tapauksessa, että se tärkeistä syistä ja kollegion asiaa harkittua päättää pitäytyä ehdotuksessaan, komissio selvittää nämä syyt parlamentille annettavassa julkilausumassa.

41. Parantaakseen lainsäädäntötyön suunnittelua parlamentti sitoutuu:

- i) suunnittelemaan esityslistojensa lainsäädäntöosat siten, että ne ovat sopusoinnussa voimassa olevan **komission työohjelman** ja siitä antamiensa päätöslauselmien kanssa **pyrkien erityisesti parantamaan ensisijaisten keskustelujen suunnittelua;**
- ii) noudattamaan kohtuullisia määräaikoja **vahvistaessaan kantansa** ensimmäisessä käsittelyssä **tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä** tai antaessaan lausuntonsa kuulemismenettelyssä edellyttäen, että se on menettelyn kannalta hyödyllistä;
- iii) nimeämään tulevien ehdotusten esittelijät mahdollisuuksien mukaan heti **komission työohjelman** hyväksymisen jälkeen;
- iv) antamaan ehdottoman etusijan uudelleenkuulemispyyntöjen käsittelylle edellyttäen, että sille on toimitettu kaikki tarpeelliset tiedot.

█

(iii) Parempaa lainsäädäntöä koskevat kysymykset

42. **Komissio varmistaa, että sen vastuulle kuuluvat vaikutusten arvioinnit tehdään soveltaen avointa menettelyä, jolla taataan riippumaton arviointi. Vaikutusten arvioinnin tulokset julkaistaan hyvissä ajoin ja niissä otetaan huomioon eri skenaarit, toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen mukaan luettuna, ja ne esitellään periaatteessa asiasta vastaavalle valiokunnalle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen pöytäkirjassa N:o 1 ja 2 tarkoitetun kansallisille parlamenteille tietojen antamisen aikana.**

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

43. Komissio käyttää tarvittaessa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ei-sitovaa lainsäädäntöä niillä aloilla, joilla parlamentti yleensä osallistuu lainsäädäntömenettelyyn, annettuaan ensin parlamentille mahdollisuuden ilmaista näkemyksensä. Komissio antaa parlamentille yksityiskohtaisen selvityksen siitä, kuinka sen näkemykset on otettu huomioon ehdotusta hyväksyttäessä.

44. Varmistaakseen unionin lainsäädännön osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen ja soveltamisen paremman seurannan komissio ja parlamentti pyrkivät sisällyttämään osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamiseen pakolliset vastaavuustaulukot ja sitovat määräajat, jotka eivät direktiivien yhteydessä saa yleensä olla kahta vuotta pidempiä.

Komissio antaa erityiskertomusten ja unionin lainsäädännön soveltamista koskevan vuosittaisen selonteon ohella parlamentille yhteenvedona tiedot kaikista rikkomusmenettelyistä alkaen virallisista ilmoituksista ja parlamentin niin pyytäessä myös tapauskohtaisesti ja noudattaen luottamuksellisuutta koskevia määräyksiä ja erityisesti Euroopan unionin tuomioistuimen tunnustamia luottamuksellisuutta koskevia määräyksiä asioista, joita rikkomusmenettely koskee.

V. KOMISSION OSALLISTUMINEN PARLAMENTIN MENETTELYIHIN

45. Komissio asettaa pyydettyä läsnäolonsa parlamentin täysistunnoissa ja sen muiden elinten kokouksissa etusijalle muihin samaan aikaan järjestettäviin tapahtumiin tai samaan aikaan esitettyihin kutsuihin nähden.

Komissio pyrkii erityisesti varmistamaan, että komission jäsenet ovat pääsääntöisesti paikalla täysistunnoissa käsiteltäessä heidän vastuualueeseensa kuuluvia esityslistan kohtia aina, kun parlamentti sitä pyytää. Tätä sovelletaan puheenjohtajakokouksen edeltävällä istuntojaksolla hyväksymiin alustaviin esityslistaluonnoksiin.

Parlamentti pyrkii varmistamaan, että komission tietyn jäsenen vastuualueeseen kuuluvat **istuntojakson esityslistalla olevat** kohdat kootaan pääsääntöisesti yhteen.

46. Parlamentin pyynnöstä määrätään komission puheenjohtajan kanssa säännöllisesti pidettävästä kyselytunnista. Kyselytunti koostuu kahdesta osasta: ensimmäinen osa pidetään täysin spontaanisti poliittisten ryhmien johtajien tai heidän edustajiensa kanssa; toinen osa varataan etukäteen sovitulle poliittiselle aiheelle ja se pidetään viimeistään kulloistakin istuntojaksoa edeltävän viikon torstaina, mutta kysymyksiä ei valmistella etukäteen.

Lisäksi järjestetään nykyisen kyselytunnin uudistamiseen pyrkien komission jäsenten, ulkosuhteista vastaava komission varapuheenjohtaja / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja mukaan luettuna, kyselytunti komission puheenjohtajan kanssa pidettävän kyselytunnin mallin mukaisesti. Komission jäsenten kyselytunti koskee kunkin komission jäsenen vastuualuetta.

47. Komission jäseniä kuullaan heidän pyynnöstään.

Molemmat toimielimet sopivat toimielimille myönnettävän puheajan jakamista koskevista yleisistä määräyksistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 230 artiklan soveltamista.

Molemmat toimielimet sopivat, että niiden viitteellistä puheajan jakamista olisi noudatettava.

48. Komission jäsenten läsnäolon varmistamiseksi parlamentti sitoutuu tekemään parhaansa, jotta lopullista esityslistaluonnosta noudatetaan.

Parlamentti ilmoittaa välittömästi komissiolle, jos se tekee muutoksia lopulliseen esityslistaluonnokseen tai siirtää kohtien käsittelyjärjestystä istuntojakson esityslistan sisällä. Komissio tekee parhaansa, jotta asiasta vastaava komission jäsen on paikalla.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

49. Komissio voi tehdä ehdotuksia kohtien sisällyttämiseksi esityslistalle, ei kuitenkaan enää sen kokouksen jälkeen, jossa puheenjohtajakokous päättää istuntojakson lopullisesta esityslistaluonnoksesta. Parlamentti ottaa tällaiset ehdotukset mahdollisimman tarkoin huomioon.

I

50. Parlamentin valiokuntien on pyrittävä noudattamaan esityslistaluonnostaan ja esityslistaansa.

Komissiolle ilmoitetaan välittömästi, jos parlamentin valiokunta tarkistaa esityslistaluonnostaan tai esityslistaansa. **Parlamentin valiokuntien on erityisesti pyrittävä noudattamaan kohtuullisia määräaikoja, jotta komission jäsenten on mahdollista olla läsnä niiden kokouksissa.**

Siinä tapauksessa, että komission jäsentä ei ole nimenomaisesti pyydetty olemaan läsnä valiokunnan kokouksessa, komissio varmistaa, että sitä edustaa asianmukaisen tason toimivaltainen virkamies.

Parlamentin valiokunnat pyrkivät sovittamaan toimintansa yhteen ja välttämään samasta aiheesta pidettäviä samanaikaisia kokouksia ja pyrkivät pidättymään esityslistasta poikkeamisesta, jotta komissio voi varmistaa edustuksensa asianmukaisen tason.

Jos korkean tason virkamiestä (pääosaston pääjohtajaa tai johtajaa) on pyydetty olemaan läsnä komission ehdotusta käsittelevässä valiokunnan kokouksessa, komission edustaja voi osallistua asian käsitteilyyn.

VI. LOPPUMÄÄRÄYKSET

I

51. Komissio vahvistaa sitoutuvansa tarkastelemaan mahdollisimman pian säädöksiä, joita ei ole mukautettu valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa, jotta se voi arvioida, onko näitä välineitä mukautettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklassa tarkoitettuun delegoitujen säädösten järjestelmään.

Lopullisena tavoitteena on perussopimuksen kanssa täysin yhdenmukainen ja johdonmukainen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten järjestelmä, ja siihen olisi päästävä arvioimalla vaiheittain nykyisin valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn piiriin kuuluvien toimenpiteiden luonnetta ja sisältöä, jotta ne voidaan mukauttaa aikanaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklassa määrättyyn järjestelmään.

52. Tämän puitesopimuksen määräykset täydentävät toimielinten välistä sopimusta paremmasta lainsäädännöstä⁽¹⁾ vaikuttamatta sen soveltamiseen eivätkä ne edellytä toimielinten välisen sopimuksen tarkistamista. Molemmat toimielimet sitoutuvat sopimaan tärkeimmistä muutoksista kun valmistellaan neuvotteluja parempaa lainsäädäntöä koskevan toimielinten välisen sopimuksen mukauttamiseksi Lissabonin sopimuksella vahvistettuihin uusiin määräyksiin ja ottaen huomioon nykyiset käytänteet ja tämä puitesopimus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tulevia parlamentin, komission ja neuvoston välisiä neuvotteluja.

Molemmat toimielimet sopivat myös, että lainsäädännön parantamista koskevaa nykyistä toimielinten välistä yhteysmekanismia on vahvistettava poliittisella ja teknisellä tasolla, jotta kyetään varmistamaan parlamentin, komission ja neuvoston tehokas yhteistyö.

53. Komissio sitoutuu käynnistämään nopeasti unionin vuotuisten ja monivuotisten ohjelmien laatimisen pyrkien toimielinten välisiin sopimuksiin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

Komission työohjelma on komission panos unionin vuotuisten ja monivuotisten ohjelmien laatimisessa. Kun komissio on hyväksynyt työohjelmansa, olisi järjestettävä parlamentin, neuvoston ja komission kolmikantakokous, jossa pyritään pääsemään sopimukseen unionin ohjelmien laatimisesta.

Tässä yhteydessä ja heti kun parlamentti, neuvosto ja komissio ovat päässeet yhteisymmärrykseen unionin ohjelmien laatimisesta molemmat toimitukset arvioivat uudelleen voimassa olevan puitesopimuksen ohjelmien laatimista koskevia määräyksiä.

Parlamentti ja komissio kehottavat neuvostoa ryhtymään mahdollisimman pian keskusteluihin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklassa tarkoitetusta unionin ohjelmien laatimisesta.

54. Molemmat toimitukset tekevät säännöllisin väliajoin arvion tämän puitesopimuksen ja sen liitteiden käytännön soveltamisesta. **Arvio suoritetaan vuoden 2011 loppuun mennessä** käytännön kokemusten perusteella **■**.

■

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Euroopan komission puolesta
Puheenjohtaja

LIITE 1

Komission tapaamiset kansallisten asiantuntijoiden kanssa

Tässä liitteessä vahvistetaan puitesopimuksen 15 kohtaa koskevat yksityiskohtaiset määräykset.

1. Soveltamisala

Puitesopimuksen 15 kohdan määräykset koskevat seuraavia kokouksia:

- 1) *Komission kokoukset, jotka pidetään komission perustamissa asiantuntijaryhmissä ja joihin kutsutaan kansallisia viranomaisia kaikista jäsenvaltioista, edellyttäen että ne koskevat unionin lainsäädännön, myös ei-sitovan lainsäädännön ja delegoitujen säästöjen, valmistelua ja täytäntöönpanoa.*
- 2) *Komission ad hoc -kokoukset, joihin kutsutaan kansallisia viranomaisia kaikista jäsenvaltioista, edellyttäen että ne koskevat unionin lainsäädännön, myös ei-sitovan lainsäädännön ja delegoitujen säästöjen, valmistelua ja täytäntöönpanoa.*

Puitesopimusta ei sovelleta komiteamenettelyyn osallistuvien komiteoiden kokouksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta nykyisiä ja tulevia erityisjärjestelyjä, jotka koskevat tietojen antamista Euroopan parlamentille komission täytäntöönpanovallan käytöstä ⁽¹⁾.

2. Parlamentille annettavat tiedot

Komissio sitoutuu lähettämään Euroopan parlamentille samat edellä mainittuja kokouksia koskevat asiakirjat kuin mitä se lähettää kansallisille viranomaisille. Komissio lähettää nämä asiakirjat, esityslistat mukaan luettuina, parlamentin viralliseen postilaatikkoon samaan aikaan kuin ne lähetetään kansallisille asiantuntijoille.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentille komiteamenettelyyn osallistuvien komiteoiden työstä tiedottaminen ja komiteamenettelyjä koskevat Euroopan parlamentin erioikeudet määritellään selvästi muissa välineissä: 1) menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehty neuvoston päätös 1999/468/EY (EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23), 2) komiteamenettelyjä koskeva 3 päivänä kesäkuuta 2008 tehty Euroopan parlamentin ja komission välinen toimielinten välinen sopimus ja 3) välineet, joita tarvitaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan täytäntöön panemiseen.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

3. Parlamentin asiantuntijoiden kutsuminen

Komissio voi parlamentin pyynnöstä päättää esittää parlamentille kutsun lähettää parlamentin asiantuntijoita 1 kohdassa tarkoitettuihin kansallisten asiantuntijoiden kanssa järjestettäviin tapaamisiin.

LIITE 2

Luottamuksellisten tietojen toimittaminen parlamentille

1. Soveltamisala

1.1. Tässä liitteessä määrätään **1.2. kohdassa määriteltyjen** komission luottamuksellisten tietojen toimittamisesta parlamentille ja niiden käsittelystä **parlamentin** käyttäessä **█** valtaoikeuksiaan **ja toimivaltaansa**. Molemmat toimielimet toimivat lojaalin yhteistyön vastavuoroista veloitetta noudattaen, täydellisen keskinäisen luottamuksen hengessä ja noudattaen tarkoin perussopimusten asiaa koskevia määräyksiä **█**.

1.2. 'Tiedolla' tarkoitetaan kaikkea suullista ja kirjallista tietoa sen muodosta ja antajasta riippumatta.

1.2.1. 'Luottamuksellisella tiedolla' tarkoitetaan EU:n turvaluokiteltua tietoa ja muuta luottamuksellista tietoa, jota ei ole turvaluokiteltu.

1.2.2. 'EU:n turvaluokitellulla tiedolla' tarkoitetaan kaikkea tietoa ja aineistoa, jonka turvaluokitus on "TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET", "SECRET UE", "CONFIDENTIEL UE" tai "RESTREINT UE" tai jossa on vastaavat kansalliset tai kansainväliset turvaluokitusmerkinnät ja jonka luvaton ilmitulo vahingoittaisi jollakin tavalla unionin tai yhden tai useamman jäsenvaltion etuja riippumatta siitä, onko tällainen tieto peräisin unionin sisäältä vai onko se saatu jäsenvaltioilta, kolmansilta valtioilta vai kansainvälisiltä järjestöiltä.

a) TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET: Tätä turvaluokkaa sovelletaan vain sellaiseen tietoon ja aineistoon, jonka luvaton ilmitulo saattaisi vahingoittaa poikkeuksellisen vakavasti unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion olennaisia etuja.

b) SECRET UE: Tätä turvaluokkaa sovelletaan vain sellaiseen tietoon ja aineistoon, jonka luvaton ilmitulo saattaisi vahingoittaa vakavasti unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion olennaisia etuja.

c) CONFIDENTIEL UE: Tätä turvaluokkaa sovelletaan sellaiseen tietoon ja aineistoon, jonka luvaton ilmitulo saattaisi haitata Euroopan unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion olennaisia etuja.

d) RESTREINT UE: Tätä turvaluokkaa sovelletaan sellaiseen tietoon ja aineistoon, jonka luvaton ilmitulo saattaisi olla epäedullista unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion etujen kannalta.

1.2.3. 'Muulla luottamuksellisella tiedolla' tarkoitetaan kaikkea muuta luottamuksellista tietoa, kuten salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvaa tietoa, jota parlamentti on pyytänyt ja/tai jonka komissio on toimittanut.

1.3. Komissio huolehtii siitä, että parlamentti saa **luottamukselliset** tiedot tämän liitteen määräysten mukaisesti silloin, kun komissio on saanut luottamuksellisten tietojen toimittamista koskevan pyynnön jostakin 1.4 kohdassa mainitusta parlamentin elimestä **tai mainitulta viranhaltijalta**. Komissio voi myös toimittaa omasta aloitteestaan luottamuksellisia tietoja parlamentille tämän liitteen määräysten mukaisesti.

1.4. Seuraavat elimet voivat pyytää tämän liitteen mukaisesti luottamuksellisia tietoja komissiolta:

— parlamentin puhemies,

— parlamentin asianomaisten valiokuntien puheenjohtajat,

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

— puhemies ja puheenjohtajakokous, ja

— *kansainväliseen konferenssiin lähetettyyn unionin valtuuskuntaan kuuluvan parlamentin valtuuskunnan puheenjohtaja.*

1.5. Tämän liitteen soveltamisalan piiriin eivät kuulu tiedot, jotka liittyvät rikkomusmenettelyihin tai kilpailun alalla noudatettaviin menettelyihin, jos nämä tiedot käsittävää komission lopullista päätöstä ei ole tehty **tai Euroopan unionin tuomioistuimen tuomiota ei ole annettu** sillä hetkellä, kun **1.4 kohdassa mainittu** parlamentin elin **tai viranhaltija** esittää pyynnön luottamuksellisten tietojen toimittamiseksi, **eivätkä tiedot, jotka koskevat unionin taloudellisten etujen suojaamista. Tämä ei rajoita puitesopimuksen 44 kohdan soveltamista eikä talousarvion valvontaa koskevia parlamentin oikeuksia.**

1.6. Nämä määräykset eivät kuitenkaan rajoita Euroopan parlamentin tutkintaoikeuden käyttämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 19 päivänä huhtikuuta 1995 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission päätöksen 95/167/EY, Euratom, EHTY ⁽¹⁾ eivätkä Euroopan petostentorijuntaviraston (OLAF) perustamisesta 28 päivänä huhtikuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/352/EY, EHTY, Euratom ⁽²⁾ soveltamista.

2. Yleiset säännöt

2.1. Komissio toimittaa viipymättä 1.4 kohdassa mainitun **parlamentin** elimen **tai viranhaltijan** pyynnöstä tälle kaikki luottamukselliset tiedot, jotka ovat tarpeen parlamentin **käyttäessä valtaoikeuksiaan ja toimivaltaansa**. Molemmat toimet kunnioittavat toimivaltaansa käyttäessään ja tehtäviään hoitaessaan:

— perusoikeuksia, puolustautumisoikeudet ja yksityiselämän suoja mukaan lukien;

— oikeudenkäyntimenettelyjä ja kurinpitomenettelyjä koskevia säännöksiä;

— liikesalaisuuksien ja kauppasuhteiden suoja;

— unionin etuja, erityisesti niitä, jotka liittyvät yleiseen turvallisuuteen, **puolustukseen**, kansainvälisiin suhteisiin, valuutan vakauteen sekä taloudellisiin etuihin.

Jos asiassa ei päästä yhteisymmärrykseen, se siirretään parlamentin puhemies ja komission puheenjohtajan ratkaistavaksi.

Jonkin valtion, toimielimen tai kansainvälisen järjestön luovuttamat luottamukselliset tiedot toimitetaan vain, jos kyseinen valtio, toimielin tai kansainvälinen järjestö antaa siihen suostumuksensa.

2.2. **EU:n turvaluokiteltu tieto toimitetaan parlamentille, joka käsittelee ja suojaa sen muiden unionin toimielinten ja erityisesti komission soveltamien turvallisuutta koskevien yhteisten vähimmäisstandardien mukaisesti.**

Kun turvaluokiteltu tieto on peräisin komissiolta, se varmistaa, että sovelletaan asianmukaisia turvaluokitustasoja kansainvälisten standardien ja määritelmien sekä komission sisäisten sääntöjen mukaisesti, samalla kun otetaan asianmukaisesti huomioon, että parlamentin on saatava turvaluokiteltuja asiakirjoja voidakseen käyttää tehokkaasti oikeuksiaan ja toimivaltaansa.

2.3. Jos jonkin tiedon luottamuksellisuutta **tai sen turvaluokituksen tason asianmukaisuutta** epäillään tai jos on tarpeen määrittää luottamuksellisen tiedon toimittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt 3.2 kohdassa mainittujen vaihtoehtojen mukaisesti, **molemmat toimielimet kuulevat toisiaan viipymättä ja ennen asiakirjan lähettämistä. Näissä kuulemisissa parlamenttia edustaa kyseessä olevan parlamentin elimen** puheenjohtaja, tarvittaessa yhdessä **pyynnön esittäneen** esittelijän **tai viranhaltijan** kanssa. **Komissiota edustaa** asiasta vastaava komission jäsen **kuultuaan ensin turvallisuusasioista vastaavaa komission jäsentä**. Jos asiassa ei päästä yhteisymmärrykseen, se siirretään parlamentin puhemies ja komission puheenjohtajan ratkaistavaksi.

⁽¹⁾ EYVL L 113, 19.5.1995, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 20.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

2.4. Jos 2.3 kohdassa mainitussa menettelyssä ei päästä yhteisymmärrykseen, parlamentin puhemies pyytää parlamentin **elimen tai pyynnön esittäneen viranhaltijan** perustellusta pyynnöstä komissiota toimittamaan vastaavasti merkityssä asianmukaisessa määräajassa kyseisen luottamuksellisen tiedon ilmoittaen samalla, mitä **3.2 kohdassa** mainituista menettelyistä noudatetaan. Komissio ilmoittaa parlamentille ennen määräajan päättymistä kirjallisesti lopullisen kantansa. Parlamentti varaa itselleen oikeuden käyttää tarvittaessa kanneoikeuttaan.

2.5. EU:n turvaluokitellun tiedon saanti myönnetään henkilöstön luotettavuusselvitykseen sovellettavien määräysten mukaisesti.

2.5.1. TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET-, SECRET UE- ja CONFIDENTIEL UE -turvaluokan tiedon saanti voidaan taata vain niille parlamentin virkamiehille ja parlamentin poliittisten ryhmien työntekijöille, joille tämä tieto on todella tarpeen ja jotka parlamentin elin tai viranhaltija on etukäteen nimennyt tällaista tietoa tarvitseviksi ja joille on tehty asianmukainen luotettavuusselvitys.

2.5.2. Parlamentin tehtävien hoitamisen ja toimivallan käyttämisen vuoksi jäsenille, joille ei ole tehty luotettavuusselvitystä, myönnetään CONFIDENTIEL UE -turvaluokan asiakirjojen saanti yhteisellä sopimuksella määriteltujen käytännön järjestelyjen mukaisesti, mihin kuuluu valahtoinen kirjallinen vakuutus siitä, että kyseiset jäsenet eivät paljasta tällaisten asiakirjojen sisältöä kenellekään kolmannelle.

SECRET UE -turvaluokan asiakirjojen saanti myönnetään jäsenille, joille on tehty asianmukainen luotettavuusselvitys.

2.5.3. Komission avustuksella toteutetaan järjestelyt, joilla varmistetaan, että parlamentti voi saada kansallisten viranomaisten luotettavuusselvityksessä tekemän tarvittavan työn tulokset mahdollisimman nopeasti.

Pyynnön yhteydessä ilmoitetaan yksityiskohtaiset tiedot henkilöryhmästä tai henkilöryhmistä, joille pyydetään lupaa saada luottamuksellista tietoa.

Ennen kuin lupa saada tällaista tietoa myönnetään, kullekin henkilölle on ilmoitettava tiedon luottamuksellisuuden tasosta ja siitä aiheutuvista turvallisuusvelvoitteista.

Kun tätä liitettä ja 4.1 ja 4.2 kohdassa tarkoitettuja tulevia turvallisuusjärjestelyjä tarkastellaan uudelleen, käsitellään samalla uudelleen myös luotettavuusselvityksiä koskevaa kysymystä.

3. Yksityiskohtaiset säännöt luottamuksellisten tietojen saannista ja käsittelystä

3.1. Edellä 2.3 kohdassa ja tarpeen mukaan 2.4 kohdassa mainittuja menettelyjä noudattaen luovutetut luottamukselliset tiedot **annetaan** komission puheenjohtajan tai komission jäsenen vastuulla pyynnön **esittäneen** parlamentin **elimen tai viranhaltijan** saataville seuraavien edellytysten mukaisesti:

Parlamentti ja komissio varmistavat luottamuksellisen tiedon rekisteröinnin ja jäljitettävyyden.

Tämä tarkoittaa täsmällisemmin ilmaistuna, että komission pääsihteeristön keskuskirjaamo toimittaa CONFIDENTIEL UE- ja SECRET UE -turvaluokkaan kuuluvan EU:n turvaluokitellun tiedon asiasta vastaavalle Euroopan parlamentin yksikölle, joka antaa sen sovittujen järjestelyjen mukaisesti pyynnön esittäneen parlamentin elimen tai viranhaltijan saataville.

Komissio ja pyynnön esittänyt parlamentin jäsen tai viranhaltija sopivat TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET -turvaluokkaan kuuluvaa EU:n turvaluokiteltua tietoa koskevista lisäjärjestelyistä, joilla pyritään varmistamaan turvaluokitusta vastaava tiedon suojaaminen.

3.2. Tietojen saannista ja luottamuksellisuuden säilymiseksi noudatettavasta menettelystä sovitaan **■** yhteisesti **ennen tietojen toimittamista**, sanotun rajoittamatta 2.2 ja 2.4 kohdan määräyksiä sekä 4.1 kohdassa tarkoitettuja tulevia turvallisuusjärjestelyjä. Kyseisen politiikan alalla toimivaltaisen komission jäsenen ja pyynnön esittäneen (puheenjohtajansa edustaman) parlamentin elimen tai viranhaltijan sopimuksessa valitaan asianmukaisen luottamuksellisuuden tason varmistamiseksi yksi 3.2.1. ja 3.2.2. kohdassa esitetystä vaihtoehdoista.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

3.2.1. Luottamuksellisten tietojen saajien suhteen olisi valittava yksi seuraavista vaihtoehdoista:

- **parlamentin puhemies** tapauksissa, joissa se on perusteltua täysin poikkeuksellisista syistä;
- **puhemiehistö ja/tai puheenjohtajakokous;**
- **parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtaja ja esittelijä;**
- **kaikki asiasta vastaavan parlamentin valiokunnan jäsenet (varsinaiset jäsenet ja varajäsenet);**
- **kaikki Euroopan parlamentin jäsenet.**

Luottamuksellisten tietojen julkistaminen tai niiden välittäminen muille on kiellettyä **ilman komission hyväksyntää.**

3.2.2. Luottamuksellisten tietojen käsittelyä koskevien järjestelyjen suhteen olisi valittava yksi seuraavista vaihtoehdoista:

- a) **asiakirjojen tutkiminen turvallisessa lukusalissa, jos niillä on CONFIDENTIEL UE- tai tätä tiukempi turvaluokitus;**
- b) **kokouksen pitäminen suljetuin ovin siten, että läsnä ovat vain puhemiehistön ja puheenjohtajakokouksen jäsenet tai asiasta vastaavan parlamentin valiokunnan varsinaiset jäsenet ja varajäsenet sekä ne parlamentin virkamiehet ja poliittisten ryhmien palveluksessa olevat parlamentin työntekijät, jotka puheenjohtaja on etukäteen nimennyt tällaista tietoa tarvitseviksi, joiden läsnäolo on ehdottoman välttämätöntä ja joille on tehty riittäväntasoinen luotettavuusselvitys, kun seuraavat edellytykset otetaan huomioon:**
 - **kaikki asiakirjat voidaan numeroida ja ne voidaan jakaa kokouksen alussa ja kerätä takaisin sen päättyessä; niistä ei saa tehdä muistiinpanoja eikä ottaa valokopioita;**
 - **kokouksen pöytäkirjaan ei tehdä mainintoja luottamuksellisena käsitellystä asiasta käydystä keskustelusta.**

Asiakirjoista voidaan ennen niiden luovuttamista poistaa kaikki henkilötiedot.

Parlamentin edustajille suullisesti annettaviin luottamuksellisiin tietoihin sovelletaan vastaavaa suojatasoa kuin kirjallisina annettaviin luottamuksellisiin tietoihin. Tähän voi kuulua tiedon saajilta pyydettyä valahtoinen vakuutus siitä, että he eivät paljasta tiedon sisältöä kenellekään kolmannelle.

3.2.3. Kun kirjallista tietoa tutkitaan turvallisessa lukusalissa, parlamentin on varmistettava, että seuraavat järjestelyt toteutetaan:

- **luottamuksellisen tiedon turvallinen säilytysjärjestelmä;**
- turvallinen lukusali **ilman kopiokoneita, puhelimia, telekopiolaitetta, skanneria tai muita asiakirjojen jäljentämiseen tai välittämiseen soveltuvia teknisiä välineitä tms. **ilman**;**
- saliin pääsyä koskevat turvajärjestelyt, jotka edellyttävät allekirjoitusta sekä valahtoista vakuutusta olla levittämättä tarkasteltuja luottamuksellisia tietoja.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

3.2.4. Edellä esitetty ei estä toimielimiä sopimasta muista vastaavista järjestelyistä.

3.3. Jos näitä menettelyjä ei noudateta, sovelletaan parlamentin työjärjestyksen liitteeseen VIII sisältyviä määräyksiä seuraamuksista parlamentin jäsenille ja parlamentin virkamiehiin ja muihin työntekijöihin sovelletaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen⁽³⁾ 86 artiklaa tai Euroopan yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 49 artiklaa. ■

4. Loppumääräykset

4.1. Komissio ja parlamentti toteuttavat tarvittavat toimenpiteet tähän liitteeseen sisältyvien määräysten täytäntöönpanemiseksi.

Komission ja parlamentin toimivaltaiset yksiköt tekevät tätä tarkoitusta varten tiivistä yhteistyötä tämän liitteen määräysten täytäntöönpanemiseksi. Tähän kuuluu luottamuksellisen tiedon jäljitettävyyden todentaminen ja asiassa sovellettavien turvallisuusjärjestelyjen ja -standardien säännöllinen yhteinen valvonta.

Parlamentti sitoutuu mukauttamaan tarvittaessa sisäisiä määräyksiään, jotta tässä liitteessä olevat luottamuksellista tietoa koskevat turvallisuusmääräykset voidaan panna täytäntöön.

Parlamentti sitoutuu hyväksymään mahdollisimman pian tulevat turvallisuusjärjestelynsä ja todentamaan ne yhteisymmärryksessä komission kanssa pyrkien huolehtimaan turvallisuusstandardien vastaavuudesta. Näin saadaan aikaan tämän liitteen täysimääräinen vaikutus seuraaviin:

- luottamuksellisen tiedon käsittelyä ja säilyttämistä koskevat tekniset turvamääräykset ja -standardit, mukaan lukien fyysiset, henkilöstöä, asiakirjoja ja tietotekniikkaa koskevat turvatoimet;
- sellaisen erityisen valvonnasta vastaavan komitean perustaminen, jonka jäsenille on tehty asianmukainen luottamuusselvitys TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET -turvaluokkaan luokitellun EU:n turvaluokitellun tiedon käsittelyä varten.

4.2. Parlamentti ja komissio arvioivat tätä liitettä uudelleen ja mukauttavat sitä tarvittaessa viimeistään tämän puitesopimuksen 54 kohdassa tarkoitettuna arvion tekemisen ajankohtana seuraavien kehityssuuntauksien perusteella:

- tulevat turvallisuusjärjestelyt, joissa parlamentti ja komissio ovat mukana;
- muut sopimukset tai säädökset, jotka koskevat tietojen toimittamista toimielinten välillä.

⁽³⁾ Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta sekä yhteisöjen virkamiehiin tilapäisesti sovellettavien erityisten toimenpiteiden laatimisesta 29 päivänä helmikuuta 1968 annettu neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68.

LIITE 3

Kansainvälisistä sopimuksista neuvottelemine ja niiden tekeminen

Tässä liitteessä vahvistetaan yksityiskohtaiset järjestelyt sille, kuinka parlamentille annetaan tietoja puitesopimuksen 23, 24 ja 25 kohdassa tarkoitettuja kansainvälisiä sopimuksia koskevista neuvotteluista ja näiden sopimusten tekemisestä:

- 1) Komissio ilmoittaa parlamentille aikeestaan ehdottaa neuvottelujen käynnistämistä samaan aikaan kuin se ilmoittaa asiasta neuvostolle.
- 2) Kun komissio ehdottaa puitesopimuksen 24 kohdan määräysten mukaisesti neuvotteluohjeiden luonnosta pyrkien saamaan sille neuvoston hyväksynnän, se esittää luonnoksen samaan aikaan parlamentille.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- 3) Komissio ottaa parlamentin näkemykset asianmukaisesti huomioon neuvottelujen aikana.
- 4) Komissio ilmoittaa puitesopimuksen 23 kohdan määräysten mukaisesti parlamentille säännöllisesti ja välittömästi neuvottelujen käymisestä kunnes sopimus on parafoitu ja selittää, onko parlamentin näkemykset sisällytetty neuvoteltaviin teksteihin ja millä tavoin, tai esittää perustelut sille, miksi näin ei ole tehty.
- 5) Kun kansainvälisten sopimusten tekeminen edellyttää parlamentin hyväksyntää, komissio antaa parlamentille neuvotteluprosessin aikana kaikki asiaa koskevat tiedot, jotka se antaa myös neuvostolle (tai neuvoston nimittämälle erityiskomitealle). Tämä koskee hyväksytyihin neuvotteluohjeisiin tehtäviä tarkistusehdotuksia, neuvoteltavien tekstien luonnoksia, hyväksytyjä artikloita, sopimuksen parafoinnille sovittua ajankohtaa ja parafoitavan sopimuksen tekstiä. Komissio lähettää myös parlamentille, kuten se lähettää neuvostolle (tai neuvoston nimittämälle erityiskomitealle), kaikki kolmansilta saadut asiaa koskevat asiakirjat, edellyttäen että tälle on saatu asiakirjan luovuttajan hyväksyntä. Komissio tiedottaa asiasta vastaavalle parlamentin valiokunnalle neuvottelujen etenemisestä ja selittää erityisesti, millä tavoin parlamentin näkemykset on otettu huomioon.
- 6) Kun kansainvälisten sopimusten tekeminen ei edellytä parlamentin hyväksyntää, komissio varmistaa parlamentin välittömän ja täysimääräisen tiedottamisen antamalla sille vähintään tiedot, jotka koskevat neuvotteluohjeiden luonnosta, hyväksytyjä neuvotteluohjeita ja tämän jälkeen neuvottelujen käymistä ja päätökseen saattamista.
- 7) Komissio antaa puitesopimuksen 24 kohdan määräysten mukaisesti parlamentille hyvissä ajoin perinpohjaiset tiedot siitä, milloin kansainvälinen sopimus parafoidaan, ja se ilmoittaa parlamentille mahdollisimman pian, milloin se aikoo ehdottaa sopimuksen väliaikaista soveltamista neuvostolle ja syyt tähän, jollei komissio ole kiireellisyyssyistä estynyt tekemästä näin.
- 8) Komissio ilmoittaa neuvostolle ja parlamentille samanaikaisesti ja hyvissä ajoin aikeestaan ehdottaa neuvostolle kansainvälisen sopimuksen soveltamisen keskeyttämistä ja syyt tähän.
- 9) Kun kansainväliset sopimukset kuuluvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määrätyn hyväksyntämenettelyn piiriin, komissio ilmoittaa parlamentille etukäteen kaikista sopimukseen hyväksyttävistä muutoksista, joita varten neuvosto on poikkeuksellisesti myöntänyt valtuudet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

LIITE 4

Komission | työohjelman aikataulu

Komission työohjelmassa on luettelo seuraavien vuosien lainsäädäntöehdotuksista ja muista kuin lainsäädäntöehdotuksista. Komission työohjelma kattaa kyseistä vuotta seuraavan vuoden ja siinä ilmoitetaan yksityiskohtaisesti komission painopistealueet seuraaville vuosille. Komission työohjelma voi siten toimia perustana parlamentin kanssa käytävälle jäsennellylle vuoropuhelulle, jossa pyritään yhteisymmärryksen.

Komission työohjelmassa on myös kaavaillut aloitteet, jotka koskevat ei-sitovaa lainsäädäntöä, peruuttamista ja yksinkertaistamista.

1. Komission jäsenet pyrkivät kunkin vuoden alkupuoliskolla käymään parlamentin vastaavien valiokuntien kanssa jatkuvaa ja säännöllistä vuoropuhelua komission työohjelman toteuttamisesta kyseisenä vuotena ja tulevien komission työohjelmien valmistelusta. Kukin parlamentin valiokunta raportoi tämän säännöllisen vuoropuhelun perusteella sen tuloksista valiokuntien puheenjohtajakokoukselle.
2. Valiokuntien puheenjohtajakokous keskustelee samaan aikaan säännöllisesti toimielinten välisistä suhteista vastaavan komission varapuheenjohtajan kanssa arvioidakseen käynnissä olevan komission työohjelman täytäntöönpanotilannetta, keskustellakseen tulevan komission työohjelman valmistelusta ja tarkastellakseen parlamentin asiasta vastaavien valiokuntien ja komission vastaavien jäsenten jatkuvan kahdenvälisen vuoropuhelun tuloksia.
3. Valiokuntien puheenjohtajakokous toimittaa kesäkuussa puheenjohtajakokoukselle yhteenvetokertomuksen, jossa esitetään komission työohjelman toteuttamisen seurannan tulokset ja tulevaa komission työohjelmaa koskevat parlamentin painopistealueet, ja parlamentti tiedottaa asiasta komissiolle.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

4. **Parlamentti hyväksyy yhteenvetokertomuksen perusteella heinäkuun istuntojaksolla päätöslauselman, jossa esitetään sen kanta ja johon sisältyvät erityisesti pyynnöt, jotka perustuvat lainsäädäntöaloitetta koskeviin mietintöihin.**
5. **Kunkin vuoden syyskuun ensimmäisellä istuntojaksolla järjestetään unionin tilaa koskeva keskustelu, jossa komission puheenjohtaja pitää puheen, tarkastelee kuluvaan vuoteen ja käsittelee seuraavien vuosien tulevia painopistealueita. Komission puheenjohtaja esittää samalla tätä varten parlamentille kirjallisesti keskeiset tekijät, jotka ohjaavat komission työohjelman valmistelusta seuraavaan vuoteen varten.**
6. **Parlamentin asiasta vastaavat valiokunnat ja komission vastaavat jäsenet voivat syyskuun alusta lähtien koontua käydäkseen yksityiskohtaisempaa keskustelua kunkin politiikan alan tulevista painopistealueista. Näiden kokousten päätteeksi järjestetään valiokuntien puheenjohtajakokouksen ja komission kollegion jäsenten kokous ja tarvittaessa puheenjohtajakokouksen ja komission puheenjohtajan kokous. ■**
7. **Komissio hyväksyy lokakuussa työohjelman seuraavalle vuodelle. Tämän jälkeen komission puheenjohtaja esittelee tämän työohjelman parlamentille asianmukaisella tasolla.**
8. **Parlamentti voi järjestää keskustelun ja hyväksyä päätöslauselman joulukuun istuntojaksolla.**
9. Tätä aikataulua sovelletaan kuhunkin säännölliseen ohjelmasuunnittelukierrokseen lukuun ottamatta vuosia, joihin sekä järjestetään Euroopan parlamentin vaalit että komission toimikausi päättyy.
10. Tämä aikataulu ei vaikuta mahdollisiin tuleviin toimielinten välistä ohjelmasuunnittelua koskeviin sopimuksiin.

Parlamentin työjärjestyksen mukauttaminen Euroopan parlamentin ja komission välisiä suhteita koskevaan tarkistettuun puitesopimukseen

P7_TA(2010)0367

Euroopan parlamentin päätös 20. lokakuuta 2010 parlamentin työjärjestyksen mukauttamisesta Euroopan parlamentin ja komission välisiä suhteita koskevaan tarkistettuun puitesopimukseen (2010/2127(REG))

(2012/C 70 E/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon työjärjestyksen 127, 211 ja 212 artiklan,
 - ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 tekemänsä päätöksen Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisiä suhteita koskevan puitesopimuksen tarkistamisesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0278/2010),
1. päättää muuttaa työjärjestystä jäljempänä esitetyllä tavalla;
 2. palauttaa mieliin, että kyseiset muutokset tulevat voimaan seuraavan istuntojakson ensimmäisenä päivänä;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0366.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

NYKYINEN TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Euroopan parlamentin työjärjestys
9 artikla – 2 kohta

2. Jäsenten käyttäytymisen tulee ilmentää keskinäistä kunnioitusta, perustua Euroopan unionin keskeisissä asiakirjoissa määritettyihin arvoihin ja periaatteisiin ja kunnioittaa parlamentin arvokkuutta, eikä sen tule häiritä parlamentin toiminnan sujuvuutta eikä työrauhaa parlamentin rakennuksissa.

Näiden sääntöjen noudattamatta jättäminen voi johtaa 152, 153 ja 154 artiklan mukaisiin toimenpiteisiin.

2. Jäsenten käyttäytymisen tulee ilmentää keskinäistä kunnioitusta, perustua Euroopan unionin keskeisissä asiakirjoissa määritettyihin arvoihin ja periaatteisiin ja kunnioittaa parlamentin arvokkuutta, eikä sen tule häiritä parlamentin toiminnan sujuvuutta eikä työrauhaa parlamentin rakennuksissa. **Jäsenten on noudatettava parlamentin määräyksiä luottamuksellisten tietojen käsittelystä.**

Näiden sääntöjen **ja määräysten** noudattamatta jättäminen voi johtaa 152, 153 ja 154 artiklan mukaisiin toimenpiteisiin.

Tarkistus 2

Euroopan parlamentin työjärjestys
23 artikla – 11 a kohta (uusi)

11 a. Puhemiehistö antaa määräykset luottamuksellisten asiakirjojen käsittelystä parlamentin ja sen elinten, näissä elimissä toimivien jäsenten ja muiden jäsenten toimesta ottaen huomioon tällaisia kysymyksiä mahdollisesti koskevat toimielinten väliset sopimukset. Nämä säännöt julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ja ne liitetään työjärjestykseen.

(Liitteessä VIII olevan A osan 1 kohdan 4 alakohta poistetaan.)

Tarkistus 3

Euroopan parlamentin työjärjestys
35 artikla

Komission lainsäädäntö- ja työohjelma

1. Parlamentti määrittää yhdessä komission ja neuvoston kanssa Euroopan unionin lainsäädäntöohjelman.

Parlamentti ja komissio toimivat yhteistyössä laadittaessa komission **lainsäädäntö- ja** työohjelmaa tämän työjärjestyksen liitteenä olevan, molempien toimielinten hyväksymän aikataulun ja niiden välillä sovittujen järjestelyjen mukaisesti.

2. Kiireellisissä ja ennalta arvaamattomissa tapauksissa toimielin voi oma-aloitteisesti ja perussopimuksissa määrättyjen menettelyjen mukaisesti ehdottaa lainsäädäntötoimenpiteen lisäämistä **vuotuisen lainsäädäntö- ja** työohjelmaan.

Komission työohjelma

1. Parlamentti määrittää yhdessä komission ja neuvoston kanssa Euroopan unionin lainsäädäntöohjelman.

Parlamentti ja komissio toimivat yhteistyössä laadittaessa komission työohjelmaa – **joka on komission panos unionin vuotuisen ja monivuotiseen suunnitteluun** – tämän työjärjestyksen liitteenä olevan, molempien toimielinten hyväksymän aikataulun ja niiden välillä sovittujen järjestelyjen mukaisesti.

2. Kiireellisissä ja ennalta arvaamattomissa tapauksissa toimielin voi oma-aloitteisesti ja perussopimuksissa määrättyjen menettelyjen mukaisesti ehdottaa lainsäädäntötoimenpiteen lisäämistä **komission** työohjelmaan.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

NYKYINEN TEKSTI

TARKISTUS

3. Puhemies välittää parlamentin hyväksymän päätöslauselman muille lainsäädäntömenettelyyn osallistuville Euroopan unionin toimielimille sekä jäsenvaltioiden parlamenteille.

Puhemies pyytää neuvostoa esittämään kantansa komission **vuotuiseen lainsäädäntö- ja** työohjelmaan ja parlamentin päätöslauselmaan.

4. Jos toimielin ei kykene noudattamaan annettua aikataulua, sen on ilmoitettava viivästymisen syyt toisille toimielimille ja ehdotettava uutta aikataulua.

3. Puhemies välittää parlamentin hyväksymän päätöslauselman muille lainsäädäntömenettelyyn osallistuville Euroopan unionin toimielimille sekä jäsenvaltioiden parlamenteille.

Puhemies pyytää neuvostoa esittämään kantansa komission työohjelmaan ja parlamentin päätöslauselmaan.

4. Jos toimielin ei kykene noudattamaan annettua aikataulua, sen on ilmoitettava viivästymisen syyt toisille toimielimille ja ehdotettava uutta aikataulua.

Tarkistus 4

Euroopan parlamentin työjärjestys
43 artikla – 1 kohta – 3 alakohta

Jos ehdotus sisältyy **vuotuiseen lainsäädäntöohjelmaan**, asiasta vastaava valiokunta voi päättää nimittää esittelijän seuraamaan ehdotuksen valmistelua.

Jos ehdotus sisältyy **komission työohjelmaan**, asiasta vastaava valiokunta voi päättää nimittää esittelijän seuraamaan ehdotuksen valmistelua.

Tarkistus 5

Euroopan parlamentin työjärjestys
44 artikla – 3 kohta

3. Ennen kuin asiasta vastaava valiokunta äänestää asiasta, se tiedustelee komissiolta, onko **komissio valmistellut kantansa** aloitteeseen, **ja** jos näin on, valiokunta **pyytää komissiota esittelemään sille kantansa**.

3. Ennen kuin asiasta vastaava valiokunta äänestää asiasta, se tiedustelee komissiolta, onko **se valmistelemassa lausuntoa** aloitteeseen. Jos näin on, valiokunta **ei anna mietintöään ennen kuin se on vastaanottanut komission lausunnon**.

Tarkistus 6

Euroopan parlamentin työjärjestys
45 artikla – 2 kohta

2. Kun noudatettavasta menettelystä on päätetty ja jollei sovelleta 46 artiklan määräyksiä, valiokunta nimittää lainsäätämisenjärjestyksessä hyväksyttävää säädösehdotusta varten esittelijän jäsentensä tai pysyvien varajäsentensä keskuudesta, jollei se 35 artiklassa tarkoitetun **vuotuisen lainsäädäntö- ja** työohjelman perusteella ole jo niin tehnyt.

2. Kun noudatettavasta menettelystä on päätetty ja jollei sovelleta 46 artiklan määräyksiä, valiokunta nimittää lainsäätämisenjärjestyksessä hyväksyttävää säädösehdotusta varten esittelijän jäsentensä tai pysyvien varajäsentensä keskuudesta, jollei se 35 artiklassa tarkoitetun **komission** työohjelman perusteella ole jo niin tehnyt.

Tarkistus 7

Euroopan parlamentin työjärjestys
90 artikla – 1 kohta

1. Kun suunnitellaan neuvottelujen aloittamista kansainvälisen sopimuksen tekemiseksi, uusimiseksi tai tarkistamiseksi, **mukaan lukien erityisalaja kuten raha-asioita tai kauppaa koskevat sopimukset**, asiasta vastaava valiokunta voi päättää laatia mietinnön tai valvoa menettelyä muulla tavalla ja ilmoittaa tästä päätöksestä valiokuntien puheenjohtajakokoukselle. Muilta valiokunnilta voidaan tarvittaessa pyytää lausunto 49 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tarvittaessa noudatetaan 188 artiklan 2 kohtaa, 50 artiklaa ja 51 artiklaa.

1. Kun suunnitellaan neuvottelujen aloittamista kansainvälisen sopimuksen tekemiseksi, uusimiseksi tai tarkistamiseksi, asiasta vastaava valiokunta voi päättää laatia mietinnön tai valvoa menettelyä muulla tavalla ja ilmoittaa tästä päätöksestä valiokuntien puheenjohtajakokoukselle. Muilta valiokunnilta voidaan tarvittaessa pyytää lausunto 49 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tarvittaessa noudatetaan 188 artiklan 2 kohtaa, 50 artiklaa ja 51 artiklaa.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

NYKYINEN TEKSTI

TARKISTUS

Asiasta vastaavan valiokunnan ja yhteistyöhön osallistuvien valiokuntien puheenjohtajat, esittelijä ja valmistelijat varmistavat yhdessä, että **komissio antaa parlamentille täydellisen selvityksen**, tarvittaessa luottamuksellisesti, **suosituksista neuvotteluvaltuuksiksi** sekä **3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista tiedoista**.

Asiasta vastaavan valiokunnan ja yhteistyöhön osallistuvien valiokuntien puheenjohtajat, esittelijä ja valmistelijat varmistavat yhdessä, että **parlamentti saa välittömästi, säännöllisesti ja tarvittaessa luottamuksellisesti täydelliset tiedot kaikissa kansainvälisiin sopimuksiin liittyvien neuvottelujen ja näiden sopimusten tekemisen vaiheissa, mukaan luettuina suositukset neuvotteluohjeiksi ja lopulliset hyväksytyt neuvotteluohjeet, sekä 3 kohdassa tarkoitettut tiedot**

- **komissiolta Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksesta sille aiheutuvien velvoitteiden ja Euroopan parlamentin ja komission välisiä suhteita koskevan puitesopimuksen tuomien sitoumusten nojalla, ja**
- **neuvostolta Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksesta sille aiheutuvien velvoitteiden nojalla.**

Tarkistus 8

Euroopan parlamentin työjärjestys
90 artikla – 4 kohta

4. **Neuvottelujen aikana komissio ja neuvosto antavat asiasta vastaavalle valiokunnalle säännöllisesti täydelliset tiedot niiden etenemisestä, tarvittaessa luottamuksellisesti.**

Poistetaan.

Tarkistus 9

Euroopan parlamentin työjärjestys
91 artikla

Kun komissio **ja/tai neuvosto ovat** Euroopan unionin toiminnasta **tehdyn sopimuksen 218 artiklan 10 kohdan** mukaisesti **velvoitettuja antamaan** parlamentille **viipymättä täydelliset tiedot**, täysistunnossa annetaan julkilausuma ja järjestetään keskustelu. Parlamentti voi antaa suosituksia työjärjestyksen 90 tai 97 artiklan mukaisesti.

Kun komissio Euroopan unionin toiminnasta **tehdystä sopimuksesta sekä Euroopan parlamentin ja komission välisiä suhteita koskevasta puitesopimuksesta sille aiheutuvien velvoitteiden** mukaisesti **ilmoittaa parlamentille ja neuvostolle aikovansa ehdottaa kansainvälisen sopimuksen väliaikaista soveltamista tai soveltamisen keskeyttämistä**, täysistunnossa annetaan julkilausuma ja järjestetään keskustelu. Parlamentti voi antaa suosituksia työjärjestyksen 90 tai 97 artiklan mukaisesti.

Samaa menettelyä noudatetaan, kun komissio ilmoittaa parlamentille ehdotuksesta, joka koskee unionin kannan määrittämistä kansainvälisellä sopimuksella perustetussa elimessä.

Tarkistus 10

Euroopan parlamentin työjärjestys
137 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

1. Ennen jokaista istuntojaksoa puheenjohtajakokous laatii esityslistaluonnoksen valiokuntien puheenjohtajakokouksen suositusten pohjalta, ottaen samalla huomioon 35 artiklan mukaisesti hyväksytyyn **vuotuisen lainsäädäntö- ja** työohjelman.

1. Ennen jokaista istuntojaksoa puheenjohtajakokous laatii esityslistaluonnoksen valiokuntien puheenjohtajakokouksen suositusten pohjalta, ottaen samalla huomioon 35 artiklan mukaisesti hyväksytyyn **komission** työohjelman.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

NYKYINEN TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 11

Euroopan parlamentin työjärjestys
193 artikla – 2 kohta – 3 a tulkinta (uusi)

Tämän kohdan määräyksiä tulkitaan Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisiä suhteita koskevan puitesopimuksen 50 kohdan mukaisesti.

Tarkistus 12

Euroopan parlamentin työjärjestys
Liite II – A osa – 3 kohta

3. Kysymystä ei voida ottaa käsiteltäväksi, jos kolmen edeltävän kuukauden aikana sama tai samantapainen kysymys on esitetty ja siihen on vastattu, ellei asiassa ole sen jälkeen tapahtunut uutta kehitystä tai ellei esittäjä halua lisätietoja. Ensimmäisessä tapauksessa kysymyksen esittäjälle annetaan kopio asianomaisesta kysymyksestä ja vastauksesta.
3. Kysymystä ei voida ottaa käsiteltäväksi, jos kolmen edeltävän kuukauden aikana sama tai samantapainen kysymys on esitetty ja siihen on vastattu, **tai mikäli siinä ainoastaan pyydetään parlamentin tietyn päätöslauselman johdosta toteutettuja toimenpiteitä koskevia tietoja, jollaisia komissio on jo antanut täydentävässä kirjallisessa kannanotossa**, ellei asiassa ole sen jälkeen tapahtunut uutta kehitystä tai ellei esittäjä halua lisätietoja. Ensimmäisessä tapauksessa kysymyksen esittäjälle annetaan kopio asianomaisesta kysymyksestä ja vastauksesta.

Tarkistus 13

Euroopan parlamentin työjärjestys
Liite III – 3 kohta

3. Jos kuuden edeltävän kuukauden aikana on esitetty sama tai samankaltainen kysymys ja siihen on vastattu, sihteeristö toimittaa kysymyksen esittäjälle jäljennöksen aikaisemmasta kysymyksestä ja vastauksesta. Uudelleen esitettyä kysymystä ei toimiteta vastaanottajalle, paitsi jos kysymyksen esittäjä vetoaa asiaa koskeviin merkittäviin uusiin seikkoihin tai halua asiasta lisätietoja.
3. Jos kuuden edeltävän kuukauden aikana on esitetty sama tai samankaltainen kysymys ja siihen on vastattu, **tai mikäli kysymyksessä ainoastaan pyydetään parlamentin tietyn päätöslauselman johdosta toteutettuja toimenpiteitä koskevia tietoja, jollaisia komissio on jo antanut täydentävässä kirjallisessa kannanotossa**, sihteeristö toimittaa kysymyksen esittäjälle jäljennöksen aikaisemmasta kysymyksestä ja vastauksesta. Uudelleen esitettyä kysymystä ei toimiteta vastaanottajalle, paitsi jos kysymyksen esittäjä vetoaa asiaa koskeviin merkittäviin uusiin seikkoihin tai halua asiasta lisätietoja.

Tarkistus 14

Euroopan parlamentin työjärjestys
Liite VIII – A osa – 5 kohta

5. Seuraamukset: Rikkomustapauksissa valiokunnan puheenjohtaja **antaa, varapuheenjohtajia kuultuaan, perustellun päätöksen sovellettavista seuraamuksista (huomautus, valiokunnasta erottaminen määrääjäksi tai kokonaan)**.
5. Seuraamukset: Rikkomustapauksissa valiokunnan puheenjohtaja **noudattaa työjärjestyksen 9 artiklan 2 kohtaa sekä 152, 153 ja 154 artiklaa**.

Kyseinen jäsen voi jättää päätöksestä valituksen ilman lykkäävää vaikutusta. Euroopan parlamentin puheenjohtajakokous käsittelee valituksen yhdessä kyseisen valiokunnan puheenjohtajiston kanssa. Enemmistöpäätöksestä ei voi valittaa.

Jos voidaan näyttää toteen, että virkamies on rikkonut salassapitovelvollisuutta, sovelletaan henkilöstösääntöjen mukaisia seuraamuksia.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tavaroiden ja matkustajien merikuljetuksia koskevat tilastot ***I

P7_TA(2010)0358

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tavaroiden ja matkustajien merikuljetuksia koskevista tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/42/EY muuttamisesta (KOM(2010)0065 – C7-0068/2010 – 2010/0041(COD))

(2012/C 70 E/14)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0065),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 338 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0068/2010),
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 29. syyskuuta 2010 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A7-0217/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2010)0041

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 19. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2010 antamiseksi tavaroiden ja matkustajien merikuljetuksia koskevista tilastoista annetun direktiivin 2009/42/EY muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1090/2010)

Tiistai 19. lokakuuta 2010

Euroopan globalisaatiarahaston varojen käyttöönotto: Nordjylland/Tanska

P7_TA(2010)0359

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiarahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/001 DK/Nordjylland, Tanska) (KOM(2010)0451 – C7-0222/2010 – 2010/2163(BUD))

(2012/C 70 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0451 – C7-0222/2010),
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 28 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan globalisaatiarahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽²⁾ (EGR-asetus),
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0270/2010),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille,
- B. ottaa huomioon, että EGR:n toimialaa laajennettiin niin, että tukea voi 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena,
- C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyyn yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta,
- D. ottaa huomioon, että Tanska on pyytänyt apua tapauksissa, jotka koskevat 951 työntekijän irtisanomista 45:ssä NACE Rev 2:n kaksinumeroitasolle 28 (koneiden ja laitteiden valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Pohjois-Jyllannin NUTS II -alueella,
- E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuusstandardit,

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

1. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin EGR:n varojen käyttöönoton nopeuttamiseksi;
2. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja taluskriisin seurauksena irtisanotuille yksittäisille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista ja ajallisesti rajoitettua tukea; korostaa tässä yhteydessä, että EGR:n rooli voi olla ratkaiseva irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumisessa työmarkkinoille;
3. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen työelämään; toistaa, että EGR:n tuki ei saa korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia;
4. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoidusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään yksityiskohtaisesti myös toimien täydentävyys rakennerahastosta rahoitettujen toimien kanssa; toistaa kehoituksensa esittää myös vuosikertomuksessa näiden tietojen vertaileva arviointi;
5. panee tyytyväisenä merkille komission ehdottaneen, että käyttämättä jääneiden ESR:n varojen sijasta EGR:n varoja käyttöön otettaessa hyödynnettäisiin vaihtoehtoista maksumäärärahojen lähde, ottaen huomioon, että Euroopan parlamentti on useita kertoja muistuttanut, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että siirtoja varten on näin ollen yksilöitävä asianmukaiset budjettikohdat;
6. panee merkille, että tässä tapauksessa EGR:n varoja otetaan käyttöön siirtämällä maksumäärärahoja pk-yritysten ja innovoinnin tukemiseen tarkoitettusta budjettikohdasta; pahoittelee, että kilpailukyvyin ja innovoinnin puiteohjelmien toteuttamisessa komissiossa on ilmennyt vakavia puutteita etenkin taluskriisin aikana, vaikka tällainen kriisi pikemminkin lisää merkittävästi tuen tarvetta;
7. palauttaa mieliin, että EGR:n toimivuutta ja lisäarvoa olisi arvioitava 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisten ohjelmien ja muiden välineiden yleisarvioinnissa samalla, kun kauden 2007–2013 monivuotisesta rahoituskehystä tehdään väliarviointi;
8. pitää komission ehdotuksen uutta mallia myönteisenä, koska sen perusteluissa esitetään selvät ja yksityiskohtaiset tiedot hakemuksesta, analysoidaan tukikelpoisuusperusteet ja selitetään hyväksymiseen johdaneet syyt, mikä on parlamentin vaatimusten mukaista;
9. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
10. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS,**tehty ...,**

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/001 DK/Nordjylland, Tanska)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottavat huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 28 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan 3 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan globalisaatiorahasto, jäljempänä 'EGR', on perustettu lisätuen tarjoamiseksi työntekijöille, jotka on irtisanottu globalisaatiosta johtuvien maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten seurauksena, ja heidän auttamisekseen työmarkkinoille uudelleen integroitumisessa.
- (2) EGR:n toimialaa laajennettiin niin, että 1 päivästä toukokuuta 2009 alkaen toimitettujen hakemusten johdosta tukea voidaan myöntää työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin suorana seurauksena.
- (3) Toukokuun 17 päivänä 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisesti EGR:n varoja voidaan ottaa käyttöön vuosittain enintään 500 miljoonaa euroa.
- (4) Tanska esitti 22 päivänä tammikuuta 2010 hakemuksen EGR:n varojen käyttöönottamiseksi kone- ja laitevalmistuksen alalla Pohjois-Jyllannin alueella toteutettujen irtisanomisten vuoksi ja toimitti hakemusta täydentäviä lisätietoja 28 päivään huhtikuuta 2010 asti. Hakemus on asetuksen (EY) N:o 1927/2006 10 artiklassa säädettyjen rahoitustuen vahvistamista koskevien vaatimusten mukainen. Näin ollen komissio ehdottaa, että varoja otetaan käyttöön 7 521 359 euroa.
- (5) EGR:stä olisi sen vuoksi otettava käyttöön varoja rahoitustuen antamiseksi Tanskan hakemuksen perusteella,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Euroopan globalisaatiorahastosta (EGR) otetaan käyttöön 7 521 359 euroa maksusitoumusmäärärahoina ja maksumäärärahoina osana varainhoitovuotta 2010 koskevaa Euroopan unionin yleistä talousarviota.

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

2 artikla

Tämä päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: NXP Semiconductors/Alankomaat

P7_TA(2010)0360

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/011 NL/NXP Semiconductors, Alankomaat) (KOM(2010)0446 – C7-0210/2010 – 2010/2141(BUD))

(2012/C 70 E/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0446 – C7-0210/2010),
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 28 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽²⁾ (EGR-asetus),
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0269/2010),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille,
- B. ottaa huomioon, että EGR:n toimialaa laajennettiin niin, että tukea voi 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena,
- C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille tulisi olla dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyyn yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta,

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

- D. ottaa huomioon, että Alankomaat on pyytänyt apua tapauksissa, jotka koskevat 512 työntekijän irtisanomista Gelderlandin ja Eindhovenin NUTS II -alueella toimivassa elektroniikka-alan yrityksessä 'NXP Semiconductors Netherlands',
- E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit,
1. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin EGR:n varojen käyttöönoton nopeuttamiseksi;
 2. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille yksittäisille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista ja ajallisesti rajoitettua tukea; korostaa tässä yhteydessä, että EGR:n rooli voi olla ratkaiseva irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumisessa työmarkkinoille;
 3. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen työelämään; toistaa, että EGR:n tuki ei saa korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia;
 4. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoitusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään yksityiskohtaisesti myös toimien täydentävyys rakennerahastosta rahoitettujen toimien kanssa; toistaa kehotuksensa esittää myös vuosikertomuksessa näiden tietojen vertaileva arviointi;
 5. panee tyytyväisenä merkille komission ehdottaneen, että käyttämättä jääneiden ESR:n varojen sijasta EGR:n varoja käyttöön otettaessa hyödynnettäisiin vaihtoehtoista maksumäärärahojen lähdeä, ottaen huomioon, että Euroopan parlamentti on useita kertoja muistuttanut, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että siirtoja varten on näin ollen yksilöitävä asianmukaiset budjetitkohdat;
 6. panee merkille, että tässä tapauksessa EGR:n varoja otetaan käyttöön siirtämällä maksumäärärahoja pk-yritysten ja innovoinnin tukemiseen tarkoitettusta budjettikohdasta; pahoittelee, että kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelmien toteuttamisessa komissiossa on ilmennyt vakavia puutteita etenkin talouskriisin aikana, vaikka tällainen kriisi pikemminkin lisää merkittävästi tuen tarvetta;
 7. palauttaa mieliin, että EGR:n toimivuutta ja lisäarvoa olisi arvioitava 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisten ohjelmien ja muiden välineiden yleisarvioinnissa samalla, kun kauden 2007–2013 monivuotisesta rahoituskehiksestä tehdään väliarviointi;
 8. pitää komission ehdotuksen uutta mallia myönteisenä, koska sen perusteluissa esitetään selvät ja yksityiskohtaiset tiedot hakemuksesta, analysoidaan tukikelpoisuusperusteet ja selitetään hyväksymiseen johdaneet syyt, mikä on parlamentin vaatimusten mukaista;
 9. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
 10. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteinen neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty ...,

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/011 NL/NXP Semiconductors, Alankomaat)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottavat huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽¹⁾ ja erityisesti sen 28 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006⁽²⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan 3 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan globalisaatiorahasto, jäljempänä 'EGR', on perustettu lisätuen tarjoamiseksi irtisanotuille työntekijöille, jotka kärsivät globalisaatiosta johtuvien maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten seurauksista, ja heidän auttamisekseen työmarkkinoille uudelleen integroitumisessa.
- (2) EGR:n toimialaa laajennettiin niin, että 1 päivästä toukokuuta 2009 alkaen toimitettujen hakemusten johdosta tukea voidaan myöntää työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin suorana seurauksena.
- (3) Toukokuun 17 päivänä 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisesti EGR:n varoja voidaan ottaa käyttöön vuosittain enintään 500 miljoonaa euroa.
- (4) Alankomaat esitti 26 päivänä maaliskuuta 2010 hakemuksen EGR:n varojen käyttöönottamiseksi yrityksen NXP Semiconductors Netherlands BV irtisanomisten vuoksi ja toimitti sitä täydentäviä lisätietoja 3 päivään kesäkuuta 2010 asti. Hakemus on asetuksen (EY) N:o 1927/2006 10 artiklassa säädettyjen rahoitustuen vahvistamista koskevien vaatimusten mukainen. Näin ollen komissio ehdottaa, että varoja otetaan käyttöön 1 809 434 euroa.
- (5) Tämän vuoksi EGR:stä olisi otettava käyttöön varoja rahoitustuen antamiseksi Alankomaiden hakemuksen perusteella,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Euroopan globalisaatiorahastosta (EGR) otetaan käyttöön 1 809 434 euroa maksusitoumusmäärärahoina ja maksumäärärahoina osana varainhoitovuotta 2010 koskevaa Euroopan unionin yleistä talousarviota.

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

2 artikla

Tämä päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Qimonda/Portugali

P7_TA(2010)0361

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2009/023 PT/Qimonda, Portugali) (KOM(2010)0452 – C7-0223/2010 – 2010/2164(BUD))

(2012/C 70 E/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0452 – C7-0223/2010),
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 28 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽²⁾ (EGR-asetus),
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0271/2010),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille,
- B. ottaa huomioon, että EGR:n toimialaa laajennettiin niin, että tukea voi 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena,
- C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyyn yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta,

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

- D. ottaa huomioon, että Portugali on pyytänyt apua tapauksissa, jotka koskevat 839 työntekijän irtisanomista Norten NUTS II -alueella toimivassa monikansallisessa elektroniikka-alan yrityksessä Qimonda Portugal S.A.:ssa,
- E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuusstandardit,
1. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin EGR:n varojen käyttöönoton nopeuttamiseksi;
 2. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja taluskriisin seurauksena irtisanotuille yksittäisille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista ja ajallisesti rajoitettua tukea; korostaa tässä yhteydessä, että EGR:n rooli voi olla ratkaiseva irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumisessa työmarkkinoille;
 3. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen työelämään; toistaa, että EGR:n tuki ei saa korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia;
 4. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoitusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään yksityiskohtaisesti myös toimien täydentävyys rakennerahastosta rahoitettujen toimien kanssa; toistaa kehotuksensa esittää myös vuosikertomuksessa näiden tietojen vertaileva arviointi;
 5. panee tyytyväisenä merkille komission ehdottaneen, että käyttämättä jääneiden ESR:n varojen sijasta EGR:n varoja käyttöön otettaessa hyödynnettäisiin vaihtoehtoista maksumäärärahojen lähettä, ottaen huomioon, että Euroopan parlamentti on useita kertoja muistuttanut, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että siirtoja varten on näin ollen yksilöitävä asianmukaiset budjetitkohdat;
 6. panee merkille, että tässä tapauksessa EGR:n varoja otetaan käyttöön siirtämällä maksumäärärahoja pk-yritysten ja innovoinnin tukemiseen tarkoitettusta budjetitkohdasta; pahoittelee, että kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmien toteuttamisessa komissiossa on ilmennyt vakavia puutteita etenkin taluskriisin aikana, vaikka tällainen kriisi pikemminkin lisää merkittävästi tuen tarvetta;
 7. palauttaa mieliin, että EGR:n toimivuutta ja lisäarvoa olisi arvioitava 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisten ohjelmien ja muiden välineiden yleisarvioinnissa samalla, kun kauden 2007–2013 monivuotisesta rahoituskehuksesta tehdään väliarviointi;
 8. pitää komission ehdotuksen uutta mallia myönteisenä, koska sen perusteluissa esitetään selvät ja yksityiskohtaiset tiedot hakemuksesta, analysoidaan tukikelpoisuusperusteet ja selitetään hyväksymiseen johdaneet syyt, mikä on parlamentin vaatimusten mukaista;
 9. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
 10. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS,**tehty ...,**

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönnotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2009/023 PT/Qimonda, Portugali)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottavat huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 28 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan 3 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan globalisaatiorahasto, jäljempänä 'EGR', on perustettu lisätuen tarjoamiseksi työntekijöille, jotka on irtisanottu globalisaatiosta johtuvien maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten seurauksena, ja heidän auttamisekseen työmarkkinoille uudelleen integroitumisessa.
- (2) EGR:n toimialaa laajennettiin niin, että 1 päivästä toukokuuta 2009 alkaen toimitettujen hakemusten johdosta tukea voidaan myöntää työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja taluskriisin suorana seurauksena.
- (3) Toukokuun 17 päivänä 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisesti EGR:n varoja voidaan ottaa käyttöön vuosittain enintään 500 miljoonaa euroa.
- (4) Portugali esitti 17 päivänä joulukuuta 2009 hakemuksen EGR:n varojen käyttöönottamiseksi Qimonda Portugal S.A. -yrityksessä tehtyjen työntekijöiden vähentämisten vuoksi ja toimitti hakemusta täydentäviä lisätietoja 28 päivään huhtikuuta 2010 asti. Hakemus on asetuksen (EY) N:o 1927/2006 10 artiklassa säädettyjen rahoitustuen vahvistamista koskevien vaatimusten mukainen. Näin ollen komissio ehdottaa, että varoja otetaan käyttöön 2 405 671 euroa.
- (5) EGR:stä olisi sen vuoksi otettava käyttöön varoja rahoitustuen antamiseksi Portugalin hakemuksen perusteella,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Euroopan globalisaatiorahastosta (EGR) otetaan käyttöön 2 405 671 euroa maksusitoumusmäärärahoina ja maksumäärärahoina osana varainhoitovuotta 2010 koskevaa Euroopan unionin yleistä talousarviota.

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

2 artikla

Tämä päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Cataluña automoción/Espanja

P7_TA(2010)0362

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/002 ES/Cataluña automoción) (KOM(2010)0453 – C7-0224/2010 – 2010/2165(BUD))

(2012/C 70 E/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0453 – C7-0224/2010),
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 28 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽²⁾ (EGR-asetus),
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0272/2010),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille,
- B. ottaa huomioon, että EGR:n toimialaa laajennettiin niin, että tukea voi 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena,
- C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyyn yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdystä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta,

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

- D. ottaa huomioon, että Espanja on pyytänyt apua tapauksissa, jotka koskevat 1 429 työntekijän irtisanomista 23:ssa NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolle 29 (moottoriajoneuvojen, perävaunujen ja puoliperävaunujen valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Katalonian NUTS II -alueella,
- E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit,
1. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin EGR:n varojen käyttöönoton nopeuttamiseksi;
 2. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille yksittäisille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista ja ajallisesti rajoitettua tukea; korostaa tässä yhteydessä, että EGR:n rooli voi olla ratkaiseva irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumisessa työmarkkinoille;
 3. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen työelämään; toistaa, että EGR:n tuki ei saa korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia;
 4. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoitusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään yksityiskohtaisesti myös toimien täydentävyys rakennerahastosta rahoitettujen toimien kanssa; toistaa kehotuksensa esittää myös vuosikertomuksessa näiden tietojen vertaileva arviointi;
 5. panee tyytyväisenä merkille komission ehdottaneen, että käyttämättä jääneiden ESR:n varojen sijasta EGR:n varoja käyttöön otettaessa hyödynnettäisiin vaihtoehtoista maksumäärärahojen lähde, ottaen huomioon, että Euroopan parlamentti on useita kertoja muistuttanut, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että siirtoja varten on näin ollen yksilöitävä asianmukaiset budjetitkohdat;
 6. panee merkille, että tässä tapauksessa EGR:n varoja otetaan käyttöön siirtämällä maksumäärärahoja pk-yritysten ja innovoinnin tukemiseen tarkoitettusta budjettikohdasta; pahoittelee, että kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelmien toteuttamisessa komissiossa on ilmennyt vakavia puutteita etenkin talouskriisin aikana, vaikka tällainen kriisi pikemminkin lisää merkittävästi tuen tarvetta;
 7. palauttaa mieliin, että EGR:n toimivuutta ja lisäarvoa olisi arvioitava 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisten ohjelmien ja muiden välineiden yleisarvioinnissa samalla, kun kauden 2007–2013 monivuotisesta rahoituskehiksestä tehdään väliarviointi;
 8. pitää komission ehdotuksen uutta mallia myönteisenä, koska sen perusteluissa esitetään selvät ja yksityiskohtaiset tiedot hakemuksesta, analysoidaan tukikelpoisuusperusteet ja selitetään hyväksymiseen johdaneet syyt, mikä on parlamentin vaatimusten mukaista;
 9. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
 10. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä;
 11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteinen neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty ...,

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/002 ES/Cataluña automoción)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottavat huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 28 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan 3 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan globalisaatiorahasto, jäljempänä 'EGR', on perustettu lisätuen tarjoamiseksi irtisanotuille työntekijöille, jotka kärsivät globalisaatiosta johtuvien maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten seurauksista, ja heidän auttamisekseen työmarkkinoille uudelleen integroitumisessa.
- (2) EGR:n toimialaa laajennettiin niin, että 1 päivästä toukokuuta 2009 alkaen toimitettujen hakemusten johdosta tukea voidaan myöntää työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin suorana seurauksena.
- (3) Toukokuun 17 päivänä 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisesti EGR:n varoja voidaan ottaa käyttöön vuosittain enintään 500 miljoonaa euroa.
- (4) Espanja esitti 29 päivänä tammikuuta 2010 hakemuksen EGR:n varojen käyttöönottamiseksi työntekijävähennysten vuoksi, jotka on toteutettu yhdellä ainoalla Espanjan NUTS II -alueella, Kataloniassa (ES51), NACE Rev. 2:n kaksinumerotason 29 (moottoriajoneuvojen, perävaunujen ja puoliperävaunujen valmistus) piirissä toimivissa 23 yrityksessä; hakemusta täydennettiin lisätiedoin 26 päivään huhtikuuta 2010 asti. Hakemus on asetuksen (EY) N:o 1927/2006 10 artiklassa säädettyjen rahoitustuen vahvistamista koskevien vaatimusten mukainen. Näin ollen komissio ehdottaa, että varoja otetaan käyttöön 2 752 935 euroa.
- (5) EGR:stä olisi sen vuoksi otettava käyttöön varoja rahoitustuen antamiseksi Espanjan hakemuksen perusteella,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Euroopan globalisaatiorahastosta (EGR) otetaan käyttöön 2 752 935 euroa maksusitoumusmäärärahoina ja maksuumäärärahoina osana varainhoitovuotta 2010 koskevaa Euroopan unionin yleistä talousarviota.

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

2 artikla

Tämä päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevan yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla alueella sovellettavaa valvontaa ja täytäntöönpanotoimia koskeva suunnitelma *I**

P7_TA(2010)0363

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevan yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla alueella sovellettavasta valvontaa ja täytäntöönpanotoimia koskevasta suunnitelmasta (KOM(2009)0151 – C7-0009/2009 – 2009/0051(COD))

(2012/C 70 E/19)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2009)0151),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 37 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0009/2009),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 17. maaliskuuta 2010 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
- ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A7-0260/2010),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteinä olevat Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteiset lausumat;
3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Tiistai 19. lokakuuta 2010

P7_TC1-COD(2009)0051

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 19. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2010 antamiseksi Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevan yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla alueella sovellettavasta valvontaa ja täytäntöönpanotoimia koskevasta suunnitelmasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2791/1999 kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1236/2010)

LIITE

Lausumat 51 artiklasta

"Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio toteavat, että mikä tahansa perussäädöksen luonteeltaan muista kuin keskeisistä säännöksistä, jotka nyt on lueteltu asetuksen 51 artiklassa (säädösvallan siirto), voi milloin tahansa tulevaisuudessa muuttua nykyisen NEAFC-valvontajärjestelmän poliittiselta kannalta merkittäväksi osaksi, jolloin Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ottavat huomioon, että kumpi tahansa lainsäädäntövallan käyttäjä, neuvosto tai Euroopan parlamentti, voi välittömästi käyttää joko oikeuttaan vastustaa komission luonnosta delegoiduksi säädökseksi tai oikeutta peruuttaa säädösvallan siirto asetuksen 48 ja 49 artiklassa säädetyllä tavalla."

"Neuvosto ja parlamentti sopivat, että jos jokin NEAFC-valvontasuunnitelmaa koskevista säännöksistä sisällytetään tämän asetuksen muihin kuin keskeisiin osiin, jotka nyt on lueteltu 51 artiklassa, se ei sellaisenaan merkitse, että lainsäädäntövallan käyttäjät pitävät tällaisia säännöksiä automaattisesti muina kuin keskeisinä osina mahdollisissa muissa tulevissa asetuksissa."

"Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ilmoittavat, että tämän asetuksen säännökset eivät vaikuta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan tai tällaisia säännöksiä sisältävien erillisten säädösten täytäntöönpanoa koskeviin toimielinten mahdollisiin tuleviin kantoihin."

Luoteis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskeva yleissopimus ***

P7_TA(2010)0364

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. lokakuuta 2010 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Luoteis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevaan yleissopimukseen tehdyn muutoksen hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta (11076/2010 – C7-0181/2010 – 2010/0042(NLE))

(2012/C 70 E/20)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (11076/2010),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntäpyynnön (C7-0181/2010),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
- ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan suosituksen (A7-0262/2010),

1. antaa hyväksyntänsä yleissopimukseen tehtävälle muutokselle;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

2. pyytää neuvostoa ja komissiota perustamaan - ennen kuin EU käynnistää alueellisia kalastusjärjestöjä koskevien säännöksiä tarkistamisesta käytävät neuvottelut - järjestelmät, joita tarvitaan sen varmistamiseksi, että parlamentin tarkkailijat voivat osallistua neuvotteluihin asianmukaisesti;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Luoteis-Atlantin kalastusjärjestölle.

Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus Euroopan ulkosuhdehallinnon osalta *I**

P7_TA(2010)0368

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 muuttamisesta Euroopan ulkosuhdehallinnon osalta (KOM(2010)0085 – C7-0086/2010 – 2010/0054(COD))

(2012/C 70 E/21)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0085),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 322 artiklan sekä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 a artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0086/2010),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen 29. huhtikuuta 2010 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 13. lokakuuta 2010 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan ja talousarvion valvontavaliokunnan työjärjestyksen 51 artiklan mukaisesti järjestämät yhteiskokoukset,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan ja talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan, kehitysyhteistyövaliokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan ja perussopimus-, työjärjestyksen- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnot (A7-0263/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 145, 3.6.2010, s. 4.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

P7_TC1-COD(2010)0054

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o .../2010 antamiseksi Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 muuttamisesta Euroopan ulkosuhdehallinnon osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU, Euratom) N:o 1081/2010)

LIITE

Komission lausuma

"Komissio käsittelee Euroopan kehitysrahastoa koskevaa asiaa sen sisällyttämiseksi Euroopan unionin talousarvioon seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskevien ehdotustensa puiteissa."

Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttaminen *I**

P7_TA(2010)0369

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta (KOM(2010)0309 – C7-0146/2010 – 2010/0171(COD))

(2012/C 70 E/22)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0309),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 336 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0146/2010),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta 26 päivänä heinäkuuta 2010 tehdyn neuvoston päätöksen 2010/427/EU ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 20. lokakuuta 2010 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

⁽¹⁾ EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan, kehitys-yhteistyövaliokunnan, budjettivaliokunnan ja talousarvion valvontavaliokunnan lausunnot (A7-0288/2010),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
2. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevat komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan sekä komission lausumat;
3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2010)0171

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o .../2010 antamiseksi Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU, Euratom) N:o 1080/2010)

LIITE

Korkean edustajan lausunto EUH:n maantieteellisestä jakaumasta:

”Korkea edustaja pitää erittäin tärkeänä, että palvelukseen ottaminen tapahtuu jäsenvaltioiden kansalaisten joukosta maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta ja että varmistetaan, että EUH:n henkilöstössä on riittävä ja tarkoituksenmukainen määrä kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisia.

EUH:n pitäisi hyödyntää täysimääräisesti unionin eri ulkoasiainhallintojen monipuolisuutta, laajaa kokemusta sekä asiantuntemusta.

Korkea edustaja käyttää EUH:n nimittämismenettelyä sovellettaessa kaikki mahdollisuudet näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Hän varaa osan ulkosuhdehallinnon toimien täyttämistä koskevasta vuosittaisesta selvityksestä tämän kysymyksen käsittelyyn.”

Korkean edustajan lausunto EUH:n sukupuolijakaumasta:

”Korkea edustaja pitää erittäin tärkeänä tasapainoisen sukupuolijakauman edistämistä EUH:n henkilöstöpolitiikassa.

Tasapainoisen sukupuolijakauman edistämiseksi keskeinen kysymys on naisten kannustaminen hakemaan virkoja EUH:ssa ja tähän liittyvien esteiden poistaminen. Edustustojen päällikköjen tehtäväkierrossa vuonna 2010 käytetystä nimittämismenettelystä saatujen kokemusten perusteella EUH selvittää, miten naisten hakemuksissa usein ilmenevä vaihtelu voidaan ottaa paremmin huomioon tulevissa nimittämismenettelyissä ja miten voidaan poistaa muita mahdollisia esteitä. Korkea edustaja myös yksilöi parhaita käytäntöjä jäsenvaltioiden ulkoasiainhallinnoista ja soveltaa niitä mahdollisuuksien mukaan EUH:hon.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

Korkea edustaja käyttää täysimääräisesti hyväkseen kaikkia henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan säännösten tarjoamia mahdollisuuksia edistääkseen naisten palkkaamista ulkoasiainhallintoon.

Hän varaa osan ulkosuhdehallinnon toimien täyttämistä koskevasta vuosittaisesta selvityksestä sukupuolijakaumaa koskevan kysymyksen käsittelyyn.”

Komission julkilausuma henkilöstösääntöjen 95 artiklan 2 kohdista

”Komissio perustelee asianmukaisesti korkealle edustajalle kielteisen lausunnon, jonka se saattaa antaa ehdokasluettelossa olevasta ehdokkaasta.”

Lisätalousarvioesitys nro 6/2010: Pääluokka II – Eurooppa-neuvosto ja neuvosto, Pääluokka III – Komissio, Pääluokka X – Euroopan ulkosuhdehallinto

P7_TA(2010)0370

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2010 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 6/2010 varainhoitovuodeksi 2010, pääluokka II – Eurooppa-neuvosto ja neuvosto, pääluokka III – Komissio ja pääluokka X – Euroopan ulkosuhdehallinto (13475/2010 – C7-0262/2010 – 2010/2094(BUD))

(2012/C 70 E/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 314 artiklan sekä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 A artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 37 ja 38 artiklan,
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2009 lopullisesti vahvistetun Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2010 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission 17. kesäkuuta 2010 esittämän alustavan esityksen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 6/2010 varainhoitovuodeksi 2010 (KOM(2010)0315),
- ottaa huomioon neuvoston 13. syyskuuta 2010 vahvistaman kannan esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 6/2010 (13475/2010 – C7-0262/2010),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 75 b ja 75 e artiklan,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0283/2010),

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 64, 12.3.2010.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- A. ottaa huomioon, että tämä lisätalousarvioesitys on kolmas ja viimeinen vaihe annettaessa tarvittavia säännöksiä, joilla pannaan täytäntöön Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamista koskeva poliittinen sopimus ja sitä seurannut neuvoston päätös, ja toteaa, että kaksi aiempaa vaihetta olivat varainhoitoasetuksen muuttaminen ja henkilöstösääntöjen muuttaminen,
- B. ottaa huomioon, että Euroopan ulkosuhdehallinnon on perustuttava kustannustehokkuuden, budjetti-vaikutusten välttämisen sekä hyvän ja tehokkaan johtamisen periaatteille pitäen lisäksi täysin mielessä talouskriisin vaikutukset julkiseen talouteen sekä talousarviorajoitusten tarpeen,
- C. ottaa myös huomioon, että olisi pyrittävä kaikkiin keinoihin välttämään päällekkäisyyksiä ja mahdollisia toimivaltakiistoja, jotka johtaisivat ulkoisten toimien tehokkuuden heikentymiseen mutta myös niukkojen talousarviovarojen tehottomaan käyttöön,
- D. ottaa huomioon, että vuoden 2011 tarpeet katetaan oikaisukirjelmällä nro 1/2010 vuoden 2011 talousarvioon ja otetaan osaksi kyseisen vuoden yleistä talousarviomenettelyä,
- E. ottaa huomioon, että suuri osa tarvittavista varoista yksinkertaisesti siirretään Eurooppa-neuvoston ja neuvoston sekä komission pääluokista, mutta henkilöstötaulukon toimia ja sopimussuhteista henkilöstöä varten pyydetään jonkin verran uutta rahoitusta,
- F. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesitys nro 6/2010 sisällyttää tämän talousarviomukautuksen muodollisesti vuoden 2010 talousarvioon ja luo samalla talousarvioon uuden, erillisen pääluokan X osana poliittista sopimusta,
- G. ottaa huomioon, että parlamentin on säilytettävä vastuuvapauden myöntämistä koskevat oikeutensa,
- H. haluaa jälleen kerran muistuttaa olevan erittäin tärkeää, että EU pystyy käyttämään kaikkia ulkoisia välineitään johdonmukaisen rakenteen avulla, ja ottaa huomioon, että tämän päätöslauselman poliittinen tarkoitus on osoittaa vuoden 2010 talousarvioon varat kyseisen rakenteen alullepanoa varten,
- I. ottaa huomioon, että neuvosto hyväksyi kantansa 13. syyskuuta 2010,
1. panee merkille lisätalousarvioesityksen nro 6/2010;
 2. hyväksyy neuvoston kannan lisätalousarvioesitykseen nro 6/2010 sellaisenaan ja kehottaa puhemiestä julistamaan lisätalousarvion nro 6/2010 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä muille asianomaisille toimielimille ja elimille.
-

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

Lisätalousarvioesitys nro 3/2010: Pääluokka III – Komissio – BAM (banaanialan liitännäistoimenpiteet)

P7_TA(2010)0371

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2010 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 3/2010 varainhoitovuodeksi 2010, pääluokka III – Komissio (13472/2010 – C7-0263/2010 – 2010/2048(BUD))

(2012/C 70 E/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 310 ja 314 artiklan sekä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 A artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 37 artiklan,
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2009 lopullisesti vahvistetun Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2010 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission 8. huhtikuuta 2010 esittämän esityksen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 3/2010 varainhoitovuodeksi 2010 (KOM(2010)0149),
- ottaa huomioon komission 8. huhtikuuta 2010 esittämän ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi joustovälineen varojen käyttöön ottamisesta (KOM(2010)0150),
- ottaa huomioon komission 17. maaliskuuta 2010 esittämän ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1905/2006 muuttamisesta (KOM(2010)0102),
- ottaa huomioon neuvoston 13. syyskuuta 2010 vahvistaman kannan lisätalousarvioesitykseen nro 3/2010 (13472/2010 – C7-0263/2010),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 75 b artiklan,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0281/2010),

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 64, 12.3.2010.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- A. ottaa huomioon, että komissio ehdottaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1905/2006 ⁽¹⁾ muuttamista niin, että siitä voidaan rahoittaa banaanian alan liitännäistoimenpiteitä vuosina 2010–2013 yhteensä 190 miljoonalla eurolla, minkä lisäksi voidaan vielä myöntää 10 miljoonaa euroa, mikäli liikkumavara antaa myöten,
- B. ottaa huomioon, että banaanian alan liitännäistoimenpiteisiin liittyvän rahoitusavun vuosittaista jakautumista koskevassa ehdotuksessa vuodeksi 2010 esitetään 75:tä miljoonaa euroa,
- C. ottaa huomioon, että otsakkeen 4 liikkumavara on vain 875 530 euroa, koska vuonna 2010 on rahoitettava mahdollisimman kattavasti EU:n ensisijaisia tavoitteita maailmanlaajuisena toimijana,
- D. ottaa huomioon, että suurin osa tästä rahoitusavusta saadaan vuonna 2010 otsakkeeseen 4 kuuluvien määrärahojen uudelleenkohdentamisen tuloksena (55,8 miljoonaa 75 miljoonasta eurosta),
- E. ottaa huomioon, että ehdotettu uudelleenkohdentaminen vaikuttaa välineisiin ja toimiin, jotka EU ja etenkin Euroopan parlamentti ovat määrittäneet erittäin merkittäviksi,
- F. ottaa huomioon, että banaanian alan liitännäistoimenpiteisiin liittyvän taloudellisen tuen tarvetta ei ennakoitu nykyistä monivuotista rahoituskehystä hyväksyttäessä,
- G. huomauttaa, että tähän otsakkeeseen on aiemmissa talousarviomenettelyissä kohdistunut erittäin suuria paineita,
- H. katsoo, että EU:n taloudellista tukea AKP-banaanintuottajamaille, joihin suosituimmuuskohtelun vapauttaminen WTO:ssa on vaikuttanut, ei pitäisi kyseenalaistaa eikä talousarviosta maksettavaa rahoitusta pitäisi lykätä,
- I. ottaa huomioon, että parlamentti on pääosin valmis neuvottelemaan sovittelussa toisen budjettivallan käyttäjän kanssa,
- J. katsoo, että jäljellä olevaa 875 530 euron liikkumavaraa voitaisiin käyttää banaanian alan liitännäistoimenpiteiden rahoittamiseen,
1. panee merkille lisätalousarvioesityksen nro 3/2010 ja neuvoston kannan;
 2. muistuttaa periaatekannastaan, että uudet painopisteet olisi rahoitettava uusin varoin;
 3. katsoo, että banaanian alan liitännäistoimenpiteiden rahoittaminen täyttää 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen 27 kohdassa joustovälineen käytölle asetetut ehdot;
 4. kehottaa komissiota esittämään uuden ehdotuksen joustovälineessä jäljellä olevien 74 124 470 euron käyttöön ottamisesta;
 5. on päättänyt tarkistaa neuvoston kantaa lisätalousarvioesitykseen nro 3/2010 jäljempänä esitetyllä tavalla;
 6. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja tarkistuksen neuvostolle ja komissiolle.

(1) EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41.

Keskiarvo 20. lokakuuta 2010

	Talousarvio 2010		Komissio LTE 3/2010		Neuvoston kanta		EP:n tarkistus		Uusi määrä	
			Maksusitoumus- määrärahat	Maksu-määrärahat	Maksusitoumus- määrärahat	Maksu-määrärahat	Maksusitoumus- määrärahat	Maksu-määrärahat	Maksusitoumus- määrärahat	Maksu-määrärahat
21 07 04 Perushyödykesopimukset										
Määrärahat	4 600 000	4 600 000	2 800 000	4 600 000	2 800 000	4 600 000	1 800 000	1 800 000	4 600 000	4 600 000
Varaus										

	Talousarvio 2010		Komissio LTE 3/2010		Neuvoston kanta		EP:n tarkistus		Uusi määrä	
			Maksusitoumus- määrärahat	Maksu-määrärahat	Maksusitoumus- määrärahat	Maksu-määrärahat	Maksusitoumus- määrärahat	Maksu-määrärahat	Maksusitoumus- määrärahat	Maksu-määrärahat
21 02 03 Rahoitusväline elintarvikkeiden jyrkkään hinnannousuun liittyvää nopeaa toimintaa varten kehityksessä										
Määrärahat	162 700 000	342 700 000	145 300 000	342 700 000	145 300 000	342 700 000	17 400 000	0	162 700 000	342 700 000
Varaus										

NIMIKKEISTÖ:

Muuttumaton

SELVITYSOSA:

Muuttumaton

PERUSTELUT

Ks. parlamentin hyväksymä päätöslauselma neuvoston kannasta.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

Parlamentin kanta neuvoston muuttamaan talousarvioesitykseen vuodeksi 2011 – kaikki pääluokat

P7_TA(2010)0372

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2010 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2011 – kaikki pääluokat (12699/2010 – C7-0202/2010 – 2010/2001(BUD))

(2012/C 70 E/25)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan ja Euroopan atomieNERgiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7. kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman vuoden 2011 talousarvion painopisteistä – pääluokka III – Komissio ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman vuoden 2011 talousarvioesitystä käsittelevän kolmikantakokouksen neuvotteluvaltuuksista ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon komission 27. huhtikuuta 2010 esittelemän esityksen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2011 (KOM(2010)0300),
- ottaa huomioon neuvoston 12. elokuuta 2010 vahvistaman kannan esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2011 (12699/2010 – C7-0202/2010),
- ottaa huomioon komission 15. syyskuuta 2010 esittelemän oikaisukirjelmän nro 1/2011 esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2011,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 75 b artiklan,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön ja lausunnot valiokunnilta, joita asia koskee (A7-0284/2010),

⁽¹⁾ EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0086.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0205.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

PÄÄLUOKKA III

Vuoden 2011 talousarvion keskeiset kysymykset ja ensisijaiset tavoitteet

1. on vakaasti sitä mieltä, että uuden Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukainen talousarviomenettely edellyttää kaikkien asianomaisten toimielinten täysimääräistä korkean tason poliittista panosta; korostaa, että sovittelumenettelyssä pyritään sovittamaan yhteen kummankin budjettivallan käytännön näkemykset ja että vuoden 2011 talousarviota koskeva yhteinen teksti edellyttää kummankin budjettivallan käyttäjän hyväksyntää niiden omien sääntöjen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan 7 kohdan mukaisesti;
2. pitää kirjallista menettelyä, jolla neuvoston kanta vahvistetaan, erityisen epäasianmukaisena talousarviomenettelyssä ja kyseenalaisena, koska tämä EU:n lainsäädännön olennainen osa jää neuvostossa vaille julkista ja selkeää ministeritason poliittista hyväksyntää;
3. on lisäksi melko ymmällään siitä, miten neuvoston kantaa talousarvioesitykseen vuodeksi 2011 pitäisi arvioida, sillä tehdyt leikkaukset eivät perustu selkeästi määritettyihin tavoitteisiin, vaan näyttää siltä, että ne kohdistuvat umpimähkään ja radikaalisti kaikkialle talousarvioon; pitää sattumanvaraisia määräraholeikkauksia järkevän budjetoinnin periaatteiden vastaisina;
4. toteaa, että SEUT-sopimuksella vahvistetaan EU:n toimintalinjoja ja luodaan uusia toimivaltuuksia – etenkin sellaisilla aloilla kuin yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka, kilpailukyky ja innovointi, avaruuspolitiikka, energiapolitiikka, matkailu, ilmastonmuutoksen torjunta, urheilu ja nuoriso, sosiaalipolitiikka sekä oikeus- ja sisäasiat – ja että sen voimaantulo tarkoittaa talousarvion ”lissabonisoitumista” ja voimaantulon jälkeen EU:lle olisi annettava sen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat taloudelliset resurssit, joten budjettivallan käyttäjien on oltava johdonmukaisia kasvaneiden rahoitusvalmiuksien suhteen;
5. palauttaa mieliin, että lukuisista perussopimusten muutoksista ja unionille siirrettyjen velvollisuuksien lisääntymisestä huolimatta EU:n talousarvion osuus BKTL:stä on vain prosentti; vastustaa näin ollen neuvoston hyväksymiä suuria leikkauksia;
6. ymmärtää joidenkin neuvoston valtuuskuntien ilmaiseman huolen siitä, että jäsenvaltioiden talousarviot ovat erityisen paineen alla varainhoitovuonna 2011 ja että säästöt ovat sen vuoksi aivan välttämättömiä, mutta pitää maksumäärärahojen sattumanvaraisia leikkauksia silti järkevän budjetoinnin periaatteiden vastaisina ja katsoo myös, että maksusitoumusmäärärahojen sattumanvarainen leikkaaminen vaarantaa unionin toimintalinjojen ja jo hyväksytyjen ohjelmien toteutuksen;
7. muistuttaa sekä neuvostoa että komissiota myös Euroopan unionin omien varojen järjestelmän tulevaisuudesta 29. maaliskuuta 2007 antamastaan päätöslauselmasta ⁽¹⁾, jossa se korosti, että EU:n nykyisessä omien varojen järjestelmässä – jossa 70 prosenttia unionin tuloista tulee suoraan kansallisista talousarvioista – maksuosuudet Euroopan unionille koetaan lisärasitteiksi jäsenvaltioiden talousarvioissa; on täysin vakuutunut siitä, että kaikkien EU:n toimielinten olisi sovittava selkeästä ja sitovasta aikataulusta, jotta uudesta omien varojen järjestelmästä päästäisiin sopimukseen ennen seuraavan, vuoden 2013 jälkeisen monivuotisen rahoituskehityksen voimaantuloa; on valmis selvittämään tätä varten kaikkia mahdollisia tulonlähteitä;
8. muistuttaa jälleen kerran, ettei EU:n talousarviota pitäisi katsoa ja arvioida pelkänsi menoeräksi, joka rasittaa jäsenvaltioiden talousarvioita, vaan sitä olisi sen sijaan pidettävä mahdollisuutena terästää aloitteita ja investointeja, jotka ovat koko EU:n edun mukaisia ja tuovat sille lisäarvoa ja joista useimmista päättävät parlamentti ja neuvosto yhdessä ja joilla on siten myös kansallisen tason legitimitetti; pyytää EU:n toimielimiä määrittelemään asianmukaisen mekanismin, jolla voidaan arvioida ja mitata riittämättömästä yhdenytymisestä Euroopan tasolla aiheutuvat kustannukset, jotta voitaisiin korostaa resurssien yhdistämisen avulla jäsenvaltioiden talousarvioissa aikaansaatuja säästöjä;
9. toistaa, että EU:n talousarvion täydentävyyttä jäsenvaltioiden talousarvioihin nähden ja sen kannustinvaikutusta ei pitäisi hillitä ja taltuttaa sattumanvaraisilla leikkauksilla, joissa on kyse vain häviävän pienistä summista (alle 0,02 prosenttia) verrattuna 27 jäsenvaltion yhteenlaskettuihin talousarvioihin;

⁽¹⁾ EUVL C 27 E, 31.1.2008, s. 214.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

10. muistuttaa, että parlamentti on asettanut nuorisoon, koulutukseen ja liikkuvuuteen liittyvät toimet yhdeksi vuoden 2011 talousarvion tärkeimmistä painopisteistään, jotka se luetteli kolmikantakokouksen neuvotteluvaltuuksista kesäkuussa 2010 antamassaan päätöslauselmassa, koska ne ovat Euroopan talouden elvytysuunnitelman ja Eurooppa 2020 -strategian keskeisiä ja välttämättömiä osa-alueita; korostaa, että tiettyjen budjettikohtien ehdotettu määrärahalisäys palvelee EU:n tulevaisuuteen suuntautuvia lyhyen ja pitkän aikavälin strategioita;

11. toistaa olevansa vakuuttunut siitä, että niukkojen aikojen vallitessa ja maailmanlaajuisessa talouden laskusuhdanteessa EU:n toimintalinjojen rahoitusta olisi seurattava tarkasti, jotta vältetään menot, joiden takana ei ole selvää ja tarkasti määritettyä tavoitetta, pitäen mielessä unionin talousarviosta saatavan eurooppalaisen lisäarvon, joka ilmentää solidaarisuutta ja tehokkuutta, kun muuten kansalliselle, alueelliselle ja paikalliselle tasolle hajaantuneet taloudelliset resurssit saatetaan yhteen; korostaa myös, että huomattavalla osalla EU:n talousarviomenoista tuetaan pitkän aikavälin investointeja, jotka ovat tarpeen EU:n talouskasvun stimuloimiseksi;

12. huomauttaa, että monivuotisen rahoituskehysten jättämä marginaali ei tarjoa todellista liikkumavaraa etenkin alaotsakkeissa 1a ja 3b ja otsakkeessa 4 ja että se heikentää EU:n valmiutta reagoida toimintalinjojen muutoksiin ja odottamattomiin tarpeisiin ensisijaisista tavoitteistaan luopumatta; huomauttaa, että EU:n kohtaamat haasteet ovat niin suuret, että niitä varten tarvittavat määrärahat ylittäisivät selvästi monivuotisen rahoituskehysten nykyiset enimmäismäärät; muistuttaa tässä mielessä, että on ehdottoman välttämätöntä tarkastella talousarviota perinpohjaisesti uudelleen ja että nykyisen monivuotisen rahoituskehysten enimmäismäärien sekä talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen eräiden määräysten välitön tarkistaminen on välttämätöntä ilmaantuneiden uusien haasteiden ja painopisteiden vuoksi;

13. kehottaa neuvostoa ottamaan tinkimättä huomioon selkeät ehdot, jotka parlamentti esitti päätöslauselmassaan 22. syyskuuta 2010 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi vuosia 2007–2013 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta (KOM(2010)0072 – 2010/0048(APP)) ⁽¹⁾ ja joiden perusteella parlamentti antaa hyväksyntänsä uudelle monivuotista rahoituskehystä koskevalle asetukselle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti;

14. muistuttaa, että sen uusien painopisteiden ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen voimaantuloon liittyvien uusien toimintalinjojen rahoitus on mahdotonta monivuotisen rahoituskehysten enimmäismäärien puitteissa; korostaa, että parlamentti on sovittelukomiteassa vuoden 2011 talousarviosta käytävien neuvottelujen helpottamiseksi ja vaikeiden kompromissien kustannuksella ehdottanut näiden toimintalinjojen rahoittamista enimmäismäärien puitteissa; huomauttaa kuitenkin, että tämä voidaan saada aikaan vain vähentämällä määrärahoja muissa, tarkasti valikoiduissa budjettikohdissa;

15. tukee voimakkaasti Euroopan rahoitusmekanismiin liittyvän takuurahaston perustamista EU:n talousarvioon; katsoo, että kummankin budjettivallan käyttäjän on oltava mukana mekanismin käyttöönottoa koskevissa päätöksissä; pyytää, että kaikki tästä mekanismista aiheutuvat mahdolliset budjettitarpeet olisi rahoitettava nykyisen, vuosia 2007–2013 koskevan monivuotisen rahoituskehysten tai 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen väliaikaisella tarkistamisella sen varmistamiseksi, että budjettivallan käyttäjä kykenee osallistumaan asiaan riittävässä määrin ja ajoissa;

16. ei suostu pitämään maksuäärärahojen osalta lopullisena tavoitteena neuvoston kannan kokonaisuudessaan, joka on saatu vähentämällä tai lisäämällä eri budjettikohtien menoja arvioimatta perusteellisesti todellisia tarpeita;

17. muistuttaa, että neuvoston käytäntö voi vaikuttaa saman vuoden maksusitoumusten toteutusasteeseen hidastamalla uusien sopimusten allekirjoittamista etenkin viimeisellä neljänneksellä, jolloin EU:n ohjelmien monivuotinen elinkaari häiriintyy;

18. on yleisesti sillä kannalla, ettei EU:n ohjelmia tukevia hallintomenoja pitäisi leikata, jotta taataan ohjelmien ripeä toteutus ja sen laatu ja riittävä seuranta; palauttaa sen vuoksi kaikki neuvoston näiden ohjelmien hallintomenoja koskevasta budjettikohdista leikkaamat määrärahat;

(1) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0328.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010*Alaotsake 1a*

19. muistuttaa, että nuoriso, koulutus ja liikkuvuus ovat parlamentin painopisteitä kautta linjan vuoden 2011 talousarviossa, minkä vuoksi niihin tarvitaan eri toimintalinjojen yhteydessä monialaisia kohdennettuja investointeja EU:n kasvun ja kehityksen tukemiseksi; toteaa näin ollen haluavansa lisätä kaikkien näihin painopisteisiin liittyvien ohjelmien, kuten elinikäisen oppimisen ohjelman, Ihmiset-ohjelman ja Erasmus Mundus -ohjelman, määrärahoja;

20. katsoo erityisesti, että nuorison liikkuminen työmarkkinoilla on keskeinen tekijä, kun pyritään varmistamaan kilpailukykyisten ja dynaamisten työmarkkinoiden kehittyminen Euroopassa, ja tämän vuoksi sitä on syytä tukea; puoltaa näin ollen Euresin (European Employment Service) määrärahojen lisäämistä ja kannattaa voimakkaasti "Eka Eures-työpaikka" -valmistelutoimen käynnistämistä, sillä sen tarkoituksena on auttaa nuoria pääsemään työmarkkinoille tai erityisosaamista vaativaan työhön muissa jäsenvaltioissa ja se on ensimmäinen askel kohti erityistä nuorten ei-akateemista liikkuvuusohjelmaa;

21. tunnustaa EU:n rahoittamaan tutkimukseen sisältyvän lisäarvon, koska se antaa lisäpontta erillisille jäsenvaltioiden tutkimusaloille ja -investoinneille ja etenkin energia-alan, muun muassa uusiutuvan energian, tutkimukselle, ja tunnustaa myös pk-yritysten keskeisen roolin kasvun ja työllisyyden edistämässä Euroopassa; toistaa vastaavasti tukevansa kilpailukykyyn ja innovoinnin puiteohjelmaa ja erityisesti yrittäjyyden ja innovoinnin ohjelmaa sekä älykkään energiahuollon ohjelmaa ja lisää sen vuoksi tiettyjen budjettikohtien maksusitoumus- ja maksumäärärahoja; toteaa, että tutkimus- ja kehittämisohjelmien kitkaton toteuttaminen olisi taattava, jotta vältettäisiin määrärahojen siirtäminen varainhoitokauden päättyessä muihin käyttötarkoituksiin;

22. on erittäin huolissaan siitä, etteivät käytettävissä olevat resurssit riitä toimintalinjojen rahoittamiseen kasvua ja työllisyyttä edistävän kilpailukykyyn keskeisillä osa-alueilla ja että tilanne on heikentynyt Eurooppa 2020 -strategian tulevan rahoituksen vuoksi; muistuttaa, että investoinnit esimerkiksi koulutukseen, tutkimukseen, innovointiin, liikenteeseen (erityisesti Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin) sekä matkailuun edistävät ratkaisevasti kasvua ja työllisyyttä;

23. pitää äärimmäisen tärkeänä, että juuri perustetuille Euroopan finanssivalvontaviranomaisille annetaan alusta alkaen asianmukainen ja riittävä rahoitus, jonka avulla ne voivat osaltaan edistää eurooppalaisen ja kansainvälisen rahoitusjärjestelmän vakautta;

24. on vakaasti sitä mieltä, että eurooppalaiselle ITER-yhteisyritykselle myönnettävää rahoitusta olisi mietittävä uudelleen ITER-hankkeen rahoitusta vuosiksi 2012 ja 2013 koskevan komission ehdotuksen valossa; ei ole valmis hyväksymään määrärahojen uudelleenkohdentamista nykyisen eli seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman sisällä, jotta voidaan rahoittaa lisääntyneitä rahoitustarpeita, jotka eivät enää ole alkuperäisen ehdotuksen mukaisia; katsoo näin ollen toteutuksen viivästymisen huomioon ottaen, että paras vaihtoehto on vähentää budjettikohdan 08 20 02 maksusitoumus- ja maksumäärärahoja 47 miljoonalla eurolla, jotta voidaan aloittaa neuvoston kanssa neuvottelut ITER-hankkeen tulevasta rahoituksesta;

25. tukee komission ehdotusta ottaa Euroopan globalisaatiorahastoa koskevaan budjettikohtaan maksumäärärahoja ja yksinkertaistaa näin budjettivallan käyttäjien hyväksymiin hakemuksiin liittyviä rahoitusmenettelyjä; palauttaa näin ollen oletusarvoisen määrän mutta toteaa, ettei se välttämättä riitä kattamaan vuoden 2011 tarpeita;

26. on vakuuttunut siitä, että Euroopan energiatilannetta on tarkasteltava strategisesta näkökulmasta; panee merkille, että komissio on vahvistanut Euroopan strategisen energiateknologiasuunnitelman eli SET-suunnitelman, jonka rahoitustilanne on yhä epäselvä; on siksi luonut p.m.-merkinnällä varustetut budjettikohdat useita SET-suunnitelman aloja varten, joilla on tarkoitus pian ryhtyä toimeen;

Alaotsake 1b

27. panee merkille, että neuvoston kannassa ei muuteta komission esittämiä maksusitoumusmäärärahoja, ja korostaa, että tämä maksusitoumusmäärärahoja koskeva kanta vastaa hyvin monivuotista rahoituskehystä ottaen huomioon siihen 17. kesäkuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 17 kohdan mukaisesti vuotta 2011 varten tehdyn teknisen mukautuksen;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

28. pitää valitettavana neuvoston pyrkimystä rajoittaa maksumäärärahoja, joita leikattiin 1 075 miljoonalla eurolla (joista puolet koski ohjelmakauden 2006–2010 hankkeiden loppuunsaattamista) verrattuna komission ennakoarvioihin maksumäärärahojen tarpeesta vuodeksi 2011; korostaa, että Euroopan parlamentti oli jo arvioinut nämä jälkimmäiset arviot mahdollisesti liian alhaisiksi ja että neuvoston linja saattaa uhata mahdollisuuksia vauhdittaa ohjelmien toteutusta, joka pääsi hitaasti käyntiin kauden 2007–2013 alussa, sekä parlamentin ja neuvoston äskettäin sopimia Euroopan talouden elvytysuunnitelmaan liittyviä lainsäädännön muutoksia;

29. palauttaa näin ollen neuvoston leikkaamat maksumäärärahat talousarvioesityksen tasolle ja pitäytyy samalla alkuperäisessä kannassaan, että komission ja neuvoston olisi esitettävä ja hyväksyttävä ripeästi lisätalousarvio, jos käy niin, että maksumäärärahat eivät riitä kattamaan tarpeita; pitää tervetulleena neuvoston lausumaa tästä asiasta;

30. palauttaa mieliin, että Itämeren aluetta varten laaditun EU:n strategian toimintasuunnitelman mukaan ehdotetut toimet olisi mahdollisuuksien mukaan rahoitettava nykyisistä lähteistä, kuten rakennerahastoista ja koheesiorahastosta; huomauttaa, että Itämeren aluetta varten laadittua strategiaa koskevien neuvoston päätelmien mukaan strategia edellyttää nykyisten EU:n välineiden ja rahastojen sekä muiden olemassa olevien resurssien ja rahoitusvälineiden entistä tehokkaampaa käyttöä; korostaa, että strategialle on annettava asiankuuluva tunnustus ja rahoitus;

Otsake 2

31. huomauttaa, että YMP:n ensisijaisena tavoitteena on taata markkinoiden vakaus, elintarviketurva, oikeudenmukaiset tulot viljelijöille sekä ympäristön ja maisemien suojeleminen, ja kehottaa siksi komissiota huolehtimaan siitä, että vuoden 2011 talousarviossa rahoituksen saamista helpotetaan tarvittavin keinoin siltä varalta, että markkinoilla esiintyy heilahteluja vuonna 2011;

32. myöntää, että vuoden 2010 talousarviossa maitotalle myönnettiin poikkeuksellinen 300 miljoonan euron rahoitus; kannattaa uuden budjettikohdan luomista maitorahastoksi, jotta voidaan tukea nykyaikaisamista, monipuolistamista ja rakenneuudistusta sekä parantaa markkinointia ja maidontuottajien neuvottelemista, niin että voidaan vastata jalostajien ja vähittäismyyjien kasvavaan markkina-asemaan elintarviketjussa; huomauttaa, että komissio on jo hyväksynyt maitorahaston;

33. katsoo, että viinialan kansalliset tukiohjelmat olisi säilytettävä, vaikkakin määrärahoja olisi vähennettävä; huomauttaa, että viinialan markkinajärjestelyä uudistettaessa komissio nimenomaisesti totesi, että uudistuksen ei pitäisi vaikuttaa talousarvioon;

34. toteaa, että kouluhedelmä- ja koulumaitojärjestelmä ovat tärkeitä ohjelmia, sillä ne edistävät terveellistä ruokavaliota lasten keskuudessa; suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen näiden järjestelmien määrärahojen lisäämisestä ja päättää vielä lisätä niiden määrärahoja; korostaa vähävaraisimmille tarkoitettujen ohjelmien merkitystä ja päättää lisätä sen määrärahoja mutta muistuttaa, että se on pantava täytäntöön unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäsittelyn valossa;

35. kannattaa ensisijaisten tavoitteidensa mukaisesti sellaisen pilottihankkeen luomista, jonka tarkoituksena on edistää nuorten maataloustuottajien välistä parhaiden käytäntöjen vaihtoa ottaen huomioon etenkin Euroopan maatalousalan edessä olevat haasteet;

36. on vakuuttunut, että rahoitusta ympäristöalan rahoitusvälineelle vuosiksi 2007–2013 (Life+) olisi edelleen lisättävä, jotta se olisi sopusoinnussa lisätoimenpiteiden kanssa; korostaa, että ympäristö- ja maatalouspolitiikassa painopiste on ympäristöalan toimissa ja että rahoituksen lisääminen on keskeisen tärkeää luonnon ja biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi; katsoo, että kestävä kehityksen kriteerit olisi Life+ -välineen lisäksi sisällytettävä kaikkiin asiaankuuluviin EU:n välineisiin;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010*Alaotsake 3a*

37. pitää useita ohjelmia, kuten terrorismin ehkäisemistä, torjuntavalmiutta ja seurausten hallintaa, keskeisinä Tukholman ohjelman toteuttamisessa sekä toistaa tukevansa väkivallan torjuntaa koskevaa Daphne-ohjelmaa, jonka puitteissa rahoittamisen arvoisia ohjelmia ei pystytä rahoittamaan määrärahojen vähyden vuoksi, sekä huumetorjuntaa ja -tiedotusta; korostaa tässä yhteydessä erityisesti naisiin kohdistuvan väkivallan, kuten pakkoaborttien, naisten sukuelinten silpomisen, pakkosterilisaation tai muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun, torjuntaa;

38. katsoo, että parlamentille SIS II -hankkeen seuraavista vaiheista annettujen vähäisten tietojen vuoksi määrärahojen ottaminen varaukseen on paras keino saada pyydetyt tiedot tarvittavista parannuksista;

39. katsoo, ettei 21. syyskuuta 2010 päivätyssä komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa esitetty suunnitelma ole riittävä vastaus parlamentin pyyntöihin saada tietoa tarvittavista parannuksista ja täysi selvitys SIS II -hankkeen määrärahoista;

Alaotsake 3b

40. palauttaa mieliin, että alaotsakkeeseen 3b sisältyy toimintalinjoja, jotka vaikuttavat suoraan Euroopan kansalaisten jokapäiväiseen elämään, ja on täysin vakuuttunut siitä, ettei sen tämänhetkisiä mahdollisuuksia voida täysin hyödyntää nykyisen monivuotisen rahoituskehysten suppean liikkumavaran puitteissa; korostaa, ettei neuvoston näihin välineisiin ehdottama rahoitus vastaa alaotsakkeen keskeisiä prioriteetteja, ja tähdentää erityisesti, että nuorisohjelmien erittäin korkeat käyttöasteet ovat osoitus siitä, että niihin on panostettava paljon nykyistä enemmän;

41. toistaa aikovansa lisätä nuorisotoimintaohjelman, Special Olympics -kesämaailmankisojen, tiedotustoimipisteiden ja urheilun alalla parhaillaan toteutettavan valmistelutoimen määrärahoja; panee merkille neuvoston aloitteen uudesta valmistelutoimesta, joka koskee Euroopan muistomerkkejä, ja katsoo, että valmistelutoimi voisi edistää EU:n kansalaisuutta säilyttämällä Euroopan yhteisiä historiallisia muistomerkkejä ja parantamalla mahdollisuuksia tutustua niihin;

42. pitää välttämättömänä, että komissio esittää kattavan strategian EU:n kansalaisille suunnatun viestinnän parantamisesta ja eurooppalaisen julkisen foorumin luomisesta lokakuussa 2008 annetun toimielinten yhteisen julistuksen "Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä" mukaisesti;

Otsake 4

43. on täysin vakuuttunut siitä, ettei EU:n roolia maailmanlaajuisena toimijana voida rahoittaa asianmukaisesti monivuotisen rahoituskehysten liikkumavaran puitteissa ja etteivät budjettivallan käyttäjät saisi ratkaista tällaista resurssipulaa viime hetken kompromisseilla pohtimatta asianmukaisesti keskipitkän aikavälin tarpeita; palauttaa mieliin, että monivuotisen rahoituskehysten uudelleentarkastelu ja otsakkeen 4 enimmäismäärän tarkistaminen sellaisten ilmenneiden tarpeiden huomioon ottamiseksi, joita ei voitu ennakoita vuonna 2006, on tämän otsakkeen hallittavuuden ja kestävyuden ennakkoehto;

44. katsoo, että tämän otsakkeen erittäin kapean liikkumavaran vuoksi ja neuvoston hakemien säästöjen saamiseksi painopisteiden rahoitus voidaan taata vain vähentämällä määrärahoja valikoidusti suppeassa määrässä budjettikohtia; katsoo, että määrärahoja, jotka on tarkoitettu tukeen Afganistanin kunnostamiseksi ja makrotaloudelliseen apuun, voitaisiin osittain vähentää ilman, että se merkittävästi haittaa operaatioita; päättää samassa hengessä palauttaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan määrärahat vuoden 2010 talousarvion tasolle toimielinten välisen sopimuksen 42 kohdan mukaisesti;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

45. toistaa sitoutuneensa siihen, ettei Palestiinalle, rauhanprosessille ja UNRWA:lle tarkoitetun tuen määrärahoja vähennetä mielivaltaisesti; on kuitenkin vakuuttunut siitä, ettei epäsuhtaa EU:n rahoitusavun kokonaisuudessaan – EU on kokonaisuudessaan merkittävin avunantaja – ja sillä rauhanprosessissa olevan vähäisen vaikutusvallan välillä voida perustella eikä ymmärtää ja että siihen on puututtava määrätietoisesti etenkin äskettäin perustetun Euroopan ulkosuhdehallinnon yhteydessä;

46. toistaa vastustavansa ehdotusta, että useiden välineiden ja ohjelmien määrärahoja kohdennettaisiin uudelleen banaani-alan liitännäistoimenpiteisiin ja teollistuneiden maiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineeseen (ICI+), joiden rahoitusta ei ennakoitu nykyistä monivuotista rahoituskehystä hyväksyttäessä, mutta toistaa silti tukevana kyseisiä välineitä; korostaa, ettei kehitysyhteistyön rahoitusvälinettä voida pitää rahastona, johon voitaisiin turvautua kaikkien otsakkeen 4 alalla ilmenevien uusien tarpeiden rahoittamiseksi, vaan että se on perustettu ja sille on myönnetty rahoitusta tiettyjä tavoitteita varten, jotka EU on useissa yhteyksissä sitoutunut saavuttamaan; kehottaa näin ollen neuvostoa sopimaan näiden toimenpiteiden monivuotisesta rahoittamisesta kaikkien toimielinten välisen sopimuksen tarjoamien keinojen avulla;

47. päättää ottaa osan ympäristöä ja luonnonvarojen kestävää hoitoa, energia mukaan luettuna, koskevista määrärahoista varaukseen, kunnes komissio on esittänyt poliittisesti sitovan asiakirjan, jossa osoitetaan, että nopeasti saatavaa ilmasto- ja kehitysrahoitusta koskeva paketti on aidosti täydentävä, että siitä jaetaan EU:n varoja kumppanialueille maantieteellisesti tasapainotetulla tavalla ja ettei sitä toteuteta nykyisten kehitysyhteistyö-ohjelmien kustannuksella, sekä antanut selkeät tiedot edunsaajien valintaperusteista ja yksityiskohtaiset tiedot sopimuksista kehitysmaiden kanssa;

48. katsoo, että EU:n tuki reilulle kaupalle olisi sisällytettävä talousarvioon kautta linjan;

49. katsoo, että Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamista koskevien neljän osapuolen neuvottelujen mukaisesti olisi pyrittävä tehostamaan YUTP- ja YTPP-operaatioiden määrittelyä, jotta voidaan parantaa avoimuutta ja helpottaa talousarviokatsausta; päättää sen vuoksi jakaa budjettikohdat 19 03 01, 19 03 03 ja 19 03 07 ja luoda erilliset budjettikohdat Georgiassa toteutettavalle EU:n tarkkailuoperaatiolle, Kosovossa toteutettavalle EU:n oikeusvaltio-operaatiolle ja Afganistanissa toteutettavalle EU:n poliisioperaatiolle, jotka ovat tärkeimmät YUTP- ja YTPP-operaatiot vuonna 2011;

50. ihmettelee, miksi eläkkeelle jääneille komission jäsenille edelleen suoritetaan maksuja, kun he ovat muussa työssä; vaatii komissiota tarkastelemaan nykyisiä menettelyjä yksityiskohtaisesti uudelleen ja antamaan asiasta yksityiskohtaisen selvityksen parlamentille 30. huhtikuuta 2011 mennessä;

51. katsoo transatlanttisista suhteista antamiensa päätöslauselmien mukaisesti, että EU:n ja Yhdysvaltojen strateginen kumppanuus on määritettävä selkeästi luomalla erillinen Yhdysvaltojen kanssa tehtävän yhteistyön budjettikohta;

52. on vakuuttunut, että kokonaisrahoitusta Kyproksen turkkilaisen yhteisön tukemiseksi on edelleen lisättävä, jotta varmistetaan Kyproksen kadonneita henkilöitä käsittelevän komitean toiminnan sekä teknisen kulttuuriperintökomitean toteuttamien restaurointihankkeiden riittävä rahoitus; pitää näiden komiteoiden toimintaa erittäin tärkeänä Kyproksen molempien yhteisöjen kannalta;

Otsake 5

53. torjuu otsakkeen 5 menoja koskevan neuvoston yleisen kannan eli yli 115 miljoonan euron kokonaisvähennyksen, joka koostuu siitä, että palkkoihin ja eläkkeisiin tehtävä 1,85 prosentin mukautus on jätetty budjetoimatta ja että Eurooppa-koulujen budjettikohtia on supistettu yleisesti nuorisoa, koulutusta ja liikkuvuutta koskevien parlamentin painopisteiden vastaisesti;

54. korostaa, että tällainen rajoittava lähestymistapa tuo tosin lyhyellä aikavälillä säästöjä EU:n talousarvioon ja jäsenvaltioille mutta vaarantaa samalla EU:n toimintalinjojen ja ohjelmien toteuttamisen; painottaa myös, että toimielimille olisi annettava tehtäviensä hoitamiseksi riittävät resurssit etenkin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen voimaantulon jälkeen;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

55. palauttaa sen vuoksi yleisesti neuvoston leikkaamat määrärahat ja ottaa varaukseen palkkoihin tehtävää 1,85 prosentin mukautusta vastaavat määrät siihen saakka, että unionin tuomioistuin on antanut tuomionsa; pitää tällaisten menojen budjetointia osoituksena moitteettomasta ja järkevästä talousarviohallinnosta;

56. palauttaa komission talousarvioesityksen kaikkien edellä mainittujen leikkausten osalta lukuun ottamatta konferenssi-, kokous- ja valiokuntatoimintaa; ei hyväksy Eurooppa-koulujen määrärahoihin tehtyjä leikkauksia; ihmettelee myös, miten neuvosto kykenee arvioimaan komission yksiköiden mahdollisen henkilöstömäärän tarkemmin kuin komissio itse;

57. pyytää neuvostoa hyväksymään pikaisesti oikaisukirjelmän nro 1/2011, jotta Euroopan ulkosuhdehallinto voi aloittaa toimintansa riittävien resurssein heti vuoden 2011 alussa, mutta päättää ottaa määrärahat varaukseen, kunnes parlamentin toimivaltaiset yksiköt ovat kuulleet lähemmin komission varapuheenjohtaja / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa painopisteistä, joihin kohdennetaan komission ja neuvoston nykyisten rakenteiden sulauttamisesta vapautuneet resurssit;

58. ottaa tiettyjä hallintomenoja varaukseen, kunnes komissio toteuttaa erityis- tai jatkotoimia tai tekee ehdotuksia tai kunnes siltä saadaan lisätietoja; pyytää erityisesti tarkistamaan komission jäsenten toimintasääntöjä ja soveltamaan niitä tarkasti, kun on kyse entisten jäsenten eläkkeiden maksamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotta tietyt näistä varauksista voidaan vapauttaa;

Virastot

59. hyväksyy pääsääntöisesti komission arviot virastojen määrärahatarpeista ja torjuu seuraavat periaatteet, joihin neuvoston kanta EU:n erillisvirastojen määrärahoista vuoteen 2010 verrattuna perustui:

- nousu rajoitetaan 1,5 prosenttiin toiminnassaan "vauhtiin" päässeiden virastojen osalta,
- nousu rajoitetaan 3 prosenttiin niiden virastojen osalta, joille on osoitettu uusia tehtäviä, siten että vain puolet pyydetyistä viroista myönnetään,
- komission ehdotusta ei muuteta uusien virastojen osalta;

60. katsoo kuitenkin, ettei EU:n tukea tuloja saaville virastoille saisi vähentää käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen määrällä, jotta ne saisivat rahoitukseensa riittävästi joustavuutta niiden saamien tulojen vaihdellessa;

61. päättää edelleen lisätä vuoden 2011 talousarvion määrärahoja kolmelle uudelle finanssivalvontaviranomaiselle neuvoston kanssa käytävien neuvottelujen lopputuloksen talousarviovaikutuksia koskevien saatavilla olevien ennusteiden mukaisesti, ottaa Euroopan poliisiakatemia määrärahat varaukseen, kunnes vuoden 2008 vastuuvapausmenettely on saatettu päätökseen, lisätä EU:n rahoitusta Euroopan koulutussäätiölle parlamentin painopisteiden mukaisesti ja lisätä kalastuksenvalvontaviraston määrärahoja, jotta se pystyy hoitamaan valvontatehtävänsä kansainvälisillä vesillä;

Pilottihankkeet ja valmistelutoimet

62. korostaa, että pilottihankkeita ja valmistelutoimia, joita on hyväksytty vain vähäinen määrä, on harkittava ja arvioitava perusteellisesti myös komission heinäkuussa 2010 toteuttaman hyödyllisen ja rakentavan alustavan arvioinnin valossa, jotta voidaan välttää toimien päällekkäisyys EU:n nykyisten ohjelmien kanssa; palauttaa mieliin, että pilottihankkeiden ja valmistelutoimien tarkoituksena on muotoilla poliittisia painopisteitä ja esitellä uusia aloitteita, joista saattaa tulevaisuudessa tulla EU:n toimintoja ja ohjelmia;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

PÄÄLUOKAT I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX***Yleinen kehys***

63. palauttaa mieliin, että toimielinten olisi laadittava talousarvionsa moitteettoman ja tehokkaan varainhoidon pohjalta ja nykyisen talouskriisin vaikutukset huomioon ottaen pyrittävä käyttämään resurssit tehokkaasti, jotta ne voivat hoitaa Lissabonin sopimuksen mukaiset velvoitteensa ja samalla hakea mahdollisuuksien mukaan säästöjä;

64. kiinnittää huomiota komission unionin tuomioistuimessa vireille panemaan kanteeseen, joka koskee palkkoihin tehtävää mukautusta, ja on päättänyt talousarvion varovaisuusperiaatetta noudattaen ottaa määrärahat varaukseen, joka kattaisi vaikutukset vuodeksi 2011 siltä varalta, että unionin tuomioistuin ratkaisee palkkoihin tehtävää 1,85 prosentin mukautusta koskevan asian komission hyväksi;

65. panee merkille, että neuvosto on supistanut Kroatian määrärahoja käyttäen erilaista Kroatian liittymispäivää koskevaa oletusta kuin komissio; päättää noudattaa komission lähestymistapaa, kunnes saadaan uusia tietoja, joiden takia tässä vaiheessa tehtävä muutos olisi perusteltu;

66. päättää kunkin toimielimen pyynnöt arvioituaan palauttaa osan neuvoston toimielinten määrärahoihin tekemistä leikkauksista niissä tapauksissa, joissa toimielimen nimenomaisia pyyntöjä pidetään täysin perusteltuina;

67. korostaa, ettei neuvosto ole toistaiseksi vahvistanut kantaansa alueiden komiteaa sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa koskevasta lisätalousarvioesityksestä nro 2/2010, joten ainoaksi vaihtoehdoksi jää kyseisen lisätalousarvioesityksen sisällön käsittely vuoden 2011 talousarviota koskevissa keskusteluissa;

Pääluokka I – Euroopan parlamentti***Yleinen kehys***

68. korostaa, että neuvottelut käytiin kahdessa sovittelumenettelyä edeltäneessä kokouksessa maalisi- ja huhtikuussa 2010 ja että ennakoarviota vahvistettaessa päästiin selkeään tulokseen useassa kysymyksessä; suhtautuu myönteisesti näissä kokouksissa ilmaistuun hyvään tahtoon ja niiden rakentavaan luonteeseen; pitää myönteisenä, ettei puhemiestön syyskuussa 2010 hyväksymä oikaisukirjelmä aiheuta merkittäviä muutoksia ennakoarvioon;

69. on tietoinen siitä, että on vaikeaa mutta tärkeää sovittaa yhteen tarve hoitaa täysimääräisesti Lissabonin sopimuksessa vahvistetut parlamentin tehtävät, jotka edellyttävät resurssien lisäämistä, sekä noudattaa moitteettoman varainhoidon periaatteita ja talousarvion kurinalaisuutta rahoituskriisin aikana; on sen vuoksi tarkastellut eri budjettikohtia ja tehnyt joitakin mukautuksia ennakoarvion mukaisiin määrärahoihin;

70. huomauttaa, että sen määrärahat ovat yhteensä 1 700 349 283 euroa eli 20,21 prosenttia monivuotisen rahoituskehysten otsakkeen 5 (hallintomäärärahat) menoista ja vastaavat siten sen aiempia päätöslauselmia, joiden mukaan menojen olisi oltava noin 20 prosenttia;

71. korostaa tältä osin, että määrässä on otettu huomioon toimivaltuuksien huomattava lisääntyminen Lissabonin sopimuksen mukaisesti sekä siitä aiheutuva henkilöstön ja muiden resurssien tarve;

72. huomauttaa, että budjettivallan käyttäjän päättämä lopullinen määrä merkitsee 6 198 071 euron nettovähennystä verrattuna talousarvioesitykseen ja 25 029 014 euron nettovähennystä verrattuna alkupe- räisiin ehdotuksiin ennen sovittelua puhemiestön kanssa;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

73. katsoo edelleen, että säästämähdollisuuksien selvittäminen ja jatkuva pyrkimys nykyisten resurssien uudelleenjärjestelyyn ovat silti olennainen osa sen budjettipolitiikkaa etenkin nykyisen talouskriisin aikana;

Henkilöresurssit

74. panee merkille, että puhemiehistön ehdotuksesta ja budjettivaliokunnan hyväksymänä välillistä apua jäsenille on painotettu vahvasti lujittamalla selkeästi esimerkiksi parlamentin tutkimusta ja politiikan analyysia koskevia valmiuksia, kirjastopalveluja, toimialayksiköitä ja niihin liittyviä aloja; palauttaa mieliin, että näin täydennetään parlamentin uuden ja lujitetun roolin mukaisesti jo vuoden 2010 talousarviossa ja lisätalousarviossa nro 1/2010 tehostettua suoraa apua;

75. palauttaa mieliin 18. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman ennakoarviosta Euroopan parlamentin tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2011 ⁽¹⁾ ja siihen sisältyvän henkilöstötaulukon; päättää nyt tehdä siihen jäljempänä kuvattuja mukautuksia;

76. muistuttaa päätöksestään tehostaa kirjastopalvelujen valmiuksia, 15 uuden toimen hyväksymisestä vuodeksi 2011 ja 13 sopimussuhteisen toimihenkilön toimien muuttamisesta vakinaisiksi viroiksi osana tätä prosessia; päättää vähentää kahdeksaan näistä toimista liittyviä määrärahoja, jotta palvelukseenotto voidaan toteuttaa asteittain kahden vuoden aikana;

77. on päättänyt säilyttää varauksessa määrärahat, jotka liittyvät 30 toimeen (6 AD5-toimea ja 24 AST1-toimea) muilla toimintaloikoilla, kunnes saadaan pyydetty lisätiedot;

78. päättää hyväksyä oikaisukirjelmässä ehdotetun akkreditointipalvelun muuttamisen sisäiseksi yksiköksi ja samalla luoda 16 uutta toimea henkilöstötaulukon (1 AD5-toimi ja 15 AST1-toimea) sekä asettaa käyttöön vastaavat määrärahat;

79. hyväksyy oikaisukirjelmän perusteella seuraavat toimenpiteet, joilla ei ole vaikutusta talousarvioon:

— viiden nykyisen väliaikaisen toimen muuntaminen vakinaisiksi viroiksi (1 väliaikainen AD9-toimi 1 vakinaiseksi AD5-viraksi, 1 väliaikainen AD8-toimi 1 vakinaiseksi AD5-viraksi, 1 väliaikainen AD5-toimi 1 vakinaiseksi AD5-viraksi ja 2 väliaikaista AST3-toimea 2 vakinaiseksi AST1-viraksi),

— kahden väliaikaisen AD11-toimen korottaminen AD12-toimiksi,

— 15 AST-toimen (5 AST10-toimea, 5 AST6-toimea ja 5 AST5-toimea) muuntaminen 15 AD5-toimeksi;

80. on vapauttanut Kroatiaa koskevasta varauksesta 3 miljoonaa euroa määrärahasiirtoa C1/2010 koskevan aiemman päätöksensä mukaisesti ja siirtänyt nämä varat sopimussuhteisten toimihenkilöiden palkkaamista koskevaan budjettikohtaan;

Suora apu jäsenille

81. päättää säilyttää nämä määrärahat varauksessa lisätalousarvion nro 1/2010 yhteydessä avustajakorvauksesta käydyin aiemman kattavan keskustelunsa ja toista lisäystä vuodeksi 2011 koskevien puhemiehistön ehdotusten perusteella; panee merkille hallinnon saamat vastaukset mutta katsoo, ettei niillä voida tässä vaiheessa perustella lisäkorotusta; palauttaa mieliin vuoden 2011 talousarviomenettelyn suuntaviivoista 25. maaliskuuta 2010 annetussa päätöslauselmassa ⁽²⁾ esittämänsä pyynnön saada tietoja;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0171.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0087.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

82. torjuu puhemiehistön pyynnön korottaa kvestorien avustajien toimet AST4-toimista AST8-toimiksi;

Kiinteistöpolitiikka

83. on muuttanut budjettikohdan 2008 nimikettä lisätäkseen avoimuutta eri kiinteistöhankeiden osalta;

84. pyytää saada säännöllisesti tietoa sellaisten KAD-rakennuksen kaltaisten kiinteistöhankeiden uusimmista vaiheista, joilla on merkittävä vaikutus talousarvioon, ja odottaa saavansa vastauksia mahdollisten Brysselissä toteutettavien samanaikaisten kiinteistöhankeiden vaikutuksesta talousarvioon;

Tiedotus- ja viestintäpolitiikka

85. panee merkille vastauksen, joka on annettu tietämyksen hallintajärjestelmän tilanteesta, mutta toteaa, ettei hankkeen tässä vaiheessa voida vielä arvioida, vastaako se odotuksia; korostaa, että järjestelmän täytäntöönpanolle on asetettava aikataulu; palauttaa mieliin suuntaviivoista antamassaan päätöslauselmassa esittämänsä vaatimuksen, että järjestelmän olisi oltava helposti Euroopan kansalaisten käytettävissä internetissä; pyytää tietoja siitä, mitä säästöjä voidaan saada aikaan tietämyksen hallintajärjestelmän täytäntöönpanon seurauksena;

86. panee merkille, että useat jäsenet ovat nostaneet esille kysymyksiä liikkuvuutta koskevan tietotekniikkahankkeen sisällöstä ja tilanteesta, ja toteaa, että se saattaa edellyttää lähempää analyysia ja keskustelua; on päättänyt ottaa tähän hankkeeseen liittyvät määrärahat toistaiseksi varaukseen, jotta tällainen keskustelu ja analyysi voidaan toteuttaa;

87. pyytää, että sille tiedotetaan parlamentin televisiokanavan (Web TV) kehityksestä, ja päättää ottaa varaukseen miljoona euroa;

Ympäristöön liittyvät asiat

88. toistaa tukevansa konkreettisten aloitteiden ja toimien toteuttamista, jotta voidaan lisätä ja tehostaa lentokoneita ja autoja vähemmän saastuttavien liikennemuotojen, kuten joukkoliikenteen ja polkupyörien, käyttöä ja mahdollisesti myös löytää tulevia säästöjä ajoneuvoja koskevista budjettikohdista;

89. korostaa samassa hengessä tarvetta toteuttaa lisätoimia resurssitehokkuuden parantamiseksi niin talousarvion kuin ympäristönkin kannalta;

90. on tyytyväinen siihen, että jäsenten matkakuluja ja energiankulutusta koskevissa budjettikohdissa voidaan saada aikaan lisäsäästöjä yhteensä 4 miljoonaa euroa;

Monivuotiset hankkeet ja muut menoerät

91. päättää Euroopan historian talon osalta ottaa varaukseen jatkotutkimuksiin pyydetty 2,5 miljoonaa euroa; panee merkille, että arkkitehtien ehdotusten arvioinnin ollessa kesken hankkeen kokonaiskustannuksista ei ole vielä käsitystä; viittaa myös parlamentin muissa päätöslauselmissa esitettyihin pyyntöihin, joihin ei ole vielä saatu vastausta, kuten mahdolliseen yhteistyöhön muiden toimielinten ja sidosryhmien kanssa;

92. päättää mukauttaa määrärahoja muissakin budjettikohdissa ja luoda varauksia budjettikohtiin, joissa määrärahojen täsmällistä tarvetta on vaikea ennustaa tai joissa saattaa ilmetä lisätarpeita tai on vaihtoehtoisesti mahdollisuus säästöihin vuoden aikana;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

93. palauttaa mieliin, että ennakkoarviovaiheessa ja budjettivaliokunnan ja puhemiehistön välisen sovitelumenettelyn aikana alkuperäinen 1,2 miljoonan euron määrä, jolla oli tarkoitus rahoittaa viimeksi mainitun päätös ottaa talousarvioon parlamentin tai jonkin sen elimen tehtävissä toimivia jäseniä koskeva määräraha, leikattiin 400 000 euroon; muistuttaa lisäksi, että tällainen tehtävien hoitamisesta aiheutuneiden kustannusten korvaaminen edellyttää kattavien tositteiden esittämistä; huomauttaa, että muut lisäykset varainhoitovuoteen 2010 verrattuna koskevat lähinnä protokollayksikön edustustuotteiden uusimista; toteaa, että mikäli tuotteet uusitaan tänä vuonna, tämän budjettikohdan menoja voidaan leikata tulevina vuosina; korostaa, että virkamatkoja parlamentin toimipaikkojen välillä ja muita virkamatkoja koskevissa pyynnöissä on noudatettava talousarvion varovaisuusperiaatetta ja että edustuskuluissa on noudatettava äärimmäistä itsehillintää taluskriisin aikana; panisi näin ollen tyytyväisenä merkille näiden menojen supistumisen vuoden kuluessa alkuperäisiin menoennusteisiin nähden;

Pääluokka IV – Unionin tuomioistuin

94. päättää luoda 29 uutta toimea 39 pyydetystä toimesta lähinnä siksi, että tapausten määrä ja samalla työmäärä ovat kasvaneet merkittävästi ja lingvistijuristien ja käännösten kysyntä on samalla lisääntynyt (24 toimea liittyy tähän), ja toteaa, että on myös muita perusteltuja lisäyksiä;

95. panee merkille, että neuvosto supisti käsittelyssään tämän budjettikohdan määrärahoja ottamatta asianmukaisesti huomioon, että tuomioistuimen toimien täyttöaste oli korkea vuonna 2009 ja vuoden 2010 alkupuoliskolla; päättää sen vuoksi, että neuvoston tekemä 3 prosentin leikkaus (joka vastaa perusvähennyksen korottamista 2,5 prosentista 5,5 prosenttiin) on alennettava 1 prosenttiin, jotta tuomioistuimen henkilöstötaulukkoa koskevat tarpeet voidaan tyydyttää ja tuomioistuin voi hoitaa tehtävänsä asianmukaisesti;

96. kannattaa kompromissia useissa tukimenoja koskevissa budjettikohdissa eli myöntää määrärahoja enemmän kuin neuvosto mutta vähemmän kuin talousarvioesityksessä ehdotettiin; tekee poikkeuksen joissakin tietotekniikkaan liittyvissä menoissa, joissa ulkoisen tarkastuksen suositusten perusteella täysi määrä säilytetään kahdessa budjettikohdassa;

Pääluokka V – Tilintarkastustuomioistuin

97. panee merkille, että neuvosto muutti tilintarkastustuomioistuimen talousarvioesitystä vain vähän ja että määrät voidaan yleisesti ottaen hyväksyä; toteaa, että sen jälkeen, kun kahden viime vuoden aikana luotiin 32 uutta tilintarkastuksen virkaa, lisähenkilöstöä ei alkuperäisistä suunnitelmista poiketen ole pyydetty, mikä on osoitus kurinalaisuudesta;

98. pitää myönteisenä, että tilintarkastustuomioistuin on järjestelmällisesti sitoutunut vähentämään hallinnollisen tuen kustannuksia ja tekemään sisäisiä talousarviotarkastuksia; haluaa selvittää lähemmin, missä määrin muut toimielimet voivat hyödyntää tilintarkastustuomioistuimen asiantuntemusta tällä alalla;

Pääluokka VI – Euroopan talous- ja sosiaalikomitea

99. päättää tehdä kompromissiratkaisun, joka koskee Lissabonin sopimuksen takia pyydettyjä uusia toimia puheenjohtajavaltio Espanjan jo kesällä tekemän ehdotuksen perusteella ja jossa luodaan 11 uutta toimea toimivaltuuksien ja työmäärän lisääntymisen vuoksi seuraavasti: 6 AD5-virkaa, 3 väliaikaista AD9-toimea ja 2 AST3-virkaa;

100. panee merkille, että nämä toimet on tarkoitettu muun muassa talous- ja sosiaalikomitean valmiuksien tehostamiseen neuvoo-antavassa työssä, ohjelmasuunnittelussa ja suhteissa kansalaisyhteiskuntaan ja että ne ovat hyväksyttävä kompromissi talous- ja sosiaalikomitean alkuperäisten pyyntöjen ja neuvoston esityksen välillä;

101. on pannut merkille nykyisen avointen virkojen osuuden ja kuullut talous- ja sosiaalikomiteaa tästä kysymyksestä ja päättää soveltaa palkkoihin 4,5 prosentin vähennystä neuvoston ehdottaman 5,5 prosentin sijasta, jotta avointen virkojen täyttäminen ei esty;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

102. korostaa, että on viipymättä pantava täytäntöön talous- ja sosiaalikomitean periaatepäätös jäsenten matkalippujen korvaamisesta todellisten kustannusten perusteella ja nykyisen kiinteämääräisen korvauksen poistamisesta; pitää periaatepäätöstä myönteisenä, on asettanut käyttöön muutokseen liittyvät määrärahat ja seuraa jatkossakin tätä kysymystä;

103. suostuu neuvoston kantaan verrattuna suppeaan määrään korotuksia, jotka kuitenkin merkitsevät säästöä useissa tukimenoja koskevissa budjettikohdissa talousarvioesitykseen verrattuna;

Pääluokka VII – Alueiden komitea

104. päättää tehdä kompromissiratkaisun, joka koskee Lissabonin sopimuksen takia pyydettyjä uusia toimia puheenjohtajavaltio Espanjan jo kesällä tekemän ehdotuksen perusteella ja jossa luodaan 18 uutta toimea toimivaltuuksien ja työmäärän lisääntymisen vuoksi seuraavasti: 2 AD9-toimea, 5 AD7-toimea, 7 AD5-toimea, 2 AST3-toimea ja 2 AST1-toimea;

105. panee merkille, että nämä toimet on tarkoitettu muun muassa alueiden komitean valmiuksien tehostamiseen toissijaisuusperiaatteen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden alalla, vaikutustenarvioinneissa, neuvonantavassa työssä ja laajentuneessa alueiden välisessä toiminnassa;

106. päättää ottaa käyttöön yleisen 5 prosentin vähennyksen kuultuaan alueiden komitean perustelut palvelukseenotosta ja avointen virkojen osuudesta;

107. kannattaa kompromissia alueiden komitean pyyntöjen ja neuvoston vähennysten välillä useissa tukimenoja koskevissa budjettikohdissa;

Pääluokka VIII – Euroopan oikeusasiamies

108. pitää oikeusasiamiehen talousarvioesitystä suurelta osin tyydyttävänä ja panee myös merkille, että neuvosto teki siihen vain vähän muutoksia;

109. korostaa kuitenkin olevansa neuvoston kanssa eri mieltä yhden väliaikaisen toimen luomisesta, josta ei ole vaikutuksia talousarvioon, sillä samat menot maksetaan nykyisin sopimusten perusteella, ja päättää sen vuoksi hyväksyä sen;

Pääluokka IX – Euroopan tietosuojavaltuutettu

110. ottaa aiempien velvoitteiden ja Lissabonin sopimuksen mukaisten uusien velvoitteiden perusteella huomioon tietosuojavaltuutetun yhteenlasketun työmäärän, jossa kuulemiset ennen tietosuojaan vaikuttavan lainsäädännön antamista ovat lisääntyneet, ja on päättänyt luoda kaksi uutta toimea vuodeksi 2011 (1 AD6-toimi ja 1 AD9-toimi);

111. haluaa rajoittaa muihin budjettikohtiin pyydettyjä korotuksia ja pyytää tietosuojavaltuutettua hallinnoimaan kyseisiä tarpeita sisäisesti nykyisten määrärahojen puitteissa;

*

* *

112. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä muille asianomaisille toimielimille ja elimille.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

Raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantaminen työssä ***I

P7_TA(2010)0373

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY muuttamisesta (KOM(2008)0637 – C6-0340/2008 – 2008/0193(COD))

(2012/C 70 E/26)

(Tavallinen lainsäätämisympäristys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0637),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan sekä 137 artiklan 2 kohdan ja 141 artiklan 3 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0340/2008),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan sekä 153 artiklan 2 kohdan ja 157 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 13. toukokuuta 2009 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- kuultuaan alueiden komiteaa,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 37, 55 ja 175 artiklan,
- ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan ensimmäisen mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A6-0267/2009),
- ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan toisen mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0032/2010),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 277, 17.11.2009, s. 102.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

P7_TC1-COD(2008)0193

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY muuttamisesta sekä toimenpiteiden toteuttamisesta työntekijöiden tukemiseksi työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisessa

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 153 artiklan 2 kohdan ja 157 artiklan 3 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisympäristystä ⁽²⁾

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 153 artiklassa määrätään, että 151 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi unioni tukee ja täydentää jäsenvaltioiden toimintaa, jolla parannetaan työehtoja työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi ja miesten ja naisten välistä tasa-arvoa asioissa, jotka koskevat heidän mahdollisuuksiaan työmarkkinoilla sekä heidän kohteluun työssä.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 157 artiklassa määrätään, että Euroopan parlamentti ja neuvosto toteuttavat tavallista lainsäätämisympäristystä noudattaen ja Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa kuultuaan toimenpiteet, joilla varmistetaan miesten ja naisten tasa-arvoisten mahdollisuuksien ja tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltaminen työtä ja ammattia koskeissa kysymyksissä.
- (3) Koska tässä direktiivissä käsitellään raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden lisäksi myös yhdenvertaiseen kohteluun liittyviä kysymyksiä, kuten oikeutta palata samaan tai vastaavaan työpaikkaan, irtisanomiseen liittyviä sääntöjä ja työhön liittyviä oikeuksia sekä äitiysloman ajalta maksettavan korvauksen parantamista, direktiivin oikeusperustan muodostavat yhdessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 153 ja 157 artikla.
- (4) Naisten ja miesten tasa-arvo kuuluu Euroopan unionin perusperiaatteisiin. Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 ja 23 artiklassa kielletään kaikenlainen sukupuoleen perustuva syrjintä ja edellytetään naisten ja miesten tasa-arvoa kaikilla aloilla, **myös työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisessa.**
- (5) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan mukaan miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistäminen on yksi unionin keskeisistä päämääristä. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 8 artiklassa edellytetään, että yhteisö pyrkii poistamaan eriarvoisuutta miesten ja naisten välillä sekä edistämään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa kaikessa toiminnassaan.
- (6) **Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-506/06, Mayr vastaan Flöckner, 26 päivänä helmikuuta 2008 antaman tuomion ⁽³⁾ mukaan naispuolisen työntekijän asettaminen eriarvoiseen asemaan sillä perusteella, että hän on poissa työstä koeputkihedelmöityshoidon vuoksi, merkitsee välitöntä sukupuoleen perustuvaa syrjintää.**

⁽¹⁾ EUVL C 277, 17.11.2009, s. 102.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 20. lokakuuta 2010.

⁽³⁾ **Kok. 2008, s. I-01017.**

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- (7) *Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5 päivänä heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY⁽¹⁾ 15 artiklassa säädetään äitiysvapaalla olevan naisen oikeudesta kyseisen vapaan loputtua palata työhönsä tai vastaavaan toimeen.*
- (8) Neuvoston direktiivissä 92/85/ETY⁽²⁾ säädetään toimenpiteistä, joilla edistetään toimia raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamiseksi.
- (9) *Barcelonassa 15 ja 16 päivänä maaliskuuta 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston kokouksen puheenjohtajan päätelmissä asetettujen tavoitteiden mukaisesti jäsenvaltioiden olisi poistettava pidäkkeitä naisten osallistumiselta työmarkkinoille ja pyrittävä tarjoamaan päivähoitopalveluja vuoteen 2010 mennessä vähintään 90 prosentille kolmevuotiaista ja sitä vanhemmista alle kouluikäisistä lapsista ja vähintään 33 prosentille alle kolmevuotiaista lapsista ja palvelujen olisi oltava yhtäläisiä kaupungeissa ja maaseudulla.*
- (10) *Maailman 55. terveyskokouksessa hyväksyttiin päätöslauselmalla 55.25 Maailman terveysjärjestön 16 päivänä huhtikuuta 2002 julkaisema imeväisten ja pikkulasten ruokintaa koskeva maailmanlaajuinen strategia, jossa todetaan, että yksinomainen rintaruokinta lapsen kuuden ensimmäisen elinkuukauden ajan takaa lapsen parhaan mahdollisen kasvun ja kehityksen. Jäsenvaltioiden on kyseisen päätöslauselman perusteella edistettävä lomajärjestelyjä tämän tavoitteen saavuttamiseksi.*
- (11) Yksi komission 1 päivänä maaliskuuta 2006 päivättyssä tiedonannossa ”Naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelma 2006–2010” vahvistetuista ensisijaisista tehtävistä on parantaa työ-, yksityis- ja perhe-elämän yhteensovittamista. Siinä yhteydessä komissio ilmoitti aikovansa tarkastella voimassa olevaa tasa-arvolainsäädäntöä ja nykyaikaistaa sitä tarpeen mukaan. Lisäksi komissio ilmoitti, että se aikoo tasa-arvoon liittyvän hallintotavan parantamiseksi ”tarkastella EU:n nykyistä tasa-arvolainsäädäntöä, joka ei sisälly vuoden 2005 uudelleenlaadintaan, säädösten päivittämiseksi, nykyaikaistamiseksi ja uudelleenlaadittamiseksi tarpeen mukaan”. Direktiivi 92/85/ETY ei ollut mukana uudelleenlaadinnassa.
- (12) Komission 2 päivänä heinäkuuta 2008 päivättyssä tiedonannossa ”Uudistettu sosiaalinen toimintaohjelma: mahdollisuudet, väylät ja yhteisvastuu 2000-luvun Euroopassa” vahvistettiin tarve parantaa yksityis- ja työelämän yhteensovittamista.
- (13) *Kaikilla vanhemmillä on oikeus hoitaa lastaan.*
- (14) *Äitiyslomaa koskevat tämän direktiivin säännökset eivät saisi olla ristiriidassa jäsenvaltioiden vanhempainvapaata koskevien muiden sääntöjen kanssa, eikä tämä direktiivi saisi heikentää kyseisiä sääntöjä. Äitiysloma, isyysvapaa ja vanhempainvapaa täydentävät toisiaan ja voivat yhdessä parantaa työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista.*
- (15) *Työntekijällä, joka on adoptoinut lapsen, olisi oltava samat oikeudet kuin biologisella vanhemmallä, ja hänen olisi voitava pitää äitiyslomaa samoin edellytyksin.*
- (16) Raskaana olevien, äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden herkän tilanteen vuoksi heille on myönnettävä oikeus vähintään **20 viikon** yhtäjaksoiseen äitiysvapaaseen, joka sijoittuu ennen synnytystä ja/tai sen jälkeen; sama syy on perusteena synnytyksen jälkeen sijoittuvalla pakollisella vähintään kuuden viikon äitiysvapaalle.
- (17) *Yhteiskunnan olisi tunnustettava, että vammaisten lasten hoito on erityisen vaativaa työssäkäyville äideille. Koska vammaisten lasten työssäkäyvät äidit ovat erityisen haavoittuvassa asemassa, he tarvitsevat äitiysloman pidennyksen, jonka vähimmäiskestosta olisi säädettävä tässä direktiivissä.*

⁽¹⁾ EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 348, 28.11.1992, s. 1.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- (18) *Kansallisella tasolla käytettävissä oleva perhevapaa voidaan katsoa tässä direktiivissä tarkoitetuksi äitiyslomaksi edellyttäen, että sen kesto ylittää UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n tekemästä vanhempainlomaa koskevasta puitesopimuksesta 3 päivänä kesäkuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/34/EY⁽¹⁾ säädetyn keston, että siitä maksetaan korvaus tässä direktiivissä säädetyllä tavalla ja että siihen sovelletaan tässä direktiivissä säädettyjä irtisanomista, paluuta samaan tai vastaavanlaiseen tehtävään ja syrjintää koskevia ehtoja.*
- (19) Unionin tuomioistuin on johdonmukaisesti vahvistanut, että yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti on perusteltua suojella naisia heidän biologisen tilansa takia raskauden aikana ja sen jälkeen. Lisäksi sen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kaikki raskauteen tai äitiyteen liittyvä naisten epäsuotuisa kohtelu on välitöntä sukupuoleen perustuvaa syrjintää.
- (20) Unionin tuomioistuin on yhdenvertaisen kohtelun periaatteen pohjalta lisäksi vahvistanut naisten työsuhteeseen liittyvien oikeuksien suojelun, erityisesti oikeuden palata samaan tai vastaavanlaiseen tehtävään työehdoilla, jotka eivät ole heille aikaisempia epäedullisemmat, ja oikeuden saada edukseen kaikki työehtojen parannukset, joihin heillä olisi ollut oikeus poissaolonsa aikana.
- (21) *"Vastaavanlaisella" tehtävällä olisi tarkoitettava tehtävää, joka sekä palkkaukseltaan että työtäviltään on sama kuin aiempi tehtävä, tai, ellei tämä ole mahdollista, samankaltaista tehtävää, joka vastaa työntekijän pätevyys- ja senhetkistä palkkaa.*
- (22) *Unionin väestönkehityksen huomioon ottaen on tarpeen edistää syntyvyyttä erityislainsäädännön sekä työ-, yksityis- ja perhe-elämän yhteensovittamista parantavien toimenpiteiden avulla.*
- (23) Naisia olisi siksi suojeltava raskauteen tai äitiysvapaaseen perustuvalla syrjinnältä, ja heille olisi taattava riittävä oikeudellinen suoja, *jotta turvataan heidän oikeutensa ihmisarvoisiin työoloihin sekä perhe- ja työelämän entistä parempaan yhteensovittamiseen.*
- (24) *Neuvoston sekä neuvostossa kokoontuneiden työ- ja sosiaaliministerien naisten ja miesten tasapuolisesta osallistumisesta työ- ja perhe-elämään 29 päivänä kesäkuuta 2000 antamassa päätöslauselmassa⁽²⁾ jäsenvaltioita rohkaistaan tarkastelemaan, miten niiden oikeusjärjestyksissä voitaisiin taata työssä käyville miehille henkilökohtainen isyysloma, jota ei voida siirtää toiselle ja joka säilyttäisi heidän työhön liittyvät oikeutensa.*
- (25) *Jotta työntekijöitä autettaisiin sovittamaan yhteen työ- ja perhe-elämänsä, on tärkeää pidentää äitiyslomaa ja isyysvapaata myös tapauksissa, joissa on adoptoitu alle 12 kuukauden ikäinen lapsi. Työntekijällä, joka on adoptoinut alle 12 kuukauden ikäisen lapsen, olisi oltava samat oikeudet kuin biologisella vanhemmalla, ja hänen olisi voitava pitää äitiyslomaa tai isyysvapaata samoin edellytyksin.*
- (26) *Työntekijöiden auttamiseksi työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisessa ja todellisen miesten ja naisten välisen tasa-arvon kannalta on olennaisen tärkeää, että miehillä on oikeus palkalliseen isyysvapaaseen, joka myönnetään äitiysloman kaltaisten järjestelyjen mukaisesti sen kesto lukuun ottamatta, jotta välttämättömät edellytykset voidaan luoda asteittain. Tämä oikeus olisi annettava myös avopareille. Jäsenvaltioita olisi rohkaistava tarkastelemaan, miten niiden oikeusjärjestyksissä voitaisiin taata työssä käyville miehille henkilökohtainen isyysvapaa, jota ei voida siirtää toiselle ja joka säilyttäisi heidän työhön liittyvät oikeutensa.*
- (27) *Kun otetaan huomioon unionin väestön ikääntyminen ja komission 12 päivänä lokakuuta 2006 päivätty tiedonanto "Euroopan väestökehitys – haasteista mahdollisuuksiin", on pyrittävä kaikin keinoin varmistamaan äitiyden ja isyyden tehokas suoja.*

⁽¹⁾ EYVL L 145, 19.6.1996, s. 4.

⁽²⁾ EUVL C 218, 31.7.2000, s. 5.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- (28) **Komission vihreässä kirjassa ”Kohti väestörakenteen muutoksia – uusi solidaarisuus sukupolvien välillä” todetaan, että jäsenvaltioissa vallitsee alhainen syntyvyys, joka ei riitä väestön korvaamiseen. Sen vuoksi tarvitaan toimia, joilla parannetaan työntekijöiden työehtoja työpaikalla ennen raskautta, sen aikana ja sen jälkeen. On suositeltavaa noudattaa niiden jäsenvaltioiden hyviä käytäntöjä, joissa syntyvyys on korkea, jotta voidaan varmistaa naisten jatkuva osallistuminen työmarkkinoille.**
- (29) **Joulukuussa 2007 kokoontuneen työllisyyden, sosiaalipolitiikan, terveyden ja kuluttaja-asioiden neuvoston päätelmissä, jotka koskevat naisten ja miesten tasapainoisia rooleja työpaikkojen, kasvun ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden kannalta, neuvosto totesi, että työ-, perhe- ja yksityiselämän yhteensovittaminen on sukupuolten tasa-arvon edistämisen kannalta keskeinen ala työmarkkinoilla.**
- (30) Tämä direktiivi ei vaikuta miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY muuttamisesta 23 päivänä syyskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/73/EY⁽¹⁾ soveltamiseen; direktiivi sellaisena kuin se on uudelleenlaadittuna direktiivillä 2006/54/EY.
- (31) Raskaana olevien, äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle olisi taattava suoja, eikä se saisi johtaa ristiriitaan miesten ja naisten yhdenvertaista kohtelua koskevissa direktiiveissä vahvistettujen periaatteiden kanssa.
- (32) Jotta voitaisiin tehostaa raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden suojelua, olisi mukautettava todistustaakkaa koskevia sääntöjä niissä tapauksissa, jolloin on ilmeistä, että tämän direktiivin mukaisesti myönnettyjä oikeuksia rikotaan. Jotta näitä oikeuksia voidaan toteuttaa tehokkaasti, todistustaakan olisi langettava vastaajalle, kun rikkomisesta on annettu näyttö.
- (33) **Äitiyslomaa koskevalla säännöksellä ei ole vaikutusta, jollei siihen liitetä kaikkien työsopimuksessa olevien oikeuksien säilyttämistä, mukaan lukien täyden palkan jatkuminen ja oikeus samansuuruiseen korvaukseen.**
- (34) Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen tehokas täytäntöönpano edellyttää riittävää oikeudellista suojaa vastatoimenpiteiltä.
- (35) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista, joita sovelletaan, jos tämän direktiivin mukaisia velvoitteita ei noudateta.
- (36) **Jäsenvaltioiden olisi otettava kansallisissa oikeusjärjestyksissään käyttöön toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että vahingot, joita työntekijälle aiheutuu tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden rikkomisesta, tosiasiallisesti hyvitetään tai korvataan jäsenvaltioiden asianmukaisena pitämällä tavalla, joka on varoittava, tehokas ja oikeasuhteinen kärsittyyn vahinkoon nähden.**
- (37) Kokemus osoittaa, että suojelua tämän direktiivin mukaisesti taattujen oikeuksien rikkomista vastaan voidaan tehostaa antamalla kussakin jäsenvaltiossa toimiville tasa-arvoelimille valtuudet analysoida asiaan liittyviä ongelmia, selvittää ratkaisumahdollisuuksia ja antaa uhreille käytännön apua. Tästä olisi sen vuoksi säädettävä tässä direktiivissä.
- (38) **Syrjinnän kohteeksi joutuneille olisi taattava riittävä oikeudellinen suoja. Suojelun tehostamiseksi yhdistyksillä, järjestöillä ja muilla oikeushenkilöillä olisi oltava valtuudet aloittaa, jos jäsenvaltiot katsovat sen aiheelliseksi, menettely uhrin puolesta tai tämän tukemiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta tuomioistuimissa edustamista ja puolustamista koskevien kansallisten menettelysääntöjen soveltamista.**

⁽¹⁾ EYVL L 269, 5.10.2002, s. 15.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- (39) *Jäsenvaltioiden olisi rohkaistava ja edistettävä työmarkkinaosapuolten aktiivista osallistumista, jotta voidaan parantaa asianosaisten tiedonsaantia ja tehostaa järjestelyjä. Edistämällä vuoropuhelua edellä mainittujen tahojen kanssa jäsenvaltiot voivat saada entistä enemmän palautetta ja paremman käsityksen tämän direktiivin tosiasiallisesta täytäntöönpanosta sekä siihen liittyvistä mahdollisista ongelmista ja siten torjua syrjintää.*
- (40) Tässä direktiivissä säädetään vähimmäisvaatimuksista ja annetaan siten jäsenvaltioille mahdollisuus ottaa käyttöön tai pitää voimassa edullisempia säännöksiä. Tämän direktiivin täytäntöönpanoa ei tulisi käyttää perusteena jäsenvaltiossa vallitsevan tilanteen heikentämiseksi *eikä etenkään sellaisen kansallisen lainsäädännön heikentämiseksi, jossa säädetään vanhempainvapaan ja äitiysloman yhdistämisen yhteydessä äidille myönnettävästä, ennen synnytystä ja/tai sen jälkeen pidettävästä vähintään 20 viikon vapaasta, jolta maksetaan vähintään tässä direktiivissä säädetyn tasoista korvausta.*
- (41) *Jäsenvaltioiden olisi edistettävä vuoropuhelua työmarkkinaosapuolten välillä ja kansalaisjärjestöjen kanssa, jotta voidaan tiedostaa syrjinnän eri muodot ja torjua niitä.*
- (42) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli parantaa raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden suojelun vähimmäistasoa sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen toteutumista, koska tarjottavan suojan taso vaihtelee, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 92/85/ETY seuraavasti:

1) Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Tällä direktiivillä pyritään myös parantamaan raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden työntekijöiden mahdollisuuksia pysyä työmarkkinoilla tai palata sinne sekä varmistamaan entistä parempi työ-, yksityis- ja perhe-elämän yhteensovittaminen.”

2) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) *’raskaana olevalla työntekijällä’* minkä tahansa työsopimuksen piiriin kuuluvaa raskaana olevaa työntekijää, kotitaloustöitä tekevät työntekijät mukaan lukien, joka kansallisen lainsäädännön ja/tai kansallisen käytännön mukaisesti ilmoittaa työnantajalleen tilastaan;
- b) *’äskettäin synnyttäneellä työntekijällä’* minkä tahansa työsopimuksen piiriin kuuluvaa työntekijää, kotitaloustöitä tekevät työntekijät mukaan lukien, jonka kansallisen lainsäädännön ja/tai kansallisen käytännön mukaan katsotaan synnyttäneen äskettäin ja joka ilmoittaa tilastaan kyseisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti työnantajalleen, ja tässä direktiivissä myös työntekijää, joka on äskettäin adoptoinut lapsen;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- c) *'imettävällä työntekijällä' minkä tahansa työsopimuksen piiriin kuuluvaa työntekijää, kotitaloustöitä tekevät työntekijät mukaan lukien, jonka kansallisen lainsäädännön ja/tai kansallisen käytännön mukaan katsotaan imettävän ja joka ilmoittaa tilastaan kyseisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti työnantajalleen."*

3) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Ohjeet

1. Komissio laatii työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavan komitean avustuksella ja jäsenvaltioita kuullen ohjeet, joiden pohjalta määritellään ne kemialliset, fyysiset ja biologiset tekijät ja teolliset prosessit, joiden katsotaan vaarantavan mies- ja naispuolisten työntekijöiden lisääntymisterveyden ja 2 artiklassa määriteltyjen työntekijöiden turvallisuuden tai terveyden. Ohjeita tarkistetaan ja päivitetään vuodesta 2012 alkaen vähintään joka viides vuosi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ohjeiden on myös katettava ne liikkeet ja asennot ja se henkinen ja fyysinen väsymys sekä muu fyysinen tai henkinen jännitys, joka liittyy 2 artiklassa mainittujen työntekijöiden työhön.

2. Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen ohjeiden toimivat perustana 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle arvioinnille.

Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden on saatettava nämä ohjeet kaikkien työnantajien ja kaikkien mies- ja naispuolisten työntekijöiden ja/tai heidän edustajiensa sekä työmarkkinaosapuolten tietoon asianomaisessa jäsenvaltiossa."

4) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

"4 artikla

Arviointi, tiedottaminen ja kuuleminen

1. Työnantajan on sisällytettävä direktiivin 89/391/ETY mukaisesti toteutettavaan riskinarviointiin mies- ja naispuolisille työntekijöille aiheutuvien lisääntymisterveydellisten riskien arviointi. Työnantajan on arvioitava 2 artiklassa määriteltyihin työntekijöihin ja niihin työntekijöihin, jotka ovat mahdollisesti 2 artiklassa mainituissa tilanteissa, suoraan tai direktiivin 89/391/ETY 7 artiklassa mainitun suojelun ja ennalta ehkäisevän toiminnan kautta asianomaisessa yrityksessä ja /tai laitoksessa kohdistuvan altistumisen luonne, aste ja kesto kaikessa sellaisessa toiminnassa, jonka epäillään sisältävän erityisen vaaran altistua tekijöille, prosesseille ja työolosuhteille, joista on luettelo, joka ei ole tyhjenteävä, liitteessä I, jotta:

— kaikki tämän direktiivin 2 artiklassa määriteltyjen työntekijöiden ja niiden työntekijöiden, jotka ovat mahdollisesti tämän direktiivin 2 artiklassa mainituissa tilanteissa, turvallisuutta ja terveyttä koskevat vaarat sekä kaikki mahdolliset vaikutukset raskaudelle tai imettämiselle voidaan arvioida,

— voidaan päättää, mihin toimenpiteisiin on ryhdyttävä.

2. Tämän direktiivin 2 artiklassa määriteltyille yrityksen ja/tai laitoksen työntekijöille ja niille työntekijöille, jotka ovat mahdollisesti tämän direktiivin 2 artiklassa mainituissa tilanteissa, ja/tai heidän edustajilleen sekä asianomaisille työmarkkinaosapuolille on tiedotettava 1 kohdassa tarkoitettujen arvioinnin tuloksista sekä kaikista toteutettavista työterveyteen ja työturvallisuuteen liittyvistä toimenpiteistä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta direktiivin 89/391/ETY 10 artiklan soveltamiin.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

3. On toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yrityksen tai laitoksen työntekijät ja/tai heidän edustajansa voivat valvoa tämän direktiivin soveltamista tai osallistua sen soveltamiseen varsinkin 2 kohdassa mainittujen työnantajan määrittelemien toimenpiteiden osalta, sanotun vaikuttamatta työnantajan vastuuseen määritellä kyseiset toimenpiteet.

4. Työntekijöitä ja/tai heidän edustajiaan on kuultava ja heidän on voitava osallistua tämän direktiivin tarkoittamien asioiden käsittelyyn direktiivin 89/391/ETY 11 artiklan mukaisesti.”

5) Korvataan 5 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Jos työntekijän työolojen ja/tai työaikojen muuttaminen ei ole teknisesti ja/tai objektiivisesti katsoen mahdollista, työnantajan on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet asianomaisen työntekijän siirtämiseksi toiseen tehtävään.

3. Jos työntekijän siirtäminen toiseen tehtävään ei ole teknisesti ja/tai objektiivisesti katsoen mahdollista asianomaiselle työntekijälle on kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti myönnettävä loma koko sille ajalle, joka on tarpeen työntekijän turvallisuuden tai terveyden suojelemiseksi.”

6) Lisätään 6 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Raskaana olevia työntekijöitä ei myöskään saa velvoittaa suorittamaan raskaiden kuormien siirron ja noston kaltaisia tehtäviä eikä tehtäviä, jotka ovat vaarallisia tai uuvuttavia tai aiheuttavat terveystarpeita.”

7) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Yötyö ja ylityö

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei 2 artiklassa tarkoitettuja työntekijöitä veloiteta suorittamaan yötyötä eikä tekemään ylityötä:

a) laskettua synnytystä edeltävien kymmenen viikon aikana;

b) jäljellä olevana raskausaikana, jos se on välttämätöntä äidin tai syntymättömän lapsen terveyden kannalta;

c) koko imetysaikana.

2. Toimenpiteisiin, joihin viitataan 1 kohdassa, on liityttävä kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti mahdollisuus:

a) siirtyä vastaavaan päivätyöhön; tai

b) pitää lomaa työstä tai jatkaa äitiyslomaa, mikäli edellä mainittu siirtyminen ei ole teknisesti ja/tai objektiivisesti katsoen mahdollista.

3. Työntekijän, joka haluaa vapautuksen yötyöstä, on ilmoitettava siitä työnantajalleen jäsenvaltioissa annettuja sääntöjä noudattaen ja toimitettava työnantajalle lääkärintodistus 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

4. *Yksinhooltajien ja vaikeavammaisten lasten vanhempien kohdalla voidaan 1 kohdassa tarkoitettuja ajanjaksoja pidentää jäsenvaltioissa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.”*

8) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Äitiysloma

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen 2 artiklassa mainituille työntekijöille oikeuden vähintään **20 viikon** pituiseen yhtämittaiseen äitiyslomaan, joka ajoittuu ennen ja/tai jälkeen synnytyksen.

2. *Kun on kyse 1 kohdassa tarkoitetun ajanjakson neljästä viimeisestä viikosta, kansallisella tasolla käytettävissä oleva perhevapaa voidaan katsoa tässä direktiivissä tarkoitetuksi äitiyslomaksi edellyttäen, että se tarjoaa 2 artiklassa tarkoitetuille työntekijöille yleisen suojelutason, joka vastaa tässä direktiivissä säädettyä tasoa. Tässä tapauksessa myönnetyn vapaan kokonaiskeston on ylittävä UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n tekemästä vanhempainlomaa koskevasta puitesopimuksesta 3 päivänä kesäkuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/34/EY (*) säädetty vanhempainloman kesto.*

Näistä äitiysloman neljästä viimeisestä viikosta maksettava palkka ei saa olla pienempi kuin 11 artiklan 5 kohdassa säädetty korvaus tai vaihtoehtoisesti palkka voi olla samansuuruinen kuin 20 viikon äitiysloman ajan maksettava keskimääräinen korvaus, joka on vähintään 75 prosenttia viimeisimmästä kuukausipalkasta tai kansallisessa lainsäädännössä vahvistetusta keskiukuukausipalkasta, ja kansallisessa lainsäädännössä voidaan säätää sille enimmäismäärä. Jäsenvaltiot voivat säätää ajanjaksosta, jonka perusteella keskiukuukausipalkka lasketaan.

Jos jäsenvaltiossa on säädetty vähintään 18 viikon äitiyslomasta, kyseinen jäsenvaltio voi päättää, että kaksi viimeistä viikkoa käytetään kansallisella tasolla käytettävissä olevana isyysvapaana, jonka ajalta maksetaan sama palkka.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyyn äitiyslomaan, *jonka ajalta maksetaan täyttä palkkaa*, on sisällyttävä vähintään kuuden viikon pakollinen äitiysloma synnytyksen jälkeen, *sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamista, jossa säädetään pidemmästä pakollisesta äitiyslomasta ennen synnytystä. Kuuden viikon pakollista äitiyslomaa sovelletaan kaikkiin työntekijöihin ennen lapsen syntymää tehtyjen työpäivien määrästä riippumatta.* Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että 2 artiklassa tarkoitetuilla työntekijöillä on oikeus valita vapaasti, pitävätkö he äitiysloman ei-pakollisen osuuden ennen synnytystä vai sen jälkeen, *sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisen kansallisen lainsäädännön ja/tai käytänteiden soveltamista, joka koskee synnytystä edeltävien viikkojen enimmäismäärää.*

4. *Tämä jakso voidaan vanhempien suostumuksella ja pyynnöstä jakaa isän kanssa asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.*

5. *Jäsenvaltioiden on äidin ja lapsen terveyden suojelemiseksi toteutettava tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että työntekijät voivat vapaasti ja kenenkään pakottamatta päättää, pitävätkö he äitiysloman ei-pakollisen osuuden ennen synnytystä vai eivät.*

6. *Työntekijän on ilmoitettava valitsemastaan äitiysloman ei-pakollisesta osuudesta vähintään kuukausi ennen sen alkamisaikaa.*

7. *Jos lapsia syntyy useampia, 3 kohdassa tarkoitettua äitiysloman pakollista osuutta pidennetään kutakin ensimmäisen lapsen jälkeen syntynyttä lasta kohti kansallisen lainsäädännön mukaisesti.*

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

8. Äitiysloman synnytystä edeltävää osuutta on jatkettava lasketusta ajankohdasta synnytyksen ajankohtaan lyhentämättä loman jäljelle jäävää osaa.

9. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että myönnetään lisälomaa, **jonka ajalta maksetaan täyttä palkkaa**, jos lapsi syntyy ennenaikaisesti, vastasyntynyt joutuu jäämään sairaalahoitoon, lapsi on vammainen, **äiti on vammainen** tai jos lapsia syntyy useampia. Lisäloman on oltava kestoltaan oikeasuhteinen äidin ja lapsen/lasten erityistarpeiden ottamiseksi huomioon. **Äitiysloman kokonaiskesto on pidennettävä vähintään kahdeksan viikkoa synnytyksen jälkeen, jos lapsi syntyy vammaisena. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava kuuden viikon lisäloma, jos lapsi syntyy kuolleena.**

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että neljä viikkoa tai aiemmin ennen synnytystä myönnettävä sairausloma, jonka syynä on raskaudesta aiheutuva sairaus tai komplikaatio, ei vaikuta äitiysloman kesto.

11. **Jäsenvaltioiden on suojattava äidin ja isän oikeudet varmistamalla erityistyöehdot, jotka mahdollistavat vammaisten lasten vanhempien auttamisen.**

12. **Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että synnytyksen jälkeinen masennus tunnustetaan vakavaksi sairaudeksi, ja tuettava valistuskampanjoita, joiden tarkoituksena on levittää tätä sairautta koskevaa paikkansapitävää tietoa sekä torjua siihen yhä liittyvää ennakkoluuloa ja leimautumista.**

(*) EYVL L 145, 19.6.1996, s. 4.”

9. Lisätään artiklat seuraavasti:

”8 a artikla

Isyysvapaa

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen työntekijälle, jonka puoliso on äskettäin synnyttänyt, oikeuden vähintään kahden viikon yhtämittäiseen isyysvapaaseen, jonka ajalta maksetaan palkkaa, jota ei voida siirtää toiselle, joka myönnetään äitiysloman kaltaisten järjestelyjen mukaisesti sen kesto lukuun ottamatta ja joka ajoittuu työntekijän aviopuolison tai kumppanin synnytyksen jälkeen ja äitiyslomajaksolle.

Jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole ottaneet käyttöön vähintään kahden viikon yhtämittäistä isyysvapaata, jonka ajalta maksetaan palkkaa, jota ei voida siirtää toiselle, joka myönnetään äitiysloman kaltaisten järjestelyjen mukaisesti sen kesto lukuun ottamatta ja joka ajoittuu työntekijän aviopuolison tai kumppanin synnytyksen jälkeen ja äitiyslomajaksolle, rohkaistaan voimakkaasti ottamaan se käyttöön, jotta voidaan edistää vanhempien tasapuolista osallistumista perhettä koskevien oikeuksien ja velvollisuuksien yhteensovittamiseen.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että työntekijälle, jonka kumppani on hiljattain synnyttänyt lapsen, myönnetään erityisloma, johon sisältyy käyttämättömien osuus äitiyslomasta, jos äiti kuolee tai ei fyysisesti kykene huolehtimaan lapsesta.

8 b artikla

Adoptiovapaa

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että äitiyslomaa ja isyysvapaata koskevia tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan myös alle 12 kuukauden ikäisten lasten adoptioihin.”

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

10) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

Irtisanomiskielto

Jotta 2 artiklassa tarkoitetuille työntekijöille voidaan taata tämän artiklan mukaiset oikeudet terveyden ja turvallisuuden suojeluun, säädetään seuraavaa:

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet 2 artiklassa tarkoitettujen työntekijöiden irtisanomisen ja sen valmistelun kieltämiseksi **aikana, joka alkaa raskauden alkaessa ja päättyy aikaisintaan kuuden kuukauden kuluttua** 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun äitiysloman **päättymisestä**, lukuun ottamatta erityisiä tapauksia, jotka eivät liity työntekijän tilaan ja joissa irtisanominen on kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaan sallittua edellyttäen tarvittaessa, että toimivaltainen viranomainen on antanut suostumuksensa.
2. Jos 2 artiklassa tarkoitettu työntekijä irtisanotaan 1 alakohdassa mainittuna aikana, on työnantajan esitettävä kirjallisesti asianmukaisesti perustellut syyt irtisanomiselle. ■
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet 2 artiklassa tarkoitettujen työntekijöiden suojelemiseksi 1 ja 2 alakohdan nojalla laittomina pidettävien irtisanomisten seurauksilta.
4. **Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet raskaana olevien naisten syrjinnän kieltämiseksi työmarkkinoilla luomalla heille yhtäläiset työnsaantimahdollisuudet, jos he täyttävät kaikki tietyssä tehtävässä edellytetyt vaatimukset.**
5. Raskauteen tai tämän direktiivin 8 artiklassa tarkoitettuun äitiyslomaan liittyvää naisten epäedullisempaa kohtelua on pidettävä miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5 päivänä heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY (*) tarkoitettuna syrjintänä.
6. **Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että isyysvapaalla tai jaetulla äitiyslomalla olevat työntekijät nauttivat samasta irtisanomissuojasta, jota sovelletaan 1 alakohdan mukaisesti 2 artiklassa tarkoitettuihin työntekijöihin.**
7. **Jäsenvaltioita kannustetaan toteuttamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että työntekijällä on mahdollisuus tehdä osa-aikatyötä enintään yhden vuoden ajan siten, että hänellä on kyseisenä ajanjaksona täydellinen irtisanomissuoja ja kyseisen ajanjakson päätyttyä täysi oikeus palata kokoaikatyöhönsä ja saada sen mukaista palkkaa.**

(*) EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.”

11) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Työhön liittyvät oikeudet

Jotta 2 artiklassa määritellyille työntekijöille voidaan taata tämän artiklan mukaiset oikeudet terveyden ja turvallisuuden suojeluun, on säädettävä, että:

1. **edellä 5, 6 ja 7 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa työsopimukseen liittyvät oikeudet, mukaan lukien palkan maksun jatkuminen ja/tai oikeus samansuuruiseen korvaukseen, on turvattava kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti 2 artiklassa mainituille työntekijöille;**

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

2. edellä 2 artiklassa **tarkoitettu työntekijä**, jonka työnantaja ei tarjoa hänelle työtä koska pitää häntä työkyvyttömänä ilman työntekijän toimittamaa lääketieteellistä perustetta, **voi omasta aloitteestaan kääntyä lääkärin puoleen. Jos kyseinen lääkäri vahvistaa naisen työkykyisyyden, työnantajan on joko tarjottava hänelle edelleen työtä entiseen tapaan tai hänelle on 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun äitiysloman alkamiseen saakka maksettava täyttä palkkaa vastaava korvaus;**
3. jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen raskaana olevien työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden, mukaan lukien ergonomiset olot, työaika (muun muassa yötyö ja tehtävän vaihdos) ja työtahti sekä lisäsuoja erityisiä tartuntatekijöitä ja ionisoivaa säteilyä vastaan;
4. edellä 8 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa on varmistettava seuraavat asiat:
 - a) edellä 2 artiklassa tarkoitettujen työntekijöiden työsopimukseen liittyvät, muut kuin jäljempänä b alakohdassa tarkoitetut oikeudet;
 - b) palkan maksun jatkuminen ja/tai oikeus samansuuruiseen korvaukseen 2 artiklassa tarkoitetuille työntekijöille;
 - c) äitiyslomalla olevien työntekijöiden oikeus saada automaattisesti kaikki heille kuuluvat palkankorotukset ilman, että heidän on väliaikaisesti keskeytettävä äitiyslomansa kyseisen palkankorotuksen saamiseksi;
 - d) edellä 2 artiklassa tarkoitettujen työntekijöiden oikeus palata tehtävänsä tai vastaavanlaiseen tehtävään työehdoilla, jotka eivät ole heille aikaisempia epäedullisemmat – **sama palkka, sama ammatillinen asema ja samat velvollisuudet kuin ennen äitiyslomaa** – ja saada edukseen kaikki työehtojen parannukset, joihin heillä olisi ollut oikeus poissaolonsa aikana; **tuotantoprosessin rakenteiden uudistamiseen tai perinpohjaiseen uudelleenjärjestämiseen liittyvissä poikkeustilanteissa työntekijän mahdollisuus keskustella työnantajan kanssa kyseisten muutosten vaikutuksesta hänen työoloihinsa ja epäsuorasti hänen henkilökohtaiseen tilanteeseensa;**
 - e) edellä 2 artiklassa tarkoitettujen työntekijöiden mahdollisuudet urakehitykseen jatkuvan ammatillisen koulutuksen ja täydentävän koulutuksen avulla uranäkymien vahvistamiseksi;
 - f) äitiysloma ei saa vaikuttaa kielteisesti työntekijän eläkeoikeuksiin, äitiysloma on luettava työssäolojaksoksi eläkkeitä laskettaessa, eikä äitiyslomalla oleminen saa vähentää työntekijöiden eläkeoikeuksia;
5. edellä 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu korvaus katsotaan **samansuuruiseksi**, mikäli se takaa viimeisintä kuukausipalkkaa tai keskikuukausipalkkaa vastaavan tulon. **Äitiyslomalla olevalle työntekijälle on maksettava täysi palkka, ja korvauksen on oltava 100 prosenttia viimeisimmästä kuukausipalkasta tai keskikuukausipalkasta.** Jäsenvaltiot voivat säätää ajanjaksosta, jonka perusteella keskikuukausipalkka lasketaan;
6. edellä 2 artiklassa tarkoitettujen työntekijöiden saama korvaus ei saa olla pienempi kuin se korvaus, johon 2 artiklassa tarkoitettu työntekijä olisi oikeutettu, mikäli hänen työskentelynsä keskeytyisi terveydellisistä syistä;
7. jäsenvaltioiden on varmistettava, että äitiyslomalla olevilla työntekijöillä on oikeus saada automaattisesti kaikki heille kuuluvat palkankorotukset ilman, että heidän on väliaikaisesti keskeytettävä äitiyslomansa kyseisen palkankorotuksen saamiseksi;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

8. jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 artiklassa tarkoitetut työntekijät voivat 8 artiklassa säädetyn äitiysloman aikana tai siltä palattuaan pyytää muutoksia työaikaansa ja työnsä jaksottamiseen ja että työnantajan on käsiteltävä sellaiset pyynnöt ottaen huomioon työnantajan ja työntekijöiden tarpeet;
9. jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet kannustaakseen työnantajia ja edistääkseen työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua äitiyslomalta palaavien työntekijöiden työhönpaluun ja kouluttamisen tukemiseksi tarvittaessa ja/tai työntekijän pyynnöstä sekä kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
10. työnantajan on varmistettava, että raskaana olevien työntekijöiden työajassa otetaan huomioon tarve säännöllisiin ja erityisiin lääkärintarkastuksiin;
11. jäsenvaltioiden on kannustettava työnantajia järjestämään lastenhoitomahdollisuuksia työntekijöiden alle kolmen vuoden ikäisille lapsille.”

12) Lisätään artiklat seuraavasti:

”11 a artikla

Poissaolo työstä imetyksen vuoksi

1. Lastaan imettävällä äidillä on oikeus työhön liittyviä etujaan menettämättä olla poissa työstä tätä tarkoitusta varten kaksi erillistä ajanjaksoa, jotka kestävät kumpikin yhden tunnin, ellei työnantajan kanssa ole sovittu toisenlaisesta järjestelystä.
2. Jos lapsia syntyy useampia, 1 kohdassa tarkoitettua poissaoloaikaa työstä pidennetään 30 minuutilla kutakin ensimmäisen lapsen jälkeen syntynyttä lasta kohti.
3. Osa-aikatyön ollessa kyseessä 1 kohdassa tarkoitettua poissaoloaikaa työstä lyhennetään suhteessa tavanomaiseen työaikaan, mutta se ei kuitenkaan saa olla lyhyempi kuin 30 minuuttia.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa poissaolo työstä myönnetään korkeintaan yhden tunnin ajaksi ja tarvittaessa toiseksi ajanjaksoksi jäljelle jäävää aikaa varten, ellei työnantajan kanssa ole sovittu toisenlaisesta järjestelystä.

11 b artikla

Syrjinnän torjunta ja sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen

Jäsenvaltioiden on kansallisten perinteidensä ja käytäntöjensä mukaisesti toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun edistämiseksi asianmukaisilla tasoilla sellaisten tehokkaiden toimenpiteiden käyttöön ottamiseksi, joilla estetään naisiin kohdistuva syrjintä raskauden, äitiysloman tai adoptiovapaan perusteella.

Jäsenvaltioiden on kannustettava työehtosopimusten tai käytäntöjen avulla työnantajia toteuttamaan tehokkaita toimenpiteitä, joilla estetään naisiin kohdistuva syrjintä raskauden, äitiysloman tai adoptiovapaan perusteella.

Jäsenvaltioiden on otettava aktiivisesti huomioon pyrkimys miesten ja naisten tasa-arvoon laatiesaan ja pannessaan täytäntöön lakeja, asetuksia, hallinnollisia määräyksiä, politiikkoja ja toimintaa tässä direktiivissä tarkoitetuilla aloilla.”

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

13) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”12 a artikla

Vastatoimenpiteet

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön kansallisessa oikeusjärjestelmässään tarvittavat toimenpiteet henkilöiden, **myös todistajien**, suojelemiseksi kaikelta epäsuotuisalta kohtelulta tai epäsuotuisilta seurauksilta, jotka johtuvat heidän esittämänsä valitukseen tai vireille panemaansa oikeudelliseen menettelyyn, jonka tarkoituksena on varmistaa, että tällä direktiivillä myönnettyjä oikeuksia noudatetaan.

12 b artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten määräysten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näitä seuraamuksia sovelletaan. Seuraamuksiin, joiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, saattaa kuulua korvausten maksaminen uhrille ■.

12 c artikla

Tasa-arvoelin

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että direktiivin 2006/54/EY 20 artiklan mukaisesti nimetyillä elimillä, joiden tehtävänä on edistää, analysoida, valvoa ja tukea kaikkien henkilöiden tasa-arvoisen, sukupuoleen perustuvasta syrjinnästä vapaan kohtelun toteuttamista, on toimivalta myös tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, kunhan ne liittyvät ensisijaisesti yhdenvertaiseen kohteluun eivätkä **pelkästään** työntekijän terveyteen ja turvallisuuteen.”

2 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa säännöksiä, jotka ovat työntekijöille edullisempia kuin tämän direktiivin säännökset.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa ehkäiseviä toimenpiteitä ja seurantatoimenpiteitä, joilla varmistetaan raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden työntekijöiden työsuojelu ja työturvallisuus.

3. Tämän direktiivin täytäntöönpano ei ole missään tapauksessa peruste heikentää suojan tasoa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

4. Tämän direktiivin säännökset on sisällytettävä työehtosopimuksiin.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... (*). Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

(*) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden ja kansallisten tasa-arvoelinten on ilmoitettava komissiolle viimeistään ... (*) ja sen jälkeen **kolmen vuoden** välein kaikki tarvittavat tiedot, jotta komissio voi laatia Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen direktiivin 92/85/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, soveltamisesta.

2. Komission kertomuksessa on otettava tarvittaessa huomioon työmarkkinaosapuolten ja asiaankuuluvien valtiosta riippumattomien järjestöjen näkemykset. Naisten ja miesten tasa-arvon huomioon ottamista kaikessa toiminnassa koskevan periaatteen mukaisesti kyseisessä kertomuksessa on muun muassa esitettävä arvio toimenpiteiden vaikutuksista naisiin ja miehiin. **Siihen on lisäksi sisällyttävä vaikutustenarviointi, jossa analysoidaan äitiysloman keston pidentämisestä ja isyysvapaan käyttöönotosta unionille kokonaisuudessaan koituvia sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia.** Annettujen tietojen pohjalta kyseiseen kertomukseen on sisällytettävä tarvittaessa ehdotuksia direktiivin 92/85/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, tarkistamiseksi ja ajan tasalle saattamiseksi.

5 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) **Kolme** vuotta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen.

Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjuminen ***I

P7_TA(2010)0374

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta (uudelleenlaadittu toisinto) (KOM(2009)0126 – C7-0044/2009 – 2009/0054(COD))

(2012/C 70 E/27)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2009)0126),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0044/2009),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutukset käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin” (KOM(2009)0665),

Keskiviikko 20. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan ja 114 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 17. joulukuuta 2009 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalle työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 18. toukokuuta 2010 päivätyn kirjeen,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 29. syyskuuta 2010 päivätystä kirjeestä antaman lupauksen hyväksyä parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 87 ja 55 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan valiokunnan mietinnön sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan ja teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnot (A7-0136/2010),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä ja neuvoo-antavan ryhmän lausunnossa on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifoidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset mainittujen muutosten kanssa niiden asiiasältöä muuttamatta,
1. hyväksyy jäljempänä esitetyn komission ehdotuksen ottaen huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän suositukset;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 255, 22.9.2010, s. 42.

⁽²⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

P7_TC1-COD(2009)0054

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta (uudelleenlaadittu)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2011/7/EU)

Torstai 21. lokakuuta 2010

Vakautusväline ***I

P7_TA(2010)0378

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vakautusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1717/2006 muuttamisesta (KOM(2009)0195 – C7-0042/2009 – 2009/0058(COD))

(2012/C 70 E/28)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2009)0195),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan, 179 artiklan 1 kohdan ja 181 a artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0042/2009),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan ja 209 artiklan 1 kohdan sekä 212 artiklan,
 - ottaa huomioon yhteisöjen tuomioistuimen 20. toukokuuta 2008 asiassa C-91/05, komissio vastaan neuvosto, antaman tuomion, jolla kumotaan yhteisen toiminnan 2002/589/YUTP täytäntöönpanosta ja Euroopan unionin tuesta Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisölle pienaseita koskevan moratorion yhteydessä 2. joulukuuta 2004 tehty neuvoston päätös 2004/833/YUTP,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A7-0066/2009),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Torstai 21. lokakuuta 2010

P7_TC1-COD(2009)0058**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 21. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2010 antamiseksi vakautusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1717/2006 muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 209 artiklan 1 kohdan ja 212 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vakautusvälineen perustamisesta 15 päivänä marraskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1717/2006 ⁽²⁾ tarkoituksena oli mahdollistaa se, että yhteisö tarjoaa kriisien tai puhkeamassa olevien kriisitilanteiden yhteydessä johdonmukaisen ja integroidun vastauksen yhden ainoan säädöksen avulla yksinkertaistettuja päätöksentekomenettelyjä soveltaen.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1717/2006 25 artiklan mukaisessa uudelleentarkastelussa on todettu, että on aiheellista ehdottaa joitakin asetukseen tehtäviä muutoksia.
- (3) Asetus (EY) N:o 1717/2006 on saatettava sopusointuun Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 20 päivänä toukokuuta 2008 antaman tuomion ⁽³⁾ kanssa, jossa todettiin, että yhteisö voi toteuttaa pienaseiden ja kevyiden aseiden leviämisen ja laittoman käytön sekä saatavuuden torjumiseen suunnattuja toimenpiteitä kehityspolitiikkansa mukaisesti ja näin ollen asetuksen (EY) N:o 1717/2006 mukaisesti.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1717/2006 4 artiklan 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamista ja johdonmukaisuutta olisi parannettava tekemällä mainitun asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaiset hankinta- ja tukisopimusten tarjousmenettelyt maailmanlaajuisesti avoimiksi, kuten on jo laita 3 artiklan mukaisten toimenpiteiden osalta, jotta voidaan saattaa kriisitilanteisiin vastaamiseen tarkoitettuun apuun osallistumista ja alkuperäsääntöjä koskevat säännökset kriisivalmiuksia koskevien säännösten mukaisiksi.
- (5) **Komissiolle olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti myönnettävä valta antaa delegoituja säännöksiä useaa maata koskevista ja aihekohtaista strategia-asiakirjoista ja monivuotisista maa- tai alueohjelmista, koska ne täydentävät asetusta (EY) N:o 1717/2006 ja ovat yleisesti sovellettavia. Erityisen tärkeää on, että valmisteluvaiheessa komissio toteuttaa asianmukaiset kuulemiset myös asiantuntijatasolla.**
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1717/2006 4 artiklan 1 kohdan mukaisiin toimenpiteisiin tarkoitettu, mainitun asetuksen 24 artiklassa vahvistettu osuus rahoituspuitteisiin sisältyvistä varoista on osoittautunut riittämättömäksi ja sitä olisi lisättävä. Soveltamisalaa kuuluvien alojen määrä on erittäin suuri ja moniin päämääriin tähtäävistä ohjelmista huolimatta vain muutamat voidaan käsitellä tehokkaasti käytettävissä olevilla vähillä varoilla. Tehokkaiden toimien kehittäminen elintärkeän infrastruktuurin ja kansanterveyteen kohdistuvien uhkien osalta sekä vastattaessa maailmanlaajuisesti alueiden rajat ylittäviin ughiin edellyttää kouriintuntuvampia toimenpiteitä niiden todellisen vaikutuksen, näkyvyyden ja uskottavuuden varmistamiseksi. Lisäksi sellaisten alueiden rajat ylittävien toimien kehittäminen, jotka täydentävät kansallisia ja alueellisia toimia, edellyttää riittävää rahoitusta kriittisen massan saavuttamiseksi. Kokonaisrahoituspuitteiden perusteella asetuksen (EY) N:o 1717/2006 4 artiklan 1 kohdan mukaisiin toimenpiteisiin myönnettävä enimmäisprosenttiosuus olisi nostettava 7 prosentista 10 prosenttiin, jotta mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa vahvistetut tavoitteet voidaan saavuttaa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. lokakuuta 2010.

⁽²⁾ EUVL L 327, 24.11.2006, s. 1.

⁽³⁾ Asia C-91/05, komissio v. neuvosto, Kok. 2008, s. I-3651.

Torstai 21. lokakuuta 2010

- (7) Koska tämän asetuksen tavoitteita ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan sen laajuuden takia saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,
- (8) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1717/2006 olisi muutettava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1717/2006 seuraavasti:

- 1) Korvataan 3 artiklan 2 kohdan i alakohta seuraavasti:

”i) unionin yhteistyöpolitiikan ja sen tavoitteiden asettamisissa puitteissa myönnettävä tuki toimenpiteille, joilla torjutaan pienaseiden ja kevyiden aseiden laitonta käyttöä ja saatavuutta; tähän tukeen voivat sisältyä myös valvontatoimet, uhrien auttaminen, ongelman tunnetuksi tekeminen sekä oikeudellisen ja hallinnollisen asiantuntemuksen ja hyvien menettelytapojen kehittäminen.”

- 2) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohdan a **alakohdan ensimmäinen** alakohta seuraavasti:

”a) sellaisten lainvalvonta-, oikeus- ja muiden viranomaisten valmiuksien vahvistaminen, jotka osallistuvat terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseen, ihmisten, huumausaineiden, tuliaseiden, pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä räjähteiden laitton kauppa mukaan luettuna, ja laittoman kaupan ja kauttakulun tehokkaaseen valvontaan.”

- b) Lisätään 3 kohdan ensimmäiseen alakohtaan alakohta seuraavasti:

”c) kansalaisyhteiskunnan kehittäminen ja järjestäytyminen sekä sen osallistuminen poliittiseen prosessiin, mukaan lukien toimenpiteet naisten osallistumisen lisäämiseksi näihin prosesseihin sekä toimenpiteet, joilla edistetään riippumattomia, moniarvoisia ja ammattitaitoisia tiedotusvälineitä.”

- c) Lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Tässä kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä voidaan tarvittaessa toteuttaa EU:n rauhanrakennuskumppanuuden avulla.”

- 3) Korvataan 6 artiklan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Jos poikkeuksellisen avustustoimenpiteen kustannukset ylittävät 20 000 000 euroa, komissio hyväksyy sen ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston kannat.

4. Komissio voi hyväksyä siirtymävaiheen ohjelmia luodakseen tai palauttaakseen olennaiset edellytykset, jotka ovat tarpeen unionin ulkoisen yhteistyöpolitiikan tehokkaaksi toteuttamiseksi. Siirtymävaiheen ohjelmat perustuvat poikkeuksellisiin avustustoimenpiteisiin. Komissio hyväksyy ne ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston kannat.”

Torstai 21. lokakuuta 2010

4) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:**a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:**

"3. Komissio hyväksyy useaa maata koskevat ja aihekohtaiset strategia-asiakirjat sekä niitä koskevat tarkistukset tai niiden voimassaolon jatkamisen 22 artiklassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä ja 22 a ja 22 b artiklan ehtoja noudattaen. Niiden alustava kesto on enintään yhtä pitkä kuin tämän asetuksen soveltamisaika, ja ne tarkistetaan niiden keston puolivälissä."

b) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

"7. Komissio hyväksyy useaa maata koskevat ja aihekohtaiset strategia-asiakirjat sekä niitä koskevat tarkistukset tai niiden voimassaolon jatkamisen 22 artiklassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä ja 22 a ja 22 b artiklan ehtoja noudattaen. Ne laaditaan tarvittaessa kyseistä kumppanimaata tai -aluetta kuullen."

5) Korvataan 8 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Komissio hyväksyy vuotuiset toimintaohjelmat ja niitä koskevat tarkistukset tai niiden voimassaolon jatkamisen ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston kannat."

6) Korvataan 9 artiklan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

"3. Komissio hyväksyy erityistoimenpiteet, joiden kustannukset ovat yli 5 000 000 euroa ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston kannat."

4. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kuukauden kuluessa sellaisten erityistoimenpiteiden hyväksymisestä, joiden kustannukset ovat enintään 5 000 000 euroa."

7) Korvataan 17 artiklan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

"4. Edellä 6 artiklassa tarkoitettujen poikkeuksellisten avustustoimenpiteiden ja siirtymävaiheen ohjelmien osalta ja 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettavien toimenpiteiden osalta hankinta- ja tukisopimusten tarjousmenettely on avoin maailmanlaajuisesti."

5. Edellä 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettujen toimenpiteiden osalta hankinta- ja avustussopimusten tarjousmenettelyihin voivat osallistua kaikki OECD:n määrittelemien kehitysmaiden tai siirtymätalouden maiden taikka muiden asianomaisen strategian perusteella tukikelpoisten maiden luonnolliset ja oikeushenkilöt, ja menettelyä koskevat alkuperäsäännöt ulotetaan niihin."

8) Korvataan 21 artikla seuraavasti:**"21 artikla****Arviointi**

Komissio arvioi säännöllisesti politiikkojen ja ohjelmien tuloksia ja tehokkuutta sekä ohjelmasuunnittelun tehokkuutta varmistuakseen siitä, että tavoitteet on saavutettu, ja laatiakseen suosituksia tulevien toimien parantamista varten. Komissio toimittaa merkittävät arviointikertomukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle keskustelua varten. Näitä tuloksia käytetään hyväksi ohjelmasuunnittelussa ja määrärahoja jaettaessa."

Torstai 21. lokakuuta 2010

9) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

Säädösvallan siirtäminen

1. Siirretään komissiolle tämän asetuksen soveltamisen ajaksi valta antaa 7 artiklan 3 kohdassa ja 7 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.
2. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 22 a ja b artiklassa säädettyjä ehtoja.

22 a artikla

Siirretyn säädösvallan peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 3 kohdassa ja 7 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron.
2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen mahdolliset syyt.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.”

22 b artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi.

Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaikaa pidennetään kahdella kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan umpeutuessa vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan siinä ilmoitettuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen ajanjakson loppua, jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ilmoittaneet komissiolle aikeistaan olla vastustamatta säädöstä.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, se ei tule voimaan. Delegoitua säädöstä vastustavan toimielimen on ilmoitettava perusteet vastustamiselle.”

Torstai 21. lokakuuta 2010

10) Korvataan 24 artikla seuraavasti:

”24 artikla

Rahoituspuitteet

Tämän asetuksen täytäntöönpanoon tarkoitetut rahoituspuitteet kaudelle 2007–2013 ovat 2062 00 00 00 euroa. Budjettivallan käyttäjä myöntää vuotuiset määrärahat rahoituskehyksen rajoissa.

Kauden 2007–2013 aikana:

- a) 4 artiklan 1 kohdan mukaisten toimenpiteiden osuus rahoituspuitteisiin sisältyvistä varoista ei saa olla yli 10 prosenttia;
- b) 4 artiklan 2 kohdan mukaisten toimenpiteiden osuus rahoituspuitteisiin sisältyvistä varoista ei saa olla yli 15 prosenttia;
- c) 4 artiklan 3 kohdan mukaisten toimenpiteiden osuus rahoituspuitteisiin sisältyvistä varoista ei saa olla yli **10 prosenttia edellyttäen, että kyseinen summa on yhteensopiva EU:n rauhanrakennuskumppanuuden meneillään olevan uudelleentarkastelun ja sisäisten resurssien kanssa.**”

2 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Kehitysyhteistyön rahoitusväline *I**

P7_TA(2010)0379

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1905/2006 muuttamisesta sekä demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisista edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä annetun asetuksen (EY) N:o 1889/2006 muuttamisesta (KOM(2009)0194 – C7-0043/2009 – 2009/0060A(COD))

(2012/C 70 E/29)

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2009)0194),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan sekä 179 artiklan 1 kohdan ja 181 a artiklan ensimmäisen kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0043/2009),

Torstai 21. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan sekä 209 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitys yhteistyövaliokunnan mietinnön (A7-0078/2009),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2009)0060A**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 21. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2010 antamiseksi kehitys yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1905/2006 muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan *unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen* ja erityisesti sen **209 artiklan** 1 kohdan

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyötä⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisön ulkoisen avun tehostamiseksi ja sen tekemiseksi avoimemmaksi avun suunnittelulle ja toimitukselle vahvistettiin vuonna 2006 uudet puitteet, jotka sisältävät liittymistä valmistelevalta tukivälineestä 17 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1085/2006⁽²⁾, eurooppalaista naapurisuuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä 24 päivänä lokakuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1638/2006⁽³⁾, teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta 21 päivänä joulukuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1934/2006⁽⁴⁾, vakautusvälineen perustamisesta 15 päivänä marraskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1717/2006⁽⁵⁾, välineen perustamisesta ydinturvallisuuteen liittyvää yhteistyötä varten 19 päivänä helmikuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 300/2007⁽⁶⁾, demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisesta edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1889/2006⁽⁷⁾ ja kehitys yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1905/2006⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. lokakuuta 2010.

⁽²⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 82.

⁽³⁾ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 405, 30.12.2006, s. 41.

⁽⁵⁾ EUVL L 327, 24.11.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 81, 22.3.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 386, 29.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41.

Torstai 21. lokakuuta 2010

- (2) **Asetuksen (EY) N:o 1905/2006** täytäntöönpanossa on havaittu epä johdonmukaisuuksia siltä osin kuin on kyse poikkeuksen myöntämisestä periaatteesta, jonka mukaan veroihin, maksuihin tai muihin kuluihin liittyvien kustannusten maksamiseen ei voida myöntää unionin rahoitusta. Tämän vuoksi ehdotetaan, että **kyseisen asetuksen** asian kannalta merkitykselliset säännökset muutetaan **sen** yhtenäistämiseksi muiden välineiden kanssa.
- (3) **Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti maantieteellisistä strategia-asiakirjoista, monivuotisista tavoiteohjelmista ja aihekohtaisia ohjelmia koskevasta strategia-asiakirjoista, koska ne täydentävät asetusta (EY) N:o 1905/2006 ja ovat soveltamisalaltaan yleisiä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.**
- (4) Tässä asetuksessa ei Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti ylitetä sitä, mikä on asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (5) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1905/2006 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1905/2006 seuraavasti:

1) Korvataan 17 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Komissio antaa lisäohjeet kokonaismäärärahan jakamisesta avunsaajien kesken 35 artiklassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä ja 35 a ja 35 b artiklan ehtoja noudattaen."

2) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

"21 artikla

Strategia-asiakirjojen ja monivuotisten tavoiteohjelmien hyväksyminen

Komissio hyväksyy 19 ja 20 artiklassa tarkoitetut strategia-asiakirjat ja monivuotiset tavoiteohjelmat sekä niiden 19 artiklan 2 kohdassa sekä 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tarkistukset samoin kuin 17 artiklassa tarkoitetut liitännäistoimenpiteet 35 artiklassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä ja 35 a ja 35 b artiklan ehtoja noudattaen."

3) Korvataan 22 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Komissio hyväksyy vuotuiset toimintaohjelmat ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston kannat."

4) Korvataan 23 artiklan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

"3. Jos tällaisten toimenpiteiden kustannukset ylittävät 10 miljoonaa euroa, komissio päättää niistä ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston kannat. Jos erityistoimenpiteiden kustannukset ovat alle 10 miljoonaa euroa, komissio toimittaa erityistoimenpiteitä koskevat päätökset Euroopan parlamentin ja neuvoston tiedoksi kuukauden kuluessa päätöksen tekemisestä."

Torstai 21. lokakuuta 2010

4. Erityistoimenpiteitä koskevat muutokset kuten tekniset mukautukset, täytäntöönpanoajan pidentäminen, määrärahojen uudelleenjakaminen alustavan kokonaismäärän puitteissa, kokonaismäärärahan kasvattaminen tai pienentäminen alle 20 prosentilla alustavasta kokonaismäärästä voidaan toteuttaa mikäli kyseiset muutokset eivät vaikuta alkuperäisiin tavoitteisiin sellaisina, kuin ne on vahvistettu komission tekemässä päätöksessä. Niistä on ilmoitettava kuukauden kuluessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”

5) Korvataan 25 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Unionin apua ei periaatteessa käytetä verojen tai maksujen maksamiseen avunsaajamaissa.”

6) Korvataan 33 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Komissio valvoo ja tarkistaa säännöllisesti ohjelmiaan sekä arvioi maantieteellisten ja aihekohtaisten politiikkojen ja ohjelmien sekä alakohtaisten politiikkojen täytäntöönpanon tuloksia sekä ohjelmasuunnittelun tehokkuutta – tarvittaessa riippumattomien ulkoisten arviointien avulla – tarkastaakseen tavoitteiden saavuttamisen ja laatiakseen suosituksia tulevia toimia varten. Euroopan parlamentin, kansallisten parlamenttien tai neuvoston riippumattomia ulkoisia arviointeja koskevat ehdotukset otetaan asianmukaisesti huomioon. Huomiota kiinnitetään erityisesti sosiaalialoihin ja vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneeseen edistymiseen.

2. Komissio toimittaa arviointikertomukset tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tuloksia hyödynnetään ohjelmasuunnittelussa ja määrärahojen kohdentamisessa.”

7) Korvataan 34 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio tarkastelee tämän asetuksen nojalla toteutettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon edistymistä ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosikertomuksen annetun avun täytäntöönpanosta ja tuloksista sekä mahdollisuuksien mukaan sen tärkeimmistä seurauksista ja vaikutuksista. Kertomus toimitetaan myös kansallisille parlamenteille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle.”

8) Korvataan 35 artikla seuraavasti:

”35 artikla

Siirretyin säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle tämän asetuksen soveltamisen ajaksi valta antaa 17 artiklan 2 kohdassa ja 21 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.

2. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 35 a ja 35 b artiklassa säädettyjä ehtoja.

35 a artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 17 artiklan 2 kohdassa ja 21 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

Torstai 21. lokakuuta 2010

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisen ajan kuluessa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee ja mainitsee peruuttamisen mahdolliset syyt.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

35 b artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi.

Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaikaa pidennetään kahdella kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa kyseistä säädöstä.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.”

2 artikla

■

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puhenjohtaja

Torstai 21. lokakuuta 2010

Demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuista edistämistä koskeva rahoitusväline *I**

P7_TA(2010)0380

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1905/2006 muuttamisesta sekä demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuista edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä annetun asetuksen (EY) N:o 1889/2006 muuttamisesta (KOM(2009)0194 – C7-0158/2009 – 2009/0060B(COD))

(2012/C 70 E/30)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2009)0194),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan sekä 179 artiklan 1 kohdan sekä 181a artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0158/2009),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan sekä 209 artiklan 1 kohdan ja 212 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A7-0188/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2009)0060B

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 21. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2010 antamiseksi **demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuista edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä annetun asetuksen (EY) N:o 1889/2006 muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 209 artiklan 1 kohdan ja 212 artiklan,

Torstai 21. lokakuuta 2010

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisön ulkoisen avun tehostamiseksi ja sen tekemiseksi avoimemmaksi avun suunnittelulle ja toimitukselle vahvistettiin vuonna 2006 uudet puitteet, jotka sisältävät liittymistä valmistelevalta tukivälineistä 17 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1085/2006 ⁽²⁾, eurooppalaista naapurisuuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä 24 päivänä lokakuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1638/2006 ⁽³⁾, teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta 21 päivänä joulukuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1934/2006 ⁽⁴⁾, vakautusvälineen perustamisesta 15 päivänä marraskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1717/2006 ⁽⁵⁾, välineen perustamisesta ydinturvallisuuteen liittyvää yhteistyötä varten 19 päivänä helmikuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 300/2007 ⁽⁶⁾, demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisia edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1889/2006 ⁽⁷⁾ ja kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1905/2006 ⁽⁸⁾.
- (2) Näiden asetusten täytäntöönpanossa on havaittu epäjohtonmukaisuuksia siltä osin kuin on kyse poikkeuksen myöntämisestä periaatteesta, jonka mukaan veroihin, maksuihin tai muihin kuluihin liittyvien kustannusten maksamiseen ei voida myöntää unionin rahoitusta. Tämän vuoksi ehdotetaan, että **asetuksen** (EY) N:o 1889/2006 asian kannalta merkitykselliset säännökset muutetaan **niiden** yhtenäistämiseksi muiden välineiden kanssa.
- (3) **Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti strategia-asia-akirjoista, koska strategia-asiakirjat täydentävät asetusta (EY) N:o 1889/2006 ja ovat soveltamisalaltaan yleisiä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.**
- (4) Tässä asetuksessa ei Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti ylitetä sitä, mikä on asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

■

Muutetaan asetus (EY) N:o 1889/2006 seuraavasti:

(1) Korvataan 5 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio hyväksyy strategia-asiakirjat ja niihin mahdollisesti tehtävät tarkistukset tai niiden täydennykset 17 a artiklassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä ja 17 a ja 17 b artiklan ehtoja noudattaen.”

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. lokakuuta 2010.

⁽²⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 82.

⁽³⁾ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 405, 30.12.2006, s. 41.

⁽⁵⁾ EUVL L 327, 24.11.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 81, 22.3.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 386, 29.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41.

Torstai 21. lokakuuta 2010

(2) Korvataan 6 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio hyväksyy vuotuiset toimintaohjelmat ja niihin mahdollisesti tehtävät tarkistukset tai niiden täydennykset ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston kannat.”

(3) Korvataan 7 artiklan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Jos kyseisistä toimenpiteistä aiheutuvat kustannukset ovat vähintään 3 000 000 euroa, komissio vahvistaa toimenpiteet ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston kannat.

4. Jos erityistoimenpiteiden kustannukset ovat vähemmän kuin 3 000 000 euroa, komissio lähettää niistä tiedon neuvostolle ja Euroopan parlamentille 10 työpäivän kuluessa niitä koskevan päätöksen tekemisestä.”

(4) Korvataan 9 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio tiedottaa säännöllisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle toteutetuista ad hoc-toimenpiteistä.”

(5) Korvataan 13 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Unionin apua ei periaatteessa käytetä verojen tai maksujen maksamiseen avunsaajamaissa.”

(6) Korvataan 16 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio toimittaa arviointikertomukset tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Käsitteilyn tulokset on otettava huomioon ohjelmasuunnittelussa ja varojen jakamisessa.”

(7) Korvataan 17 artikla seuraavasti:

”17 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle tämän asetuksen soveltamisen ajaksi valta antaa 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.

2. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 17 a ja 17 b artiklassa säädettyjä ehtoja.

17 a artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklassa tarkoitettun säädösvallan siirron.

Torstai 21. lokakuuta 2010

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisen ajan kuluessa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee ja mainitsee peruuttamisen mahdolliset syyt.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

17 b artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi.

Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidennetään kahdella kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se voi tulla voimaan ennen määräajan umpeutumista, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa kyseistä säädöstä.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Torstai 21. lokakuuta 2010

Teollistuneiden maiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusväline ***I

P7_TA(2010)0381

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1934/2006 muuttamisesta (KOM(2009)0197 – C7-0101/2009 – 2009/0059(COD))

(2012/C 70 E/31)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2009)0197),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 181 a artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0101/2009),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan ja 207 artiklan 2 kohdan sekä 209 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan ja budjetti-valiokunnan lausunnot (A7-0052/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. katsoo, että ehdotus on monivuotisen rahoituskehiksen 2007–2013 mukainen; muistuttaa kuitenkin, että budjettivallan käyttäjä päättää kauden 2010–2013 vuotuisista määrärahoista vuotuisessa talousarviomenettelyssä;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Torstai 21. lokakuuta 2010

P7_TC1-COD(2009)0059

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 21. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2010 antamiseksi teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1934/2006 muuttamisesta

[tarkistus 3 jollei toisin ilmoiteta]

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan ja 209 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

noudattavat tavallista lainsäätämismenettelyä⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisö on helpottanut vuodesta 2007 alueellista yhteistyötä, jota se harjoittaa Aasian, Keski-Aasian ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaiden sekä Irakin, Iranin, Jemenin ja Etelä-Afrikan kanssa, kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1905/2006⁽²⁾ nojalla.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1905/2006 ensisijaisena ja yleisenä tavoitteena on poistaa köyhyys saavuttamalla vuosittuuhannen kehitystavoitteet. Kyseisessä asetuksessa tarkoitettujen kehitysmaiden ja alueiden kanssa maantieteellisten ohjelmien puitteissa harjoitettavan yhteistyön soveltamisala rajoittuu lisäksi sellaisten toimenpiteiden rahoittamiseen, jotka on suunniteltu siten, että ne täyttävät Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön kehitysapukomitean (OECD/DAC) julkisen kehitysavun arviointiperusteet (ODA-arviointiperusteet).
- (3) On **unionin** edun mukaista syventää entisestään **unionin** suhteita kyseisiin kehitysmaihin, jotka ovat tärkeitä kahdenvälisiä kumppaneita ja toimijoita monenvälisillä foorumeilla ja globaalissa hallinnossa, sillä on **unionin** strategisten etujen mukaista tukea monipuolisten yhteyksien edistämistä näihin kumppaneihin ja toimijoihin erityisesti talouden, kaupan, korkeakoulutuksen, yritystoiminnan ja tieteen aloilla harjoitettavassa vaihtotoiminnassa. **Unioni** tarvitsee tämän vuoksi rahoitusvälineen, jotta se voi rahoittaa sellaisia toimenpiteitä, joita ei voida **periaatteessa** katsoa **OECD:n vahvistamien julkisen kehitysavun (ODA) arviointiperusteiden mukaiseksi** julkiseksi kehitysavuksi **mutta joilla on ratkaiseva merkitys suhteiden lujittamisen kannalta ja jotka myötävaikuttavat merkittävästi kyseisten kehitysmaiden edistymiseen**.
- (4) Tätä tarkoitusta varten vuosien 2007 ja 2008 talousarviomenettelyissä vahvistettiin neljä valmistelutoimintaa tehostetun yhteistyön aloittamiseksi Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽³⁾ (**varainhoitoasetus**) 49 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti: nämä toimet olivat liiketoiminnan ja tieteen aloilla harjoitettava vaihto Intian kanssa, liiketoiminnan ja tieteen aloilla harjoitettava vaihto Kiinan kanssa, yhteistyö Aasiassa sijaitsevilla keskitulotasoryhmän maissa, ja yhteistyö Latinalaisessa Amerikassa sijaitsevilla keskitulotasoryhmän maissa. Kyseisessä varainhoitoasetuksen artiklassa säädetään, että valmistelutoimiin liittyvä lainsäädäntömenettely on saatettava päätökseen ennen kolmannen varainhoitovuoden päättymistä.
- (5) **Neuvoston** asetuksen (EY) N:o 1934/2006⁽⁴⁾ tavoitteet ja säännökset ovat tarkoituksenmukaisia tällaisen tiiviimmän yhteistyön harjoittamiseksi asetuksen (EY) N:o 1905/2006 soveltamisalaan kuuluvien maiden kanssa. Tämän vuoksi asetuksen (EY) N:o 1934/2006 maantieteellistä soveltamisalaa on tarpeen laajentaa ja on tarpeen säätää rahoituskehyksestä kyseisten kehitysmaiden kanssa harjoitettavaa yhteistyötä varten.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. lokakuuta 2010.

⁽²⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽³⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 405, 30.12.2006, s. 41.

Torstai 21. lokakuuta 2010

- (6) *Kun asetuksen (EY) N:o 1934/2006 maantieteellistä soveltamisalaa laajennetaan, asianomaisiin kehitysmaihin sovelletaan kahta erilaista ulkopoliittista rahoitusvälinettä. Olisi varmistettava, että nämä kaksi rahoitusvälinettä pidetään tiukasti erillään toisistaan. Asetuksen (EY) N:o 1905/2006 mukaisesti rahoitetaan toimia, jotka täyttävät julkisen kehitysavun (ODA) arviointiperusteet, asetuksen (EY) N:o 1934/2006 mukaisesti ainoastaan sellaisia toimia, jotka periaatteessa eivät täytä mainittuja perusteita. Lisäksi olisi taattava, että tähän saakka asetuksen (EY) N:o 1934/2006 soveltamisalaa kuuluneet maat, eli teollistuneet ja muut korkean tulotason maat ja alueet, eivät joudu epäedulliseen asemaan etenkin taloudellisesti, kun asetuksen maantieteellistä soveltamisalaa laajennetaan.*
- (7) *Taluskriisin seurauksena taloudellinen tilanne on äärimmäisen kireä koko unionin alueella. Laajennettaessa soveltamisalaa koskemaan maita, jotka joissakin tapauksissa ovat yhtä kilpailukykyisiä kuin unionin maat ja ovat saavuttaneet keskimääräisen elintason, joka on lähellä joidenkin jäsenvaltioiden keskimääräistä elintasoa, on huolehdittava siitä, että unionin yhteistyössä otetaan huomioon, kuinka voimakkaasti edunsaajamaat pyrkivät kunnioittamaan Kansainvälisen työjärjestön kansainvälisiä sopimuksia ja osallistumaan maailmanlaajuisiin pyrkimyksiin vähentää kasvi-huonekaasupäästöjä.*
- (8) *Ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa tarkasteltaessa on havaittu epäjohtonmukaisuutta säännöksissä, joiden nojalla veroihin, tullimaksuihin tai muihin kuluihin liittyvät kustannukset jätetään rahoituksen ulkopuolelle. Johtonmukaisuuden lisäämiseksi ehdotetaan, että kyseiset säännökset yhtenäistetään muiden välineiden kanssa.*
- (9) *Komissiolla olisi oltava valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä monivuotisista yhteistyöohjelmista, koska nämä ohjelmat täydentävät asetusta (EY) N:o 1934/2006 ja niitä sovelletaan yleisesti. On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa valmistelutyön aikana asianmukaisia kuulemisia, myös asiantuntijatasolla.*
- (10) *Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1934/2006 olisi muutettava vastaavasti,*

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY) N:o 1934/2006 seuraavasti:

- (1) Korvataan asetuksen otsikko seuraavasti:

”Neuvoston asetusta (EY) N:o 1934/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden sekä **muun toiminnan kuin julkisen kehitysavun kyseessä ollessa** asetuksen (EY) N:o 1905/2006 soveltamisalaa kuuluvien kehitysmaiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta”

- (2) Korvataan 1–3 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Tavoite

1. *Tässä asetuksessa teollistuneilla ja muilla korkean tulotason mailla ja alueilla tarkoitetaan tämän asetuksen liitteessä I lueteltuja maita ja alueita ja kehitysmailla tämän asetuksen liitteessä II luetteloituja maita, jotka kuuluvat kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1905/2006 (*) soveltamispiiriin. Näistä maista käytetään jäljempänä nimitystä ’kumppanimaat’.*

Tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvalla unionin rahoituksella tuetaan unionin toimivallan piiriin kuuluvaa taloudellista yhteistyötä, rahoitusyhteistyötä sekä teknistä yhteistyötä, kulttuuriyhteistyötä ja akateemista yhteistyötä kumppanimaiden kanssa 4 artiklassa mainituilla aloilla. Asetuksella rahoitetaan toimia, jotka periaatteessa eivät täytä Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön kehitysapukomitean (OECD/DAC) vahvistamia julkisen kehitysavun (ODA) arviointiperusteita.

Torstai 21. lokakuuta 2010

2. **Kumppanimaiden** kanssa tehtävän yhteistyön ensisijaisena tavoitteena on vastata tarpeeseen vahvistaa yhteyksiä niihin ja toimia niiden kanssa entistä tiiviimmin kahdenväliseltä, alueelliselta tai monenväliseltä pohjalta, suotuisampien ja **avoimempien** olosuhteiden luomiseksi **unionin** ja **kumppanimaiden** välisten suhteiden kehittämiseksi **perussopimuksessa määrättyjen unionin ulkoista toimintaa koskevien periaatteiden mukaisesti**. Tällä tarkoitetaan muun muassa **demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen, oikeusvaltion, ihmisarvoisen työn, hyvän hallinnon sekä ympäristönsuojelun edistämistä siten, että myötävaikutetaan kumppanimaiden edistymiseen ja kestävään kehitykseen**.

2 artikla

Soveltamisala

1. Yhteistyön tavoitteena on toimia yhdessä **kumppanimaiden** kanssa **vuoropuhelun ja lähentymisen tehostamiseksi ja samankaltaisten poliittisten, taloudellisten ja institutionaalisten rakenteiden ja arvojen edistämiseksi**. Unionin on myös pyrittävä lisäämään yhteistyötä ja vuorovaikutusta **vakiintuneiden tai entistä tärkeämpien kahdenvälisen kumppaneiden** ja kansainvälisillä foorumeilla ja globaalissa hallinnossa **vaikuttavien toimijoiden kanssa**. Yhteistyö kattaa myös kumppanit, joihin luotavien yhteyksien edistäminen on **unionin** strategisten etujen ja **sen perussopimuksessa määriteltujen arvojen** mukaista.

2. Komissio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja **unionin rahoituksen johdonmukaisuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi sekä** alueellisen yhteistyön edistämiseksi päättää 6 artiklassa tarkoitettuja **vuotuisia** toimintaohjelmia hyväksyessään, että myös sellainen maa, jota ei ole mainittu liitteissä, **voi hyöttyä tämän asetuksen nojalla toteutettavista toimenpiteistä**, jos toteutettava hanke tai ohjelma on luonteeltaan alueellinen tai rajat ylittävä. Tätä koskevia säännöksiä **annetaan** 5 artiklassa tarkoitetuissa monivuotuisissa yhteistyöohjelmissa.

3. Komissio muuttaa liitteissä I ja II olevia luetteloita OECD:n kehitysapukomitean kehitysmaaluettelon säännöllisten tarkistusten mukaisesti ja ilmoittaa muutoksista **Euroopan parlamentille ja** neuvostolle.

4. **Tämän asetuksen soveltamisalaan** kuuluvaa **unionin rahoitusta myönnettäessä kiinnitetään tarvittaessa erityistä huomiota siihen, kunnioittavatko kumppanimaat Kansainvälisen työjärjestön keskeisiä työelämän normeja ja pyrkivätkö ne vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä**.

5. **Tämän asetuksen liitteessä II lueteltujen maiden osalta asetuksen (EY) N:o 1905/2006 sekä rahoitusvälineen perustamisesta elintarvikkeiden jyrkkään hinnannousuun liittyvää nopeaa toimintaa varten kehitysmaissa 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1337/2008 (**)** mukaisesti rahoitettuja toimia koskevien politiikkojen johdonmukaisuutta on noudatettava tarkasti.

3 artikla

Yleiset periaatteet

1. Unionin perustana ovat vapauden, demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen periaatteet sekä oikeusvaltioperiaate, ja se pyrkii edistämään, kehittämään ja lujittamaan näihin periaatteisiin sitoutumista kumppanimaisissa vuoropuhelun ja yhteistyön avulla.

2. **Tämän asetuksen täytäntöönpanossa noudatetaan tarvittaessa eriytettyä lähestymistapaa kumppanimaiden kanssa tehtävää yhteistyötä suunniteltaessa, niiden taloudellisten, sosiaalisten ja poliittisten olosuhteiden sekä unionin erityisten etujen, strategioiden ja painopisteiden huomioon ottamiseksi**.

Torstai 21. lokakuuta 2010

3. Tämän asetuksen nojalla rahoitettavat toimenpiteet kattavat yhteistyöalat, jotka on määritelty erityisesti unionin ja kumppanimaiden välisissä asiakirjoissa, sopimuksissa, julkilausumissa ja toimintasuunnitelmissa, sekä alat, jotka liittyvät unionin erityisiin etuihin ja painopisteisiin, ja niiden on oltava johdonmukaisia näiden alojen kanssa.

4. Yhteisö pyrkii tämän asetuksen nojalla rahoitettavissa toimenpiteissä johdonmukaisuuteen ulkosuhteiden alaan kuuluvien muiden toimien sekä muiden asiaan kuuluvien unionin politiikkojen ja erityisesti kehitysyhteistyön kanssa. Tämä varmistetaan politiikkojen määrittelyn, strategisen suunnittelun sekä toimenpiteiden ohjelmoinnin ja täytäntöönpanon avulla.

5. Tämän asetuksen nojalla rahoitettavat toimenpiteet täydentävät jäsenvaltioiden ja unionin julkisten elinten toteuttamia toimia kauppasuhteiden ja kulttuuri-, korkeakoulu- ja tiedevaihdon alalla, ja tuovat niille lisäarvoa.

6. Komissio huolehtii Euroopan parlamentille tiedottamisesta ja vaihtaa säännöllisesti näkemyksiä sen kanssa.

(*) EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41.

(**) EUVL L 354, 31.12.2008, s. 62.”

(3) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

(a) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Unionin rahoituksella tuetaan 1 artiklan mukaisia yhteistyötoimia, ja sen on oltava tämän asetuksen yleisen tarkoituksen, soveltamisalan, tavoitteiden ja yleisten periaatteiden mukaista. Unionin rahoitus kattaa seuraavilla yhteistyöaloilla toteutettavat toimet, jotka periaatteessa eivät täytä julkisen kehitysavun arviointiperusteita ja joilla voi olla alueellinen ulottuvuus:”

(b) korvataan 1–5 alakohta seuraavasti:

”1) yhteistyön, kumppanuuksien ja yhteisyritysten edistäminen taloudellisten, sosiaalisten, kulttuuristen, yliopistollisten ja tieteellisten toimijoiden välillä unionissa ja kumppanimaisissa;

2) kahdenvälisen kaupan, investointien ja taloudellisten kumppanuuksien edistäminen kiinnittäen huomiota myös pieniin ja keskisuuriin yrityksiin;

3) asiaan liittyvien sektoreiden poliittisten, taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuristen toimijoiden ja muiden valtioista riippumattomien järjestöjen välisten vuoropuhelujen edistäminen unionissa ja kumppanimaisissa;

4) yksittäisten henkilöiden välisten koulutusohjelmien ja tieteellisen vaihdon edistäminen ja keskinäisen ymmärtämisen lisääminen kulttuurien välillä erityisesti perhetasolla, mukaan luettuina toimenpiteet, joilla turvataan unionin mahdollisuus osallistua ja lisätään sen osallistumista Erasmus Mundus -ohjelmaan sekä Euroopan koulutusmessuille;

5) yhteistoimintahankkeiden edistäminen sellaisilla aloilla kuin tutkimus, tiede ja teknologia, urheilu ja kulttuuri, energia (erityisesti uusiutuva energia), liikenne, ympäristöasiat (mukaan lukien ilmastonmuutos), tulli- ja rahoitusasiat, oikeudelliset asiat ja ihmisoikeusasiat sekä kaikki muut unionin ja kumppanimaiden väliset yhteistä etua koskevat asiat;”

Torstai 21. lokakuuta 2010

(c) korvataan 7 alakohta seuraavasti:

”7) erityisten aloitteiden tukeminen, mukaan luettuina tutkimustyö, tutkimukset, pilottihankkeet tai yhteishankkeet, joiden tarkoituksena on edistää tehokkaalla ja joustavalla tavalla yhteistyötavoitteita, jotka johtuvat unionin ja kumppanimaiden kahdenvälisen suhteen kehityksestä, tai joiden tarkoituksena on syventää ja laajentaa entisestään unionin ja kumppanimaiden kahdenvälisiä suhteita.”

(4) Korvataan 5 artiklan 2–3 kohta seuraavasti:

”2. Monivuotiset yhteistyöohjelmat kattavat enintään tämän asetuksen voimassaoloajan. Niissä mainitaan unionin erityiset edut ja ensisijaiset tavoitteet, yleiset tavoitteet ja odotetut tulokset. Etenkin Erasmus Mundus -ohjelmaan liittyvissä ohjelmissa noudatetaan mahdollisimman tasapainoista maantieteellistä jakaumaa. Niissä mainitaan myös unionin rahoitusta saavat alat ja esitetään pääpiirteissään varojen alustava jakautuminen kyseisenä ajanjaksona kokonaisuudessaan, ensisijaisten alojen osalta sekä kumppanimaiden tai kumppanimaiden ryhmien osalta. Tämä voidaan esittää tarvittaessa vaihteluvälinä. Monivuotisia yhteistyöohjelmia tarkistetaan kauden puolivälissä tai tarvittaessa.

3. Komissio hyväksyy monivuotiset yhteistyöohjelmat ja niiden mahdolliset tarkistukset 14 a artiklassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä ja 14 b ja 14 c artiklan ehtoja noudattaen.”

(5) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio hyväksyy 5 artiklassa tarkoitettuihin monivuotisiin yhteistyöohjelmiin perustuvat vuosittaiset toimintaohjelmat ja ilmoittaa niistä samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”

(b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio hyväksyy vuosittaiset toimintaohjelmat ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston lausunnot. Toimintaohjelmia koskevat muutokset kuten tekniset mukautukset, täytäntöönpanoajan pidentäminen, määrärahojen uudelleenjakaminen suunniteltujen toimien välillä alustavan kokonaismäärän sisällä tai kokonaismäärärahan kasvattaminen tai pienentäminen määrällä, joka on alle 20 prosenttia alustavasta kokonaismäärästä, voidaan toteuttaa mainittua menettelyä noudattamatta, jos kyseiset muutokset ovat toimintaohjelmissa vahvistettujen alkuperäisten tavoitteiden mukaisia.”

[tarkistus 4]

(6) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan e ja f alakohta seuraavasti:

”e) kumppanimaan tai -alueen sekä unionin perustamat yhteiselimet;

f) unionin toimielimet ja elimet, siltä osin kuin niillä toteutetaan 9 artiklassa tarkoitettuja tukitoimenpiteitä;”

Torstai 21. lokakuuta 2010

(b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Toimenpiteitä, jotka kuuluvat humanitaarisesta avusta 20 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96 (*), vakautusvälineen perustamisesta 15 päivänä marraskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1717/2006 (**) tai asetuksen (EY) N:o 1905/2006 soveltamisalaan ja jotka voivat saada niiden nojalla rahoitusta, ei rahoiteta tämän asetuksen nojalla.

1 b. Tämän asetuksen mukaisesti annettavalla unionin rahoituksella ei saa rahoittaa aseiden tai ampumatarvikkeiden hankintaa tai operaatioita, joilla on sotilaallista merkitystä tai merkitystä puolustuksen alalla.

(*) EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1.

(**) EUVL L 327, 24.11.2006, s. 1.”

(7) Korvataan 8 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Unionin rahoitusta ei periaatteessa saa käyttää verojen, tullimaksujen eikä kulujen rahoittamiseen kumppanimaissa.”

(8) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Unionin rahoituksella voidaan kattaa tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja sen tavoitteiden saavuttamisesta suoraan aiheutuvat menot, jotka liittyvät valmisteluun, seurantaan, valvontaan, tilintarkastukseen ja arviointiin, sekä kaikki muut hallinnolliset ja teknisestä avusta aiheutuvat menot, joita komissiolle voi syntyä tämän asetuksen nojalla rahoitettavien toimien hallinnoinnista myös kumppanimaissa sijaitsevilla lähetystöissä.”

(b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio päättää monivuotisten yhteistyöohjelmien soveltamisalaan kuulumattomista tukitoimista ja ilmoittaa niistä samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”

(9) Korvataan artiklan 12 otsikko seuraavasti:

(a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Unionin taloudellisten etujen suojaaminen”.

(b) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kaikkiin tämän asetuksen johdosta tehtäviin sopimuksiin sisällytetään määräyksiä, joilla suojataan unionin taloudellisia etuja erityisesti sääntöjenvastaiselta toiminnalta, petoksilta, korruptiolta ja muulta laittomalta toiminnalta Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 (*) ja komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi 11 päivänä marraskuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 (**) sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 (***) mukaisesti.

Torstai 21. lokakuuta 2010

(c) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Sopimuksissa määrätään erikseen komission ja tilintarkastustuomioistuimen valtuudesta suorittaa tarkastuksia, mukaan lukien kaikkien unionilta varoja saaneiden hankkijoiden ja alihankkijoiden tilien tarkastaminen joko asiakirjojen perusteella tai tarkastuskäynneillä. Lisäksi niissä annetaan komissiolle valtuudet suorittaa tarkastuskäyntejä asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 mukaisesti.”

(*) EUVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

(**) EUVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

(***) EUVL L 136, 31.5.1999, s. 1.”

(10) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Arviointi

1. Komissio arvioi säännöllisesti tämän asetuksen nojalla rahoitettavia toimia ja ohjelmia, tarvittaessa taikka Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöstä teettämällä riippumattomia ulkopuolisia arviointeja, varmistaakseen, onko tavoitteet saavutettu, ja voidakseen laatia suosituksia tulevien toimien parantamiseksi. Tuloksia hyödynnetään ohjelmasuunnittelussa ja määrärahojen kohdentamisessa.

2. Komissio toimittaa 1 kohdassa tarkoitetut arviointikertomukset tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissio kutsuu sidosryhmät, myös valtioista riippumattomat toimijat, joita asia koskee, osallistumaan tässä asetuksessa säädetyn unionin yhteistyön arviointiin.”

[2 kohta vastaa tarkistusta 5]

(11) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

”14 artikla

Vuosittainen kertomus

Komissio tarkastelee tämän asetuksen nojalla toteutettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon edistymistä ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain yksityiskohtaisen kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Kertomuksessa mainitaan talousarvion täytäntöönpanon tulokset sekä kaikki rahoitetut toimet ja ohjelmat ja mahdollisuuksien mukaan yhteistyötoimien ja -ohjelmien tärkeimmät tulokset ja vaikutukset.”

(12) Lisätään artiklat seuraavasti:

”14 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle tämän asetuksen soveltamisen ajaksi valta antaa 5 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.

2. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 14 b ja 14 c artiklassa asetettuja ehtoja.

Torstai 21. lokakuuta 2010

14 b artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen mahdolliset syyt.

3. Peruuttamispäätös lopettaa päätöksessä mainitun säädösvallan siirron. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempanä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

14 c artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi.

Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa pidennetään kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan umpeutuessa vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan loppua, jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät aio vastustaa säädöstä.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.”

(13) Poistetaan 15 artikla. [tarkistus 6]

(14) Korvataan 16 artikla seuraavasti:

”16 artikla

Rahoitusta koskevat säännökset

Rahoitusohje tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi kaudelle 2007–2013 on 172 miljoonaa euroa liitteessä I lueteltujen maiden osalta ja 176 miljoonaa euroa liitteessä II lueteltujen maiden osalta. **Budjettivallan käyttäjä päättää kauden 2010–2013 vuotuisista määrärahoista vuotuisessa talousarviomenettelyssä. Komissio toimittaa budjettivallan käyttäjälle yksityiskohtaiset tiedot kaikista budjettikohdista ja vuotuisista määrärahoista, joita käytetään tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien toimenpiteiden rahoittamiseen.** Budjettivallan käyttäjä myöntää kyseiset määrärahat rahoituskehyksen rajoissa. **Olisi myös huolehdittava tarkasti siitä, että liitteessä I luetellut teollistuneet ja muut korkean tulotason maat ja alueet eivät joudu epäedulliseen asemaan sen seurauksena, että asetusta sovelletaan liitteessä II lueteltuihin maihin.**

Torstai 21. lokakuuta 2010

Asetuksen (EY) N:o 1905/2006 mukaisesti käytettäväksi suunniteltuja määrärahoja ei saa käyttää tähän tarkoitukseen.”

[tarkistus 1 CP]

(15) Korvataan liitteen otsikko seuraavasti:

”LIITE I – Luettelo tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista teollistuneista ja muista korkean tulo-tason maista ja alueista”

(16) Lisätään uusi liite II, jonka teksti on tämän asetuksen liitteenä.

2 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

”LIITE II

Luettelo tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista kehitysmaista

Latinalainen Amerikka

1. Argentiina
2. Bolivia
3. Brasilia
4. Chile
5. Kolumbia
6. Costa Rica
7. Kuuba
8. Ecuador
9. El Salvador
10. Guatemala
11. Honduras
12. Meksiko

Torstai 21. lokakuuta 2010

13. Nicaragua
14. Panama
15. Paraguay
16. Peru
17. Uruguay
18. Venezuela
- Aasia
19. Afganistan
20. Bangladesh
21. Bhutan
22. Kambodža
23. Kiina
24. Intia
25. Indonesia
26. Korean kansantasavalta
27. Laos
28. Malesia
29. Malediivit
30. Mongolia
31. Myanmar/Burma
32. Nepal
33. Pakistan
34. Filippiinit
35. Sri Lanka
36. Thaimaa
37. Vietnam
- Keski-Aasia
38. Kazakstan
39. Kirgisia
40. Tadžikistan
41. Turkmenistan
42. Uzbekistan

Torstai 21. lokakuuta 2010

Lähi-itä

43. Iran

44. Irak

45. Jemen

Etelä-Afrikka

46. Etelä-Afrikka”

Kehitysyhteistyön rahoitusväline *I**

P7_TA(2010)0382

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1905/2006 muuttamisesta (KOM(2010)0102 – C7-0079/2010 – 2010/0059(COD))

(2012/C 70 E/32)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0102),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 209 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0079/2010),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon kansallisten parlamenttien Euroopan parlamentin puhemiehelle toimittamat perustellut lausunnot siitä, onko säädösesitys toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön ja budjettivaliokunnan lausunnon (A7-0285/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. katsoo, että ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ei anna riittäviä mahdollisuuksia vastata ja reagoida asianmukaisesti mahdollisesti syntyviin kriiseihin, koska siinä leikataan rajusti vuosien 2007–2013 monivuotisen rahoituskehysten otsakkeen 4 enimmäismäärän liikkumavaraa;
 3. katsoo, että koska banaanikauppaan liittyvä kysymys on ollut ratkaisematta jo pitkään, ehdotetut toimenpiteet olisi voitu sisällyttää monivuotiseen rahoituskehykseen jo aikaisemmassa vaiheessa;

Torstai 21. lokakuuta 2010

4. toteaa jälleen olevansa vakuuttunut, että mahdollisia uusia välineitä ei pitäisi rahoittaa uudelleenkehittämisen avulla, koska se vaarantaa jo asetettujen ensisijaisten tavoitteiden saavuttamisen;

5. muistuttaa, että talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 27 kohdassa tarkoitettun joustovälineen tavoitteena on rahoittaa ”tarkasti määritellyjä menoja, joita ei voida kattaa (...) enimmäismäärien rajoissa käytettävissä olevista määristä”, ja katsoo, että banaanikauppaan liittyvät toimet ovat tähän kategoriaan kuuluvia liitännäistoimenpiteitä;

6. katsoo näin ollen, että ehdotus ei ole monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeen 4 enimmäismäärän mukainen, ja kehottaa tarkistamaan rahoituskehystä kaikkien toimielinten välisen sopimuksen 21–23 kohdan mukaisesti käytettävissä olevien keinojen avulla tai muiden keinojen, kuten sopimuksen 25 ja 27 kohdassa tarkoitettujen keinojen, avulla;

7. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

8. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

P7_TC1-COD(2010)0059**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 21. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2010 antamiseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1905/2006 muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 209 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) **Unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteena on köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen.**
- (2) Unioni on Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimuspuolena sitoutunut kaupanäkökohtien sisällyttämiseen kehitysyhteistyöstrategioihin ja kansainvälisen kaupan edistämiseen tarkoituksenaan kehityksen tukeminen ja köyhyyden vähentäminen **ja lopulta sen poistaminen** maailmanlaajuisesti.
- (3) Unioni tukee Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maita (AKT-maat) niiden tiellä kohti köyhyyden vähentämistä ja kestävästä taloudellista ja yhteiskunnallista kehitystä ja tunnustaa niiden perushyödykealojen tärkeyden.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. lokakuuta 2010.

Torstai 21. lokakuuta 2010

- (4) Unioni on sitoutunut tukemaan kehitysmaiden kitkatonta ja asteittaista integroimista maailmantalouden kestäväen kehityksen varmistamiseksi. Tärkeimmät banaaneja vievät AKT-maat voivat kohdata haasteita, jotka liittyvät muuttuviin kauppajärjestelyihin, erityisesti **suosituimmuustullin** vapauttamiseen WTO:ssa **ja kahdenvälisiin tai alueellisiin sopimuksiin, jotka unioni on tehnyt tai joita se on tekemässä Latinalaisen Amerikan maiden kanssa**. Näin ollen kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1905/2006 ⁽¹⁾ olisi lisättävä AKT-maiden banaanian alan liitännäistoimenpiteitä koskeva ohjelma.
- (5) Ohjelman nojalla hyväksyttävien taloudellisten tukitoimenpiteiden tavoitteena olisi oltava **banaaninviljelyalueilla ja banaanin arvoketuissa toimivan väestön, etenkin pienviljelijöiden ja pienten toimijoiden, elintason ja elinolojen parantaminen sekä työelämän normien, työterveys- ja työturvallisuusmääräysten sekä ympäristönormien, varsinkin torjunta-aineiden käyttöä ja niille altistumista koskevien normien, noudattamisen varmistaminen tukemalla** banaaninviennistä riippuvaisten alueiden **sopeutumista ja tarvittaessa myös uudelleenjärjestelyä** alakohtaisella talousarvioituella tai hankekohtaisilla toimilla. Toimenpiteillä olisi pyrittävä edistämään yhteiskunnallista sopeutumiskykyä koskevia toimintalinjoja, talouden monipuolistamista tai investointeja kilpailukyvyyn parantamiseksi, kun se on **kestävää**, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2686/94 ⁽²⁾ mukaisesti perustetusta erityisestä tukijärjestelmästä perinteisille banaanien AKT-toimittajavaltioille ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 856/1999 ⁽³⁾ mukaisesti perustetusta erityisestä tukikehyksestä perinteisille banaanien AKT-toimittajavaltioille sekä komission asetuksesta (EY) N:o 1609/1999 ⁽⁴⁾ saatujen tulosten ja kokemusten perusteella. **Unioni vahvistaa, että on tärkeää edistää banaanian alan tulojen oikeudenmukaisempaa jakautumista**.
- (6) Ohjelman olisi täydennettävä sopeutumisprosessia AKT-maissa, jotka ovat vieneet merkittäviä määriä banaaneja unioniin viime vuosina ja joihin **vaikuttavat vapauttaminen WTO:ssa ⁽⁵⁾ sekä kahdenväliset ja alueelliset sopimukset, jotka unioni on tehnyt tai joita se on tekemässä tiettyjen Latinalaisen Amerikan maiden kanssa**. Ohjelma perustuu perinteisille banaanien AKT-toimittajavaltioille tarkoitettuun erityiseen tukikehykseen. Se on unionin WTO:n puitteissa antamien kansainvälisten velvoitteiden mukainen, ja sillä on **rakenneuudistukseen ja kilpailukyvyyn parantamiseen** liittyvä ja siten tilapäinen luonne ohjelman **keston** ollessa neljä vuotta (2010–2013).
- (7) **Perinteisille banaanien AKT-toimittajavaltioille tarkoitetusta erityisestä tukikehyksestä 17 päivänä maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon päätelmissä todetaan, että aiemmat tukiohjelmat myötävaikuttivat huomattavasti siihen, että valmiudet menestykselliseen talouden monipuolistamiseen parantuivat, vaikka täyttä vaikutusta ei voida vielä ilmaista määrällisesti, ja että AKT-banaanien viennin kestävyudessa on edelleen puutteita**.
- (8) **Komissio on laatinut arvion erityistä tukikehystä koskevasta ohjelmasta mutta se ei ole tehnyt vaikutusarviointia banaanian alan liitännäistoimenpiteistä**.
- (9) **Komission olisi huolehdittava siitä, että tämä ohjelma sovitetaan asianmukaisesti yhteen edunsaajamaissa toteutettavien alueellisten ja kansallisten tavoiteohjelmien kanssa, erityisesti talouden ja maatalouden alan sekä sosiaalisten ja ympäristöön liittyvien tavoitteiden saavuttamisen osalta**.
- (10) **Reilun kaupan tuottajajärjestöt ovat sertifioineet lähes kaksi prosenttia banaanien maailmankaupasta. Reilun kaupan vähimmäishinnat asetetaan sellaisten ”kestävien tuotantokustannusten” perusteella, jotka vahvistetaan asianomaisten osapuolten kuulemisen jälkeen, jotta hintoihin voidaan sisällyttää asianmukaisten sosiaali- ja ympäristönormien noudattamisesta aiheutuvat kustannukset ja saada aikaan kohtuullinen tuotto, jonka ansiosta tuottajat voivat varmistaa toimintansa pitkän aikavälin vakauden**.
- (11) **Paikallisten työntekijöiden hyväksikäytön estämiseksi banaanian alan tuotantoketjun toimijoiden olisi sovittava alan synnyttämien tulojen oikeudenmukaisesta jakamisesta**.

⁽¹⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽²⁾ EYVL L 286, 5.11.1994, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 108, 27.4.1999, s. 2.

⁽⁴⁾ EYVL L 190, 23.7.1999, s. 14.

⁽⁵⁾ Geneven sopimus banaanien kaupasta, EUVL L 141, 9.6.2010, s. 3.

Torstai 21. lokakuuta 2010

(12) **Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti maantieteellisistä strategia-asiakirjoista, monivuotisista tavoiteohjelmista ja aihekohtaisia ohjelmia koskevista strategia-asiakirjoista sekä liitännäistoimenpiteistä, koska ne täydentävät asetusta (EY) N:o 1905/2006 ja ovat soveltamisalaltaan yleisiä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.**

(13) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1905/2006 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY) N:o 1905/2006 seuraavasti:

(1) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Unionin avun täytäntöönpano

Tämän asetuksen yleisen tarkoituksen ja soveltamisalan, tavoitteiden ja yleisten periaatteiden mukaisesti unionin apu toteutetaan 5–16 artiklassa olevien maantieteellisten ja aihekohtaisten ohjelmien sekä 17 ja 17 a artiklassa säädettyjen ohjelmien avulla.”

(2) Lisätään artikla seuraavasti:

”17 a artikla

Tärkeimmät banaanien AKT-toimittajavaltiot

1. Banaanialan liitännäistoimenpiteitä sovelletaan liitteessä III a lueteltuihin banaanien AKT-toimittajavaltioihin. Unionin näille maille antamalla avulla pyritään tukemaan niiden sopeutumista tilanteeseen, joka on seurausta unionin banaanimarkkinoiden vapauttamisesta Maailman kauppajärjestön puitteissa. **Unionin apua käytetään erityisesti köyhyyden torjuntaan parantamalla asianomaisten viljelijöiden ja henkilöiden, soveltuvissa tapauksissa pienten toimijoiden, elintasoja ja elinoloja, muun muassa varmistamalla työ- ja turvallisuusmääräysten ja ympäristönormien, mukaan luettuina torjunta-aineiden käyttöä ja niille altistumista koskevien normien, noudattaminen.** Unionin avussa otetaan huomioon näiden maiden politiikat ja sopeutumisstrategiat **sekä niiden alueellinen ympäristö (unionin syrjäisimpien alueiden sekä merentakaisien maiden ja alueiden läheisyys)** ja erityistä huomiota kiinnitetään seuraaviin yhteistyöaloihin:

- a) banaaninvientialan kilpailukyvyyn parantaminen, kun tämä on kestävä ratkaisu, missä yhteydessä otetaan huomioon tuotantoketjun eri osapuolten tilanne;
- b) banaaneista riippuvaisten alueiden talouden monipuolistamisen edistäminen, **kun tällainen strategia on mahdollista toteuttaa;**
- c) sellaisten sopeutumisprosessin synnyttämien laajempien vaikutusten käsittely, jotka voivat liittyä esimerkiksi työllisyyteen, sosiaalipalveluihin, maankäyttöön, ympäristön entistämiseen ja makrotaloudelliseen vakauteen.

2. Komissio vahvistaa liitteessä IV esitetyn määrän puitteissa kullekin **1 kohdassa tarkoitettulle** banaanien AKT-toimittajavaltiolle **■** käytettävissä olevan enimmäismäärän **seuraavien** puolueettomien **ja painotettujen** indikaattoreiden perusteella:

a) **ensiksi** banaanikauppa unionin kanssa, **ja**

Torstai 21. lokakuuta 2010

- b) **toiseksi** banaaninviennin merkitys kyseisen AKT-maan taloudelle **tarkasteltuna yhdessä** maan kehitystason kanssa.

Määrärahojen jakoperusteena käytetään **edustavia tietoja vuotta 2010 edeltävältä ajalta, kuitenkin enintään viiden vuoden jaksolta, ja komission arviota siitä, miten AKT-maiden asemaan vaikuttavat WTO:ssa tehty sopimus sekä kahdenväliset ja alueelliset sopimukset, jotka unioni on tehnyt tai joita se on tekemässä Latinalaisen Amerikan suurimpien banaaninviejämaiden kanssa.**

3. Komissio hyväksyy monivuotiset tukistrategiat 19 artiklaa soveltuvin osin soveltaen ja 21 artiklan mukaisesti. Se varmistaa, että tällaiset strategiat täydentävät kyseisten maiden maantieteellisiä strategia-asiakirjoja ja että nämä banaanialan liitännäistoimenpiteet ovat luonteeltaan tilapäisiä.

Banaanialan liitännäistoimenpiteiden monivuotisiin tukistrategioihin on sisällyttävä

- a) **ajantasaistettu ympäristöprofiili, jossa kiinnitetään asianmukaista huomiota maan banaanialaan ja keskitytään muun muassa torjunta-aineisiin,**
- b) **tiedot edellisten banaaneja koskevien tukiohjelmien tuloksista,**
- c) **indikaattorit, joilla arvioidaan edistystä maksujen suorittamisedellytysten täyttämässä, kun talousarviotuki on valittu tuen myöntämismenetelmäksi,**
- d) **tuen odotetut tulokset,**
- e) **tukitoimien aikataulu ja kunkin avunsaajamaan maksujen suorittamisen aikataulu,**
- f) **tavat, joilla seurataan ja varmistetaan edistyminen ILO:n kansainvälisten työelämän perusnormien sekä asianmukaisten työterveys- ja työturvallisuusmääräysten sekä relevanttien kansainvälisesti sovittujen perusympäristönormien noudattamisessa;**

Ohjelmaa ja maiden edistymistä arvioidaan 18 kuukautta ennen ohjelman päättymistä ja siihen sisällytetään suosituksia mahdollisista tulevista toimista ja niiden luonteesta.”

- (3) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”21 artikla

Strategia-asiakirjojen ja monivuotisten tavoiteohjelmien hyväksyminen

Komissio hyväksyy 19 ja 20 artiklassa tarkoitetut strategia-asiakirjat ja monivuotiset tavoiteohjelmat sekä niiden 19 artiklan 2 kohdassa ja 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tarkistukset samoin kuin 17 ja 17 a artiklassa tarkoitetut liitännäistoimenpiteet **35 artiklassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä ja 35 a ja 35 b artiklan ehtoja noudattaen.”**

- (4) Korvataan 22 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio hyväksyy vuotuiset toimintaohjelmat ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston kannat.”

Torstai 21. lokakuuta 2010

(5) Korvataan 23 artiklan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Jos tällaisten toimenpiteiden kustannukset ylittävät 10 miljoonaa euroa, komissio päättää niistä ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston kannat. Jos erityistoimenpiteiden kustannukset ovat alle 10 miljoonaa euroa, komissio toimittaa erityistoimenpiteitä koskevat päätökset Euroopan parlamentin ja neuvoston tiedoksi kuukauden kuluessa päätöksen tekemisestä.

4. Erityistoimenpiteitä koskevat muutokset kuten tekniset mukautukset, täytäntöönpanoajan pidentäminen, määrärahojen uudelleenjakaminen alustavan kokonaismäärän puitteissa, kokonaismäärärahan kasvattaminen tai pienentäminen alle 20 prosentilla alustavasta kokonaismäärästä voidaan toteuttaa, mikäli kyseiset muutokset eivät vaikuta alkuperäisiin tavoitteisiin sellaisina, kuin ne on vahvistettu komission tekemässä päätöksessä. Niistä on ilmoitettava kuukauden kuluessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”

(6) Korvataan 25 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Unionin apua ei periaatteessa käytetä verojen tai maksujen maksamiseen avunsaajamaissa.”

(7) Korvataan 29 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Maksusitoumukset tehdään 17 a artiklan 3 kohdan, 22 artiklan 1 kohdan, 23 artiklan 1 kohdan ja 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehtyjen komission päätösten perusteella.”

(8) Korvataan 31 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jostakin 11–16 artiklassa määritellystä aihekohtaisesta ohjelmasta ja 17 ja 17 a artiklassa tarkoitetuista ohjelmista rahoitettavien hankinta- tai avustussopimusten myöntämismenettelyyn osallistuminen on avointa paitsi niille luonnollisille tai oikeushenkilöille, jotka ovat tukikelpoisia aihekohtaisen ohjelman tai 17 ja 17 a artiklassa tarkoitettujen ohjelmien mukaisesti, myös kaikille luonnollisille henkilöille, jotka ovat OECD/DAC:n määrittelemien ja liitteessä II lueteltujen kehitysmaiden kansalaisia, ja oikeushenkilöille, jotka ovat sijoittautuneet kyseisiin kehitysmaihiin. Komissio julkaisee ja ajantasaistaa liitteen II OECD/DAC:n laatiman avunsaajaluettelon säännöllisten tarkistusten mukaisesti ja ilmoittaa tästä neuvostolle.”

(9) Korvataan 33 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio toimittaa arviointikertomukset tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tuloksia hyödynnetään ohjelmasuunnittelussa ja määrärahojen kohdentamisessa.”

(10) Korvataan 35 artikla seuraavasti:

”35 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle tämän asetuksen soveltamisen ajaksi valta antaa 17 artiklan 2 kohdassa sekä 17 a ja 21 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.

Torstai 21. lokakuuta 2010

2. *Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.*

3. *Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 35 a ja 35 b artiklassa säädettyjä ehtoja.*

35 a artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. *Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 17 artiklan 2 kohdassa sekä 17 a ja 21 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.*

2. *Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisen ajan kuluessa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen mahdolliset syyt.*

3. *Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

35 b artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. *Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi.*

Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidennetään kahdella kuukaudella.

2. *Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.*

Delegoitu säädös voidaan julkaista Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa kyseistä säädöstä.

3. *Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.”*

(11) Korvataan 38 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Rahoitusohje tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten kaudelle 2007–2013 on 17 087 miljonna euroa.

Torstai 21. lokakuuta 2010

2. Kullekin 5–10 artiklassa, 11–16 artiklassa ja 17 ja 17 a artiklassa tarkoitetuista ohjelmista alustavasti kohdennetuista määristä säädetään liitteessä IV. Määrät vahvistetaan kaudelle 2007–2013.”

(12) Lisätään tämän asetuksen liitteessä I oleva liite III a.

(13) Korvataan liite IV tämän asetuksen liitteellä II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

”LIITE III a

Tärkeimmät banaanien AKT-toimittajavaltiot

1. Belize
2. Dominica
3. Dominikaaninen tasavalta
4. Ghana
5. Jamaika
6. Kamerun
7. Norsunluurannikko
8. Saint Lucia
9. Saint Vincent ja Grenadiinit
10. Suriname”

Torstai 21. lokakuuta 2010

LIITE II

"LIITE IV

Alustavat määrärahat ajanjaksoksi 2007–2013

	<i>(miljoonaa euroa)</i>
Yhteensä	17 087
Maantieteelliset ohjelmat:	10 057
Latalainen Amerikka	2 690
Aasia	5 187
Keski-Aasia	719
Lähi-itä	481
Etelä-Afrikka	980
Aihekohtaiset ohjelmat:	5 596
Investoiminen ihmisiin	1 060
Ympäristö ja luonnonvarojen kestävä hoito	804
Valtioista riippumattomien toimijoiden ja paikallisviranomaisten rooli kehityksessä	1 639
Elintarviketurva	1 709
Muuttoliike ja turvapaikka-asiat	384
Sokeripöytäkirjan AKT-maat	1 244
Tärkeimmät banaanien AKT-toimittajavaltiot	190*

Tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitseminen ***I

P7_TA(2010)0383

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitsemisestä (KOM(2005)0661 – C7-0048/2010 – 2005/0254(COD))

(2012/C 70 E/33)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2005)0661),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 207 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0048/2010),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

Torstai 21. lokakuuta 2010

- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
- ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A7-0273/2010),
- 1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
- 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
- 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2005)0254**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 21. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitsemisestä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyä⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) ***Euroopan unionilla ei ole yhdenmukaisia säännöksiä tai yhtenäisiä käytäntöjä tuotteiden alkuperän merkitsemisestä unionissa lukuun ottamatta joitakin maatalousalan erityistapauksia.***
- (2) Tätä asetusta olisi sovellettava maahantuotaviin teollisuustuotteisiin lukuun ottamatta kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000⁽²⁾ 1 artiklassa määriteltyjä kalastus- ja vesiviljelytuotteita ja elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002⁽³⁾ 2 artiklassa määriteltyjä elintarvikkeita.
- (3) ***Nykyisin monet yritykset unionissa käyttävät alkuperämerkintöjä jo vapaaehtoisesti.***
- (4) Tiettyjen tuotteiden alkuperämaan merkitsemistä koskevien unionin sääntöjen puuttuminen ja jäsenvaltioissa voimassa olevien järjestelmien erot tässä suhteessa ovat johtaneet tilanteeseen, jossa useilla aloilla on voitu todeta, että merkittävässä osassa kolmansista maista tuoduista ja unionin markkinoilla myydyistä tuotteista ei ilmoiteta alkuperämaata tai kyseinen tieto on harhaanjohtava. ***Nämä erot aiheuttavat myös tilanteen, jossa merkittävä määrä kolmansista maista lähtöisin olevista kuljetuksista siirtyy sellaisiin tuontipaikkoihin unionissa, jotka ovat viejämaalle sopivimpia.***

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. lokakuuta 2010.

⁽²⁾ EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.

⁽³⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

Torstai 21. lokakuuta 2010

- (5) **Komission järjestämä sidosryhmien (mukaan lukien teollisuus, maahantuojat, kuluttajajärjestöt, ammattiyhdistykset) kuuleminen, jonka aiheena oli mahdollisen alkuperämerkintöjä koskevan EU:n asetuksen kehittäminen, osoitti, että unionin kuluttajat pitävät alkuperämerkintöjä yleensä varsin tärkeinä niiden sisältämien turvallisuutta sekä sosiaalisia ja ekologisia näkökohtia koskevien tietojen vuoksi.**
- (6) **Unionin kansalaiset kokevat alkuperämerkintöjä koskevan EU:n lainsäädännön liittyvän läheisesti heidän terveytensä ja turvallisuutensa suojeluun.**
- (7) **EU asetti Lissabonin toimintasuunnitelmassa tavoitteekseen lujittaa unionin taloutta muun muassa parantamalla unionin teollisuuden kilpailukykyä maailmantaloudessa, ja myös Eurooppa 2020 -strategian on määrä perustua tarpeeseen parantaa kilpailukykyä. Tiettyjen kulutustavaroiden kilpailukyky saattaa perustua siihen, että niiden tuottamiseen Euroopan unionissa liitetään käsitys laadukkuudesta ja korkeista tuotantostandardeista.**
- (8) **Alkuperämerkintöjä koskevat unionin säännöt vahvistaisivat unionin yritysten ja koko unionin talouden kilpailukykyä, koska niiden ansiosta kansalaiset ja kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja.**
- (9) Muut tärkeät kauppakumppanit tunnustavat alkuperämerkintöjen taloudellisen merkityksen kuluttajien päätösten ja kaupan kannalta ja ovat antaneet määräyksiä alkuperämerkintöjen pakollisuudesta. Unionissa toimivien viejien on noudatettava näitä määräyksiä ja merkittävä kyseisille markkinoille vietäviin tuotteisiin niiden alkuperä.
- (10) **Tiedossa on useita tapauksia, joissa kolmansista maista EU:hun tuoduista tuotteista on aiheutunut vaaraa terveydelle tai turvallisuudelle. Selkeä alkuperämerkintä antaa EU:n kansalaisille enemmän tietoa ja mahdollisuuden säädellä omia valintojaan ja siten estää heitä ostamasta tietämättään tuotteita, joiden laatu mahdollisesti on arveluttava.**
- (11) **Jäsenvaltioiden tulliviranomaisten olisi suoritettava tämän asetuksen täytäntöönpanoon liittyviä tarkastuksia ja valvontaa rajoilla yhtä yhdenmukaistettua menettelyä noudattaen hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi.**
- (12) **Sen varmistamiseksi, että tämä asetus on tehokas, että siitä aiheutuu vain lieviä hallinnollisia rasituksia ja että sillä taataan samalla mahdollisimman suuri joustavuus unionin yrityksille, sen olisi oltava yhdenmukainen eri puolilla maailmaa käytössä olevien ”made in” -järjestelmien kanssa.**
- (13) Unioni olisi saatettava yhdenvertaiseen asemaan kauppakumppaneidensa kanssa ottamalla käyttöön vastaava lainsäädäntö, joka samalla estää osaltaan tiettyjen tuontitavaroiden alkuperää koskevia virheellisiä tai harhaanjohtavia ilmoituksia.
- (14) Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY⁽¹⁾ mukaan tavaran maantieteellistä alkuperää koskevalla tiedolla voi olla kuluttajien kannalta kaupallista arvoa. Direktiivissä todetaan, että jos maantieteellistä alkuperää koskeva virheellinen tai harhaanjohtava tieto saa kuluttajan ostamaan tuotteen, jota hän ei olisi muuten ostanut, kyse saattaa olla sopimattomasta kaupallisesta menettelystä. Direktiivissä ei vaadita tavaroiden maantieteellisen alkuperän ilmoittamista eikä siinä määritellä alkuperän käsitettä.
- (15) **Alkuperämerkintäjärjestelmä antaisi kuluttajille mahdollisuuden yhdistää tuotteet niihin sosiaalisisiin ja ekologisiin normeihin sekä turvallisuusnormeihin, jotka yleisesti liitetään tiettyyn alkuperämaahan.**
- (16) Yhteisen alkuperämääritelmän vahvistaminen alkuperämerkintöjä varten sekä alkuperän merkitsemistä koskevien sääntöjen ja yhteisten valvontasääntöjen antaminen loisivat tasapuoliset toimintaedellytykset, helpottaisivat kuluttajien valintoja sääntöjen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla ja auttaisivat osaltaan vähentämään harhaanjohtavien alkuperätietojen määrää.

(1) EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

Torstai 21. lokakuuta 2010

- (17) Alkuperämerkinnän käyttönotolla voidaan vaikuttaa siihen, että unionin tiukat normit saadaan toimimaan unionin teollisuuden ja erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten eduksi, **jotka usein näkevät aidosti vaivaa tuotteidensa laadun eteen ja säilyttävät perinteisiä ja käsityöammatteja ja perinteisiä käsityöhön perustuvia tuotantomenetelmiä mutta jotka ovat erittäin alttiita maailmanlaajuiselle kilpailulle, koska siitä puuttuvat säännöt eron tekemiseksi erilaisten tuotantomenetelmien välille.** Lisäksi se auttaa estämään unionin tuotannonalan maineen tahraantumisen virheellisten alkuperätietojen johdosta. Avoimuuden parantaminen ja kuluttajille suunnatun tiedotuksen lisääminen sikäli kuin on kyse tavaroiden alkuperästä edistää siten Lissabonin toimintasuunnitelman **ja Eurooppa 2020 -strategian** tavoitteiden saavuttamista.
- (18) Tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen (GATT-sopimuksen) IX artiklan mukaan WTO:n jäsenet voivat hyväksyä ja toimeenpanna tuontitavaroiden alkuperämerkkejä koskevia lakeja ja säännöksiä erityisesti suojellakseen kuluttajia petollisilta tai harhaanjohtavilta ilmoituksilta.
- (19) **Alkuperämerkintöjä koskevat säännöt tarjoavat myös tehokkaan suojan väärennöksiä ja vilpillistä kilpailua vastaan ja parantavat siten tulliviranomaisten toimenpiteistä epäiltäessä tavaroiden loukkaavan tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia sekä tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavien tavaroiden suhteen toteutettavista toimenpiteistä 22 päivänä heinäkuuta 2003 annetun asetuksen (EY) N:o 1383/2003 ⁽¹⁾ tehokkuutta ja tarjoavat tärkeän lisävälineen unionin tuotannon suojelemiseen ja edistämiseen.**
- (20) Euroopan yhteisön sekä ■ Turkin ja ETA-sopimuksen sopimuspuolten välisten sopimusten nojalla kyseisistä maista peräisin olevat tuotteet olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (21) Muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat unionin säännöt vahvistetaan yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 ⁽²⁾ ja sen soveltamissäännöksissä eli tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 ⁽³⁾. Näitä alkuperäsääntöjä on suotavaa käyttää tuontitavaroiden alkuperän määrittämiseen tätä asetusta sovellettaessa. Kaupan alan toimijoiden ja viranomaisten jo hyvin tunteman käsitteen käyttäminen helpottaa sen käyttöönottoa ja soveltamista. Muuta kuin etuuskohteluun oikeutettavaa alkuperää koskevia sääntöjä olisi sovellettava kaikkien muuta kuin etuuskohtelua koskevien kauppapoliittisten välineiden yhteydessä. Päällekkäisyyksiä ilmoituksissa ja asiakirjoissa olisi vältettävä.
- (22) Teollisuudelle, kaupalle ja viranomaisille koituvien rasitteiden rajoittamiseksi alkuperämerkintä olisi säädettävä pakolliseksi niillä aloilla, joilla se komission suorittaman ennakkokuulemisen perusteella tuottaa lisäarvoa. ■ Olisi säädettävä siitä, että tietyille tuotteille voidaan myöntää poikkeuksia teknisistä ■ syistä tai siksi, että alkuperämerkintä on niiden tapauksessa muuten tarpeeton tämän asetuksen tavoitteiden kannalta. Näin voi olla erityisesti tapauksissa, joissa alkuperämerkintä vahingoittaisi asianomaisia tavaroita, tai kun kyse on tietyistä raaka-aineista.
- (23) Olisi annettava säännökset siitä, että toimivaltaisten viranomaisten suorittamissa tarkastuksissa saatuja/tarkistettuja tietoja tavaroiden alkuperästä voidaan vaihtaa, myös sellaisten viranomaisten sekä muiden henkilöiden ja yhteisöjen kanssa, joille jäsenvaltiot aikovat direktiivin 2005/29/EY mukaisesti antaa täytäntöönpanoon liittyviä tehtäviä. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon henkilötietojen suojaa, liikesalaisuuden ja teollisen salaisuuden suojaamista sekä ammatillista ja hallinnollista salassapitovelvollisuutta koskevat säännökset.
- (24) **Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaan yleiset säännöt ja periaatteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, on vahvistettava etukäteen tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annetulla asetuksella. Ennen kyseisen uuden asetuksen antamista sovelletaan edelleen** menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁴⁾ **säännöksiä lukuun ottamatta valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä, jota ei sovelleta.**

⁽¹⁾ EUVL L 196, 2.8.2003, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Torstai 21. lokakuuta 2010

- (25) **Komissio olisi valtuutettava antamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä yksilöidäkseen tapaukset, joissa pakkaukseen tehty merkintä hyväksytään itse tavaroihin kiinnitettävän merkinnän sijasta tai joissa tavaroita ei voida tai ei tarvitse merkitä teknisistä syistä, sekä toteuttamaan toimia määrittääkseen muut säännöt, joita mahdollisesti tarvitaan, kun todetaan, että tavarat eivät täytä tämän asetuksen vaatimuksia, tai saattaakseen ajan tasalle asetuksen liitteen, jos arvio alkuperämerkinnän tarpeellisuudesta tietyllä alalla on muuttunut.**
- (26) Matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin sisältyvät, heidän omaan käyttöönsä tarkoitetut tavarat olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle tullittomuuden myöntämistä koskevien säännösten asettamisrajoissa ja sillä edellytyksellä, että mikään ei viittaa siihen, että tavaroita kuljetettaisiin osana kaupallista toimintaa. Olisi säädettävä siitä, että muut yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 16 päivänä marraskuuta 2009 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1186/2009 (kodifioitu toisinto) ⁽¹⁾ tarkoitetut tilanteet voidaan jättää tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle asiasta annettavilla soveltamissäännöksillä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tätä asetusta sovelletaan **kulutushyödykkeisiin** lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 104/2000 1 artiklassa määriteltyjä kalastus- ja vesiviljelytuotteita ja asetuksen (EY) N:o 178/2002 2 artiklassa määriteltyjä elintarvikkeita.
2. Alkuperämerkinnällä on varustettava ■ kolmansista maista tuotavat **kulutushyödykkeet, jotka on tarkoitettu loppukäyttäjille ja jotka on lueteltu tämän asetuksen liitteessä**, lukuun ottamatta tavaroita, jotka ovat peräisin Euroopan **unionin**, Turkin ja ETA-sopimuksen sopimuspuolten alueelta.

Alkuperämerkintää koskevasta velvollisuudesta voidaan myöntää poikkeus sellaisten **kulutushyödykkeiden** tapauksessa, joiden merkitseminen näyttää teknisistä ■ syistä mahdottomalta.

Tätä asetusta sovelletaan yksinomaan kulutushyödykkeisiin. Komissio voi laajentaa tämän asetuksen soveltamisalaa Euroopan parlamentin ja neuvoston hyväksynnällä.

Kun kyseessä ovat tekstiilit ja tekstiilitavarat (50–63 ryhmä), jalkineet, nilkkaimet ja niiden kaltaiset tavarat (64 ryhmä), vaatteet, vaatetustarvikkeet ja muut turkisnahasta valmistetut tavarat, tekoturkikset ja niistä valmistetut tavarat (CN-koodit 4303/4304), nahkatyöt, satula- ja valjasteokset, matkatarvikkeet, käsilaukut ja niiden kaltaiset säilytysesineet, suolesta valmistetut tavarat (CN-koodit 4104 41 / 4104 49 / 4105 30 / 4106 22 / 4106 32 / 4106 40 / 4106 92 / 4107–4114 / 4302 13 / ent. 4302 19 (35, 80)), 'kulutushyödykkeellä' tarkoitetaan valmista ja/tai puolivalmista tuotetta, joka vaatii vielä lisää valmistusvaiheita Euroopan unionissa ennen markkinoille saattamista.

3. Käsitteillä "alkuperä" ja "peräisin oleva" viitataan yhteisön tullikoodeksin 22–26 artiklassa tarkoitettuun muuhun kuin etuuskohteluun oikeuttavaan alkuperään.
4. 'Markkinoille saattamisella' tarkoitetaan loppukäyttöön tarkoitettujen yksittäisten tuotteiden asettamista saataville unionin markkinoilla jakelua ja/tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai veloitusetta.
5. 'Toimivaltaisilla viranomaisilla' tarkoitetaan viranomaisia, jotka osallistuvat tällaisten tavaroiden valvontaan joko maahantuonnin tai markkinoille saattamisen yhteydessä.
6. Tätä asetusta ei sovelleta matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin sisältyviin, muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin tarkoitettuihin tavaroihin tullittomuuden myöntämistä koskevien säännösten asettamisrajoissa ja sillä edellytyksellä, että mikään ei erityisesti viittaa siihen, että kyseisiä tavaroita kuljetettaisiin osana kaupallista toimintaa.

⁽¹⁾ EUVL L 324, 10.12.2009, s. 23.

Torstai 21. lokakuuta 2010

Kun tuontitavaroille voidaan myöntää tullittomuus asetuksen (EY) N:o 1186/2009 mukaisesti, eikä mikään erityisesti viittaa siihen, että kyseisiä tavaroita kuljetettaisiin osana kaupallista toimintaa, myös nämä tavarat **jätetään** tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

■

7. Tämän asetuksen on oltava yhdenmukainen eri puolilla maailmaa käytössä olevien ”made in”-järjestelmien kanssa sellaisen tehokkaan sääntelyn varmistamiseksi, josta aiheutuu vain lieviä hallinnollisia rasituksia ja jolla suodaan enemmän joustavuutta unionin yrityksille.

2 artikla

Tavaroiden maahantuonnin tai markkinoille saattamisen edellytyksenä on alkuperämerkintä tässä asetuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

3 artikla

1. Tavaroihin on merkittävä niiden alkuperämaa. Pakattujen tavaroiden osalta kyseinen merkintä on tehtävä erikseen **myös** pakkaukseen.

Komissio voi ■ vahvistaa **delegoiduilla säädöksillä toimenpiteitä** yksilöidäkseen tapaukset, joissa pakkaukseen tehty merkintä hyväksytään itse tavaroihin kiinnitettävän merkinnän sijasta. Näin olisi toimittava erityisesti silloin, kun lopullinen kuluttaja tai käyttäjä yleensä saa tavarat käyttöönsä niiden tavanomaisessa pakkauksessa. **Komissio hyväksyy nämä toimenpiteet ja niiden tarkistamisen 7 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.**

2. Tavaroiden alkuperä ilmoitetaan ”Valmistettu” -sanalla yhdistettynä alkuperämaan nimeen. Merkintä voidaan tehdä millä tahansa Euroopan unionin virallisella kielellä sillä edellytyksellä, että lopullisten asiakkaiden siinä jäsenvaltiossa, jossa tavaroita on tarkoitus pitää kaupan, on helppo ymmärtää kyseistä kieltä, **tai englannin kielellä käyttäen ilmausta ”made-in” sekä alkuperämaan englanninkielistä nimeä.**

3. Alkuperämerkintä on tehtävä helposti luettavina ja pysyvin kirjaimin, sen on oltava näkyvissä tavanomaisen käsittelyn aikana ja erotuttava selvästi muista tiedoista, eikä se myöskään se saa olla harhaanjohtava eikä omiaan antamaan virheellistä vaikutelmaa tuotteen alkuperästä.

Alkuperämerkintää ei voida esittää muilla kirjaimilla kuin latinalaisilla aakkosilla niiden tuotteiden tapauksessa, joita pidetään kaupan maissa, joiden kieltä kirjoitetaan latinalaisin aakkosin.

4. Tavaroiden on oltava vaadittava merkintä maahantuontitietokannalla. Kyseistä merkintää ei saa poistaa eikä omavaltaisesti muuttaa, ennen kuin tavarat on myyty lopulliselle kuluttajalle tai käyttäjälle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 3 kohdan nojalla toteuttavia toimenpiteitä.

4 artikla

1. Komissio voi 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaa täytäntöönpanotoimenpiteitä erityisesti seuraavia tarkoituksia varten:

- määrittääkseen alkuperämerkintöjen tarkan muodon ja niitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt,
- laatiakseen kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä luettelon ilmaisuista, jotka selvästi osoittavat, että tavarat ovat peräisin merkinnässä ilmoitetusta maasta,
- yksilöidäkseen tapaukset, joissa yleisesti käytetyt lyhenteet osoittavat täysin selvästi alkuperämaan ja joissa niitä voidaan käyttää tässä asetuksessa säädetyihin tarkoituksiin.

Torstai 21. lokakuuta 2010

2. Komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä toimenpiteitä seuraavia tarkoituksia varten:

- yksilöidäkseen tapaukset, joissa tavaroihin ei voida tai ei tarvitse tehdä merkintää teknisistä ■ syistä,
- määrittääkseen muut säännöt, joita mahdollisesti tarvitaan, kun tavaroiden todetaan olevan ristiriidassa tämän asetuksen kanssa,
- saattaakseen ajan tasalle tämän asetuksen liitteen, jos arvio alkuperämerkinnän tarpeellisuudesta tietyllä alalla on muuttunut.

Komissio hyväksyy nämä toimenpiteet ja niiden tarkistamisen 7 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5 artikla

1. Tavarat eivät ole tämän asetuksen mukaisia, jos:

- niissä ei ole alkuperämerkintää,
- alkuperämerkintä ei vastaa tavaroiden alkuperää,
- alkuperämerkintä on vaihdettu tai poistettu tai sitä on muuten omavaltaisesti muutettu, paitsi jos kyse on tämän artiklan 3 kohdan nojalla vaaditusta korjauksesta.

2. Komissio voi 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat tämän asetuksen noudattamisen osoittamiseksi esitettäviä ilmoituksia ja todistusasiakirjoja.

3. Komissio tekee ehdotuksia tämän asetuksen säännösten rikkomisesta määrättäviä seuraamuksia koskevista yhteisistä vähimmäisvaatimuksista.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista **komission ehdottamien yhteisten vähimmäisvaatimusten perusteella** ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta, ja niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä myös mahdollisista niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista. **Komissio varmistaa, että jäsenvaltioiden seuraamusjärjestelmien kesken vallitsee ainakin yhdenmukaistamisen vähimmäistaso, jotta niiden väliset erot eivät johda siihen, että kolmansien maiden viejät suosivat tiettyjä unionin tuontipaikkoja toisiinsa nähden.**

5. Jos tavarat eivät ole tämän asetuksen mukaisia, jäsenvaltioiden on lisäksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet velvoittaakseen tavaroiden omistajan tai kenen tahansa muun niistä vastuussa olevan henkilön merkitsemään tavarat tämän asetuksen mukaisesti ja omalla kustannuksellaan. **Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä toimenpiteistä komissiolle viimeistään ... (*), ja niiden on viipymättä ilmoitettava sille myöhemmistä muutoksista.**

6. Jos se on tarpeen tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa tämän asetuksen noudattamisen valvonnan yhteydessä saamiaan tietoja keskenään ja myös sellaisten viranomaisten ja muiden henkilöiden tai yhteisöjen kanssa, jotka ovat saaneet jäsenvaltioilta asiaan liittyviä valtuuksia direktiivin 2005/29/EY 11 artiklan mukaisesti.

(*) Yhdeksän kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

Torstai 21. lokakuuta 2010

6 artikla

1. Komissiota avustaa alkuperämerkintäkomitea, jäljempänä 'komitea'. **Komitea muodostuu jäsenvaltioiden, asianomaisten teollisuusalojen sekä järjestöjen edustajista.**
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa.

■

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

7 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa 3 artiklassa ja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tämän asetuksen soveltamiskauden ajaksi.
2. Heti kun komissio antaa delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 8 ja 9 artiklassa säädettyjä ehtoja.

8 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklassa ja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron.
2. Se toimitin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä mainitsee samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee ja mitkä ovat peruuttamisen mahdolliset syyt.
3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

9 artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi.

Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika pidennetään kahdella kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan umpeutuessa vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Torstai 21. lokakuuta 2010

Delegoitu säädös voidaan julkaista Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa kyseistä säädöstä.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitettussa määräajassa, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Asetuksen 2, 3 ja 5 artiklaa aletaan soveltaa 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen. Komissio voi 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen pidentää tätä määräaikaa sillä ajanjaksolla, jonka toimijat tarvitsevat voidakseen noudattaa täytäntöönpanosäännöksissä vahvistettuja alkuperämerkintävaatimuksia, ja joka tapauksessa vähintään kuudella kuukaudella.

Komissio tekee selvityksen tämän asetuksen vaikutuksista viimeistään ... (*).

Tämän asetuksen voimassaolo päättyy ... (). Yksi vuosi ennen määräajan päättymistä Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät komission ehdotuksen pohjalta asetuksen voimassaolon jatkamisesta tai asetuksen muuttamisesta.**

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) Kolme vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

(**) Viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

LIITE

Tuotteet, joihin tätä asetusta sovelletaan, yksilöidään CN-koodien avulla.

CN-koodi	Tavaran kuvaus
4011 92 00	Uudet ilmarenkaat, kumia, jollaisia käytetään maa- ja metsätaloudessa käytettävissä ajoneuvoissa ja koneissa (paitsi ne, joissa on vinoripakuviainen tai sen kaltainen kulutuspinna)
4013 90 00	Sisäkumit, kumia (paitsi ne, jollaisia käytetään henkilö-autoissa, myös farmariautoissa ja kilpa-autoissa, linja-autoissa, kuorma-autoissa ja polkupyörissä)
4104 41 / 4104 49 / 4105 30 / 4106 22 / 4106 32 / 4106 40 / 4106 92 / 4107 to 4114 / 4302 13 / ex 4302 19 (35, 80)	”Crust-käsitelty” ja viimeistelty nahka
4008 21 / 4008 11 / 4005 99 / 4204 / 4302 30 (25, 31) / 8308 10(00) / 8308 90(00) / 9401 90 / 9403 90	Jalkineiden pohjat ja korot, nauhat, osat, synteettiset, muut
4201 / 4202 / 4203 / 4204 / 4205 / 4206	Satula- ja valjasteokset, matkatarvikkeet, käsilaukut ja niiden kaltaiset säilytysesineet, suolesta valmistetut tavarat

Torstai 21. lokakuuta 2010

CN-koodi	Tavaran kuvaus
4303 / 4304	Vaatteet, vaatetustarvikkeet ja muut turkisinahasta valmistetut tavarat, tekoturkikset ja niistä valmistetut tavarat
50–63 ryhmä	Tekstiilit ja tekstiilitavarat
6401 / 6402 / 6403 / 6404 / 6405 / 6406	Jalkineet, nilkkaimet ja niiden kaltaiset tavarat
6904 / 6905 / 6907 / 6908 / 6911 / 6912 / 6913 / 6914 90 100	Keraamiset tuotteet
7013 21 11 / 7013 21 19 / 7013 21 91 / 7013 21 99 / 7013 22 10 / 7013 31 10 / 7013 31 90 / 7013 91 10 / 7013 91 90	Lasiesineet, jollaisia käytetään pöytä-, keittiö-, toaletti- tai toimistoesineinä, sisäkoristeluun tai sen kaltaiseen tarkoitukseen (muut kuin nimikkeisiin 7010 ja 7018 kuuluvat), lyijykristallia, ja jotka on valmistettu käsin
7113/7114/7115/7116	Korat ja niiden osat, jalometallia tai jalometallilla pleteroitua metallia, kulta- ja hopeasepänteokset ja niiden osat, jalometallia tai jalometallilla pleteroitua metallia, muut tavarat jalometallia tai jalometallilla pleteroitua metallia, tavarat, jotka on valmistettu luonnonhelmistä tai viljellyistä helmistä tai luonnon-, synteettisistä tai rekonstruoituista jalo- tai puolijalokivistä
7318	Ruuvit, pultit, mutterit, kansiruuvit, koukkuruuvit, niitit, sokat ja sokkanaulat, aluslaatat (mukaan lukien jousilaa- tat) ja niiden kaltaiset tavarat, rautaa tai terästä
8201 / 8202 / 8203 / 8205 / 8207 / 8208 / 8209 / 8211 / 8212 / 8213 / 8214 / 8215	Työkalut, työvälineet
8302 20 00	Kääntöpyörät ja niiden kaltaiset pyörät ja rullat (castors), joiden kiinnitysrunko on epäjaloa metallia
8481	Hanat, venttiilit ja niiden kaltaiset laitteet putkijohtoja, höyrykattiloita, säiliöitä, astioita tai niiden kaltaisia tavaroita varten, mukaan lukien paineenalennusventtiilit ja termostaatin ohjaamat venttiilit
9307	Miekat, sapelit, pistimet, peitset ja niiden kaltaiset aseet sekä niiden osat, tupet ja kotelot
94 ryhmä	Huonekalut, vuoteiden joustin pohjat ja vuodevarusteet kuten patjat ja tyynyt, valaisimet ja valaistusvarusteet, valokilvet ja niiden kaltaiset tavarat, tehdasvalmisteiset rakennukset
9603	Luudat, harjat, sivelimet, käsikäyttöiset mekaaniset latti-anlakaisimet, moottorittomat, sekä mopit ja höyhenhuiskut; luudan- tai harjantekoon tarkoitettut valmiit harjaskimput ja -tupsut; maalaustyyny ja -telat; kumi- ja muut kuivauspyyhkimet (ei kuitenkaan kuivaustelat)

2012/C 70 E/13	Parlamentin työjärjestyksen mukauttaminen Euroopan parlamentin ja komission välisiä suhteita koskevaan tarkistettuun puitesopimukseen Euroopan parlamentin päätös 20. lokakuuta 2010 parlamentin työjärjestyksen mukauttamisesta Euroopan parlamentin ja komission välisiä suhteita koskevaan tarkistettuun puitesopimukseen (2010/2127(REG))	119
----------------	--	-----

III Valmistavat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 19. lokakuuta 2010

2012/C 70 E/14	Tavaroiden ja matkustajien merikuljetuksia koskevat tilastot ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tavaroiden ja matkustajien merikuljetuksia koskevista tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/42/EY muuttamisesta (KOM(2010)0065 – C7-0068/2010 – 2010/0041(COD))	124
	P7_TC1-COD(2010)0041 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 19. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston antamiseksi tavaroiden ja matkustajien merikuljetuksia koskevista tilastoista annetun direktiivin 2009/42/EY muuttamisesta	124
2012/C 70 E/15	Euroopan globalisaattorahaston varojen käyttöönotto: Nordjylland/Tanska Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaattorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/001 DK/Nordjylland, Tanska) (KOM(2010)0451 – C7-0222/2010 – 2010/2163(BUD))	125
	LIITE	127
2012/C 70 E/16	Euroopan globalisaattorahaston varojen käyttöönotto: NXP Semiconductors/Alankomaat Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaattorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/011 NL/NXP Semiconductors, Alankomaat) (KOM(2010)0446 – C7-0210/2010 – 2010/2141(BUD))	128
	LIITE	130
2012/C 70 E/17	Euroopan globalisaattorahaston varojen käyttöönotto: Qimonda/Portugali Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaattorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2009/023 PT/Qimonda, Portugali) (KOM(2010)0452 – C7-0223/2010 – 2010/2164(BUD))	131
	LIITE	133

2012/C 70 E/18	Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Cataluña automoción/Espanja	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/002 ES/Cataluña automoción) (KOM(2010)0453 – C7-0224/2010 – 2010/2165(BUD))	134
	LIITE	136
2012/C 70 E/19	Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevan yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla alueella sovellettavaa valvontaa ja täytäntöönpanotoimia koskeva suunnitelma ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevan yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla alueella sovellettavasta valvontaa ja täytäntöönpanotoimia koskevasta suunnitelmasta (KOM(2009)0151 – C7-0009/2009 – 2009/0051(COD))	137
	P7_TC1-COD(2009)0051	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 19. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2010 antamiseksi Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevan yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla alueella sovellettavasta valvontaa ja täytäntöönpanotoimia koskevasta suunnitelmasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2791/1999 kumoamisesta	138
	LIITE	138
2012/C 70 E/20	Luoteis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskeva yleissopimus ***	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. lokakuuta 2010 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Luoteis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevaan yleissopimukseen tehdyn muutoksen hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta (11076/2010 – C7-0181/2010 – 2010/0042(NLE))	138
Keskiviikko 20. lokakuuta 2010		
2012/C 70 E/21	Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus Euroopan ulkosuhdehallinnon osalta ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 muuttamisesta Euroopan ulkosuhdehallinnon osalta (KOM(2010)0085 – C7-0086/2010 – 2010/0054(COD))	139
	P7_TC1-COD(2010)0054	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o .../2010 antamiseksi Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 muuttamisesta Euroopan ulkosuhdehallinnon osalta	140
	LIITE	140
2012/C 70 E/22	Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttaminen ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta (KOM(2010)0309 – C7-0146/2010 – 2010/0171(COD))	140

	P7_TC1-COD(2010)0171	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o .../2010 antamiseksi Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta ...	141
	LIITE	141
2012/C 70 E/23	Lisätalousarvioesitys nro 6/2010: Pääluokka II – Eurooppa-neuvosto ja neuvosto, Pääluokka III – Komissio, Pääluokka X – Euroopan ulkosuhdehallinto	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2010 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 6/2010 varainhoitovuodeksi 2010, pääluokka II – Eurooppa-neuvosto ja neuvosto, pääluokka III – Komissio ja pääluokka X – Euroopan ulkosuhdehallinto (13475/2010 – C7-0262/2010 – 2010/2094(BUD))	142
2012/C 70 E/24	Lisätalousarvioesitys nro 3/2010: Pääluokka III – Komissio – BAM (banaanialan liitännäistoimenpiteet)	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2010 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 3/2010 varainhoitovuodeksi 2010, pääluokka III – Komissio (13472/2010 – C7-0263/2010 – 2010/2048(BUD))	144
2012/C 70 E/25	Parlamentin kanta neuvoston muuttamaan talousarvioesitykseen vuodeksi 2011 – kaikki pääluokat	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2010 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2011 – kaikki pääluokat (12699/2010 – C7-0202/2010 – 2010/2001(BUD))	149
2012/C 70 E/26	Raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantaminen työssä ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY muuttamisesta (KOM(2008)0637 – C6-0340/2008 – 2008/0193(COD))	162
	P7_TC1-COD(2008)0193	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY muuttamisesta sekä toimenpiteiden toteuttamisesta työntekijöiden tukemiseksi työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisessa	163
2012/C 70 E/27	Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjuminen ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta (uudelleenlaadittu toisinto) (KOM(2009)0126 – C7-0044/2009 – 2009/0054(COD))	176
	P7_TC1-COD(2009)0054	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 20. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta (uudelleenlaadittu)	177
	Torstai 21. lokakuuta 2010	
2012/C 70 E/28	Vakautusväline ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vakautusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1717/2006 muuttamisesta (KOM(2009)0195 – C7-0042/2009 – 2009/0058(COD))	178

	P7_TC1-COD(2009)0058	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 21. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2010 antamiseksi vakautusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1717/2006 muuttamisesta	179
2012/C 70 E/29	Kehitysyhteistyön rahoitusväline ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1905/2006 muuttamisesta sekä demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisia edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä annetun asetuksen (EY) N:o 1889/2006 muuttamisesta (KOM(2009)0194 – C7-0043/2009 – 2009/0060A(COD))	183
	P7_TC1-COD(2009)0060A	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 21. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2010 antamiseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1905/2006 muuttamisesta	184
2012/C 70 E/30	Demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisia edistämistä koskeva rahoitusväline ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1905/2006 muuttamisesta sekä demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisia edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä annetun asetuksen (EY) N:o 1889/2006 muuttamisesta (KOM(2009)0194 – C7-0158/2009 – 2009/0060B(COD))	188
	P7_TC1-COD(2009)0060B	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 21. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2010 antamiseksi demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisia edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä annetun asetuksen (EY) N:o 1889/2006 muuttamisesta	188
2012/C 70 E/31	Teollistuneiden maiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusväline ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1934/2006 muuttamisesta (KOM(2009)0197 – C7-0101/2009 – 2009/0059(COD))	192
	P7_TC1-COD(2009)0059	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 21. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2010 antamiseksi teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1934/2006 muuttamisesta	
	[tarkistus 3 jollei toisin ilmoiteta]	193
	LIITE	201
2012/C 70 E/32	Kehitysyhteistyön rahoitusväline ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1905/2006 muuttamisesta (KOM(2010)0102 – C7-0079/2010 – 2010/0059(COD))	203
	P7_TC1-COD(2010)0059	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 21. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2010 antamiseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1905/2006 muuttamisesta	204

	LIITE I	210
	LIITE II	211
2012/C 70 E/33	Tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitseminen ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 21. lokakuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitsemisestä (KOM(2005)0661 – C7-0048/2010 – 2005/0254(COD))	211
	P7_TC1-COD(2005)0254	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 21. lokakuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitsemisestä	212
	LIITE	219

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- **I Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
- **II Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
- ***II Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
- ***III Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursivilla, poistot symbolilla ¶.

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kursivilla, poistot symbolilla ¶.

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

